

Giới thiệu Pháo Hôi Bất Tưởng Thuyết Thoại Convert

Vượt qua thành mỗi cái Tiểu Thuyết Thế Giới pháo hôi, Lô Thiện chỉ muốn an an tĩnh tĩnh làm cái người qua đường, nhưng luôn có người muốn đem hắn kéo vào nội dung cốt truyện hồ to. Vì mạng nhỏ nghĩ, Lô Thiện đành phải hơi chút phản kháng, nhưng phản kháng lấy phản kháng lấy không khỏi liền thành đại Boss. Lô Thiện: Ta có thể làm sao, ta cũng rất tuyệt vọng!

p/s: mới conver góp gạch xây nhà

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Bất Tưởng Thuyết Thoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1 :. Diên cuồng ngôi sao đường

"Lô Thiện, người có còn muốn hay không làm đi! Người có phải hay không thiếu thông minh a! Không phải nói để người không muốn tại Micro Blog lên chính diện đáp lại chuyện này sao! Buộc chặt? Bạn trai? Ta trước kia làm sao không có phát hiện người lớn như vậy mặt! Người ta Ảnh Hậu Lâm Gia Di có thể coi trọng người! Lúc đầu diễn kỹ lại không được chỉ nghĩ những thứ này bằng môn tà đạo!"

Gào thét trung niên giọng nam từ trong điện thoại nổ ra, Chấn Địch Lô thiên mảng nhĩ đau, tăng thêm đầu truyền đến cảm giác hôn mê, đâm hấn qua muốn nôn khan, nhũ mày không kiên nhẫn đem điện thoại cảm xa. Nghe thanh âm trong điện thoại, trong mắt thần sắc không khỏi, tĩnh mạch một mảnh.

Sau một lúc lâu, điện thoại bên kia thanh âm nhỏ xuống tới, Lô Thiện vuốt vuốt Thái Dương huyệt, mới lại tiếp lên.

"Người nghe kỹ cho ta, lần này Khoái Lạc Mỗi Tuần thu, là công ty cho người dưới đến tới hậu thư, nếu là còn không thể nắm lấy cơ hội xoay người, ta cũng không thể nào cứu được người!" Nói xong bên kia điện thoại liền ngoẻo rồi.

Lô Thiện lông mày và lông mi cup xuống, che đầy dưới tròng mắt đen nhánh bên trong xuyên thấu qua một tia nguy hiểm quang mang, từ tính mạng theo chút thanh âm khàn khàn tự có chút khô cạn môi mỏng nhẹ nhàng phun ra, "Biết."

...

Phía trước lớn như vậy trên võ đài ánh đèn lấp lóe, sắc thái lộng lẫy, đèn pha bóng đèn lấp lóe không ngừng. Công tác nhân viên điều chỉnh thứ lấy công cụ, cách thu còn có một đoạn thời gian.

Hậu trường nghi ngại chờ đợi khu, mấy cái hình dạng xinh đẹp thanh niên nam nữ tại riêng phần mình trợ lý cùng chuyên gia trang điểm chen chúc hạ tương lẫn nhau nói chuyện với nhau đùa nghịch. Quen biết lẫn nhau trêu chọc, xa lạ biết nhau. Các loại trên mặt các loại trang, mỗi người đều có chính mình khác biệt bộ dáng.

Phảng phất là chung nhận thức, tại cái này náo nhiệt trắng cảnh bên trong trong góc người kia bên cạnh thật là cô tịch vô cùng, cùng cái này sung sướng trắng cảnh không hợp nhau. Tất cả mọi người vô ý thức tránh đi người kia, còn có mấy cái nam nữ mặt mày lấy khinh thường khinh bỉ thần thái hướng trong góc chỉ trò nghị luận.

Trong góc người chính là Lô Thiện, bất quá hắn cũng không thèm để ý, đôi chân dài tùy ý khoác lên trước mặt ghế trống bên trên, ngửa đầu nhắm mắt dưỡng thần.

Bởi vì hắn căn bản không phải thế giới này người, chỉ là một cái nhiệm vụ người, pháo hôi Sinh Tồn Hệ Thống chủ ký sinh. Nhiệm vụ cũng là qua mỗi cái thế giới thay các loại nội dung cốt truyện bên trong pháo hôi sinh tồn được.

Trong đầu,

"Hệ thống có thể giải thích một chút không? Không phải nói tân thủ nhiệm vụ thứ nhất hội đơn giản điểm, cái này song nội dung cốt truyện pháo hôi nhân vật là chuyện gì xảy ra?"

Tiếp thu xong nội dung cốt truyện Địch Lô thiên quả thực muốn kéo hệ thống chôn cùng, như thế cầu huyết nội dung cốt truyện, là muốn đùa chơi chết hắn a.

【 trải qua hệ thống số liệu phán đoán, thế giới này cùng chủ ký sinh độ phù hợp tối cao, ứng phán định này vì nhiệm vụ đơn giản. 】

Lô Thiện nhũ mày, độ phù hợp? Nói là tên của hắn cùng nghề nghiệp đi, cái này thân phận của thế giới cũng là ngôi sao. Dạng này hắn thời gian thích ứng cùng nghiệp vụ hội thuần thục không ít.

Nhưng cái này cũng triệt tiêu không được cái này nội dung cốt truyện gột cho hắn mặt mũi tràn đầy cầu huyết thương tổn.

Cái này một cái thế giới bên trong có hai đầu nội dung cốt truyện chủ tuyến, một đầu nữ liên tiếp một đầu nam liên tiếp, đều là làng giải trí văn, một cái người Điện Ảnh và Truyền Hình một cái người ca xướng, hai đầu tuyến không trùng hợp. Nhưng nguyên chủ lại khổ bức tại hai đầu chủ tuyến bên trong đều pháo hôi một lần.

Nữ liên tiếp chủ tuyến là làng giải trí trọng sinh văn.

Trước khi trùng sinh nữ chính Lâm Gia Di là trong vòng giải trí tư nguyên nhân mạch rất rộng Điện Ảnh và Truyền Hình nhất tỷ. Một lần ngoài ý muốn nhìn thấy cùng hân mỗi tình đầu đáng đáp rất giống Tuyến ba Nghệ Nhân Lô Thiện, chủ động tiếp xúc về sau hai người thành người yêu.

Ở chung gần năm năm Lâm Gia Di cũng dần dần yêu mến Lô Thiện, chủ động dùng trong tay tư nguyên đem hân nâng lên Ảnh Đế Vinh Quang. Chờ Lô Thiện công thành danh toại về sau, hai người công bố quan hệ, Lâm Gia Di lúc đầu coi là có thể dạng này tương cứu trong lúc hoạn nạn cả một đời.

Nhưng ở một lần Lâm Gia Di cùng công ty cao tầng trở mặt cưỡng chế hủy bỏ hiệp ước, lâm vào bị hắc cùng khủng hoảng kinh tế lúc, trong công ty nàng đã từng một tay đến đỡ lên một cái Tiểu Hoa Đán trầm khuất lại lúc này ngã đánh nàng một bữa cào. Vụ hãm nàng chen ép tân nhân cùng dựa vào thể lực đoạt người khác tư nguyên.

Bạn trai Lô Thiện cũng vào lúc này phản bội, phản bội nàng, giữ ra nàng cùng người cầu kết khổng chế tranh tài chứng cứ. Thậm chí cùng cái kia Tiểu Hoa Đán lẫn đến cùng một chỗ.

Sự nghiệp, tình yêu song trọng thất bại để Lâm Gia Di cơ hồ lâm vào sụp đổ, băng qua đường lúc không có chú ý bị xe đâm chết. Trọng sinh về tới bốn năm trước, cùng Lô Thiện vừa mới yêu đương hơn một năm thời gian.

Trọng sinh sau khi trở về Lâm Gia Di làm sao có thể bỏ qua kiếp trước phản bội qua hân hai người. Đầu tiên liền sử dụng thủ đoạn đem vừa mới ký kết hoa ảnh công ty trầm khuất cả hủy bỏ hiệp ước, cũng để nó gánh lấy kếp xù bồi thường khoản.

Sau đó cũng là nguyên chủ Lô Thiện, bởi vì hơn một năm tư nguyên nghiêng nguyên nhân, Lô Thiện đã là cái hàng hai nhân khí tiểu sinh. Lâm Gia Di cũng không dễ bên ngoài trực tiếp thao tác, mà lại nàng cũng không muốn dễ dàng như vậy buông tha Lô Thiện.

Giả ý cùng Lô Thiện thương lượng công khai hai người luyến tình, để Lô Thiện trước tiên ở Micro Blog Thượng Công mở luyến tình, nàng lập tức đáp lại. Lô Thiện sau khi nghe được lúc này đồng ý, nhưng ở hân Micro Blog công khai thổ lộ về sau, đợi đã lâu cũng không đợi được Lâm Gia Di hồi phục.

Lần này thổ lộ cũng thành trò cười. Trên Internet cùng nghiệp nội nhân sĩ cũng trêu chọc Lô Thiện là muốn ôm ấp đùi mặt trắng nhỏ, ăn bám cũng không kịp ăn sọt trứng. Lô Thiện phản bác qua, nói mình là Lâm Gia Di bạn trai, Lâm Gia Di Phuong vẫn không có bất kỳ đáp lại nào, hân loại hành vi này cũng chỉ là tăng thêm trò cười thôi.

Đây chỉ là bắt đầu, về sau Lâm Gia Di lại xin thủy quân đốc hết ra hân trước kia Hắc Liễu, đùa nghịch hàng hiệu, Chà Phiếu, đoạt tư nguyên sự tình.

Cuối cùng lại thông qua nhiều mặt mật mờ mờ đề cập, phía sau hân có phủ bà bao dưỡng sự tình, thanh danh của hân là triệt để xấu. Vốn là không nhiều Fan, tới tập phản bội, phản chuyển đường, đường biến thành đen.

Bởi vì Hòa Lâm Gia Di cùng là hoa ảnh công ty ký kết nghệ nhân công ty cũng không dễ Hòa Lâm Gia Di đối nghịch, cũng dần dần giảm bớt Lô Thiện thông cáo, cuối cùng đóng băng.

Tại các phương chen ép, các loại xem thường ánh mắt khinh thường bên trong kiên trì đến mười năm ký kết kỳ đầy về sau, hủy bỏ hiệp ước rồi đi công ty. Nhưng cũng bởi vì bảy tám năm tinh thần kiềm chế mắc phải bệnh uất ức. Tại ngày nào đó ban đêm yên tĩnh chính mình trong căn phòng đi thuê cắt cổ tay tự sát.

Hiện tại nhiệm vụ người Lô Thiện cũng là vượt qua đến truyền ra được bao nuôi về sau, công ty dần dần giảm bớt hân thông cáo thời điểm.

Lô Thiện cũng không thay nguyên chủ cái lại cái gì, tuy nhiên kết cục cuối cùng có chút thảm, nhưng đời trước nghiệt đời này trả, nhân quả tuần hoàn, rất bình thường. Có điều oan có đầu nợ có chủ, hân chỉ là cái nhiệm vụ người, thì không góp cái này nào nhiệt.

Nếu như nói thứ nhất chủ tuyến nữ liên tiếp văn bên trong pháo hôi là báo ứng xác đáng, cái kia thứ hai chủ tuyến nam liên tiếp Hoa Ngu truyền xuyên việt pháo hôi cũng là tai bay vạ gió.

Đầu này chủ tuyến nam chính Tô Hạo là từ Địa Cầu vượt qua đến hành tinh xanh, cái gọi là truyền bá Địa Cầu văn hóa sử giả. Thân phận của vượt qua là cái không nổi danh dự thi ca sĩ, đương nhiên tại Tô Hạo kế thừa thân thể này sau Địa Cầu kinh điển ca khúc nhất đại chép, lập tức biến thành thiên tài sáng tác ca sĩ. Cuối cùng đi qua các loại bản quyền vấn đề, chính mình mở Âm Nhạc Công Tác Thất, trở thành trữ danh Ca Vương.

Muốn nói Lô Thiện làm sao tại thứ hai chủ tuyến lại bị pháo hôi một lần đầu, đương nhiên là bị nhân vật chính trời lạnh Vương phá.

Tại Lô Thiện lâm vào Micro Blog nguy cơ thời điểm tham gia qua một cái thăm hỏi tiết mục, cùng Tô Hạo phía trước hậu kỳ. Hướng thu sánh đuổi thời điểm, bởi vì vẫn không gọi được Lâm Gia Di điện thoại, mười phần nóng, cúi đầu phát Wechat, cùng đối diện mà đến Tô Hạo đụng vào, điện thoại đi động bị đánh rơi, Lô Thiện táo bạo nằng câu bản miệng. Hai người thì kết cừ oán.

Tô Hạo uất khí khó bình, hân nhưng là thế giới nhân vật chính, làm sao nhìn đến dưới khẩu khí này. Sau đó tra xét Lô Thiện thân phận, tại biết hân là cái được bao nuôi mặt trắng nhỏ sau càng là xem thường, ở phía sau đến chen ép bên trong ra phần đại lực.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Bất Tường Thuyết Thoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương hai :. Mọi người tốt, ta là Lô Thiện

Kỳ thực nguyên chủ Lô Thiện đang bị công ty đóng băng về sau, vẫn là có đường ra, không xuất hiện tại trước sân khấu chính là, làm chút hậu trường công tác cũng là có thể. Nhưng ở Tô Hạo tận lực làm khó để chèn ép dưới, nguyên chủ hoàn toàn mất hết đường ra. Cuối cùng chỉ có thể rời đi cái nghề này, làm chút làm thuê sống nuôi sống chính mình.

Có thể nói nguyên chủ chết theo Tô Hạo có rất lớn quan hệ.

Lô Thiện đột nhiên mở mắt, con mắt nhắm lại, ánh mắt bên trong trải qua một tia lãnh ý. Lâm Gia Di trả thù hắn có thể thụ lấy, xem như thay nguyên chủ hoàn lại, hắn cũng không muốn xuất thủ đối phó nữ nhân. Nhưng Tô Hạo nếu là dám có động tác gì mà nói cũng đừng trách hắn không khách khí.

Hắn chỉ muốn làm cái nhiệm vụ thay nguyên chủ thật tốt sống sót, nhưng sống thành cái dạng gì chính hắn nói tính toán, có người để hắn khó chịu, hắn cũng sẽ không để hắn tốt hơn.

...

Phía trước sân khấu ánh đèn đã ổn định, sóng động âm nhạc vang lên, đang động lần đánh lần bên trong còn kèm theo đám người ồn ào nghị luận tiếng gọi âm ỉ, người xem đã vào bàn.

Mấy vị Khoái Nhạc Gia Tộc người chủ trì ở phía trước bắt đầu bọn họ mở màn xuất sắc.

Ăn mặc màu đen quần áo lao động công tác nhân viên, cầm tấm thẻ đọc lấy thứ tự xuất trận.

Xếp tại phía trước ra sân mấy cái ngôi sao đã tiến vào sân khấu, Lô Thiện ra sân thời gian là tại cái thứ nhất khâu về sau, ước chừng còn muốn mười mấy phút.

Hắn cũng từ trên ghế đứng dậy, hoạt động hạ thân thể. Nguyên chủ cũng là tâm đủ lớn, hôm nay Khoái Lạc Mỗi Tuần thu, đêm qua còn say rượu đến nửa đêm. Hiện tại Lô Thiện còn cảm giác được đầu lẫn lộn nặng nề, cuồng hòng cũng khó chịu, giống như là có mấy chục cái con kiến ở trên bò. Dưới mắt mất quảng thâm lên trang đều không lần át được.

Quản lý chỉnh tề tóc cùng trang phục cũng không che giấu được hắn đôi phé đáng ghét, ngược lại có mấy phần gượng chống lấy nhả nhận cảm giác.

Nhìn lấy trang điểm trong kính người, Lô Thiện khiêu mi, hắn hiện tại đã biết rõ hệ thống nói độ phù hợp tối cao là có ý gì. Trong gương người hình dáng lại cùng hắn bản thân dung mạo giống nhau đến bảy tám phần.

Đạo tước trên khuôn mặt mày kiếm móc nghiêng, một đôi Phượng Nhãn bên trong đồng tử đen như mực, sóng mũi cao dưới đôi mắt sắc môi mỏng nhẹ hạp, mười phần suất khí, nhưng dưới mắt xanh đen lại cho cái này suất khí giảm mấy phần nhan sắc.

Lô Thiện không thêm đề ý bẻ bẻ cổ, loại tình huống này hắn cũng từng gặp được, đem chính mình mỗi loại trạng thái hấp dẫn người nhất một mặt biểu diễn ra là được rồi. Đối với hắn loại này trà trộn làng giải trí kẻ già đời tới nói, rất dễ dàng hóa giải. Đã đôi phé, vậy liền đôi phé đến cùng đi.

Lười biếng một tay chống tại trang điểm trên đài, tùy ý đem chỉnh tề tóc gỡ gỡ, làm cho lộn xộn.

Một thanh thoát đi hệ tinh tế cả vạt, đem chụp căng đầy áo sơ mi đen nút thắt giải khai mấy khóa, lộ ra màu mật ong xương quai xanh.

Đem một bên tai tai toái phát khác đến sau tai. Cầm lấy trang điểm trên đài một cái Thánh giá hình bông tai, đối không có mặc lỗ vành tai liền theo xuống dưới.

Lè lưỡi liếm qua ngón cái lên vết máu, khoe mắt chau lên, khoe miệng phủ lên tà tứ nụ cười.

Bộ mặt biểu lộ cùng thân thể hình thái hơi chút điều chỉnh.

Lô Thiện cả người khí chất phảng phất phát sinh biến hóa long trời lở đất. Tà tử, không bị trời buộc, lười biếng, đôi phé, cháo nỉ.

...

Khoái Lạc Mỗi Tuần cái tiết mục này cùng trên Địa Cầu Khoái Lạc Đại Bản Doanh cùng loại, là một cái đại hình Tổng Nghệ Ngu Nhạc tiết mục. Tiết mục lấy trò chơi làm chủ, dựa vào ca múa cùng các loại hình thức cho đông đảo người xem mang đến khoái lạc.

Trên võ đài ánh đèn lấp lóe, dưới đài người xem giờ riêng phần mình Idol tiếp ứng bài lay động reo hò.

Trên đài người chủ trì Lý Cảnh cùng Khoái Nhạc Gia Tộc thành viên khác cùng đợt thứ nhất đi lên khách quý lẫn nhau trêu chọc, phát triển lấy bầu không khí.

Lý Cảnh nổi liền cái cười cùng khách quý ném ra ngành về sau, không ché quay chụp tiết tấu, bắt đầu xuống cái khâu.

"Phía dưới bắt đầu kế tiếp khâu, trò chơi ta hỏi người đáp sao? chúng ta lại ở hiện trường tuyển lựa sáu vị người xem lên sân khấu, cùng các người Idol mặt đối mặt, hướng hấn đặt câu hỏi người muốn hỏi vấn đề, ở đây Idol sẽ cho các người một hợp lý trả lời!"

Nói tới chỗ này, Lý Cảnh còn không có nói đi xuống, dưới đáy người xem thì phát ra một trận nhiệt liệt tiếng hoan hô.

Lý Cảnh ý vị thâm trường cười nói: "Chẳng qua nếu như vấn đề của các người hỏi quá phạm,

Idol là sẽ làm ra trừng phạt. Nơi này có tiết mục tổ đặc biệt tặng cao su Lang Nha Bông một cái." Nói xong cầm trong tay cao su Lang Nha Bông cử đi nâng.

Bên cạnh người chủ trì Giang Đào cười nói: "Thì cái này đồ chơi Lang Nha Bông, tính là gì trừng phạt nha!"

Lý Cảnh khiêu mi, cầm trong tay Lang Nha Bông đưa cho Giang Đào, ngoạn vị đạo: "Người thử một chút chẳng phải sẽ biết."

Giang Đào tiếp nhận hướng trên đầu một đập, "Ồi a, thật đúng là đau!"

"Không phải vậy người cho rằng vì cái gì gọi trừng phạt a? Cho nên dưới đài người xem các bằng hữu cần phải suy nghĩ kỹ."

Nhưng vẫn như cũ che đậy không xuống dưới đài người xem nhiệt tình, mọi người nhao nhao giơ tay nóng lòng muốn thử.

Lý Cảnh đề ép ép, "Đừng có gấp, chúng ta còn có cái khách quý không có ra sân, chờ hấn ra sân về sau, chúng ta lại đến cùng nhau chơi đùa cái trò chơi này."

"Để cho chúng ta hoan nghênh nhân khí tiểu sinh. . . Lô Thiện!"

Nghe được cái tên này, dưới đài người xem lúc đầu chờ mong reo hò đều biến thành một mảnh hư thanh.

Trên đài còn lại ngôi sao trên mặt cũng là một mảnh thần sắc không khỏi, dù sao trong khoảng thời gian này Lô Thiện cái tên này quá nổi danh, nóng lực soát lên vẫn là hấn được bao nuôi tin tức, hấn cơ hồ là hiện tại người người kêu đánh tôn tại.

Khoái Lạc Mỗi Tuần tiết mục tổ lúc đầu cũng không muốn xin Lô Thiện tới tham gia nhưng khổ vì cái này đồng thời thu hợp đồng sớm đã ký kết tốt, tiết mục tổ cũng không dễ đơn phương bội ước, đành phải kiên trì để Lô Thiện lên. Thực sự không được liền đem Lô Thiện màn ảnh cắt đứt.

Dưới đài người xem cũng là nghị luận âm ỉ, tiếng máng chửi không ngừng.

"Khoái Lạc Mỗi Tuần làm sao lại xin Lô Thiện a, cái kia cận bã!"

"Đúng vậy a, tại sao muốn xin cái kia được bao nuôi mặt trắng nhỏ!"

"Lô Thiện lặn ra ngoài!"

"Lô Thiện cút ra khỏi làng giải trí!"

"Ăn bám mặt trắng nhỏ! Thật sự là làm mất mặt nam nhân mặt!"

...

Mọi người quần tình xúc động phần nộ, lòng đầy căm phẫn. Nhưng ở khán đài một chỗ, một thiếu nữ nghe được cái tên này lại là đứng dậy nắm tay cao cao giơ lên. Bên cạnh cùng nhau tới đồng bạn nhìn thấy nữ hài động tác bệu đem hấn hướng xuống lạp.

"Cao Y Y người điên rồi! Tiểu bạch kiểm kia đều được bao nuôi người sẽ không còn ưa thích hấn đi!"

Cao Y Y giãy dựa lấy đứng dậy lần nữa giơ lên cao cao tay, thần sắc quật cường, phát hồng trong hốc mắt lóe nước mắt, ánh mắt kiên nghị, mang theo người khác đọc không hiểu kiên trì. Cẩn rắng nói: "Ta muốn làm hấn mặt chính miệng hỏi hấn có phải thật vậy hay không! Ta nhiều năm như vậy kiên trì đi theo có phải hay không sai!"

"Y Y người cần gì chứ, truy cái ngôi sao mà thôi!"

Cao Y Y không có trả lời chỉ là giờ lên cao tay của mình, ánh mắt bên trong hiện lên hi vọng, thống khổ cùng gầy dựa. Truy Tinh sao? Vô số hắc ám ngày đêm bên trong duy nhất ánh sáng, là nàng một mực kiên trì nỗi tin niệm, nếu như cái này sợi bóng rờ ràng cũng phải rơi vào tối thật không biết nàng lại biến thành bộ dáng gì.

...

Nương theo lấy sân khấu ánh đèn cùng mọi người chửi rủa, Lô Thiện chậm rãi hướng đi chính giữa sân khấu.

Nhìn thấy Lô Thiện trong tích tắc, chung quanh trong nháy mắt yên tĩnh.

Say rượu cháo nỉ khàn khàn tiếng nói xuyên thấu qua Microphone truyền ra, "Mọi người tốt, ta là Lô Thiện, thật cao hứng đi vào Khoái Lạc Mỗi Tuần."

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Bất Tường Thuyết Thoại Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương ba :. Cố tìm đường sống trong chỗ chết

Đây là Lô Thiện? Cái kia Nãi Du Tiểu Sinh Lô Thiện? Trên đài người chủ trì, khách quý cùng dưới đài người xem đều có một lát lặng im.

Tại mọi người hình ảnh Trung Lô thiện một mực là dương quang suất khí hình tượng, vĩnh viễn quần áo nghiêm cẩn, mang theo âm áp cùng húc nộ cười, phảng phất chiếu vào mọi người trong lòng một đạo ánh nắng ấm áp. Mọi người cũng nguyện ý để dạng này một cái nam hài vào ở trong lòng mình, cho hắn nhiều một phần yêu thương. Ra Micro Blog sự kiện trước đó Lô Thiện tại người xem cùng nghiệp nội nhân sĩ bên trong dư luận đều là không tệ.

Cho nên tại Lô Thiện được bao nuôi tin tức truyền tới về sau, đám người mới tức giận như vậy, hợp nhau tấn công. Cảm giác mình bị lừa gạt, lúc trước có bao nhiêu yêu thích, hiện tại thì có bao nhiêu thống hận.

Về sau Lô Thiện lại dùng ánh sáng mặt trời hình tượng xuất hiện tại trước mắt mọi người lúc, đều sẽ nhận mọi người ngôn ngữ công kích.

Lô Thiện biết điểm ấy, cho nên dứt khoát đánh vỡ hắn tại mọi người trong mắt vốn có hình ảnh, đem bọn hắn cho là dối trá mặt nạ cho kéo xuống, để bọn hắn nhìn thấy hắn kiên cường dưới mặt nạ yếu ớt đòi phế một mặt.

Sự thực là chứng minh hắn thành công, nhìn tận mắt một trương giấy trắng bị nhuộm thành Hắc Mặc, tâm lý chắc chắn sẽ có chút không đành lòng. Dưới đài người xem thành công đình chỉ giận mắng, nhao nhao nhỏ giọng nghị luận cùng kinh hô.

Lý Cảnh tỉnh táo lại, nhìn về phía Lô Thiện trong mắt tràn ngập kinh diễm cùng tán thưởng.

Cố tìm đường sống trong chỗ chết sao? Đứa nhỏ này rất lợi hại a.

Bây giờ nhìn giống như đọa lạc Lô Thiện muốn so trước đó hắn dương quang suất khí đáng vẻ càng thêm hấp dẫn người, đòi phế, cháo nỉ, lừa dối, một cái nhân mảy nhất động ở giữa đều hấp dẫn lấy người ánh mắt, phảng phất nhiếp nhân tâm phách Anh Túc, mê người trầm luân.

Đã trải qua trong khoảng thời gian này ngoại giới nhục mạ cùng chèn ép, nội tâm thống khổ cùng kiềm chế, Lô Thiện thành công thué biến.

Lý Cảnh nhìn lấy còn tại trầm mê mọi người, cười không chế trên trận tiết tấu: "Lô Thiện, hoan nghênh đi vào Khoái Lạc Mỗi Tuần! Mới tạo hình rất đẹp trai, biểu thị hoàn toàn bị kinh diễm đến."

"Chúng ta cho người lưu lại cái vị trí, tới này ngồi."

"Cám ơn Lý lão sư."

Trên đài còn lại ngôi sao khách quý nhao nhao liếc nhau một cái đều từ đối phương trong mắt nhìn thấy kinh diễm cùng chán chờ, nhưng sau cùng đều là cộng đồng mang tới âm áp ôn hòa mặt nạ, một bộ hoan nghênh Lô Thiện đến bộ dáng.

...

Dưới đài khán đài tiếng nghị luận không ngừng.

"Cái kia chính là Lô Thiện? Làm sao theo trong truyền thuyết không giống nhau lắm a?" Một nữ hài hỏi bên cạnh bạn của một bên.

"Đúng vậy a, tốt. . . Rất đẹp!" Cô gái bên cạnh cũng là đáp. Vừa mới Lô Thiện đối Lý Cảnh cảm tạ lúc, khoe miệng nhẹ câu, tà tứ lười biếng độ cong phẳng phát giống một cái mũi tên vèo một cái đâm vào trái tim của nàng. Đến bây giờ trái tim còn tại phù phù phù phù điên cuồng loạn động lấy.

"Một bộ Túi da mà thôi, cũng không cái biến được hấn bên trong dơ bẩn." Bên cạnh một cái nam sinh nghe hai nữ sinh nói như vậy chua chua khinh thường nói.

"Đúng vậy a, đáng đáp lại đẹp trai cũng không cái biến được hấn được bao nuôi sự thật." Một nam sinh cũng cùng chung mối thù nói tiếp.

"Không chừng không phải Lô Thiện chính mình vui lòng đâu, bị ép buộc bao dưỡng cũng có khả năng! Dù sao Lô Thiện bộ dạng này hoàn toàn khiến người ta cảm giữ không được a! Muốn ta có năng lực cũng sẽ đem hấn đoạt tới bao dưỡng, táng gia bại sản cũng nguyện ý!" Nữ sinh kia nhìn lấy trên đài Lô Thiện, một bộ si mê bộ dáng, trong mắt phẳng phát tán ra lục quang.

Không đợi cái kia hai nam sinh nói cái gì, một cái khác nữ sinh cũng nói: "Ta cũng vậy, táng gia bại sản cũng nguyện ý!"

"Hoa Si - mê gái (trai)!" Hai nam sinh tức giận nói.

. . .

Cao Y Y nhìn bên này đến Lô Thiện thứ nhất mắt là khiếp sợ, sau đó cũng là sợ hãi cùng chờ mong. Nàng không biết Lô Thiện hình tượng cái biến đến cùng là ý vị như thế nào? Một lần nữa đứng lên, vẫn là triệt để trầm luân.

Tâm tình một lát tâm thần bất định, sau cùng tất cả thuộc về vì kiên định, tại Lý Cảnh nhìn qua lúc cao cao giơ tay lên, nhưng vẫn là sợ không đủ để thấy, trực tiếp đứng ở trên chỗ ngồi.

Lý Cảnh nhìn thấy lúc còn lấy làm kinh hãi: "Tích cực như vậy, đều đứng trên ghế! Thật tốt, thì người, mau xuống đây nguy hiểm, chớ làm rớt."

. . .

Cao Y Y được như nguyện được tuyển chọn lên sân khấu, cùng hấn cùng nhau lên tới còn có năm cái còn lại ngôi sao Fan.

Lý Cảnh nhìn thấy sáu người ngồi xuống,

Bắt đầu trò chơi. Bốn vị ở đây ngôi sao bao quát Lô Thiện ở bên trong, đồng loạt tiến nhập bốn cái trong phòng nhỏ, mỗi cái trong phòng nhỏ đều thả có một cái cao su Lang Nha Bổng, cái kia cái gọi là trừng phạt đạo cụ.

Đám fan hâm mộ ngồi tại bọn họ đối diện ba mét có hơn, bởi vì cách không xa, thần tượng nhất cử nhất động bọn họ đều có thể nhìn rõ ràng, mấy nữ sinh kích động sắc mặt phát hồng, còn có người phát ra nhỏ giọng kinh hô.

"Hiện tại trò chơi bắt đầu, bên này mấy vị tiểu mê muội tiểu mê đệ nhóm, người nào tới trước?" Lý Cảnh nhìn lấy kích động mấy người cười hỏi.

"Ta!" Một người nữ sinh cơ hồ là tại Lý Cảnh dứt lời thì giơ tay lên.

"Oa tác, tốc độ nhanh như vậy! Tốt, người tới trước, người tên là gì?" Lý Cảnh đem lời ông đưa cho nữ sinh.

"Hà Giai Lộ" nữ sinh tiếp lời ông, tâm tình khó nén hưng phấn.

"Tốt, Giai Lộ người muốn hỏi chính là?"

"Trần Gia Kiệt!" Nữ sinh sắc mặt phiếm hồng hướng đi cái kia tên là Trần Gia Kiệt ngôi sao.

. . .

Lô Thiện nghiêng dựa vào gian phòng trên khung cửa, mắt nhìn cái kia bị điểm tên tuổi trẻ soái ca Trần Gia Kiệt, tìm tòi dưới trong đầu trí nhớ, biết đó là cái vai diễn mấy bộ đại hỏa VIP Nhiệt Bá Kịch, gần nhất nhân khí Chính Hồng nhân khí tiểu sinh, Fan đông đảo.

Lại nhìn vài lần những người khác, đều là trong khoảng thời gian này rất hỏa Tiểu Hoa Đán, tiểu thịt tươi hút fan đông đảo. Lát nữa đặt câu hỏi phân lớn cũng sẽ tập trung ở mấy người kia trên thân, chỉ sợ không có hấn chuyện gì.

Lô Thiện mu bàn tay nhẹ dán môi mông, ngáp một cái, hấn cũng vui vẻ thanh nhàn. Theo lý thuyết kỳ thực hấn cũng là chính hỏa tiểu thịt tươi một cái, bất quá là hắc phát hồng cái chủng loại kia. Cũng là có Fan, đều là chút hắc Fan, lên liền muốn gọi hấn A xít cái chủng loại kia, nhưng không thể phủ nhận hắc Fan cũng là phần a.

Nhưng xem ra mấy vị này bên trong chỉ sợ không có hấn "Fan", mấy vị này ánh mắt nhìn hấn chỉ có có chút kinh diễm, không có loại kia quen thuộc ánh mắt thống hận.

Ai, đáng tiếc thờ dài, Lô Thiện cũng có thể lý giải, tiết mục tổ khẳng định sẽ đổi đầu người tới sàng chọn một phen, không phải vậy lên cái hắc Fan, nào

ra chuyện gì kiện, tạo thành phát sóng trực tiếp sự cố sẽ không tốt.

Biết cái này khâu đại khái không có hẳn chuyện gì Lô Thiện thoải mái dựa vào trở về gian phòng, không có đi đoạt cái gì màn ảnh. Hẳn loại này việc xấu nghệ nhân phát ra màn ảnh khẳng định sẽ bị chia cắt mất không ít, không khỏi công tác nhân viên kéo phiền phức, hẳn liền tốt tâm không xuất hiện đang về mặt trùng.

Chủ yếu là hẳn hiện tại thực sự cảm thụ không được tốt cho lắm, nguyên chủ còn có cái đau dạ dày mao bệnh, tối hôm qua say rượu, lúc đầu tinh thần thì không tốt lắm. Điểm tâm lại không ăn, dạ dày hiện tại co quắp, túi dạ dày phằng phật vụn ba đến cùng một chỗ, vị toan dâng lên, đau sắc mặt hẳn trắng bệch, cũng may có trang che nhìn không quá đi ra.

...

Một bên khác quay phim dưới, Trần Gia kiệt chỗ gian phòng.

Hà Giai Lộ đỏ mặt nhìn qua Trần Gia kiệt, ngượng ngùng hỏi: "Người. . . Lý tưởng của người hình là cái dạng gì đó a?"

Trần Gia kiệt nghe được cái vấn đề này không sai, kéo môi cúi đầu nhìn trước mắt nữ sinh ôn hòa cười nói: "Cái này nhưng không có cái gì định số, nhất định muốn nói lời, đáng yêu hình a, tóc dài, mắt to, còn có. . . Không nên quá cao, so ta thấp chút, dạng này ta có thể bảo hộ chiều cổ nàng."

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Bất Tường Thuyết Thoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương bốn : . Lại có mai yêu mến phần

Nghe được Trần Gia kiệt mà nói tiểu mê muội Hà Giai Lộ vốn là phiếm hồng khuôn mặt càng là nhiễm lên điểm sắc đào hồng, chéch đi ánh mắt không dám nhìn Trần Gia kiệt. Vội cúi đầu nói câu cảm ơn, liền trở về chỗ ngồi, bước đi còn có chút lơ mơ.

Mắt to, đáng yêu hình, tóc dài, vóc dáng thấp, chính là Hà Giai Lộ này chủng loại hình. Bị thần tượng vậy một thanh Hà Giai Lộ hoàn toàn đắm chìm trong chính mình phần hồng ngâm một chút bên trong không thể tự kiềm chế. Kỳ thực, ngẫm lại những thứ này đặc điểm bao gồm phạm vi rất rộng, trả lời theo không có trả lời một dạng. Nhưng không có nghĩa là người ta tiểu mê muội không thể suy nghĩ nhiều.

Người chủ trì Tôn Na ở một bên nhướn mày có nhiều ý vị cười, "Xem ra gia kiệt đồng học phương pháp rất sâu a."

Trần Gia kiệt không có trả lời, chỉ là khỏe miệng phủ lên lạnh nhạt ôn hòa mỉm cười.

Lý Cảnh lần nữa hỏi thăm đi lên mấy vị người xem, ai muốn cái thứ hai tới.

Cao Y Y mắt nhìn đối diện tựa ở trong phòng kế không có giống còn lại ngôi sao một dạng tranh thủ ra kính Địch Lô thiên, nhìn lấy nguyên lai ánh sáng mặt trời hướng lên thần tượng biến thành này tám bại hoại đôi phé đáng vẽ, Cao Y Y đã là đau lòng không đành lòng lại là tức giận không cam lòng. Chần chờ, cuối cùng vẫn không có giờ tay lên.

Tra hỏi Fan vẫn là cái nữ sinh, gọi Triệu Tuyết, không ngoài dự liệu vẫn là hỏi trong khoảng thời gian này nóng bỏng nhất tiểu thịt tươi Trần Gia kiệt.

Nữ hài đi vào gian phòng phụ cận khó nén phần khởi, nhìn Trần Gia kiệt liếc một chút, lại không để lại dấu vết quét mắt Trần Gia kiệt bên cạnh gian phòng một cái nữ minh tinh. Một mặt bất quáị mà hỏi: "Trần Gia kiệt, trên Internet một mực đang thịnh truyền người cùng Ôn Uyển CP, các người trong hiện thực đến cùng là quan hệ như thế nào a?"

Trần Gia kiệt nghe được vấn đề này hơi lảng, lập tức ảm áp cười nói: "Người là hai chúng ta CP phần?"

Bên cạnh gian phòng bị điểm tên Ôn Uyển cũng là sững sờ, lập tức có chút xấu hổ, nhưng vẫn là duy trì ôn hòa mỉm cười.

Triệu Tuyết lại là kích động gật đầu, gãi con mỗ thóc giống như.

Lý Cảnh, Tôn Na mấy cái người chủ trì nhao nhao nhăn tình sáng lên, một bộ xem kịch vui bộ dáng.

Trần Gia kiệt hơi hơi nhúu mày lộ ra một bộ có chút xoắn xuyết bộ dáng, "Ừm, tốt a. Kỳ thực vấn đề như vậy ta là rất lợi hại không nguyên ý trả lời. Không quan hệ mục đích tổ quy định nhất định phải trả lời, vậy ta liền nói một cái đi."

Nói Trần Gia kiệt mắt nhìn Lý Cảnh mấy người, buông tay một bộ bát đẩu đi bộ đáng."Có điều trước khi nói, hỏi ra cái vấn đề này có phải hay không nên trừng phạt dưới."

Lý Cảnh nghĩ nghĩ, trêu đùa: "Có thể là có thể, nếu như người cho rằng vấn đề này làm người khó xử. Có điều trừng phạt sau nhất định muốn thật tốt trả lời vấn đề này."

Trần Gia kiệt biểu thị không có vấn đề, dùng cao su Lang Nha Bồng nhẹ nhàng gõ xuống Triệu Uyển đầu, mới lên tiếng.

"Các người muốn lý tính đối đãi CP chuyện này, ta cùng Ôn Uyển tại 《 tiên hiệp 》 bên trong đứng là vai diễn một đôi tình lữ, mà lại yêu lẫn nhau dùng tình sâu vô cùng, cũng hẳn là bởi vì cái này chúng ta mới bị gộp thành một đôi CP. Nhưng bộ phim là bộ phim, hiện thực là hiện thực, muốn phân rõ."

Nhiều mày có chút khổ não nói: "Nói như thế nào đây? Diễn kịch đi, không đưa vào cảm tình là không được, không phải vậy vào không được nhân vật, diễn không ra đồ vật. Nhưng lại không thể mang cảm tình quá sâu, không phải vậy tiến vào thì không ra được. Người biết diễn viên cả đời khẳng định không chỉ diễn một bộ phim, chúng ta cũng chỉ là người bình thường, nếu như mỗi bộ phim đều vào chơi quá sâu, đã sớm tinh thần thác loạn. Bộ phim cùng hiện thực vẫn là muốn phân rõ."

Triệu Uyển nhiều mày nhẹ gật đầu, luôn cảm giác không đứng chỗ nào, nhưng lại nói không nên lời không đứng chỗ nào đáng vẽ. Cuối cùng có chút bị thuyết phục, vẫn là chân thành nói tiếng cảm ơn, bước nhỏ về tới chỗ ngồi.

Bên cạnh người chủ trì Lý Cảnh thật là đáng tiếc nhếch miệng, Trần Gia kiệt nhưng đánh tay tốt Thái Cực, những lời này nhìn như đều trả lời tại đó, kỳ thực nhưng không có một câu giữ nguyên ở trung tâm lên. Nhìn như đang trả lời CP vấn đề, nhưng không có một điểm là chính diện trả lời hẳn cùng Ôn Uyển trong hiện thực quan hệ.

Không khỏi bình thường, làng giải trí bên trong có ai sẽ không đánh hai tay Thái Cực.

Mấy người trêu chọc vài câu về sau, lại có Fan lên đặt câu hỏi, đi lên là cái nam sinh hỏi là cái nữ minh tinh, khẩu như cũ tiếp tục.

...

Gian phòng Dịch Lô Thiện Tọa tại chân cao trên ghế, nghiêng người dựa vào lấy mặt tường, dạ dày run rẩy đau hẳn rằng quan không tự giác run lấy bấy,

Khẽ ním môi môi mòng cũng rút đi chút huyết sắc, giống như là tại trên môi bôi tầng che hà sương. Đứng ở sau tai tóc có mấy sợi tán mát mà xuống, trượt nhẹ qua hẳn tái nhợt hai gò má, vụn vặt che khuất tầm mắt. Một chút mồ hôi lạnh từ thái dương chảy xuống, toàn bộ hình ảnh tựa như thời Trung cổ tranh sơn dầu, đôi phé, điểm sắc, mê ly. Đáng tiếc không có quay phim vỗ xuống một màn này.

Lô Thiện chỉ là khẽ nhiều mày, thân thể càng đau đớn, đầu não càng thanh tỉnh. Tuy nhiên không dễ chịu, nhưng cũng không phải khó mà chịu đựng. Hơi gấp dưới eo, đem sau tai chạy ra toái phát một lần nữa khác lên, để cho mình dễ chịu chút, sau đó tiếp tục nhiều hứng thú nghe bọn họ đối thoại.

...

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, đám fan hâm mộ cũng tất cả đều hướng riêng phần mình thần tượng ném ra chính mình vấn đề, thần tượng nhóm trả lời có hài hước, có khôi hài, có trêu chọc. . . Chúng loại phong phú. Ném ra ngoài vấn đề Fan cũng là bị riêng phần mình thần tượng vậy không được, mắc cỡ đỏ mặt trở lại chỗ ngồi.

Sau cùng chỉ còn một vị lên sân khấu người xem không có nói hỏi, chính là Cao Y Y.

Lý Cảnh kỳ quái mắt nhìn nữ sinh này, vừa mới nữ sinh này thế nhưng là dưới đài nhắc tay nâng tích cực nhất, hẳn trả tưởng rằng cái nào tiểu thịt tươi điên cuồng mê muội, nhưng hiện tại xem ra cũng không phải là. Nếu như hẳn nhớ không lầm lên sân khấu sau nâng tựa hồ từ đầu tới đuôi không có nâng qua một lần tay. Có chút nghi ngờ hỏi: "Vị này nữ sinh, người tên là gì?"

Cao Y Y đứng dậy nắm chặt lại Microphone, có chút khẩn trương nói: "Ta. . . Ta gọi Cao Y Y."

"Không có việc gì không cần khẩn trương, nếu như ta nhớ không lầm Y Y người thế nhưng là dưới đài nhắc tay nâng tích cực nhất, đều đứng trên ghế. Làm sao lên sau đều không nâng qua tay a?"

Chung quanh người chủ trì cùng ngôi sao khách quý nghe nói như thế đều nhao nhao cảm thấy hứng thú nhìn lại, Lô Thiện cũng khẽ nâng lên đầu, hứng thú nhìn lấy Cao Y Y.

Cao Y Y chớp mấy môi, khắc chế khẩn trương nói: "Ta sợ gặp hẳn khẩn trương, không không chế được tâm tình, một mực đang bình phục tâm tình, vừa mới bình phục lại. Ta. . . Ta hiện tại có thể hỏi sao?"

Nghe vậy Lý Cảnh lý giải gật đầu, cười nói: "Không có vấn đề, người muốn hỏi chính là?"

Cao Y Y ánh mắt kiên định nói: "Lô Thiện!"

Hiện trường xôn xao!

Khoái Nhạc Gia Tộc người chủ trì cùng hiện trường ngôi sao khách quý nhao nhao chấn kinh!

Lô Thiện cũng không có kịp phản ứng Thần.

Lô Thiện? Bọn họ không nghe lầm chứ, hiện tại cái này nơi đầu sóng ngọn gió, lại còn có người sẽ hỏi Lô Thiện?

Không phải là hắc Fan đi!

Lý Cảnh liền giật mình, hỏi lại lần nữa: "Lô Thiện? Người chắc chắn chứ?"

"Xác định!" Nói hướng Lô Thiện gian phòng đi về trước qua.

Lý Cảnh ngăn lại Cao Y Y, nghiêm túc nói: "Hiện tại là ghi hình tiết mục, người có thể hỏi thăm, nhưng mọi người cần phải giữ vững tinh táo cùng lý trí, không cần làm ra cái gì nguy hiểm cho người khác an toàn sự tình."

"Phốc phốc!" Lô Thiện mới từ được tuyển chọn trong lúc kinh ngạc kịp phản ứng, nhìn lấy Cao Y Y hướng hắc đi tới, liền nghe đến Lý Cảnh đoạn văn này, không khỏi cười nhạo lên tiếng.

Cười nói: "Lý lão sư, để cho nàng đến đây đi, không có việc gì."

Hắc Fan cùng yêu mến phần hắc vẫn là phân rõ, nữ sinh này ánh mắt nhìn hắc bên trong căn bản không có thông hận, chỉ có tâm thần bất định, sợ hãi cùng si mê, chỉ sợ là hắc đông đảo hắc Fan trong đại quân thừa thốt một cái yêu mến phần.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Bất Tường Thuyết Thoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5 :. Vào chơi quá sâu

Trên võ đài đèn pha sắc thái đan xen, lộng lẫy lấp lóe, một đạo màu da cam quảng sáng, đúng vào lúc này xẹt qua Lô Thiện khuôn mặt, nguyên bản có chút tà tứ, yêu dã nộ cười tại đạo này noãn quang dưới, lộ ra nhiều hơn mấy phần nhu hòa ấm áp.

Cao Y Y vừa mới kiên định xuống tâm, không khỏi mềm mại mấy phần. Đúng vậy, nàng một mực đang xoắn xuýt, đến cùng có nên hay không hỏi Lô Thiện hắc được bao nuôi sự tình. . . Lên sân khấu sau khoảng cách gần nhìn thấy Lô Thiện lúc, nàng là mê mang giây dụa, đã từng ánh sáng mặt trời thần tượng trong khoảng thời gian này đến cùng đã trải qua cái gì mới biến thành bây giờ như vậy đòi phê bộ đáng.

Nếu như nàng hỏi ra bao dưỡng vấn đề có thể hay không quá bén nhọn, cho Lô Thiện tâm lý tạo thành lần nữa thương tổn. Nhưng không hỏi nàng lại không cam tâm, vừa vặn không dễ dàng hung ác hạ tâm, lại bị cái kia nộ cười toàn bộ đánh tan. Được rồi, dù sao cũng là theo đuổi nhiều năm như vậy thần tượng.

Lô Thiện nhìn lấy nữ hải từng bước một đi đến trước mặt, đôi mắt khẽ nâng, khóe miệng hơi câu, treo lên một vòng vui vẻ độ cong. Nhịn một chút dạ dày khó chịu, đi xuống chân cao ghế dựa. Đó là cái cơ hội, xoay người cơ hội. Nữ sinh đến mang đến cho hắc không ít màn ảnh, tuy nói Tiết Mục sao lục sau khi kết thúc hậu kỳ hội cắt giảm chút, nhưng cũng sẽ không toàn bộ chia cắt rơi.

Cao Y Y tại Lô Thiện trước người đứng vững, khoảng cách gần quan sát, Cao Y Y phát hiện Lô Thiện không thích hợp. Hiện tại Địch Lô thiên sắc mặt thực sự tái nhợt đáng sợ, tuy nhiên có trang che mặt sắc, nhưng mồ hôi lạnh trên trán lại là ẩn tàng không được, môi mỏng cũng là rút đi huyết sắc hơi trắng bệch. Nơi xa nhìn giống như là tận lực vẽ Đạm Sắc môi trang, Cao Y Y vừa rồi cũng không để ý, bây giờ cách gần nhìn mới phát hiện không đúng.

"Người. . . Người không sao chứ!" Cao Y Y thấp giọng hô âm thanh bịt miệng lại.

Trên đài khách quý cùng người chủ trì nghe được Cao Y Y cái này âm thanh kinh hô cũng phát hiện Lô Thiện không thích hợp.

Mấy vị người chủ trì khách quý tiến lên mấy bước, nhao nhao dò hỏi: "Người thế nào? Không có sao chứ?"

Lô Thiện một tay hơi cầm ống nói, một tay hướng về phía mấy người lắc lắc ra hiệu chính mình không có việc gì, trên mặt một bộ tùy ý bộ đáng, "Không có việc gì, khả năng có chút đau dạ dày, còn có thể chịu đựng."

Mọi người nghe Lô Thiện, đều có chút ánh mắt phức tạp, nhìn lấy cái kia so giấy còn muốn Bạch sắc mặt cũng biết hắc tại miễn cưỡng.

Bọn họ đại khái nghe nói qua lần này Khoái Lạc Mỗi Tuần thu là hoa ảnh công ty cho Lô Thiện hạ tối hậu thư. Nhìn như là một đạo sinh cơ, biểu hiện tốt

khả năng xoay người, có điều sau cùng hán dạng này việc xấu nghệ nhân có bao nhiêu màn ảnh tất cả mọi người lòng dạ biết rõ, lằng giải trí có đôi khi cũng là như thế tàn khốc. Tiết Mục sao lục bên trong, bọn họ cũng không dễ nói thêm cái gì.

Nhưng trong đám người Ôn Uyển nghe được Lô Thiện mà nói thật là bĩu môi khinh thường, trong mắt tràn đầy trào phúng. Có điều chỉ là một cái chớp mắt, màn ảnh đánh tới thời điểm lại khôi phục được ôn nhu bộ dáng. Sớm không sinh bệnh, muộn không sinh bệnh, hết lần này tới lần khác tại thu thời điểm sinh bệnh, thật sự là chọn lấy tốt thời điểm.

Lô Thiện cũng cảm nhận được cái kia đạo ác ý ánh mắt, hướng Ôn Uyển bên kia nhìn thoáng qua, vừa vặn bắt được trên mặt nàng cái kia lóe lên một cái rồi biến mất khinh thường cùng trào phúng. Lập tức hiểu rõ, vừa mới còn không có nhớ tới cái tên này, hiện tại đến có chút hình ảnh. Ôn Uyển, nam liên tiếp chủ tuyến Tô Hạo hậu cung một trong.

Lô Thiện hơi híp mắt lại, biến mất trong mắt nguy hiểm quang mang, không có làm nhiều để ý tới, quay lại ánh mắt, đối Cao Y Y thanh cười yếu ớt nói: "Người có vấn đề gì, hỏi đi."

"Người thật không có việc gì?" Cao Y Y vẫn là lo lắng hỏi.

"Không có việc gì, không cần lo lắng." Lô Thiện mỉm cười nói.

"Được. . . Tốt a." Tiết Mục sao lục bên trong, Cao Y Y lại lo lắng cũng không dễ hỏi nhiều. Nhưng nàng cuối cùng vẫn từ bỏ hỏi cái túi xách kia nuôi vấn đề.

Nhưng là tùy ý hỏi một vấn đề nàng lại không cam tâm, thì hỏi cái hơi kém một bậc vấn đề. "Lô Thiện đoạn thời gian trước người tại Micro Blog Thượng Công mở hướng Lâm Gia Di thổ lộ là nguyên nhân gì? Thật giống ngoại giới nói, muốn ôm Ảnh Hậu bắt đuôi sao?"

Nghe được vấn đề Lý Cảnh nhú mày, vấn đề này tuy nhiên so với hán ngay từ đầu phỏng đoán vấn đề có quan hệ tốt điểm, nhưng so sánh những người khác vấn đề vẫn là bén nhọn rất nhiều, muốn một cái trả lời không tốt cũng phải Bàng.

Lô Thiện lại là câu môi, sẽ bị hỏi vấn đề này nằm trong dự liệu của hán, cũng đúng với lòng hán mong muốn. Cho hán rất lớn phát huy không gian.

Màn ảnh dưới,

Lô Thiện bộ mặt biểu lộ thoáng biến hóa, khóe mắt hơi liếm, khóe miệng cứng ngắt xả động, từ trong cổ họng phát ra khàn giọng ha ha cười khổ âm thanh. Thu lại trên người mấy phần tà tứ cùng cuồng quyến, chỉ còn lại có bản chất đôi phé cùng chán nản. Phối hợp hán mắt máu sắc hai gò má, cùng trang dung cũng không thể che hết đáy mắt xanh đen, chặt vật dị thường, lại trực kích mọi người nội tâm mềm mại nhất một khối.

Lô Thiện đưa tay đem toái phát toàn bộ vuốt đến sau đầu, hướng (về) sau nhẹ dựa chân cao ghế dựa, nhìn lấy Cao Y Y ánh mắt bên trong lộ ra đau thương, khẽ run thanh âm khàn khàn mang theo thống khổ cùng giãy dụa nhẹ nhàng xuyên thấu qua Microphone truyền ra, "Chuyện này sao? Kỳ thực ta một mực không muốn đối mặt, nhưng người hôm nay hỏi, ta. . . Sẽ nói tới đi, coi như tự mình phân tích."

Hơi hơi mím môi, ngửa đầu nhìn chằm chằm trong hư không cái nào đó điểm ánh mắt tan rã, nhẹ giọng nỉ non, phảng phất tại tự hỏi tự trả lời.

"Micro Blog thổ lộ sao? Yêu mến thì thổ lộ rất bình thường a. Ta yêu mến Lâm Gia Di, có điều cùng nói là ta yêu mến Lâm Gia Di, không bằng nói là Khương Đào yêu mến Khương Uyển như, mà lại yêu điên cuồng yêu cổ chấp. . ."

Khương Đào, Khương Uyển như là Lô Thiện cùng Lâm Gia Di quen biết hợp tác cái kia bộ phim 《 hậu cung 》 bên trong hai người nhân vật. UU đọc sách vạn ưu K. an SHU. MCo m hậu cung bộ này bộ phim chủ yếu giảng chính là, Thừa Tướng phủ đích nữ Khương Uyển như bởi vì phụ thân Thừa Tướng đã tâm, bị đưa vào trong cung thành Đế Vương phi tử.

Nhưng bởi vì Mẫu Tộc thế lực quá lớn, bị Đế Vương ngờ vực vô căn cứ đề phòng, lại bởi vì không chiếm được Đế Vương sủng ái bị Mẫu Tộc ghét bỏ, hai mặt đều không phải là người. Sau Thừa Tướng phủ bị tịch thu, Khương Uyển như trong cung càng là bước đi liên tục khó khăn. Nguyên lai đơn thuần cô gái hiền lành đi qua những thứ này biến cố về sau, từng bước một trưởng thành, trở nên kiên nghị, quả quyết, tàn nhẫn. Sau cùng đi qua các loại mưu kế tính kế thành công leo lên hậu vị cố sự.

Lô Thiện vai diễn nhân vật là Khương Đào, Khương Uyển như là cha dượng mẫu Thứ đệ, bộ phim bên trong một cái nam N. hào, ra sân phần diễn không nhiều, lại là cái ân tằng đại Boss. Chủ yếu nội dung cốt truyện cũng là Khương Đào tại Thừa Tướng phủ xét nhà lúc tránh thoát một kiếp, vì sửa lại án xử sai Thừa Tướng phủ oan khuất, mai danh ẩn tính, một lần nữa vào triều làm quan, trải qua trắc trở, trợ tỷ tỷ đoạt được hậu vị, phụ tá tiểu chất tử Xung Đế, cuối cùng thành công vì Thừa Tướng phủ sửa lại án xử sai.

Đương nhiên đây chỉ là mặt ngoài, Khương Đào nhưng thật ra là cái người điên, cô chấp Bệnh trạng nhưng lại khắc chế người điên. Trong lòng của hán chứa cái bí mật không muốn người biết, hán cầm thú yêu mến tỷ tỷ của mình, có liên hệ máu mủ thân sinh tỷ tỷ.

Khương Đào khi còn bé bởi vì mẹ đẻ xuất sinh thấp, mà lại tại hán lúc còn rất nhỏ thì bệnh qua đời, hán tại Thừa Tướng phủ cũng không được sủng ái. Ngay từ đầu bởi vì tại học thức phương diện biểu hiện ưu dị, đã từng nhận qua Thừa Tướng chú ý. Nhưng bởi vì Thừa Tướng công vụ bề bộn, con gái đông đảo, đối với hán chú ý cũng chỉ có như vậy điểm, thế nhưng là nương theo lấy chú ý tùy theo mà đến là các huynh đệ tỷ muội ghen ghét, cùng còn lại Di Nương cố kỵ.

Tại lần lượt các huynh đệ khác tỷ muội đáp lấy Thừa Tướng không có ở đây khi dễ cùng một lần nguy cơ tánh mạng bệnh nặng sau hán mới tỉnh ngộ tới, học xong giấu dốt. Mượn bệnh nặng giả dạng làm ngu dại, tại trải qua trị liệu không có kết quả về sau, Thừa Tướng cũng không để ý dần dần quên lãng

đưa con trai này.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Bất Tử* bằng *Thuyết Thoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương Lục : . Cố chấp điên cuồng lại khắc chế yêu

Về sau những Di Nương đó thăm dò trải qua, xác định Khương Đào là thật ngu dại, mới yên tâm. Trong phủ Thừa tướng gia quyền con nối dõi đông đảo, thông minh hài tử cũng có, nhiều Khương Đào một cái không nhiều, thiếu hẳn một người không ít.

Từ hấn ngu dại về sau, trong phủ đối với hấn chú ý liền ít đi rất nhiều, làm bạn trước kia ba ngày hai đầu sinh quái bệnh cũng yên tĩnh. Ngoại trừ cá biệt huynh trưởng ngẫu nhiên nhớ tới lúc, sẽ đến khi nhục một phen, tìm chút cảm giác ưu việt, liền không có còn lại chú ý. Thời gian lâu dài, mọi người cũng dần dần quên lãng hấn tồn tại.

Nhưng ở lần này nguy hiểm cho tánh mạng đại nạn trung hoà một hệ liệt nhằm vào bên trong, tuổi nhỏ Khương Đào tâm lý cũng dần dần phát sinh biến hóa, trở nên hắc ám vận vẹo. Hấn không biết vì cái gì phụ thân đại nhân một mực cao cao tại thượng, vì cái gì các huynh đệ khác có mẫu thân hấn nhưng không có, vì cái gì người chung quanh đều đối với hấn tràn đầy ác ý, thậm chí muốn hấn chết. Hấn đến cùng đã làm sai điều gì? Hấn không biết, cũng không có người nói cho hấn biết, hấn có thể tin tưởng dựa vào chỉ có chính mình. Trong mắt hấn cái thế giới này dần dần trở nên ghê tởm âm hiểm.

Thẳng đến ngày ấy, tỷ tỷ xuất hiện.

Phảng phất một đạo âm áp cùng lúc chiếu sáng tiến vào hấn băng lãnh cô tịch thế giới.

Bởi vì nhiều năm giả ngây giả dại, Tướng Phủ bọn hạ nhân cũng không coi hấn là làm chủ tử, thường xuyên quát lên nhục mạ. Một lần hấn ăn trộm mứt cái trong phòng bếp chuẩn bị đưa cho Đại Phu Nhân trong phòng điểm tâm, bị mấy cái Gã sai vật phát hiện đề xuống đất đánh chửi.

Khả năng động tĩnh quá lớn, đến đây vì mẫu thân lấy thiện Khương Uyên như phát hiện cái này màn, nhận ra Khương Đào chính là trong phủ vị kia ngu dại Thứ đệ, bèn vội nghiêm nghị quát bảo ngưng lại đem người cứu, nghiêm trị mấy vị kia Gã sai vật. Đối Khương Đào nhỏ giọng an ủi về sau, lưu lại một hộp bánh ngọt mới rời khỏi.

Khả năng đối với Khương Uyên Như Lai nói sự kiện lần này chỉ là nàng một lần thiện tâm trợ giúp, nhưng đối Khương Đào tới nói sự kiện lần này lại giống một đạo quang mang chiếu vào đáy lòng của hấn hắc ám. Bởi vì đây là hấn lần thứ nhất nhận người khác thiện ý, bởi vậy cũng biến thành phá lệ không giống bình thường. Đạo thân ảnh kia dần dần biến thành cái này đen trắng thế giới bên trong duy nhất sắc thái.

Về sau Khương Đào tựa như cái trong bóng đêm nhìn thấy ánh sáng thiêu thân điên cuồng đi theo trong bóng tối duy nhất ánh sáng.

Tuổi nhỏ lúc hấn thường xuyên thói quen trốn ở trong một góc khác nhìn trộm chính mình đích tỷ, quan sát nhất cử nhất động của nàng, một cái nhăn mày một nụ cười, nhìn lấy tỷ tỷ như mặt trời rực rỡ lúm đồng tiền phảng phất thế giới của hấn cũng biến thành âm áp. Theo quan sát thời gian càng lâu, tỷ tỷ thân ảnh bất tri bất giác tại Khương Đào tâm lý mọc rễ. Theo tuổi tác dần dần lớn lên, hấn không hề thỏa mãn với đó, khát vọng càng ngày càng nhiều, bắt đầu biến thái thu thập lên cùng Khương Uyên như tương quan sự vật.

Tại một lần cầm tỷ tỷ khăn tay từ đọc mà ra lúc, nhìn lấy trong tay dính ẩm ướt, Khương Đào đôi mắt tĩnh mịch ám trầm, cũng rút cuộc minh bạch chính mình đối tỷ tỷ tâm tư.

Hấn thống khổ qua, gầy dựa qua, cuối cùng vì không làm thương hại đến tỷ tỷ, vẫn là lựa chọn từ bỏ nội tâm u ám ý nghĩ. Như cái trong khe cống ngầm lão thử, thận trọng ẩn giấu đi chính mình bản thù tâm tư.

Vì hộ tỷ tỷ chu toàn, Khương Đào dần dần tại bên ngoài âm thầm phát triển lên chính mình cửa hàng cùng thế lực.

Thời gian vòng tuổi vận chuyển, một năm này, Khương Uyên như mười sáu tuổi, Thừa Tướng vì giành trên triều đình nhiều quyền phát biểu hơn, đem đích nữ Khương Uyên như đưa vào hậu cung vì phi.

Âm thầm ra ngoài nhiều tháng mới hồi phủ Khương Đào nghe nói chuyện này lúc đã vô lực hồi thiên, nhìn tận mắt tỷ tỷ tiến nhập hậu cung cái kia ăn tươi nuốt sống thâm uyên.

Hấn lần thứ nhất cảm thấy thống hận, trước kia trong phủ Thừa tướng mọi người lại thế nào đối với hấn, hấn cũng chỉ có nản lòng thoái chí, không có muốn trả thù tâm tư phản kháng. Nhưng lần này hấn thật sự rõ ràng cảm nhận được phát ra từ nội tâm cừ hận.

Hắn hận bán nữ cầu vinh Thừa Tướng, hận hậu viện châm ngòi thị phi Di Nương, hận hận toàn bộ Thừa Tướng phủ, cũng hận hận chính mình! Khương Đào triệt để hắc hóa, trở nên Bệnh trạng, hung ác nham hiểm, điên cuồng.

Mà hết thảy này tại tỷ tỷ bị Đế Vương phòng bị, hậu cung tình cảnh khó khăn, Hương gia tộc xin giúp đỡ lúc bị Thừa Tướng ghét bỏ lúc đạt đến cực hạn.

Dùng kế giả chết rời đi Thừa Tướng phủ, thông qua trong tay thế lực vạch trần ra Thừa Tướng kết bè kết cánh chứng cứ, khiến cho Thừa Tướng phủ bị xét nhà, kéo toàn bộ Thừa Tướng phủ vì tỷ tỷ hạnh phúc chôn cùng!

Về sau hắn mai danh ẩn tính, thay hình đổi dạng,

Thông qua trúng cử vào triều làm quan. Dùng thời gian mười mấy năm chăm chú tung lưới bố cục, cuối cùng nhất cử đem Đế Vương kéo xuống hoàng vị, lực bài chúng nghị đề cử con trai của tỷ tỷ —— Tam hoàng tử leo lên đế vị, để tỷ tỷ trở thành cái này Đại Kiền Hoàng Triều tôn quý nhất nữ nhân —— Thái Hậu.

Đã những người đó cũng không thể cho tỷ tỷ hạnh phúc, vậy hắn thì chính mình cho, tuy nhiên hắn không thể danh chính ngôn thuận nói với tỷ tỷ tâm hắn vui mừng nằng, nhưng hắn có thể cho tỷ tỷ nằng muốn hắn có thể cho hết thảy, bao quát tính mạng của hắn.

Không thể hứa nằng mười dặm Hồng Trang, vậy liền tặng nằng vạn lý hà sơn. Chỉ hắn có khả năng hộ nằng cả đời chu toàn, bảo đảm nằng cả đời phồn hoa.

...

"Đồng nhan không rãnh, lặng lẽ mấy cái ngữ chuyện riêng tư. Thệ Thủy Niên Hoa, bạn ta lớn lên. Muốn dài nằng tóc dài tới eo, nghênh nằng xinh đẹp như hoa. Đáng tiếc. . . Cuối cùng hữu duyên vô phận, ta chung quy là yêu mến người không nên yêu. Trong mộng phồn hoa tan mất, tình này Vĩ Ương, ý này khó quên, đây cung mặc dù đoạn, khúc du dương."

Khàn giọng thanh âm thông khổ từ Microphone truyền ra, giờ khắc này Lô Thiện phảng phất biến thành Khương Đào, thần sắc bi thương, vận vẹo, đau khổ, gãy dựa cuối cùng đều biến thành Bệnh trạng yêu say đắm cùng bi thương. Lô Thiện đưa tay dùng hai tay khấu chặt lấy hai gò má, đem hai gò má gãi đều có chút biến hình, tựa hồ tại khắc chế thể nội một loại nào đó tâm tình.

Sau một lúc lâu mới bình phục lại, tiếp tục khàn khàn tiếng nói nói: "Surong mù tán, mộng tình, ta rốt cục trông thấy chân thực, đó là Thiên Phàm qua chỉ yên lặng, Nguyên lai. . . Ta chỉ là đang diễn một tuồng kịch."

Lô Thiện ngẩng đầu, phát hồng trần ngập tơ máu hai mắt nhìn về phía trước mặt hắn sừng sốt Cao Y Y, cười khổ vài tiếng, tuyệt vọng bi thương nói: "Thế nhưng là. . . Ta tưởng thật a!" Khàn giọng thanh âm thông khổ tại trong sân khấu quanh quẩn, kêu gào một người nam nhân thâm tình cùng cố chấp.

Lô Thiện ngóc đầu lên, để sắp chảy xuống nước mắt, chảy quay mắt vành mắt, khàn giọng cười nói: "Khả năng ta tựa như vừa mới Trần Gia kiệt nói như vậy, vào chơi quá sâu, không ra được, thậm chí còn có chút tinh thần thác loạn."

Điều chỉnh hạ tâm tình, dần dần bình phục lại tâm tình kịch liệt ba động, thu lại trên người mấy phần đòi phé cùng điên cuồng, Lô Thiện lại biến trở về cái kia tà tử cuồng quyền bộ dáng. Nhìn lấy trước mặt trở mất Cao Y Y, tự giễu nói: "Thật có lỗi, hù đến ngươi đi, vừa mới ta có chút nổi điên, chớ để ý ta những nói bừa đó lời nói. Vấn đề của ngươi ta chính diện trả lời xuống đi."

"Trên Internet ta ôm bắp đùi ngôn luận ta không phủ nhận, bởi vì ta xác thực yêu mến Lâm Gia Di, hoặc là nói trong cơ thể ta Khương Đào yêu mến nằng, mà lại yêu không thể tự kiềm chế. . ."

Sân khấu vẫn như cũ ánh đèn lấp lóe, nhưng dưới đài người xem lại là hoàn toàn yên tĩnh, trên đài cũng là lặng ngắt như tờ.

Mọi người hoàn toàn bị vừa mới Lô Thiện kịch liệt tình cảm ba động cùng lời nói cho rung động đến.

"Ngươi. . ." Qua rất lâu, Cao Y Y mới từ trong rung động tỉnh táo lại, nằng một mực ưa thích Lô Thiện, cho nên Lô Thiện diễn phim truyền hình đều nhìn qua, bao quát bộ này 《 hậu cung 》. Bên trong Lô Thiện vai diễn Khương Đào chính là nằng thích nhất nhân vật, vừa mới một khắc này nằng phảng phất thấy được Khương Đào đứng ở trước mặt của nằng.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Bất Tương Thuyết Thoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương Thất :. Đừng khóc, ta Kim Chủ

Cái kia điên cuồng, cố chấp, Bệnh trạng nhưng lại si tình tới cực điểm nam nhân.

Trên đài người chủ trì cùng mấy vị khách quý đều nổi lòng phức tạp mắt nhìn Lô Thiện, tâm lý có chút than thở. Vừa mới Lô Thiện loại kia phảng phát ngưng là thật chất thống khổ thâm tình bộc lộ, rung động đến bọn họ, quá chân thực, không phải do người không tin.

Bọn họ đều là làng giải trí người, biết vào chơi quá sâu ra không được là kiện nhiều nghiêm trọng sự tình, thời gian lâu dài thậm chí có thể sẽ mắc bệnh uất ức, không phân rõ giả thuyết cùng hiện thực, sống ở trong mộng thậm chí sẽ tạo thành tử vong.

Mà lại rõ ràng là mọi người cùng nhau diễn một tuồng kịch, tất cả mọi người xuất diễn, chỉ có hần cô tịch công việc của một người tại bộ phim bên trong ra không được, là cỡ nào khiến người ta sụp đổ sự tình.

Không khỏi đối Lô Thiện nhiều hơn mấy phần đồng tình cùng lo lắng.

Về phần cái gì ôm ấp đùi sự tình, càng là lời nói vô căn cứ, bọn họ đánh tan hoài nghi trong lòng. Bởi vì ba chữ kia hoàn toàn điểm ô phần này nóng rực tình cảm.

Hiện trường người xem cũng là châu đầu ghé tai nghị luận.

"Kỳ thực cảm giác Lô Thiện giống như cũng không phải như vậy cạn bả."

"Đúng vậy a, đau lòng Lô Thiện. . ."

"Vừa mới cái kia thê tuyệt thanh âm, đến bây giờ còn để cho ta cảm thấy run rẩy."

"Ta cũng vậy, vừa mới hần lộ ra ngoài tình cảm quá rung động."

"Có chút đồng tình Lô Thiện, một người vào chơi quá sâu, trò xiếc bên trong cảm tình mang ra, trong hiện thực chỉ sợ cũng không chiếm được đáp lại đi."

"Đúng vậy a, Ảnh Hậu Lâm Gia Di chẳng phải không có trả lời hần tỏ tình à, làm cho hần như cái Tiểu Sưu một dạng. . ."

"Bộ phim bên trong bộ phim bên ngoài chung quy là hai thế giới, cũng không thể cưỡng cầu."

"Ta đến thẳng hi vọng Lô Thiện có thể cùng với Lâm Gia Di."

. . .

Ôn Uyển thần sắc có chút chần chờ, vừa mới nàng cũng bị xúc động đến, lý trí nói cho nàng trước mắt sâu như vậy tình nam nhân hần không có Tô Hạo nói như vậy không chịu nổi. Nhưng tình cảm lại hướng về phía Tô Hạo nói lời.

Trải qua xoắn xuýt dưới, lâm vào tình yêu nữ nhân vẫn là tình cảm chiến thắng lý trí.

Ôn Uyển mắt nhìn Lô Thiện trước mặt Cao Y Y ánh mắt chớp lên, bởi vì cái gọi là thừa dịp hần bệnh đòi mạng hần, nàng hôm nay nhất định muốn đem Lô Thiện kéo xuống nước.

Đáp lấy người bên ngoài vẫn không nói gì, cười nói: "Tốt khắc cốt thâm tình a. . . Bất quá, làm diễn viên bộ phim bên trong bộ phim bên ngoài vẫn là muốn phân rõ."

"Lô Thiện người đã như vậy ái lâm Gia Di tỷ tỷ, cái kia trên Internet thịnh truyền được bao nuôi sự tình lại là chuyện gì xảy ra đâu? Người có thể hay không ngay trước mọi người cùng người Fan mặt nói một chút." Ôn Uyển một bộ trêu chọc chất vấn biểu lộ.

Nghe Ôn Uyển, mọi người cũng là trì trệ, từ Lô Thiện vừa mới mang tới loại kia rung động bầu không khí bên trong tình tảo lại, dù sao liên quan tới Lô Thiện được bao nuôi sự tình truyền quá chân thực.

Lý Cảnh lại là nhủ mảy, bết bát nhất sự tình phát sinh. Vừa mới hần liền sợ Cao Y Y tại hiện trường đưa ra vấn đề này, không nghĩ tới Cao Y Y không có nói ra, lại bị Ôn Uyển nói ra. Cái này Ôn Uyển muốn làm gì, vấn đề như vậy sao có thể tại thu hiện trường hỏi ra. Một cái trả lời không tốt cũng là phát sóng trực tiếp sự cố.

Cao Y Y nghe nói, từ lúng túng bên trong chậm lại, ánh mắt né tránh nhìn về phía Lô Thiện. Nàng tuy nhiên bởi vì đau lòng Lô Thiện hỏi ra, nhưng không có nghĩa là nàng không muốn biết chuyện này. Mà lại đi qua vừa mới Lô Thiện biểu hiện, nàng suy đoán Lô Thiện hần không có được bao nuôi, dù sao sâu như vậy tình không làm được giả. Nàng càng hy vọng tại hiện trường nghe được Lô Thiện chính miệng phủ định chuyện này.

Lô Thiện híp mắt, mắt nhìn phá hủy hần thật vất vả tạo nên đứng lên bầu không khí Ôn Uyển, trong mắt ngoan lệ nguy hiểm hào quang loé lên. Tô Hạo thật sự là tốt, chính mình không có cách nào đối phó hần, tìm nữ nhân tới, tốt. . .

Khóe miệng treo lên một vòng tà tử nụ cười, sáng tác hình Âm Nhạc Tài Tử sao? Lô Thiện cười lạnh một tiếng, tâm lý dần dần có cái quyết định biện pháp.

Liên quan tới bao dưỡng chuyện này Lô Thiện khẳng định không thể chính diện phủ nhận, bởi vì không có người sẽ tin tưởng, Ôn Uyển Hòa Lâm Gia Di

cũng sẽ không để bọn họ tin tưởng

Nhìn trước mắt Cao Y Y, ánh mắt chân thành nói: "Người muốn cho ta trả lời vấn đề sao này?"

Cao Y Y càng là không dám nhìn Lô Thiện con mắt, cúi đầu không nói gì.

"Ha ha" Lô Thiện cười khẽ hai tiếng,

"Là chấp nhận sao? Vậy được rồi, ta nói. Chỉ sợ người ở chỗ này đều muốn biết đi."

Lý Cảnh, Tôn Na bọn người đồng dạng không nói gì đều nhìn lại. Lý Cảnh hiện tại chỉ có thể cầu nguyện Lô Thiện có thể đem vấn đề này tròn đi qua.

Lô Thiện cũng không để ý, nhẹ nhàng nhàn nhạt mở miệng nói: "Được bao nuôi sự tình. . ."

"Là. . . Thật. . .!"

Hiện trường lần nữa xôn xao!

Lý Cảnh chờ người chủ trì cùng ngôi sao khách quý nhóm tròn mắt hốc mồm!

Hiện trường người xem chấn kinh!

Ôn Uyển cũng là ngoài ý muốn cùng cực,

"Hắn. . . Hắn vậy mà chính mình thừa nhận!"

Cao Y Y đột nhiên ngẩng đầu, nhìn về phía Lô Thiện con mắt phát hồng, trong ánh mắt không thể tin, chấn kinh, phẫn nộ hỗn hợp, nước mắt dần dần đầy tràn hốc mắt. Làm sao có thể là thật? Gạt người đi!

Bị Cao Y Y nhìn chăm chú Địch Lô thiện lại là ánh mắt bình tĩnh, nói đúng ra là quá bình tĩnh.

Không có cho ngoại giới thời gian phản ứng, Lô Thiện bình tĩnh nhìn qua Cao Y Y có chút ác liệt mỗi chữ mỗi câu nói ra: "Ta là được bao nuôi, mà lại được bao nuôi ta tâm cam tình nguyện, vui lòng cùng cực!"

Nghe nói như thế, Cao Y Y cũng nhẹn không được nữa, nước mắt đã từ trong hốc mắt tràn ra, giọt lớn giọt lớn hướng trên võ đài nhỏ xuống lấy. Trong mắt tên là ánh sáng hi vọng cũng đang dần dần tiêu tán, con mắt vô thần nhìn lấy Lô Thiện, cước bộ vô ý thức hướng lui về phía sau lấy, một bước, hai bước. . .

"Còn có, bao dưỡng ta không chỉ một người có rất nhiều, rất nhiều, ngàn vạn."

Lô Thiện khoe miệng dần dần treo lên nụ cười ấm áp, ánh mắt tĩnh mịch bên trong mang theo ý cười, từng bước từng bước hướng Cao Y Y tới gần.

"Mà lại những người này người cũng rất quen biết, bởi vì. . . Người cũng là một trong số đó!" Khàn khàn từ tính thanh âm xuyên thấu qua Microphone truyền ra.

Cao Y Y sửng sốt, dừng lại cước bộ.

Lô Thiện đi đến Cao Y Y bên người đứng vững, trên khuôn mặt lộ ra cực hạn ôn nhu cùng cưng chiều nụ cười.

"Những bao dưỡng đó ta Kim Chủ chính là các người, ta đám fan hâm mộ!"

"Kỳ thực ta một mực không hiểu vì cái gì các người sẽ thích được ta, thậm chí nguyện ý không cầu hỏi báo dùng tiền bao dưỡng ta. Ta tự nhận là đáng đáp, diễn kỹ cũng không được, miệng còn đàn, tính khí càng không tốt. . . Một đồng lớn khuyết điểm, thật không biết này điểm hấp dẫn đến các người, để cho các người dạng này nguyện ý một mực đi theo ta. Thậm chí còn có giống như người, tại ta bị hất đến loại trình độ này cũng không nguyện ý từ bỏ ta. Ta có tài đức gì đáng giá các người như vậy giữ gìn."

Lô Thiện ấm áp mỉm cười, đưa tay nhẹ nhàng lau đi Cao Y Y khóe mắt nước mắt, "Cho nên, đừng khóc, ta Kim Chủ."

Cao Y Y là hoàn toàn che lại, sau đó nước mắt lại là chảy càng mừng hơn, khoe miệng dào dạt dậy nụ cười hạnh phúc. Vừa khóc vừa cười vô cùng chặt vật, nhưng lại ấm áp dị thường. Không thể không nói Lô Thiện tay này đảo ngược phương pháp đánh Cao Y Y trở tay không kịp, nhưng lại ngoài ý muốn hung hăng ghim trúng nội tâm của nàng mềm mại.

Mà lại Lô Thiện mà nói cũng uyển chuyển biểu thị hẳn không có bị bao dưỡng, thuận tiện cảm tạ tiếp theo thẳng đến nay ủng hộ hẳn Fan. Có thể nói Lô Thiện cái bao tay này đường chơi xảo diệu nhưng lại không khiến người ta chán ghét. Bởi vì lúc trước rung động tồn tại, hiện tại Lô Thiện cái này phương pháp vừa đúng.

Phương pháp mọi người lòng dạ biết rõ, có nhân tướng tin, có người không tin, nhưng cũng sẽ không đối với hắn có hay không được bao nuôi sự tình tính toán chi li.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Bất Tường Thuyết Thoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương tám :. Hấn quả thực là cái trò chơi này Bu G

Quả nhiên dưới đài người xem cũng không có cái gì phản ứng quá kích động, chỉ là hiểu ý cười một tiếng.

Trên đài Lý Cảnh cũng là nhẹ nhàng thờ ra, Lô Thiện trả lời không thể tính toán vô cùng phù hợp, nhưng cũng vừa lúc làm dịu không khí ngột ngạt.

Ôn Uyển tức giận dị thường, vừa định nói thêm gì nữa, Lý Cảnh cũng đã tiếp đi câu chuyện.

Mấy vị người xem xuống đài.

Lý Cảnh nói: "Cảm tạ mấy vị nhiệt tâm người xem trợ giúp, cái này khâu đến đây là kết thúc, bắt đầu kế tiếp khâu —— tron mượt đoán ca danh đại tác chiến."

...

Trên vô đài tiết mục tổ chuẩn bị trò chơi đạo cụ phải cần một khoảng thời gian, trên đài khách quý cùng người chủ trì lúc này đều về tới hậu trường.

Mọi người có tại trợ lý chuyên gia trang điểm trợ giúp dưới sửa lấy trang, có lẫn nhau nói chuyện với nhau trò chuyện; thảo luận vừa rồi phát sinh sự tình, hướng Lô Thiện bên này chỉ trỏ. Người chủ trì làm theo thảo luận phía dưới tiết mục chủ trì nội dung.

Lô Thiện không có đi cùng mọi người bắt chuyện, như cũ ngồi tại vừa mới cái kia trong góc, nhìn lấy trong tay một khối Chocolate xuất thần, khối này Chocolate là vừa vắn Cao Y Y xuống đài trước kín đáo cho hắn. Bởi vì lúc trước hắn nói qua một câu chính mình đôi đau dạ dày, cô bé này thì nhớ kỹ, xuống đài trước vụng trộm cho hắn lấp khối này Chocolate.

Nghĩ đến cái này, Lô Thiện khoe miệng không khỏi giờ lên thanh cạn mỉm cười, cho nên nói hắn vẫn cho rằng Fan là trên cái thế giới này người đáng yêu nhất, bọn họ sẽ không duyên vô cớ thích người, thực tình Chân Ý đối người tốt, không cầu hỏi báo vì người nỗ lực, có thể vì người che gió che mưa, hộ giá hộ tống, làm người một nhọc lúc bên cạnh, tiến lên lúc động lực.

Trước đó trên đài lời tuy là vì cứu tràng, nhưng này chút lời nói cũng là hắn thật tâm lời nói. Hắn làm lại nhiều cũng không chống đỡ được đám fan hâm mộ vì hắn nỗ lực, hắn có thể làm chỉ có càng nỗ lực qua đập tốt mỗi một bộ bộ phim để báo đáp lại.

Kiếp trước hắn cũng là làm như vậy, tuy nhiên sau cùng bởi vì một nhọc quá độ, bệnh cũ đột phát chết tại studio, về sau mới trời chặt 【pháo hôi Sinh Tồn Hệ Thống】 đi tới cái thế giới này, nhưng hắn cũng không hối hận, đời trước làm cái diễn viên hắn xem như chết có ý nghĩa.

Đời này hắn vẫn như cũ có thể như vậy, đã nhiệm vụ hệ thống không có yêu cầu khác, chỉ làm cho hắn thay pháo hôi nguyên chủ sống sót, hắn cũng liền theo chính mình tâm ý tới. Đời này vẫn như cũ là cái diễn viên, hắn liền đem diễn viên cái nghề nghiệp này tận chính mình có thể làm đến cực hạn.

"Cho, mới vừa từ tiết mục tổ cầm dạ dày thuốc, ăn một hạt nhìn có thể hay không khá hơn chút, sắc mặt của người Bạch theo giấy giống như." Lý Cảnh bụng chén nước tại Lô Thiện bên cạnh ngồi xuống.

"Lý lão sư? Cảm ơn!" Thấy là Lý Cảnh Lô Thiện hơi kinh ngạc, tạ lấy từ Lý Cảnh trong tay nhận lấy dạ dày thuốc.

Lý Cảnh nhìn lấy Lô Thiện Bệnh trạng sắc mặt có chút bận tâm mà hỏi: "Không có việc gì, tôi nhìn người một chút. Chuyện gì xảy ra? Biến thành bộ dáng này."

"Tôi hôm qua uống rượu hơi nhiều, hôm nay dậy phản ứng." Lô Thiện cười khổ nói, móc hạt thuốc nhét vào trong miệng.

Lý Cảnh nghe vậy nghĩ đến vừa mới Lô Thiện trên đài biểu hiện, trong lòng hiểu rõ. Thờ dài, nói: "Người không thể tổng đắm chìm trong thế giới của mình bên trong, sẽ đem mình bức bị điên. Người có thể thử một chút tìm một chút sự tình khác làm xuống, nhìn có thể hay không chuyển di chính mình chú ý lực."

Lô Thiện gật đầu, "Ừm, kỳ thực ta cũng muốn tốt. Chuẩn bị đón thêm một bộ phim, thử nhìn có thể đi ra hay không 《hậu cung》 đối ta ảnh hưởng."

"Cũng tốt, người nếu là có khó khăn có thể tới tìm ta." Lý Cảnh đối Lô Thiện vẫn là rất lợi hại thương thức, mặc kệ ngoại giới nói thế nào, đi qua hôm nay chính hắn nhìn, đứa nhỏ này cũng không tệ lắm, cũng vui vẻ giúp đỡ một thanh.

Hắn biết Lô Thiện bị một mực đang bị hoa ảnh chèn ép, có tiếp hay không đến bộ phim vẫn là hai chuyện. Mà lại ở sau lưng chèn ép Lô Thiện người kia là ai hắn cũng có chút suy đoán. Cho nên nói, không khỏi lại đổi đĩa nhỏ này nhiều hơn mấy phần đồng tình cùng thương tiếc.

Trên võ đài trò chơi đạo cụ dọn xong, khách quý người chủ trì cũng đều về tới sân khấu.

Tron mọt đoán ca tên giải đấu lớn nội dung trò chơi cùng trên Địa Cầu Khoái Lạc Đại Bản Doanh chơi cái kia đoán ca tên trò chơi không sai biệt lắm. Ở đây khách quý chia làm Hồng Lam hai đội, tại một cái thoa khắp xà phòng mặt đệm khí ngược lên đi, đệm khí phía trên hội treo hai cái Microphone số một, số hai, phân biệt tại hai bên. Khách quý cần bảo trì thăng bằng tình huống dưới nhảy dựng lên mới có thể đến Microphone.

Quy tắc cũng là Hồng Lam hai phe đều phải ra hai tên khách quý đang giậm đệm một phương đứng vững, trước hết nghe một đoạn âm nhạc, đoán ra ca tên về sau, từ người chủ trì báo Microphone hào, khách quý đi đoạt Microphone, cướp được Microphone chính xác Phương chiến thắng.

Đệm khí rất tron, ở phía trên đứng vững rất lợi hại khó khăn, còn muốn tại đối Phương Thành viên gây khó dễ dưới nhảy dựng lên đoạt Microphone, rất lợi hại không dễ dàng, cũng rất hao phí thể lực. Nhưng bởi vì va chạm kịch liệt, đoạt Microphone quá trình bên trong sẽ xuất hiện rất thật tốt cười buồn cười hình ảnh, người xem lại là rất lợi hại ưa thích.

Bởi vì Lô Thiện thân thể nguyên nhân, Lý Cảnh lúc đầu đề nghị Lô Thiện đừng lên, nhưng Lô Thiện vẫn kiên trì đi lên chơi một ván.

Vừa mới uống thuốc, Lô Thiện hiện tại cảm giác thân thể tốt hơn nhiều, dạ dày không giống loại kia hỏa thiêu đau.

Lô Thiện là đội đỏ, hẳn hợp tác là cái nữ minh tinh gọi Tường kỳ, một cái đoạn thời gian gần nhất rất hỏa hàng hai ngôi sao ca nhạc. Lam đội là Trần Gia kiệt cùng Ôn Uyển.

Lô Thiện mặc vào phòng hộ phục, đứng ở đệm khí lên thử một chút, có chút trượt, nhưng còn có thể. Cùng hẳn Thượng Thế tại trên mặt bằng quay phim cảm giác không sai biệt lắm, còn thiếu lạnh lẽo cùng té bị thương nguy hiểm.

Đờ lầy vừa giẫm vào đến không có đứng vững muốn ngã xuống Tường kỳ. Tường kỳ vội tiếp lực đứng vững, thờ phào nói: "Cám ơn!"

Lô Thiện nhàn nhạt gật gật đầu: "Không có việc gì."

Bởi vì vừa mới xuyên qua tới nguyên nhân, nguyên chủ trí nhớ Lô Thiện còn chưa kịp hoàn toàn tiếp thu, cho nên hẳn đối với cái thế giới này Lưu Hành Nhạc khúc cũng không quen thuộc, cho nên cái trò chơi này hẳn chủ yếu cũng là làm trợ công, trợ giúp Tường kỳ cảm tới mạch.

"Số một!"

Bắt đầu đoạt Microphone, còn không có bán đi tốc độ, Ôn Uyển thì một chút đẹp đi cuốn lấy Tường kỳ, bởi vì sự căng thẳng của nữ nhân cũng tốt vẫn là còn lại, Ôn Uyển cũng không có tới cuốn lấy Lô Thiện, mà chính là lựa chọn bên cạnh hẳn Tường kỳ.

Nhưng không thể không nói nàng chó ngáp phải ruồi, Lô Thiện không có Tường kỳ không được.

Trần Gia kiệt mượn cơ hội này hướng số một Microphone chạy tới, Lô Thiện thờ dài, cất bước tiến lên đuổi kịp Trần Gia kiệt, khía cạnh một tay giữ chặt cánh tay của hắn, một tay nâng eo của hắn, kéo một phát đẩy, một cái xảo kính, Trần Gia kiệt ngã xuống đang giậm trên nệm.

Trần Gia kiệt mộng bức!

Mọi người chấn kinh!

Đây là cái gì thao tác, đệm khí lên như giẫm trên đất bằng không nói hơn nữa còn có thể làm võ thuật!

Lô Thiện không đề ý đến, chỉ là trước kia tại trên mặt bằng đập bộ phim ghi lại mượn lực kỹ xảo thôi. Đi trở về Tường kỳ bên người, đem nàng từ trọn mắt hốc mồm Ôn Uyển bên cạnh kéo.

Lấy tay ở trước mặt nàng lung lay, nhếch miệng lên tà tứ bá đạo đường cong, "Tình, còn chờ cái gì nữa, theo sát ta!"

Tường kỳ còn không có chậm qua Thần, chỉ là theo bản năng gật gật đầu.

Lúc này Trần Gia kiệt cùng Ôn Uyển cũng từ đệm khí lên bò lên. Bởi vì có một mét tám mấy cái đại người cao mà lại đang giậm trên nệm như giẫm trên đất bằng Địch Lô thiện quả thực như cái trò chơi Bu G, chỉ cần không có ngăn cản nhất định có thể cảm tới Microphone, bọn họ đội đỏ cũng nhất định phải thua. Bọn họ khẳng định không thể để cho loại sự tình này phát sinh.

Hai người cũng không khỏi cây đuốc lực tập trung đến Lô Thiện trên thân.

Chương chín :. Nghiền ép thức thắng lợi

Ôn Uyển, Trần Gia Kiệt hai người đứng vững, phân biệt từ hai bên hướng Lô Thiện vây quanh.

Nhìn lấy hai người tư thế, Lô Thiện khẽ cười một tiếng, vung lên tàn mát che mắt toái phát, đem Tường kỳ bảo hộ ở sau lưng.

Ôn Uyển bởi vì cách tương đối gần, đứng dậy ngay lập tức kéo lấy Lô Thiện cánh tay, dùng lực muốn mượn đệm khí đánh trượt cùng mình thân thể trọng lượng đem hắn ngã xuống. Thế nhưng là Lô Thiện vẫn như cũ vững như bàn thạch không nhúc nhích tí nào.

Ôn Uyển tức giận, đối Trần Gia Kiệt hô: "Mau tới đây, ta cuốn lấy hắn!"

Trần Gia Kiệt thật vất vả chông chắt đến bên cạnh hai người, từ sau một thanh nắm ở Lô Thiện phía sau đem hắn hướng (về) sau kéo.

Tường kỳ gặp Lô Thiện bị hai người vây công đang muốn hỗ trợ, lại bị Lô Thiện ngăn cản.

"Không cần, ngoan ngoãn đợi sau lưng ta liền tốt, ta có thể giải quyết."

Nói hơi nhún chân, mượn hai người kéo về phía sau chánh chữ lực đạo, một cái bay lên không trung lộn ngược ra sau, vững vàng rơi xuống mặt đất. Ôn Uyển, Trần Gia Kiệt hai người bởi vì hắn sau ép lực đạo cũng bị mang ngã xuống đất.

Trần Gia Kiệt: . . .

Ôn Uyển: . . .

Tường kỳ: . . .

Khoái Nhạc Gia Tộc chúng người chủ trì: . . .

Ngôi sao khách quý: . . .

Dưới đài người xem: . . .

Lô Thiện người sợ không phải cái Bug đi!

Nếu như nói vừa mới đệm khí lên như giẫm trên đất bằng cùng mượn lực để Trần Gia Kiệt ngã xuống, bọn họ tuy nhiên chán kinh còn có thể lý giải, thắng bằng năng lực tốt là có thể làm đến. Thế nhưng là lộn ngược ra sau là cái gì thao tác?

Cái này không chỉ là thắng bằng năng lực dễ dàng giải thích được, hắn là luyện võ nhiều năm người tài năng làm đến.

Mọi người ngạc nhiên nhìn về phía Lô Thiện.

Dưới đài người xem phát ra một trận kịch liệt reo hò!

Quá rung động! Bọn họ nhìn Khoái Lạc Mỗi Tuần nhiều năm, tron một đoạn ca tên giải đấu lớn nhìn rất nhiều lần, lần nào tới khách quý đang giậm trên nệm không phải đứng cũng không vững, từ xưa tới nay chưa từng có ai có thể giống Lô Thiện dạng này.

Khán đài Cao Y Y càng là trong mắt tàn mát ra ánh sáng, làm yêu mến phần tới nói không có cái gì đối nhau giống sáng chói càng làm cho bọn họ kiêu ngạo. Âm thầm ghi lại cái này màn, chuẩn bị đi trở về đặt ở Lô Thiện Fan diễn đàn bên trên.

Cao Y Y đồng bạn bên cạnh lúc này cũng là mặt mũi tràn đầy kích động. "Oa tác! Lô Thiện quá đẹp rồi!"

Cao Y Y nghi hoặc nghiêng đầu, "Người không phải chán ghét Lô Thiện, phần biến thành đen sao?"

Đồng bạn ngạo kiều nói: "Hiện tại lại ưa thích Thượng Liễu không được a?"

. . .

Trên võ đài, đệm khí bên ngoài.

Lý Cảnh kinh ngạc nói: "Lộn ngược ra sau? Đệm khí lên có thể làm ra lộn ngược ra sau! Ta sợ không phải chủ trì cái Giả Tiết mục đích đi!"

Tôn Na mấy người chút gì không trước tra xét đệm khí đạo cụ, phát hiện không có bất cứ vấn đề gì.

Tôn Na nhìn về phía Lô Thiện một mặt ngạc nhiên nói: "Đệm khí không có vấn đề à? Người làm như thế nào!"

Lô Thiện đứng vững đứng dậy, khẽ cười nói: "Không có gì, biết chút võ thuật." Đồi trước hẳn cũng là cái đánh võ diễn viên, thật báicư học qua nghệ.

Nhìn lấy Lô Thiện lạnh nhạt bộ dáng, vẫn ngồi ở đệm khí lên Trần Gia Kiệt bất đắc dĩ nói: "Trò chơi này còn thế nào chơi a, hoàn toàn nghiền ép, thực lực sai biệt quá lớn!"

Lý Cảnh nói tiếp: "Đừng nha! Muốn kiên trì a! Không nỗ lực dưới làm sao biết. . . Cái gì gọi là tuyệt vọng đâu!"

Trần Gia Kiệt: . . .

Có điều mọi người cũng chính là chỉ đùa một chút lẫn nhau trên chộc dưới, nên chơi trò chơi vẫn là muốn chơi.

Sau đó trong trò chơi cũng là Lô Thiện cực kỳ tàn ác ngược sát, lam đội hai người hoàn toàn không có sờ đến ống nói cơ hội.

Lô Thiện cướp được Microphone sau đều sẽ đưa cho Tường kỳ đến trả lời, Tường kỳ ngay từ đầu còn có chút nghi hoặc.

"Ta là Nhạc Sĩ, chưa từng nghe qua bao nhiêu ca, vẫn là người cái này chuyên nghiệp tới đi, ta giúp người ngăn trở hai người bọn họ."

"Được. . ." Nhẹ nhàng ứng tiếng, Tường kỳ cảm giác mình bị vẩy đến, một khóa thiếu nữ tâm bạo rạp. Lúc đầu đồ bùng mặt trứng ngỗng lên càng là hồng diễm dị thường. Cái này kêu cái gì? Cùng người mưa gió đồng hành; vì người che gió che mưa; ngoại giới nguy hiểm ta đến kháng, người chỉ cần tại ta chế tạo cứng rắn hàng rào dưới an tâm trả lời liền tốt, loại này tà tử bá đạo cảm giác quả thực đàn ông bạo! Quá đẹp rồi!

Nàng cũng không cho rằng Lô Thiện không biết những thứ này ca,

Coi là Lô Thiện chỉ là để cho nàng. Cái này khâu bởi vì đoạt mạch khó khăn, cho nên Khoái Lạc Mỗi Tuần tiết mục tổ ngay tại tuyến đoán ca phía trên thả chút nước, thả đều là chút rất hòa lưu hành ca, rất dễ đoán.

Hai người phối hợp lẫn nhau, một người đoạt Microphone một người trả lời, trò chơi tiến hành mười phần thuận lợi.

Tường kỳ không hổ là chuyên nghiệp ca sĩ không có một cái nào ca tên nói sai, cơ hồ trả lời toàn bộ ca khúc, có điều cũng không phải toàn bộ, Lô Thiện chính mình cũng trả lời một bài.

Chính là trong truyền thuyết Âm Nhạc Tài Tử Tô Hạo ca ——《ngồi cùng bàn người》，nghe được ca trong tích tặc, Lô Thiện là tâm tình phức tạp. Nói thật Tô Hạo hát không tệ, có điều luôn cảm giác quái chỗ nào quái.

Tô Hạo thanh âm là loại kia lệch thuần hậu một điểm, làn điệu cái gì không có vấn đề, nhưng nghe hoàn toàn không có nói bừa loại kia thiếu niên thanh tịnh sáng ngời thanh âm êm tai. Không có loại kia thiếu niên hương tới nhớ lại vị đạo, loại kia mỗi tình đầu thuần triệt đẹp. Có điểm giống trung niên đại thúc cứng rắn chơi tình hoài cảm giác.

Có điều đây là đối với nghe qua nói bừa phiên bản chính Lô Thiện mà nói, mọi người tại đây nhưng không có loại cảm giác này. Không thể không nói kinh điển cũng là kinh điển, mọi người tại đây đều hưởng thụ đắm chìm trong bài hát này âm thanh bên trong. Đặc biệt là Ôn Uyển, nghe được bài hát này kích động dị thường, ánh mắt bên trong đều mang nồng đậm tự hào cùng hạnh phúc.

Ôn Uyển không khỏi lần nữa bắn ra chiến ý, muốn từ Lô Thiện trong tay cướp được mạch. Có điều nàng chưa kịp đi tới, Lô Thiện đã cười nhẹ nói ra ca tên.

Bài hát này cũng là ván này trò chơi sau cùng một ca khúc, Lô Thiện nói xong ván này trò chơi cũng liền kết thúc.

Kết quả rõ ràng, đội đồ 5:0 nghiền ép thức thắng lợi.

Lý Cảnh tuyên bố trận đấu kết quả, mấy người cũng hạ đệm khí, ngoại trừ Lô Thiện bên ngoài ba người khác đều là mặt mũi gần chết, thờ hồng học ra đầu đầy mồ hôi. Tường kỳ cũng thế, tuy nhiên Lô Thiện một mực vịn nàng, nhưng ở đội đồ hai người mãnh liệt tiến công dưới cũng là ngã xuống qua mấy lần, lại đứng lên tiêu hao không ít thể lực.

Cái này một đợt hạ nhân đến, ván kế tiếp trận đấu cũng tiếp lấy bắt đầu, mấy vị khác người chủ trì cùng ngôi sao Thượng Liễu đệm khí.

Camera cũng theo đánh ra.

Đệm khí sau nghỉ ngơi chỗ ngồi, Lý Cảnh nhìn thấy Lô Thiện ngoại trừ sắc mặt đỏ ửng chút không có biến hóa khác, không khỏi ngạc nhiên nói: "Lớn như vậy lượng vận động người làm sao đều không xuất mồ hôi."

Lô Thiện nhìn thấy quay phim không cùng tới bận bịu nhẹ nhàng thở ra, thần sắc cũng phát sinh biến hóa, từ cười khẽ dần dần chuyển thành thống khổ, sắc mặt càng là tái nhợt. Hoi gấp eo một tay đỡ lấy ghế dựa, một tay che dạ dày.

Cười khổ nói: "Không phải không xuất mồ hôi, là đau nhanh không có tri giác." Vốn chính là bụng rỗng thêm đau dạ dày, vừa mới cái kia lộn ngược ra sau về sau hần cũng cảm giác được dạ dày bụn Đảo Hải đau. Một mực không có lên tiếng nhin đến bây giờ.

Lý Cảnh nhìn thấy Lô Thiện bộ dáng, bận bịu đỡ lấy hần, tức đến nổi: "Bệnh bao từ lại phạm vào? Vừa mới không phải để ngươi không kiên trì nổi thì không cần lên nữa à, ngươi sinh cái gì mạnh a!"

Lô Thiện nhú chặt lông mày, miễn cưỡng cười nói: "Đây không phải suy nghĩ nhiều cọ mấy cái màn ảnh à. . ."

Lý Cảnh một nghen, lập tức giận dữ nói: "Vây cũng không cần dùng mệnh đến liều đi!"

Lô Thiện cười nhẹ không có nói tiếp.

Lý Cảnh thở dài, lắc đầu. Nhìn thấy hần này tâm quật cường bộ dáng cũng không dễ khuyên nhiều, "Vây ngươi sau cùng khâu còn tham gia sao? Đề nghị ngươi đứng lên, sau cùng kết thúc kỳ thực không có nhiều màn ảnh, đều là chút quảng cáo."

Lô Thiện gật đầu, "Kết thúc thu ta thì không tham gia, buổi tối tụ hội ta cũng không đi. Ta chép xong trận này phải đi bệnh viện, lại ghi lại qua ta sợ phải đem thân thể này chơi phé đi."

Lý Cảnh tức giận nói: "Ngươi cũng biết a!" Hần liền không có gấp qua liều mạng như vậy nghệ nhân.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Bất Tường Thuyết Thoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10 :. Có ẩn tình khác?

Lô Thiện chép xong tron mượt đoán ca tên khâu sau liền rời đi Khoái Lạc Mỗi Tuần thu hiện trường.

Thu kết thúc khâu trước, hậu trường khu nghỉ ngơi.

Lý Cảnh mấy vị Khoái Nhạc Gia Tộc người chủ trì ngồi cùng một chỗ trò chuyện. Một cái mạng theo lam sắc cái mũ, người mặc màu đen áo thun bên ngoài phủ lấy một kiện cao bồi áo khoác, mày rậm mắt to trung niên đi tới.

Lý Cảnh nhìn thấy người tới đứng dậy ngạc nhiên nói: "Lão Triệu?" Người tới chính là Khoái Lạc Mỗi Tuần thu đạo diễn.

Triệu Lỗi gặp Lý Cảnh đứng lên, tiến lên đem hần đề xuống: "Lý lão sư, ngươi ngồi đi, ta liền đến hỏi một sự kiện."

"Là liên quan tới Lô Thiện." Giống Lô Thiện đen như vậy tài liệu đầy tràn việc xấu nghệ nhân trong đài hội cắt đứt không ít màn ảnh, thậm chí không có màn ảnh. Nhưng hần hôm nay thu thời điểm chú ý tới Lý Cảnh tựa hồ cùng Lô Thiện quan hệ rất tốt, liền đến hỏi thăm dưới Lý Cảnh ý kiến.

Nghe được tên Lô Thiện Lý Cảnh liền biết Triệu Lỗi ý đồ đến, ý vị thâm trường cười nói: "Lão Triệu nói thật, Lô Thiện màn ảnh chính ngươi muốn kéo sao?"

Triệu Lỗi trì trệ, lập tức cười nói: "Ha-Ha, vẫn là ngươi hiểu ta!"

Nói thật hần cũng không muốn cắt đứt Lô Thiện thu màn ảnh, bởi vì Lô Thiện màn ảnh thật sự là quá đặc sắc. Bất luận là Fan vẫn đáp khâu thật tình bộc lộ cùng tùy cơ ứng biến, vẫn là đoán lời bài hát giải đấu lớn như giẫm trên đất bằng cùng lộn ngược ra sau đều quá đặc sắc. Làm một cái quay chụp Tổng Nghệ hơn mười năm lão thủ tới nói, những thứ này màn ảnh hần thật không muốn cắt đứt. Cho nên hần mới đến hỏi thăm Lý Cảnh ý kiến, xem như đạt được cái khẳng định, tìm đồng minh.

Lý Cảnh lý giải cười một tiếng, "Vây liền theo ngươi ý nghĩ làm đi, ta chống đỡ. Lô Thiện đứa nhỏ này không phải vật trong ao, hiện tại là long khôn chỗ nước cạn, chỉ cần một cơ hội liền có thể trở lại chín ngày, Cao Tường Thiên Không. Cái này cơ hội chúng ta không cho, hần cũng sẽ tìm tới, sao không làm thuận nước giong thuyền. Dù sao dệt Hoa trên Gấm dệt, đưa than khi có tuyết khó. Cũng tốt để hần nhận dưới chúng ta cái này đưa than chí tình."

"Tốt!" Triệu Lỗi cười to.

Triệu Lỗi sau khi đi, Tôn Na cười nói: "Lý lão sư nhìn như vậy tốt Lô Thiện?"

Lý Cảnh uống một hớp, đáp: "Ừm, cái đứa bé kia không đơn giản. Tính cách kiên nghị, hiểu chuyện để ý, rõ là không phải, tình thương không thấp, diễn

kỹ cũng không tệ, biết võ, nhan trị cũng cao, trọng yếu nhất chính là hần chuyên nghiệp mà lại có thể liều mạng! Một cái ưu tú diễn viên vốn có tố chất hần đều có, không có hần cũng có, nhất phi trùng thiên, đại hồng đại tử là chuyện sớm hay muộn."

Tôn Na kinh ngạc, "Đánh giá cao như vậy? Được rồi, Lý lão sư ngươi luôn luôn nhìn người rất lợi hại chính xác, ta muốn hay không cũng tiền kỳ đầu tư dưới."

Mấy người khác cũng tham dự vào, trò chuyện lên Lô Thiện.

...

Quán rượu khách sạn bên trong, Lô Thiện mới vừa từ bệnh viện mở xong thuốc trở về, giải hết khẩu trang cùng kính râm, đem mỡ dạ dày thuốc ném tới mềm mại màu trắng trên giường lớn, chính mình cũng đổ xuống dưới.

Bởi vì bị Hoa Ảnh công ty từ bỏ, bên cạnh hần lúc đầu trợ lý cùng chuyên gia trang điểm đều bị điều đi. Lần này tới H Tinh thu Khoái Lạc Mỗi Tuần cũng là hần lẻ loi một mình tới.

Lúc đầu dự định thu xong thì đuổi phi cơ về S thành phố, nhưng bởi vì dạ dày thực sự khó chịu, hần đành phải đem trước đó định tốt vé máy bay lui, tại H Tinh Khoái Lạc Mỗi Tuần thu MC thành phố định cái quán rượu khách sạn.

Hần hiện tại đã không phải là chính hỏa tiểu thịt tươi, lịch trình đầy muốn chép xong một cái tiết mục liền muốn đuổi phi cơ qua ghi lại cái tiết mục, lúc đầu thói quen muốn sửa đổi một chút. Nếu là nguyên chủ chỉ sợ một lát tâm lý chênh lệch đại còn không đối được, nhưng Lô Thiện cũng sẽ không, thích ứng rất tốt.

Kiếp trước làng giải trí thay đổi rất nhanh, pháp phòng pháp phòng đã quen, sớm thành thói quen. Thành công lúc không kiêu không gấp, thất bại lúc không khí không nổi, bất cứ chuyện gì gắng giữ lòng bình thường hình dáng, bởi vì người cũng không biết sau một khắc sẽ có hay không có cái kinh thiên đại nghịch chuyển.

Nhiều mảy chịu đựng trên người khó chịu, ráng chống đỡ lấy thân thể đứng dậy, đổ lút nước, đem dạ dày thuốc án lấy lời dặn của bác sĩ thì nước nuốt xuống.

Qua phòng tắm thanh tẩy trên mặt trang, thuận tiện vọt vào tắm, mặc vào áo choàng tắm một lần nữa nằm hội trên giường.

Nhắm mắt tiếp thu dậy nguyên chủ toàn bộ trí nhớ.

Ánh trăng mờ lung, trên trời tinh quang lấp lóe, cho bầu trời đêm tấm màn đen hoá trang Thượng Tinh Tinh Điểm điểm. Thành thị cảnh ban đêm rất đẹp, nhà nhà đốt đèn, sắc màu âm ánh đèn tại mỗi cái trong khu cư xá thấp sáng,

Ngủ thái tân phản ánh đèn lấp lóe ở một tòa tòa lầu cao cao ốc mặt ngoài, chiếu sáng toàn bộ bầu trời đêm. Xuyên thấu qua cửa sổ sát đất chiếu ứng tại Lô Thiện trên thân, vì hần tuần mỹ ngủ mặt tăng thêm mấy phần yêu dã.

Sau một lúc lâu Lô Thiện mở mắt ngồi dậy, trong mắt thần sắc âm đạm không rõ. Khẽ mím môi dậy môi mỏng, nhẹ nhàng cười nhạo âm thanh, "A. . . Nguyên lai là như vậy phải không? Vậy ngươi chỉ sợ thật đúng là con pháo thí, đúng nghĩa pháo hôi."

Nguyên lai hần trả cho rằng nguyên chủ chỉ có thể coi là nam liên tiếp chủ tuyển pháo hôi, dù sao bị Tô Hạo chen ép là tai bay vạ gió. Còn nữ liên tiếp chủ tuyển, nguyên chủ xem như cái nam phối, bất quá là thứ cận bã nam, bị nữ chính đùa chơi chết cũng là báo ứng xác đáng.

Thế nhưng là hần tiếp nhận trí nhớ lại nói cho hần biết sự thật không hề giống nữ liên tiếp chủ tuyển miêu tả như thế.

Nguyên chủ là gia đình độc thân, lúc còn rất nhỏ mẫu thân thì bị bệnh qua đời, từ nhỏ đi theo phụ thân lớn lên.

Khi còn bé mặc dù không có mẫu thân, nhưng phụ thân đối với hần tốt, hai người sinh hoạt coi như hạnh phúc. Nhưng từ khi phụ thân cưới mẹ kế khác tổ kiến gia đình về sau, hết thấy cũng dần dần bắt đầu thay đổi. Đầu nói có mẹ kế thì tương đương với có Cha Dượng lời này không giả phụ thân chú ý lực dần dần chuyển dời đến mẹ kế trên thân, đối với hần quan tâm một chút xiu giảm bớt, nhưng vẫn là có.

Về sau mẹ kế mang thai, hần rõ ràng cảm giác được phụ thân đối với hần thái độ biến hóa, từ ôn nhu từ ái trở nên có chút chần chờ cùng im lặng.

Mẹ kế hài tử sinh ra, là cô gái, phụ thân thật cao hứng, nhưng hần có thể cảm giác được phụ thân có hơi thất vọng. Tại cái kia về sau phụ thân lại đối hần có quan tâm. Hần lúc đó không biết vì cái gì, nhưng hần vẫn là vì phụ thân đối với hần quan tâm cảm thấy vui vẻ.

Thời gian một chút xiu trôi qua, hần cũng dần dần lớn lên. Mẹ kế lại mang thai, đoạn thời gian kia phụ thân cùng Mẹ Kế đều có chút nôn nóng, về sau hài tử ra đời là cái nam hài.

Phụ thân Mẹ Kế đều cười rất vui vẻ, hần cũng vì có cái đệ đệ cao hứng. Nhưng từ khi đệ đệ sau khi sinh, lại có cái gì thay đổi. Phụ thân nhìn hần ánh mắt không hề hiền lành chỉ có lạnh lùng, Mẹ Kế đối với hần cũng có địch ý. Hần phảng phất thành cái nhà này người ngoài cuộc.

Hần dần dần lớn lên, 15 tuổi năm đó, phụ thân tìm tới hần, nói hi vọng hần dọn ra ngoài ở, hần hội mỗi tháng cho hần đánh phụng dưỡng phí. Bởi vì đệ đệ trưởng thành cần gian phòng của mình, hần liền cần dọn ra ngoài ở.

Đúng, hần suýt nữa quên mất, hần vốn chính là cái nhà này ngoại nhân.

Đồng ý đề nghị của phụ thân, không có phản kháng. Nhưng này một khắc hần đối người phụ thân này còn sót lại một điểm tôn kính và tình thân tất cả đều bị ma diệt hầu như không còn.

15 tuổi chuyển ra nhà về sau, hần liền rút cuộc chưa có trở lại cái nhà kia đi qua. Dựa vào mỗi tháng điểm này phụng dưỡng phí hần lên xong Cao Trung, rất lợi hại không chịu thua kém thi đậu A thành phố trừ danh Điện Ảnh và Truyền Hình trường học.

Qua 18 tuổi hần trưởng thành, cũng qua bị phụng dưỡng kỳ. Phụ thân bên kia cũng trong dự liệu ngừng mỗi tháng đánh tới phụng dưỡng phí.

Vì duy trì sinh hoạt, hần kiêm công mang học, tại một số Điện Ảnh và Truyền Hình Thành chạy trốn vai quần chúng kiếm lời chút sinh hoạt phí, nuôi sống chính mình cùng duy trì việc học.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Bất Tưởng Thuyết Thoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương mười một :. Ta diễn!

Đóng vai phụ thời gian dài, tại không thiếu đoàn làm phim lẫn lộn cái quen mặt. Bởi vì hình dạng xuất chúng nguyên nhân, dần dần bị một số đạo diễn nhìn trúng, diễn chút có chút phần diễn tiểu nhân vật.

Dần dần cũng có một chút danh khí, có sóng chính mình mặt phần. Về sau bị hoa ngôi sao điện ảnh dò xét nhìn trúng, ký xuống tới.

Tại hoa ảnh trợ giúp dưới tiếp một số thông cáo, đánh ra một điểm danh khí, thành tam tuyến ngôi sao nhỏ.

Về sau cũng là Hòa Lâm Gia Di diễn 《 hậu cung 》 tuồng vui này. Nữ liên tiếp chủ tuyến đã nói Lâm Gia Di là bởi vì bộ này bộ phim đối nguyên chủ sinh tình, mới tạo thành kiếp trước kết quả bị kịch.

Nguyên chủ sao lại không phải đầu! Hần thật là tiến vào 《 hậu cung 》 bộ này bộ phim không ra được, đối Lâm Gia Di tình căn thâm chủng. Bởi vì Khương Đào thực sự cùng hần quá giống! Đồng dạng mẫu thân chết sớm, đồng dạng phụ thân coi nhẹ, đồng dạng giống trong nhà người ngoài cuộc. Bị xa lánh, bị nhầm vào, không ai quan ngại khóc, vẫn là quan ngại cười, một mực vẫn luôn là một người.

Khương Đào còn tốt điểm, nhận tới từ tỷ tỷ một tia ấm áp, mà hần không có cái gì.

Nội tâm quá độ khát vọng, khiến nguyên chủ đem Khương Đào trở thành chính mình, coi bộ phim là thành hiện thực, cũng đem đến từ "Tỷ tỷ" một tia ấm áp trở thành hần toàn bộ. Thật sâu yêu mến Lâm Gia Di.

Lô Thiện không biết kiếp trước về sau là chuyện gì xảy ra, nhưng hần có thể mười phần xác định, nguyên chủ ái lâm Gia Di, vô cùng vô cùng yêu, thậm chí vì nâng đi chết cũng cam tâm tình nguyện. Tuyệt đối không có khả năng phản bội nâng, thậm chí làm ra cùng những nữ nhân khác lẫn ga giường sự tình.

Bởi vì tiếp nhận nguyên chủ trí nhớ về sau, nguyên chủ một số tâm tình cũng tàn tật lưu trong đó. Lô Thiện rõ ràng cảm giác được kịch liệt tình cảm ba động, loại kia cảm tình quá cường liệt, mãnh liệt đến để hần ngạt thở.

Bỏ ra thời gian thật dài mới bình phục lại thứ tình cảm đó mang tới ảnh hưởng, Lô Thiện con người cũng dần dần bình tĩnh trở lại, khôi phục bình thân.

Kiếp trước chân tướng sự tình hần không muốn truy cứu, bởi vì hần là Lô Thiện không phải đối Lâm Gia Di dùng tình sâu vô cùng nguyên chủ, hần chỉ muốn thật tốt làm hần diễn viên, đập tốt hần bộ phim.

Đứng dậy đi đến cửa sổ sát đất một bên, nhìn qua thành thị cảnh đêm xuất thần.

"Đinh linh linh!" Một trận dồn dập chuông điện thoại vang lên, cắt ngang suy nghĩ của hần, đi đến bên giường nhận điện thoại.

"Ủy?"

Điện thoại bên kia có chút ồn ào, chỉ chốc lát sau, bên kia mới truyền đến thanh âm, là cái trung niên giọng nam, cái thanh âm này Lô Thiện vẫn rất quen thuộc. Chính là giữa trưa cho hần gọi qua điện thoại hần người đại diện Từ Hoàn.

"Người đang làm cái gì! Không phải nói đêm nay bay trở về S thành phố sao! Người đâu!" Từ Hoành vẫn là trước sau như một lớn giọng, thanh âm lớn hoàn toàn phủ lên phía sau hần tạp âm.

Lô Thiện nhũn mảy, bắt đắ dĩ lần nữa đem điện thoại cầm xa, chờ hần mắ tốt mới một lần nữa cầm về.

Nhẹ giọng thanh âm khàn khàn nói: "Người tìm ta? Ta hôm nay trở về không được, đau dạ dày khó chịu, vé máy bay đã lui, ở chỗ này tìm cái khách sạn ở."

Bên kia thanh âm trì trệ, "Đau dạ dày? Con mẹ nó người có phải hay không lại uống rượu! Người có còn muốn hay không sống! Lô Thiện ta cho người biết biến thành hôm nay bộ dạng này hoàn toàn là chính mình làm, ta gặp được người dạng này nghệ nhân cũng là đồ tám đời xui xẻo!"

Lô Thiện khẽ cười nói: "Đứng đứng."

Giữa trưa vừa xuyên qua tới lúc, nghe được Từ Hoành điện thoại, hần trả coi là Từ Hoành là nhiều chán ghét nguyên chủ.

Tiếp nhận xong nguyên chủ trí nhớ hần mới biết được, Từ Hoành chỉ là nói năng chua ngoa nhưng tấm lòng như đậu hũ, tuy nhiên lời nói độc, giọng lớn, nhưng người lại là cái nhiệt tâm. Nguyên chủ từ khi cùng hoa ảnh ký kết sau vẫn đi theo Từ Hoành, hợp tác có ba bốn năm.

Từ Hoành là công nghiệp nổi danh Kim Bài người đại diện, dưới cò có đông đảo nghệ nhân, nguyên chủ chỉ là một trong số đó, nhưng xác thực tuổi tác một cái nhỏ nhất, tăng thêm biết nguyên chủ là thân thể, Từ Hoành không khỏi đối nguyên chủ nhiều hơn mấy phần quan tâm.

Lần này nguyên chủ bị hắc, Từ Hoành cũng hái lấy qua biện pháp, nhưng làm sao nguyên chủ bắt tranh khí, cả ngày đắm chìm trong thất tình trong thống khổ, bỏ qua tốt nhất xoay người cơ hội.

Có thể là chiếu cố bệnh nhân tình tự, Từ Hoành thanh âm cũng nhỏ xuống tới, nhưng vẫn như cũ khó nén tức giận.

"Đã bị bệnh, người liền hảo hảo nghỉ ngơi. Gọi điện thoại đến cũng là nói cho người sự kiện, người 《 quyền mưu 》 bên trong nam hai nhân vật bị người đoạt.

Phi! Những cái kia nâng cao giảm thấp cháu trai!" Bên kia thanh âm giận dữ, chửi bới nói.

Lô Thiện đến trước cửa sổ trên ghế sa lon ngồi xuống, con mắt nhắm lại, "Chuyện gì xảy ra? Người cẩn thận nói một chút."

Nói đến đây sự tình bên kia, Từ Hoành bên kia lại không đề ép ở hỏa khí, lớn tiếng mắng lên.

Nghe xong Từ Hoành giảng thuật, Lô Thiện mới hiểu được tới. Lâm Gia Di thù hạ nâng đỡ cái nam nghệ sĩ cùng hần lúc đầu bộ phim phong rất giống. Lại bởi vì hiện tại hần bị Hắc Phong sống, ban đầu đoàn làm phim đạo diễn nếu không phải trở ngại hợp đồng đã sớm đem hần cái này khoai lang bóng tay vứt. Vừa vận mượn lần này Hoa Ảnh công ty nội bộ thay người, đạo diễn thì thuận thế bắt hần cho đá.

"Bởi vì bộ phim sinh tình? Ta nhỏ vào! Ta đã sớm nói Lâm Gia Di nữ nhân kia căn bản đang tiêu khiển người! Người còn ngây ngốc tưởng thật, đối nàng yêu khăng khăng một mực! Lúc trước đoạn thời gian bắt đầu, nàng vẫn tại chèn ép người, ta còn nghi hoặc người làm sao đắc tội hần. Hôm nay ta là biết, người sợ là ngăn cản hần tiểu tình nhân nói! Nữ nhân kia cũng thật hung ác, đến loại tình trạng này còn không ngừng tay."

Nghe nói như thế Lô Thiện đôi mắt sụp xuống không có giải thích cái gì nhẹ nhàng ứng tiếng, "Ừm, biết. . ."

"Người cũng đừng hòng nhiều, lại lãng phí chính mình, không đáng. 《 quyền mưu 》 bộ này bộ phim nam hai mặc dù không có, nhưng ta vẫn là từ công ty cái kia muốn tới bộ này bộ phim một cái vai phụ nhân vật, người có muốn hay không diễn. Nhân vật này ta xem, tuy nhiên phân diễn không nhiều, nhưng diễn tốt rất lợi hại sáng chói." Nghe được Lô Thiện mà nói Từ Hoành sợ hần lại nếu muốn nhiều, an ủi, thuận tiện nói ra cái kia vai trò hỗ trợ nhỏ sự tình.

Nhưng nói xong hần thì hối hận, từ diễn nam hai nhanh đến diễn nam chính luân lạc tới diễn cái vai trò hỗ trợ nhỏ cấp độ, luận người nào trong lòng cũng chịu không được.

"Thời được rồi, người không diễn cũng không có việc gì, ta đang giúp người tìm. . ."

"Ta diễn!" Khàn khàn thanh âm kiên định xuyên thấu qua điện thoại truyền đi qua.

Từ Hoành khẽ gạt mình, "Người đồng ý?"

"Ừm, ta diễn. Ta mình bạch hiện tại tình cảnh của mình, không có thiếu tam giản tứ tư cách, đã có cơ hội sắp bắt được." Lô Thiện nhìn qua tình không cảnh ban đêm cười nhẹ mở miệng nói.

"Quá tốt rồi! Người có cái này giác ngộ liền tốt. Nói rõ người chạy ra! Đây mới là năm đó ta nhìn thấy cái kia bắt khuất thiếu niên! Ta liền nói người không thể lại bị điểm ấy ngăn trở đánh tới. Tốt, người nghỉ ngơi đi, tương quan công việc ta đến thay người xử lý, ngày mai trở về đến ta cái này cảm kích bản."

"Tốt, cảm ơn người, Từ ca." Lô Thiện hơi gấp mặt mày, thực tình cảm kích nói.

"Không cần phải nói những thứ này hư, người đại hồng đại tử, trở thành Ảnh Đế, cho ta mang về cái Kim Mã, mới là đối với ta tốt nhất hồi báo. Hiện tại

ngươi vẫn là nghỉ ngơi thật tốt đi, dưỡng tốt tinh thần chuẩn bị ngày mai công tác."

"Ừm, tốt."

Bên kia cúp điện thoại, Lô Thiện ngồi ở trên ghế sa lon nhẹ giọng nói: "Kim Mã Ảnh Đế?"

Lập tức nhếch miệng lên một đạo tà tứ tự tin độ cong, từ trên ghế salon đứng dậy, đóng lại cửa sổ sát đất màn."Thì điểm ấy yêu cầu sao? Dã tâm của ta có thể xa không chỉ như thế. . ."

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Bất Tường Thuyết Thoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương mười hai :. 《 quyền mưu 》

Thân thể đau đớn tăng thêm một ngày bước sóng mệt mỏi, Lô Thiện rất mau tiến vào mộng đẹp, một đêm mộng đẹp.

Sáng sớm ngày thứ hai, mặt trời mới mọc dâng lên, lại là một ngày mới, hần đuổi phi cơ trở về S thành phố.

Hoa Ảnh công ty là Hoa Hạ tam đại Long Đầu Điện Ảnh và Truyền Hình công ty một trong, dưới cờ nghệ nhân đông đảo, hạng nhất Ảnh Đế, Ảnh Hậu, đang hot Tiểu Hoa đán, tiểu thít tươi nhiều vô số kể.

Lúc đầu Lô Thiện chỉ là cái này nghệ nhân đại quân bên trong rất lợi hại phổ thông không đáng chú ý một viên, lấy xuống kính râm tiến vào công ty cũng sẽ không phải chịu bao nhiêu chú ý. Nhưng bây giờ cái này nơi đầu sóng ngọn gió, hần tiến vào công ty rõ ràng cảm thấy mọi người thấy tới ánh mắt.

Một đường không thêm đếm xia đến còn lại ngôi sao cùng công tác nhân viên chỉ trở đàm phán hoà bình luận âm thanh, một mình ngồi thang máy Thượng Liễu 7 tầng, đi vào Từ Hoành văn phòng.

Còn không có vào cửa liền nghe đến trong môn Từ Hoành trung khí mùi phản tiếng mắng chửi, nhẹ chụp cửa phòng.

"Ai vậy, cửa không khóa trực tiếp tiến!" Không nhận được trung niên giọng nam từ trong phòng truyền đến.

Lô Thiện vào cửa liền thấy một người tóc tai rối bù, trên cằm cũng có chút gốc râu cằm, thân thể lệch béo, ăn mặc hắc sắc tây trang trung niên nam nhân ngồi tại một đồng văn kiện bên trong tiếp lấy điện thoại, đối diện thoại người bên kia hùng hùng hổ hổ lấy, thủ hạ còn múa bút thành văn phê chữa lấy văn kiện.

Lô Thiện hiểu rõ, tiếp nhận nguyên chủ trí nhớ sau hần biết đây là Từ Hoành công tác thái độ bình thường, lâu dài như thế.

Không có quấy rầy Từ Hoành công tác, thói quen tìm tới một cái trên ghế sa lon ngồi xuống, lật lên trên bàn trà văn kiện cùng kịch bản, chờ lấy Từ Hoành xong việc.

Từ Hoành giương mắt nhìn thấy đi vào là Lô Thiện, cũng không để ý điện thoại bên kia, chỉ chỉ bàn trà, nói với Lô Thiện: "Kịch bản ở phía trên, chính ngươi trước nhìn một lát." Sau đó tiếp tục cùng điện thoại người bên kia tranh luận.

Cầm lấy kịch bản lật ra, 《 quyền mưu 》 bộ này kịch là nguyên chủ đang lúc đó lúc đón lấy bộ phim, có điều đoàn làm phim bởi vì tiền tài nguyên nhân ký kết thật lâu đều không có khai mạc, một mực trì hoãn đến bây giờ.

Bộ này bộ phim chủ yếu giảng chính là hoàng quyền tranh đấu, hoàng đế cùng thái giám ở giữa quyền lợi chiến đấu. Nam một là hoàng đế Chu Ung, nam hai là Đông Xưởng chủ quản Lý Tùy Phong.

Còn nhỏ Chu Ung bị Lý Tùy Phong đến đỡ Thượng Hoàng vị, thành Lý Tùy Phong cầm giữ thiên hạ khỏi lỗ, tuy nhiên thân ở Cửu Ngũ Chí Tôn cao vị, lại là người khác tù nhân.

Còn nhỏ ngây thơ, Chu Ung chỉ biết vui đùa, Lý trực phong cũng vui vẻ cung cấp hần, hai người ở chung đến coi như hòa hợp.

Theo Chu Ung dần dần lớn lên thành thực, đối quyền lợi có khát vọng, muốn lấy tay trên triều đình sự vụ, lại khắp nơi bị ngăn trở, hần cũng dần dần mình bạch tình cảnh của mình. Thân là đường đường Thiên gia huyết mạch Chu Ung sao cam nhận hạn chế như thế, đối từ nhỏ tôn kính Lý Tùy Phong dần dần sinh dị tâm.

Mượn trung với Hoàng tộc Lão Thần một phái trợ giúp, tiểu hoàng đế bắt đầu phản kháng, đi qua nhiều năm các lão thần chôn xuống Âm Tuyền, tìm tới một cơ hội nhất cử phản công, cuối cùng đem cục thế tách ra thành thế hoà không phân thắng bại.

Hai phái đối chọi gay gắt, đối kháng nhiều năm, ai cũng không thể vượt qua ai đi. Nói tóm lại, thiên hạ này là ai, chung quy vẫn là muốn nhìn Quân Quyền tại trong tay ai.

Cho nên hai phe đối kháng cục diện tại nữ chính —— tướng quân chi nữ Thủy Vân nhi tiến Cung một khắc này phá vỡ.

Thủy Vân nhi đối tiểu hoàng đế Chu Ung nhất kiến chung tình, cũng tự nguyện lấy Mẫu Tộc thế lực vì Chu Ung cung cấp trợ giúp, vững chắc hoàng quyền.

Có Tướng Quân phủ trợ giúp, Chu Ung tại triều Công Đường dần dần cũng đè ép Lý Tuy Phong một đầu, nắm chắc Quốc Chính đại quyền. Sau cùng tại thông qua chôn ở Lý Tuy Phong bên người một đầu kíp nổ ám sát hắn, không có dẫn đầu, thái giám một phái tại hoàng đế chèn ép thanh lý dưới cũng dần dần xuống dốc xuống dưới.

Lô Thiện bị cướp qua nhân vật chính là nam hai Lý Tuy Phong, cái kia nhìn như thập ác bất xá thực tế lại là nổi lòng phức tạp lòng mang thiên hạ nam nhân.

Có điều những thứ này đều không trọng yếu, hiện tại hắn nhân vật là cái vai trò hỗ trợ nhỏ, nhân vật chính phần diễn cũng không cần nghiên ngẫm kỹ. Hắn vai diễn nhân vật tên gọi Lý Phúc, nội dung cốt truyện bên trong cũng xuất hiện qua, cũng là cuối cùng ám sát nam hai cái kia ân tuyền.

Lý Phúc lúc còn rất nhỏ liền bị Bảo Hoàng Phái những Lão Thần đó nhóm đưa vào cung tịnh thân thành thái giám, là đông đảo chôn ở Đông Xưởng ân tuyền một trong. Nhưng là cuối cùng tại mấy lần thanh tẩy bên trong sống sót, cũng bị Lý Tuy Phong mang theo trên người thu làm đồ đệ duy nhất một người.

Lý Phúc nguyên lai không gọi Lý Phúc, chỉ có cái nữ danh gọi Tiểu Phúc Từ, theo Lý Tuy Phong sau quan cái họ Lý.

Bởi vì tính cách chất phác, hiểu chuyện đề ý, làm việc an tâm bị Lý Tuy Phong giữ ở bên người chiếu cố, đi qua nhiều năm quan sát, Lý Tuy Phong cũng không phát hiện Lý Phúc có cái gì dị thường, dần dần tín nhiệm dạy hắn tới.

Sự đồ hai người ở chung nhiều năm, Lý Tuy Phong cũng coi Lý Phúc là thành tâm phúc. Nhưng sau cùng chính là cái này tâm phúc cho hắn nhất kích trí mệnh.

...

"Trung Hiếu lưỡng nan toàn sao?" Lô Thiện nhẹ giọng ni non suy đoán nhân vật này.

"Kịch bản nhìn thế nào?" Từ Hoành xử lý xong trên tay công tác, đi vào Lô Thiện bên cạnh.

Lô Thiện hơi hơi cau mày nói: "Xem hết. . . Lý Phúc nhân vật này thật sao?"

Từ Hoành rút chén cà phê ngồi vào Lô Thiện đối diện, "Vâng, nhân vật này ta cảm thấy không tệ. Mặc dù không có Chu Ung Đế Vương khí khái, Lý Tuy Phong vừa chính vừa tà. Nhưng hắn lại thể hiện một tiểu nhân vật tại hoàng quyền bên trong cầu sinh quá trình, rất có đại nhập cảm. Loại kia rơi vào Trung Hiếu lưỡng nan tình cảnh dưới nội tâm thống khổ giãy dụa tâm tình chấp chèn có thể thật tốt khai quật dưới. Tạo nên tốt, nhân vật này có thể hút không ít phần."

"Ừm, biết. Cái gì cà phê? Ta cũng tới một chén." Lô Thiện gật đầu, nhân vật này trên thân xác thực có không ít có thể khai quật điểm nhấp nháy. nhìn thấy Từ Hoành uống cà phê, Lô Thiện cũng có chút thêm ăn, đối Từ Hoành đòi hỏi nói.

"Cút! Ngươi còn ngại dạ dày không đủ đau đúng không!" Xoay người từ dưới bàn trà xuất ra một cái nhựa plastic chén, cúi người đẩy đi qua. "Mấy đụn nước cái kia có nước nóng, chính mình đi đón."

"Ai!" Lô Thiện cười tiếp nhận nhựa plastic chén, đi đến góc tường mấy đụn nước chỗ tiếp nước. "Nhân vật này cần thử sức sao? Bộ phim lúc nào khai mạc?"

Từ Hoành hai tay ôm cánh tay vác tại sau đầu, lười biếng dựa vào Ghế xô-pha, xì khê nói: "A, còn thử sức? Hắn dám! Ta không kéo xuống hắn một miếng thịt. Vốn là bộ ước thời ngươi nam hai nhân vật, thì bồi thường một cái vai trò hỗ trợ nhỏ đã rất quá đáng, hắn trả dám nhiều yêu cầu cái gì! Nếu không phải công ty bên kia áp lực, ta đã sớm. . ."

Từ Hoành lại bắt đầu miệng pháo hình thức, Lô Thiện đành phải cười khổ tự động che đậy câu nói kế tiếp, chờ hắn mắng tốt mới tiếp tục lặp lại lượt, "Bộ này bộ phim đại khái bao lâu sau khai mạc?"

"Không sai biệt lắm hai tháng rưỡi sau đi, ngươi sớm mấy ngày tiến tổ là có thể, ta đến lúc đó sẽ thông báo cho ngươi. Trong khoảng thời gian này ngươi liền hảo hảo phỏng đoán xuống nhân vật này." Từ Hoành vừa mới mắng xong miệng có chút uống, uống miệng cà phê thẩm giọng môi, nghe được Lô Thiện vấn đề đáp.

"Tốt, vậy ta kịch bản trước hết cầm trở lại." Lô Thiện ngã xong nước trở lại trên ghế sa lon ngồi xuống.

Nghĩ đến cái gì, đối đối diện Từ Hoành mở miệng hỏi: "Liên quan tới ta. . ."

Còn chưa nói xong liền bị Từ Hoành cắt ngang, "Không cần lo lắng, ta biết ngươi muốn hỏi điều gì. Liên quan tới ngươi trong khoảng thời gian này Hắc Liễu vấn đề ta tới giúp ngươi xử lý, ngươi chỉ cần tại thích hợp thời điểm phối hợp ta một chút là được, thời gian khác thật tốt đập tốt chính ngươi bộ phim." Đã hiện tại Lô Thiện tự mình đứng lên tới, vui lòng phối hợp, hẳn có chút thủ đoạn cũng tốt thao tác.

Lô Thiện nghe vậy cười khẽ, có đôi khi có cái giống như thần đồng đội là kiện rất lợi hại chuyện may mắn.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Bất Tường Thuyết Thoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13. Người thật cứ như vậy hận ta sao?

Từ Hoành làm hoa ảnh Kim Bài người đại diện, dưới cò nghệ nhân không ít, trong tay sự tình phức tạp, Lô Thiện không muốn làm nhiều quấy rầy.

Cùng Từ Hoành lại rảnh rỗi hàn huyên chút chuyện làm ăn, một chén nước nóng uống xong, hẳn liền cáo từ rồi đi Từ Hoành văn phòng.

Chuẩn bị ngồi thang máy xuống lầu, thang máy mở ra trong chớp mắt ấy hẳn lại là liền giật mình. Bên trong đứng đầy hai người, một nam một nữ.

Nữ nhân hai ba mươi tuổi bộ dáng, da thịt trắng nõn, nhỏ nhắn mặt trứng ngỗng lên liễu mi chau lên, một đôi Phụng Nhãn sắc bén mũi ngọc tinh xảo môi son. Mầu nâu tóc quấn áo choàng mà xuống, người mặc đào hồng nghỉ dưỡng Áo gió cùng vết nứt quần bò, chân đạp một đôi vận động giày bằng da. Nữ nhân chính là Lâm Gia Di.

Nam tử hơn ba mươi đáng vẻ, tóc quản lý chỉnh tề cẩn thận tỉ mỉ. Mày kiếm mắt sáng, mũi cao môi mỏng, hợp thể áo sơ mi quản lý chỉnh chỉnh tề tề. Ngũ quan và khí chất nhìn đều cùng lúc đầu Lô Thiện có điểm giống. Nếu như Lô Thiện đoán không lầm người này hẳn là thay thế hẳn diễn « quyền mưu » nam hai Lý Tùy Phong tân nhân.

Này thời gian đoạn ba người gặp nhau có thể xưng oan gia ngõ hẹp, hai người nhìn thấy hẳn cũng là hơi hơi ngây người, Lâm Gia Di kịp phản ứng bữu môi khinh thường, bên cạnh nam nhân kia vẫn như cũ treo ấm áp mỉm cười.

Hai phe đều không có nói chuyện, Lô Thiện thần sắc nhàn nhạt, trầm mặc đi vào thang máy, ấn lâu một ấn phím, cửa thang máy khép lại.

Nhỏ hẹp trong thang máy vền vẹn chỉ có ba người, thang máy từng tầng từng tầng hạ xuống, ánh đèn sáng ngời chiếu vào bốn phía trên gương chiếu xạ ra màu bạc trắng phản quang, tỏa ra mọi người trên mặt thần sắc, trong không khí không khí tựa hồ ngưng trệ, chung quanh tĩnh đáng sợ.

Lô Thiện cảm thụ được trong thân thể ức chế không nổi cơ hồ muốn bắn ra tình cảm, cùng loại kia phảng phất trái tim bị người siết trong tay hung hăng nhào nặn ngạt thở đau đớn. Không khỏi cười khổ một tiếng, nguyên chủ đối Lâm Gia Di cảm tình thực sự quá sâu sắc, thậm chí ảnh hưởng đến vừa mới tiếp thu trí nhớ hẳn. Hơi hơi thờ dãi, dạng này không phải biện pháp, cố nén tóm lại khó chịu là mình, liền thừa cơ hội này hiểu rõ nguyên chủ chấp niệm.

Lô Thiện ngẩng đầu nhìn về phía Lâm Gia Di, không có ức chế nguyên chủ tình cảm, ánh mắt bên trong lóe ra thống khổ cùng gãy dựa, hôm qua nghỉ ngơi một đêm còn không có tốt toàn tiếng nói mang theo khàn khàn nói khẽ: "Người thật. . . Cứ như vậy hận ta sao?"

Lâm Gia Di hơi lảng, tựa hồ không nghĩ tới Lô Thiện biết mở miệng nói chuyện, dù sao hiện tại hẳn hai xem như hoàn toàn tách ra, xem như nước lửa, hoàn toàn ở vào mặt đối lập. Lấy nàng đối với hẳn hiểu rõ, Lô Thiện mặc dù là thứ cận bã nam, nhưng là có tự tôn cùng ngạo khí, gần như không có khả năng hướng đùa bốn hẳn chính mình cúi đầu.

Trong khoảng thời gian này Lô Thiện không tiếp tục liên hệ nàng, nàng đều coi là Lô Thiện là bởi vì sự kiện kia ghi hận nàng, tìm cơ hội hướng nàng trả thù, cho nên khi ra tay càng tàn nhẫn, không lưu đường sống.

Có thể Lô Thiện những lời này là có ý tứ gì?

Nhìn thấy bây giờ hoàn toàn không còn lúc trước ôn nhuận ánh sáng mặt trời bộ dáng Lô Thiện, trong bụng nàng cũng có chút phức tạp. Bất quá nghĩ đến kiếp trước đủ loại, Lô Thiện phản bội cùng bỏ đá xuống giếng, không khỏi ánh mắt lần nữa ngoan lệ đứng lên.

Lâm Gia Di câu môi trào phúng khẽ cười nói: "Hận? Còn nói không lên. . . Bất quá, Lô tiên sinh chúng ta quen biết sao?"

Bên cạnh nam nhân kia cũng cười nhạo âm thanh, tiến lên đem Lâm Gia Di bảo hộ ở sau lưng, cười nói: "Lô tiên sinh, xin tự trọng!"

Không để ý đến nam nhân động tác, nghe được Lâm Gia Di, Lô Thiện chỉ cảm thấy trí nhớ kéo theo nỗi nhanh tâm tình đang cuộn cuộn, bị thương, thống khổ, phần nộ, không cam lòng. . . Nhưng cuối cùng đều biến thành cô đơn cùng đắng chát. Để khỏi kia tâm tình kéo theo lấy tình cảm nhào bột mì bột biểu lộ, đôi mắt sụp xuống, khóe miệng nhấp nhẹ, tựa hồ ức chế lấy cái gì, nói khẽ: "Được. . . Dạng này người vui vẻ là được rồi. . ."

Lui về phía sau bước, dựa vào mặt tường, đối Lâm Gia Di đắng chát cười một tiếng.

Đốt, thang máy đến một tầng, cửa thang máy mở, Lô Thiện đứng dậy đi ra cửa qua, nhân nhạ lưu lại một câu: "Nếu như vậy là người hi vọng, ta về sau hội tận lực không còn xuất hiện ở trước mặt người. . ."

Lâm Gia Di nhìn lấy Lô Thiện bóng lưng ngầy người, loại kia phảng phất hóa thành thực chất tình cảm, không thể không nói xúc động đến nằng. Nàng có thể xác định Lô Thiện là yêu hấn, mà lại vô cùng yêu, cái kia đôi trước nằng tận mắt nhìn thấy phản bội lại là chuyện gì xảy ra?

Nàng chưa kịp suy nghĩ nhiều,

Suy nghĩ liền bị một đạo từ tính giọng nam cắt ngang.

"Gia Di nghĩ gì thế, người sẽ không thật coi trọng tiểu tử kia à? Vậy ta nhưng làm sao bây giờ?" Nam tử nhẹ nhàng khác dậy Lâm Gia Di bên tai toái phát, ôn nhu khẽ cười nói.

"Không, chỉ là nhớ tới một số việc." Nhìn trước mắt nam tử, nàng đã từng mối tình đầu Phương Thành vũ, Lâm Gia Di ôn nhu cười một tiếng, nhưng lại không để lại dấu vết tránh đi Phương Thành vũ vấn đề.

Phương Thành vũ trong mắt một đạo Âm Mang hiện lên, có điều trong nháy mắt lại biến trở về bộ kia ôn nhuận như ngọc bộ dáng.

. . .

Lô Thiện ra công ty, trong mắt loại kia kịch liệt tâm tình chợt chùng mới dần dần che giấu, khôi phục Liễu Nguyên bản bình thản. Lâm Gia Di đối nguyên chủ ảnh hưởng quá lớn, hấn vừa mới tiếp nhận trí nhớ còn không thể hoàn toàn ngăn chặn thân thể tâm tình.

Với hấn mà nói loại tâm tình này ba động là cái phiền toái không nhỏ, nhưng là lợi dụng được, cũng là một sự giúp đỡ lớn. Dừng tại đúng thời gian đúng địa điểm, sẽ đưa đến một số ngoài ý liệu hiệu quả.

Vừa rồi những lời kia một là vì gây mất nguyên chủ tưởng niệm, hai cũng là vì để cho mình trong khoảng thời gian này dễ dàng một chút, để Lâm Gia Di thiếu tìm hấn điểm phiền phức. Nữ nhân đối nàng đã từng yêu nam nhân chắc chắn sẽ có một điểm khác biệt, dù là nàng không muốn thừa nhận. Hấn thâm tình bộc lộ chắc chắn sẽ có một điểm xúc động đến Lâm Gia Di, mà điểm ấy xúc động liền sẽ để nàng sinh ra điểm không Nhân Hòa mềm lòng, lại xuống tay với hấn thời điểm liền sẽ không như vậy quá quyết tàn nhẫn.

Có điều cũng chỉ là trong khoảng thời gian này, qua một thời gian ngắn 《 quyền mưu 》 khai mạc thời điểm bọn họ khẳng định lại sẽ có ma sát cùng va chạm, nhưng trộm đến nỗi lên nửa ngày nhàn, có thể an ổn một ngày là một ngày. Hấn cũng có thể sử dụng trong khoảng thời gian này thật tốt nghiên cứu hấn kịch bản.

Đón xe trở lại công vụ của mình.

Có Từ Hoành hỗ trợ Hòa Lâm Gia Di mềm lòng hấn cũng không cần lo lắng Hắc Liễu chuyện, một lòng một ý bắt đầu nghiên cứu 《 quyền mưu 》 kịch bản.

Rót chén nước nóng ngồi tại bàn đọc sách một bên, tại trong ngăn kéo tìm cái sổ ghi chép, liền bắt đầu phân tích dậy Lý Phúc nhân vật này.

Vì Lý Phúc viết lên nhân vật truyền kỳ, căn cứ kịch bản bên trong Lý Phúc Hình Tượng Nhân Vật hợp lý tưởng tượng nhân vật này một đời. Thí dụ như hấn từ nhỏ đến lớn hội kinh lịch nào sự tình, những chuyện kia lại để cho hấn có như thế nào tính cách biến hóa. Gặp được những người kia, những người đó lại để cho hấn làm ra dạng gì cải biến. Mạnh đến mỗi cái động tác ánh mắt, từ đó đến đầy đặn Lý Phúc nhân vật này hình tượng.

Chuyện này làm rất lợi hại phức tạp rườm rà, bình thường thân ở thoải mái chập trùng mà lại nhanh tiết tấu trong vòng giải trí, có rất ít người có thể ổn định lại tâm thần làm chuyện này.

Nhưng Lô Thiện lại là quen thuộc, hấn là tiêu chuẩn chủ nghĩa hoàn mỹ người, đối với mình yêu cầu luôn luôn hà khắc, dung không được chính mình vai diễn nhân vật có một tia tia vết. Không bắt buộc người khác như thế nào, nhưng mình nhất định phải làm đến chính mình có thể làm được tốt nhất.

Đây là hấn thân là một cái diễn viên kiêu ngạo cùng kiên trì.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Bất Tương Thuyết Thoại Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương mười bốn :. Hí Như Nhân Sinh

Lô Thiện ngồi trên ghế trầm ngâm một lát, sau đó thuận thực cầm bút lên viết lên Lý Phúc nhân vật này nhân vật tiểu truyện.

Lý Phúc tiểu truyện:

Một cái khôn cùng son thôn, nghèo khổ gia đình, nuôi bảy tám cái hài tử, Lý Phúc chính là một cái trong số đó, xếp hạng thứ sáu, phía dưới còn có một cái trong tã lót muối muối cùng một cái vừa mới học hội bước đi đệ đệ.

Từ hẩn tỉnh tỉnh Đồng Đồng có thể nhớ được, cái nhà này thì bề bộn nhiều việc, phụ thân mẫu thân mỗi ngày đều là sầu mi khổ kiếm, cả ngày thờ dài không thôi. Mỗi một ngày mỗi người đều có đại lượng lao động, hẩn phía trên mấy cái qua mùa ruộng chỉ niên huynh trưởng mỗi ngày đều sẽ theo cha tự thân đi trong ruộng lao động, A Tỷ nhóm làm theo giúp đỡ mẫu thân dệt chút vải vóc, qua trong trấn đổi chút đồng tiền trợ cấp gia dụng. Hẩn làm theo giúp đỡ làm chút Nội trợ, chiều có hai cái tiểu nhân đệ đệ muối muối.

Sinh hoạt tuy nghèo buồn ngủ, nhưng bọn hẩn những hài tử này cũng có thể khổ trong làm vui, các huynh trưởng mỗi lần hạ điền về nhà chung quy thừa dịp phụ thân không chú ý cho bọn hẩn mấy cái tiểu nhân mang chút từ trong ruộng tìm tới đồ chơi hay, như cái gì dế, chim sẻ, rắn quả. . . Ăn chơi đều có, cũng là tính toán vui vẻ.

Trong nhà phía trên tỷ tỷ luôn có xuất giá, có là gả cho Lân Thôn nghèo khó người ta, có là bị bán được giàu có người ta làm con dâu nuôi từ nhỏ.

Thời gian cực nhanh, các ca ca cũng đã trưởng thành, dần dần thành thực, trở nên cùng phụ thân càng lúc càng giống, cả ngày khổ cái mặt, cũng sẽ không cho bọn họ mang trong ruộng đồ vật.

Một năm kia, đại hạn hán, rất nhiều hoa màu đều bị phơi chết rồi, các nơi náo lên nạn đói. Nhà bọn họ cũng có khá hơn chút thời gian không có gạo vào nồi rồi, bọn họ mỗi người thì ăn chút rau dại căn cùng kang phần, phụ mẫu thân sắc cũng là nôn nóng bất an. Đầu năm nay trong đất hoa màu cũng không cách nào trồng, lương thực giá cả càng ngày càng cao, vải vóc giá tiền lại là càng rẻ tiền.

Nạn đói thời gian càng ngày càng lâu, trong trấn cũng không hề bán lương thực, các nạn dân bắt đầu đào chút cây cỏ làm thức ăn. Dần dần cây cỏ cũng bị đào không sai biệt lắm, bọn họ ăn lên đất quan âm, về sau ăn người chết, nhưng cực đoan nghèo đói điều khiển vẫn như cũ có người đi ăn. Dần dần có người ta bắt đầu đòi lên trong nhà hài tử, nghe các ca ca nghị luận nói đói về qua hài tử đều đã chết, bị ăn.

Hẩn rất lợi hại sợ hãi rất khiếp sợ, tay chân phát lạnh, nhưng cũng bất lực, hẩn càng nhu thuận nghe lời của cha mẹ. Sợ bọn họ thực sự nhẫn nhịn không được nghèo đói đem chính mình cầm lấy đi trao đổi.

Thời gian càng ngày càng lâu, lão thiên vẫn là không có trận tiếp theo mưa, trong nhà rau dại căn cùng kang phần cũng mau ăn xong, hẩn cũng càng hoảng sợ cùng lo lắng.

Rốt cục ngày đó đến, lưu giữ lương ăn hết tất cả, người một nhà lại đói bụng rất nhiều ngày, vì người một nhà sinh tồn, phụ mẫu thân sắc thống khổ cùng chết lặng đưa ánh mắt nhìn chăm chăm về phía bọn họ mấy cái tiểu nhân.

Cuối cùng bị đòi đi không phải hẩn, là hẩn nhỏ nhất muối muối, cái kia từ hẩn chiếu cố đến lớn, vừa mới học hội gọi hẩn ca ca muối muối. Nhìn tận mắt nang bị ôm đi, hẩn thống khổ phân nộ sợ hãi, lại bất lực phản kháng, chịu một trận đánh đập, cái gì cũng không có còn lại.

Cũng là năm đó, trong thôn tới một số người, nói là nguyện ý dùng lương thực đổi một số lời trẻ con chi linh hạ nam đồng, bị đói điên rồi các nạn dân nhao nhao đem trong nhà nam hài hướng ra phía ngoài đưa, vừa tới điều năm hẩn bị trong nhà đưa đi.

Hẩn không biết những người kia là làm cái gì, chính mình có thể hay không chết, mang hoảng sợ tâm thần bất định cùng đối tượng lai mê mang cùng một đồng bọn nhỏ cùng một chỗ đứng tại những cái kia mặt người trước. Bị hỏi mấy vấn đề về sau, hẩn cùng một số hài tử bị lựa đi ra mang đi. Trước khi đi nhìn lấy phụ mẫu đổi cái kia túi nhỏ lương thực vui vẻ bộ dáng, hẩn không biết thế nào thì khóc, tâm lý thứ gì cũng tan.

Bọn họ được đưa tới một cái phong bế trong trạch viện, mỗi ngày sẽ có người cho bọn hẩn quán khâu một số tri thức cùng tư tưởng. Thí dụ như, sinh vì Hạ Triều con dân, nhất định phải trung với Hạ Triều Hoàng tộc, vì Hoàng tộc hiệu trung bỏ mình là một loại vinh diệu. Hiện nước gặp đại nạn, gian thần đương đạo, quả thật nước chỉ bất hạnh. Hiện tại Thiên gặp đại hạn hán, cũng là gian thần sở tác sở vì chọc giận tới thượng thiên.

Kỳ thực đối với những thứ này hẩn ngay từ đầu là không tin, nhưng thời gian lâu dài mỗi ngày đều có người đến quán khâu, hẩn cũng dần dần tin tưởng.

Một năm sau, bọn họ bị đưa vào hoàng cung, khi đó hẩn mới biết được bọn họ là muốn đi làm thái giám. Không mang theo bọn họ phản kháng, hoặc là bọn họ cũng mất tâm tư phản kháng.

Hơn một năm tẩy não, bọn họ còn lại cũng chỉ có đối Đại Hạ Hoàng Triều nô tính. Nghe theo an bài vào cung, thế đi vào Đông Xưởng. Tự đi thế sau hẩn cũng tâm chết rồi, không cầu mệnh mũi gì cái gì tôn nghiêm, chỉ giữ khuôn phép làm tốt chính mình sự tình, cái xác không hồn còn sống.

Hẩn gặp qua trong truyền thuyết kia đại nghịch bất đạo gian thần —— Đông Xưởng chủ quản Lý Tùy Phong, đó là cái nhìn từ bề ngoài người rất ôn

hòa, nhưng trong mắt lại cất giấu người khác xem không hiểu tình mạch, làm việc quả quyết tàn nhẫn. Tiểu hoàng đế bệ hạ giống như rất lợi hại ưa thích Lý Tuyền Phong, mọi chuyện đều kể cận Lý Tuyền Phong.

Lại là mấy năm trôi qua, cùng hắn cùng một chỗ được đưa vào tới nam đồng nhóm, đều tại từng lớp từng lớp thanh tẩy bên trong bị Lý Tuyền Phong ngược sát tại bọn họ trước mắt. Hắn coi là một ngày nào đó hội đến phiên hắn, hắn giống như cũng không có gì lo lắng cùng sợ hãi, đây chính là hắn nhân sinh mệnh của hắn.

Nhưng một năm, hai năm qua đi hắn vẫn không có bị giết, còn bị Lý Tuyền Phong điểm danh làm hắn đồ đệ duy nhất. Hắn không hiểu Lý Tuyền Phong vì cái gì làm như thế, chẳng lẽ muốn tốt hơn ngược đãi hắn? Không hắn không có tư cách kia. . .

Hắn xem không hiểu Lý Tuyền Phong, hết thấy nghe theo an bài, cùng làm thì cũng là chết thảm một điểm, hắn cũng không có để ý như vậy.

Mỗi năm đi qua, tiểu hoàng đế trưởng thành, có dã tâm của mình, dần dần sợ viễn Lý Tuyền Phong. Những cái kia tiền hắn tiến Cung các lão thần rất vui vẻ. Nhưng hắn không có cảm giác gì, hắn chỉ là con cờ, nghe theo an bài liền tốt.

Bản phận làm lấy chuyện của mình, nghe theo Lý Tuyền Phong an bài làm một số việc, các lão thần để hắn báo cáo hắn thì báo cáo, không báo cáo hắn cũng sẽ không nhiều nói.

Dần dần Lý Tuyền Phong coi hắn là thành tâm phúc, càng ngày càng tín nhiệm hắn.

Lý Tuyền Phong đãi hắn rất tốt, từ vừa mới bắt đầu liền rất tốt, thì giống như phụ thân, tuy nhiên nghiêm khắc lúc cũng sẽ đánh chửi, nhưng đối với trong hậu cung những thủ đoạn nào, xem như vô cùng nhân từ. Có khi hắn cũng sẽ bị Lý Tuyền Phong quan tâm tiếp xúc động, có chút dao động, nhưng cũng chỉ là dao động mà thôi.

Hoàng đế một phái càng cường đại, Lý Tuyền Phong một phái dần dần yếu thế.

Hắn vì Hoàng gia một mạch quật khởi vui vẻ, Lý Tuyền Phong giống như cũng không thêm để ý chính mình thế lực bị đánh ép, còn cười nói cho hắn lên trị quốc Lý Chính chi đạo, thẳng đến ngày ấy.

Các lão thần cho hắn tin ngầm, nói thời cơ đã đến, ngày thứ hai quốc yến lúc động thủ giết Lý Tuyền Phong!

Tiếp vào thư tín lúc hắn lại là trở mắt, nhanh như vậy? Giết sư phụ? Hắn giống như chẳng phải muốn động thủ. . .

Nhưng đối Hạ Hoàng hướng trung thành, hắn cuối cùng vẫn là tại trên yến hội đâm xuống một đao kia.

Hắn nhớ kỹ sư phụ ngay lúc đó biểu lộ, một lát kinh ngạc về sau, chính là thoải mái, sau cùng mỉm cười nhìn hắn một cái về sau, đóng lại hai mắt.

Người chung quanh đều rất vui vẻ, rất lợi hại hưng phấn.

Nhưng nhìn đến sư phụ ngã xuống thân ảnh, hắn đột nhiên cảm thấy trái tim lo lắng đau, đau giống như muốn chết mất! Tựa hồ không khí cũng giống như Đao Từ, hắn mỗi hô hấp một ngụm đều là dày vò, đau thấu tim gan!

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Bất Tương Thuyết Thoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương mười lăm:.. Bất Phong Ma, Bất Thành Hoạt

Nhìn lấy dính đầy hai tay vết máu, có chút run rẩy, hắn thân thủ giết hắn sư phụ. . . Giết cái kia duy nhất đối với hắn tốt qua người.

Cái gì nước sự đại nghĩa? Cái gì là vinh diệu? Hắn cũng không cần. . . Sư phụ trở về, có được hay không. . .

Nhưng sư phụ vẫn như cũ nằm tại máu bày ra bên trong không nhúc nhích.

Đại Hạ Hoàng Triều ổn, gian thần chết rồi, theo lý thuyết hắn hắn là vui vẻ mới đúng.

Thế nhưng là vì cái gì nhìn lấy người chung quanh nụ cười vui vẻ, hắn lại cảm thấy thống khổ vạn phần.

Các Đại Thần đề nghị Đế Vương đem sư phụ Ngũ Mã Phân Thân, nhưng hoàng đế nhưng không có làm như thế, có thể là luyện lấy hồi nhỏ tình cảm

bảo vệ sự phụ toàn thân, nhưng cũng chỉ là qua loa mai táng ở ngoài thành. Các Đại Thần nhao nhao tán dương hoàng đế nhân nghĩa, hân cũng thoáng nhẹ nhàng thở ra.

Về sau, hân bởi vì ám sát có công, thăng lên quan viên. Không sai cũng là sự phụ chức vị, Đông Xưởng tổng quản. Hân không có vui sướng, ở cái này vị trí một ngày hân đều sẽ nghĩ đến hân đâm xuống một đao kia, dày vò vạn phần.

Sự phụ sau khi chết ba năm, thân thể của hân cũng dần dần không được, bệnh nặng quán thân. Hân biết Đế Vương một mực đang cho hân dưới Mạn Tính Độc Dược, mỗi ngày ban thưởng bổ dưỡng canh đều có độc, nhưng hân vẫn như cũ mặt không đổi sắc uống xong. Đây là hân hân là chuộc tội. .

Sự phụ sau khi chết hân cái này quân cờ cũng lưu lại vô dụng, hoàng đế giết sự phụ sau cũng có qua đi hồi hận, nhưng cái này giang sơn hân không thể không tranh, cho nên hân Lý Phúc liền thành cái kia kẻ cầm đầu. Các lão thần cũng bởi vì hân tại sự phụ bên người quá lâu, không tin nhiệm hân. Hai bên đều buồn nôn chán ghét hân tồn tại, có điều đây cũng là hân nên chịu.

Ba năm này hân đều không có qua sự phụ trước mộ phần bái tế qua, bởi vì hân không xứng. Rốt cục kể đến ba năm sau sự phụ chết ngày ấy, hân cũng đóng lại hai mắt.

Này thời gian hân là sẽ không gặp được sự phụ, ba năm sự phụ hân là sớm đã đầu thai, hân cũng có thể xuống địa ngục, chính mình cái này nghiệt đồ cũng sẽ không quấy rầy đến sự phụ. Đời này của hân cũng liền dạng này.

...

Nhân sinh như hí, Hí Như Nhân Sinh.

Có đôi khi tại người xem nhìn một bộ phim bên trong, vai phụ nội dung cốt truyện chỉ là toàn bộ bộ phim bên trong một phần nhỏ, nhưng đối với cái kia vai phụ tới nói, người xem nhìn nội dung cốt truyện không phải là không hân nhân sinh một phần nhỏ đâu?

Muốn để nhân vật này trở nên có máu có thịt, liền phải để nhân vật này biến thành một cái người sống sờ sờ, để hân chân thực tồn tại, trải qua một cái hoàn chỉnh nhân sinh.

Lô Thiện đang làm chuyện này, tưởng tượng Lý Phúc nhân sinh, để cho mình đưa vào nhân vật bên trong qua, kinh lịch nhân sinh của hân. Hân cũng là Lý Phúc, Lý Phúc cũng là hân.

Thu hồi vừa mới viết xong đối với Lý Phúc nhân sinh đơn giản thiết lập tiểu bản thảo, nhân vật thiết lập phương diện còn có chút không toàn diện, phía sau hân một bên mở phòng thí nghiệm một bên hoàn thiện.

Đi vào thử đồ trước gương, đối thử đồ kính, bắt đầu nhân vật của hân đưa vào, mô phỏng Lý Phúc nhân sinh, thần sắc trên mặt biến hóa.

Tuổi thơ ngây thơ, ấu niên thuần chân. Sợ bị ăn hết hoàng sợ, muội muội bị ôm đi thống khổ. Bị phụ mẫu bán đi tuyệt vọng, tại trong tổ chức sợ hãi cùng tâm thần bất định. Tiến Cung thế đi sau chết lặng, nhìn lấy đồng bạn bị giết chết không cảm giác.

Bị Lý Tùy Phong thu làm đồ đệ kinh ngạc, bị sự phụ quan tâm hơi hơi vui sướng, đối hoàng quyền nô tính trung thành. Tiếp vào ám sát tin tức thống khổ cùng giả dụ, ám sát sự phụ sau lòng như tro nguội. Sự phụ sau khi chết tê liệt, tự mình phi nhỏ.

Mỗi một điểm một giọt tình cảm biến hóa đều sáng tạo ra sau cùng hiện ra tại nội dung cốt truyện bên trong cái kia vai phụ Lý Phúc tính cách.

Đưa vào nội dung cốt truyện không thể nghi ngờ là thống khổ, bởi vì người cần trải qua người khác Bi Hoan Ly Hợp, sung sướng vui buồn. Từng lần một đem loại kia tuyệt vọng thống khổ, trong đầu chiếu lại, lần lượt kích thích giác quan của mình. Đem loại kia người bình thường kinh lịch một lần liền sẽ cực kỳ bi thương thống khổ, một lần lại một lần lặp đi lặp lại kinh lịch.

Tựa như đem kết tốt vết sẹo xé mở, chờ nó lần nữa mọc tốt, lại một lần nữa xé mở. Như thế lặp đi lặp lại, mới có thể để cho loại kia đau đớn trở thành thói quen cùng nháy mắt phản ứng, tại nội dung cốt truyện diễn dịch trong đạt đến lớn nhất chân thực hóa. Thống khổ như vậy mới có thể để cho người xem cảm động lấy.

Lô Thiện tựa như cái Bệnh trạng người điên, một lần lại một lần mô phỏng lấy, đưa vào lấy. Tuy nhiên đây chỉ là cái vai phụ, hân cũng muốn làm đến chính mình có thể diễn dịch ra cực hạn,

Đây là hân làm diễn viên tín ngưỡng cùng chấp nhất.

Bất Phong Ma, Bất Thành Hoạt.

...

Tại Lô Thiện điên cuồng nghiên cứu Lý Phúc nhân vật này lúc, hân Fan diễn đàn lại phát sinh một trận không nhỏ ba động.

Chuyện này đến từ Cao Y Y phát cái kia màn hình nói lên.

Cao Y Y sau khi về nhà, liền đem mình tại Khoái Lạc Mỗi Tuần thu cái kia lộn ngược ra sau màn hình phát đến Lô Thiện Fan diễn đàn bên trên. Cũng phối văn bản tóm tắt thu cùng ngày chuyện phát sinh, nhấn lại để mọi người chờ mong Khoái Lạc Mỗi Tuần bá xuất.

Tuyên bố đêm đó không có gây nên bao lớn phản ứng, nhưng ngày thứ hai lục tục ngo ngoe có Lô Thiện trước kia Fan đi dạo diễn đàn lúc ẩn mở cái video này, yên tĩnh thật lâu Fan diễn đàn phát sinh chân động không nhỏ.

Không ít người nhao nhao nhấn lại, có điều đều không phải là đối Lô Thiện biết vỗ cảm thấy ngạc nhiên.

Bởi vì màn hình đập không rõ ràng, có trước kia phần qua Lô Thiện Fan nhấn lại: Lâu chủ, người cái này phát là Lô Thiện sao? Khác gạt người, hình tượng này căn bản cũng không giống được không.

Có phần biến thành đen nhấn lại: Lâu chủ, Lô Thiện là cho người bao nhiêu tiền để người cho hắn tẩy trắng a? Người đây cũng quá không chuyên nghiệp đi liếc một chút liền có thể nhìn ra không phải Lô Thiện.

Có rõ ràng không tin Cao Y Y lời nói hắc Fan nhấn lại: Tuy nhiên ta biết đây không phải Lô Thiện, nhưng cho dù là thì sao, cũng không che giấu được nhân phẩm hắn ác liệt! Ôm bắp đùi, được bao nuôi sự thật!

Cũng có người qua đường ngạc nhiên trong video người kia tại loại này tình huống dưới còn có thể làm đến lộn ngược ra sau: Ta qua! Nếu như người kia không phải Lô Thiện sẽ là ai? Hảo lợi hại, dưới loại tình huống này còn có thể lộn ngược ra sau. Hiện trường này rõ ràng là Khoái Lạc Mỗi Tuần thu hiện trường, người này khẳng định cũng là ngôi sao, có hay không biết đến đại thần, cáo tri dưới.

Cũng có cái gọi là cao thủ nhấn lại: Không biết, nhưng đây coi là cái gì, ta cái động tác ta cũng có thể làm đến, chỉ là điểm mượn lực trò vật thôi.

Có nhìn qua Khoái Lạc Mỗi Tuần tron mướt đoán ca tên giải đấu lớn người xem nhấn lại: Trên lầu "Cao thủ" hảo lợi hại, có điều người biết người ta dẫm đến khối kia cái đệm là cái gì không? Đó là thoa khắp xà phòng mặt trượt muốn chết nhựa plastic đệm khí! Người bình thường đứng cũng không vững, người đi lên còn có thể bay hay sao?

Có đối mặt bình phong bên trong người đường chuyển phần nhấn lại: Đúng vậy a, ta cũng nhìn qua Khoái Lạc Mỗi Tuần cái tiết mục này, trước kia còn lại ngôi sao đi lên đều sẽ ngã nhưng thảm. Màn hình bên trong người hảo lợi hại, đường chuyển phần. Cuối tuần Khoái Lạc Mỗi Tuần hẳn là liền sẽ phát đi đi, chờ mong biết cái kia ngôi sao là ai!

Người qua đường phần: Trên lầu +1 , đồng dạng chờ mong.

Lô Thiện hắc Fan: Ta cũng chờ mong, đến lúc đó liền có thể vạch trần Lô Thiện ghê tởm sắc mặt. Mạo danh thay thế cái gì thật là buồn nôn!

Cao Y Y nhìn những thứ này bình luận tức giận gần chết, nhưng bất luận nàng nói thế nào, người khác nhất định đây không phải Lô Thiện, còn mắng nàng thủy quân.

Nàng đành phải tức giận chờ lấy Khoái Lạc Mỗi Tuần bá xuất, những người này tự mình đánh mặt.

Mặc kệ như thế nào, hắc Fan cũng tốt, phần lên trong video người cũng tốt, không ít người đều chờ mong lên cuối tuần Khoái Lạc Mỗi Tuần bá xuất.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Bất Tưởng Thuyết Thoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương mười sáu :. Khoái Lạc Mỗi Tuần phát ra

Lô Thiện Fan diễn đàn lên sự tình Từ Hoành cũng có chỗ chú ý, hắn hết sức kinh ngạc. Khả năng video đập mơ hồ tăng thêm Lô Thiện hình tượng cái biến, đám dân mạng không tin, nhưng hắn làm Lô Thiện người đại diện hắn lại liếc một chút nhận ra.

Cái kia thân hình cùng Lô Thiện gần như giống nhau, tăng thêm cùng ngày Lô Thiện cũng đứng lúc tại thu Khoái Lạc Mỗi Tuần tiết mục, thân ảnh kia sợ sẽ là Lô Thiện.

Từ Hoành vỗ xuống bàn, cao giọng cười to, "Hảo tiểu tử! Vừa định tìm cơ hội, ngươi thì cho ta sáng tạo ra tới." Nếu như Lô Thiện tại Khoái Lạc Mỗi Tuần bên trên biểu hiện thật giống trong video đặc sắc như vậy, hắn cũng có thể mượn trận này gió đông đem Lô Thiện cho tẩy trắng.

Không khỏi cũng chờ mong dậy Khoái Lạc Mỗi Tuần bá xuất.

Ngoại giới các phương chờ mong, Lô Thiện là không biết, hắn như trước đang một thân một mình tại trong căn hộ hoàn thiện lấy Lý Phúc nhân vật.

Thời gian cực nhanh, rất nhanh tới Khoái Lạc Mỗi Tuần Đò Bá ra vào cái ngày đó.

Phuong Lôi một cái hơn hai mươi tuổi dịu dàng kính mắt muội tử, nguyên lai là Lô Thiện Fan trong diễn đàn rất lợi hại phát triển rất nổi danh một cái đại V, cũng là Fan diễn đàn lúc đầu người sáng lập một trong, diễn đàn cái trước mod.

Nguyên lai là siêu cấp ưa thích Lô Thiện, nhưng ở Lô Thiện ra nhiều như vậy scandal về sau, mà lại như vậy chứng cứ vô cùng xác thực, nàng cũng dần dần yên tĩnh lại. Không nói biến thành đen cái gì, dù sao cũng là ưa thích lâu như vậy thần tượng, nhưng cũng phản chuyển đường.

Đầu tuần nhìn thấy diễn đàn cái kia video nàng là không tin, nhưng màn hình phía trên phát bài viết người nhấn lại giảng thuật lại xúc động nàng. Ôm hoài nghi cùng chờ mong nàng hướng đi phòng khách. Đi đến trên ghế sa lon đang dệt áo lông mụ mụ bên cạnh ngồi xuống.

Phuong mụ mụ kinh ngạc: "Ai? Người sao lại ra làm gì, bình thường lúc này không đều đang chơi máy tính sao?"

Phuong Lôi chần chờ nói: "Đi ra nhìn xem cái này kỳ Khoái Lạc Mỗi Tuần, có bằng hữu đề cử."

"Thật tốt, đi ra hít thở không khí cũng rất tốt, không muốn cả ngày buồn bức trong phòng làm người số liệu. H Vệ thị đúng không, ta đến hoạt động." Phuong mụ mụ cao hứng điều dài.

Tám giờ rưỡi đêm, H Vệ thị đúng giờ phát sóng Khoái Lạc Mỗi Tuần.

Giống như quá khứ mở màn đều là Khoái Nhạc Gia Tộc thành viên vũ đạo mở màn xuất sắc, mấy người vũ đạo kết thúc, hôm nay khách quý cũng tới trận.

Trần Gia Kiệt, Ôn Uyển, Tưởng kỳ. . . Đầu là trong khoảng thời gian này rất hỏa tiểu thịt tươi, mấy vị ngôi sao tự giới thiệu về sau, bọn họ lại bắt đầu cái thứ nhất hạng mục —— tài nghệ biểu diễn.

Mỗi cái nghệ nhân đều thi triển chính mình Thập Bát Bàn Vũ Nghệ, có ca hát, có khiêu vũ, có tạp kỹ. . . Mười phần đặc sắc, Phuong mụ mụ nhìn say sưa ngon lành.

Nhưng Phuong Lôi lại là buông xuống mặt mày, đợi lâu như vậy đều không có mời khách quý vào bàn, cũng không có thấy nàng muốn nhìn đến thân ảnh.

Không khỏi khẽ thờ dài một cái, tự giễu cười một tiếng. Quả nhiên không có sao, nàng đang chờ mong thứ gì, không phải biết cái kia video là gạt người sao? Vì cái gì vẫn là như thế thất vọng. Che mặt dưới đáy mắt âm trầm, đứng dậy chuẩn bị trở về gian phòng.

Phuong mụ mụ gặp nữ nhi đứng dậy kỳ quái nói: "Làm sao rồi, không nhìn sao? Cái này không thật đẹp mắt."

Phuong Lôi cười khổ nói: "Đột nhiên nhớ tới ta còn có cái mã hóa không có viết, ta vẫn là đi trước viết mã hóa đi, video này ta tại trên Internet nhìn chiếu lại là được."

"Tốt a tốt a, thì người bạn bị!" Phuong mụ mụ bắt đầu dĩ nhiên.

Phuong Lôi thất vọng đi trở về gian phòng, nhưng trong TV một đạo vừa quen thuộc lại vừa xa lạ thanh âm truyền đến, lại ngăn trở bước tiến của nàng.

"Mọi người tốt, ta là Lô Thiện, thật cao hứng đi vào Khoái Lạc Mỗi Tuần." Từ tính khàn khàn giọng nam xuyên thấu qua truyền hình truyền ra, quanh quẩn ở phòng khách.

Phuong Lôi đột nhiên quay đầu, quả nhiên là Lô Thiện! Đòi phê cháo ni chính Lô Thiện.

Phuong Lôi hơi ngạc nhiên, biến hóa này cũng quá lớn đi. Lộn xộn tóc không bị trói buộc dừng ở sau tai, thập tự bông tai tại dưới ánh đèn lập lòe, khỏe mỗi nhếch lên và từ mắt tinh thần nụ cười, y phục cũng là lộn xộn, không có gì vắng tinh tế. Đây quả thật là nàng đã từng thấy qua chính Lô Thiện sao? Video rõ ràng pixel không thể nghi ngờ nói cho hẳn biết là Lô Thiện không sai.

Rất đẹp. . . Mặc dù không có gì vắng ánh sáng mặt trời cảm giác, nhưng dạng này Lô Thiện thật thật rất đẹp!

Dạng này Lô Thiện đến cùng trong video người kia có mấy phần tương tự, nghĩ tới đây Phuong Lôi trong mắt không khỏi bắn ra chút ánh sáng.

Phuong mụ mụ cũng là kinh nghi nói: "Tiểu tử này tốt quen mặt a, đây không phải Tiểu Lôi người trước kia truy cái kia ngôi sao sao? Cũng là đoạn thời gian trước truyền được bao nuôi cái kia, biến hóa thật lớn nha."

"Đúng vậy a, là hẳn." Phuong Lôi thanh âm bên trong khó nén hưng phấn, mấy bước lại ngồi về Ghế xô-pha.

"Cái gì? Người sẽ không còn ưa thích hẳn đi." Phuong mụ mụ kỳ quái nhìn lấy nữ nhi, dạng này nhân phẩm ác liệt ngôi sao nàng cũng không thể để nữ nhi truy.

"Không, nếu là hẳn, thì xem một chút đi. Trong diễn đàn truyền tin tức hôm nay tiết mục bên trong sẽ có đại bạo tài liệu."

"Không có liên tốt, dạng này nhân phẩm bại hoại ngôi sao ta nhưng không thể truy." Phuong mụ mụ một bộ dạy bảo khuyến cáo đáng vẻ.

Khẽ gạt đầu, không có trả lời của mẹ, Phương Y Y chăm chú nhìn lên tiết mục.

Fan vẫn đáp khâu, trên đài ngôi sao ngồi tại trong phòng nhỏ, Fan ngồi tại đối diện, Lý Cảnh bắt đầu chủ trì.

Đầu tiên là Trần Gia Kiệt mấy người vẫn đáp khâu, màn ảnh một mực đánh vào mấy vị kia ngôi sao trên thân, không có cho Lô Thiện một cái, chính hắn cũng không có đoạt kính trốn ở chính mình trong phòng kẻ. Từ vừa mới lên trận cái kia tự giới thiệu sau Lô Thiện liền không có lại xuất hiện qua.

Phương Lôi khẽ nhủ mày, chờ đợi lo lắng lắm. Rốt cục mấy người hỏi xong, chỉ còn cái cuối cùng nữ sinh không hỏi.

Nữ sinh như Phương Lôi hi vọng hướng đi Lô Thiện, Phương Lôi nhân tình sáng lên đây chính là trong diễn đàn cái kia phát video lâu chủ đi.

Theo Cao Y Y đến gần, trong màn ảnh rốt cục xuất hiện Lô Thiện thân ảnh, hơi tựa tại trên ghế chân cao, khoe môi nhếch lên cười khẽ nhìn lấy đi tới Cao Y Y.

Màn ảnh đánh gần, Phương Lôi liền giật mình, sắc mặt thật trắng! Hoàn toàn khác với trang điểm sau Bạch, là loại kia Bệnh trạng tái nhợt, bờ môi cũng là Bạch cơ hồ không có huyết sắc. Phối hợp hần thanh cạn mà nụ cười ấm áp, phảng phất dễ nát búp bê làm cho đau lòng người.

Phương mụ mụ nói: "Nha, nhìn lấy hài tử sắc mặt sợ không phải bị bệnh đi, mặt mũi này Bạch theo giấy giống như."

Phương Lôi cũng là khẩn trương vạn phần, nghe được Lô Thiện không thêm đề ý biểu thị chỉ là tiểu đau dạ dày không có gì lúc, không khỏi càng thêm đau lòng.

Cao Y Y hỏi chính mình vấn đề, liên quan tới Lô Thiện ôm bấp dùi sự tình.

"Lô Thiện đoạn thời gian trước người tại Micro Blog Thượng Công mở hướng Lâm Gia Di thổ lộ là nguyên nhân gì? Thật giống ngoại giới nói, muốn ôm Ảnh Hậu bấp dùi sao?"

Nghe được Cao Y Y vấn đề Phương Lôi cũng mong đợi chờ lấy Lô Thiện trả lời. Nhưng phía dưới Lô Thiện phản ứng lại là cho nàng trái tim hung hăng nhất kích, nàng hoàn toàn ngây ngẩn cả người.

To lớn màn hình TV biểu hiện ra Lô Thiện thần sắc biến hóa. Từ cười khổ biến thành thâm tình, bất đắc dĩ, điên cuồng, cố chấp, đáng ghét.

"Chuyện này sao? Kỳ thực ta một mực không muốn đối mặt, nhưng người hôm nay hỏi, ta. . . Sẽ nói tới đi, coi như tự mình phân tích."

"Micro Blog thổ lộ sao? Yêu mến thì thổ lộ rất bình thường a. Ta yêu mến Lâm Gia Di, có điều cùng nói là ta yêu mến Lâm Gia Di, không bằng nói là Khương Đào yêu mến Khương Uyển như, mà lại yêu điên cuồng yêu cố chấp. . ."

. . .

"Nguyên lai. . . Ta chỉ là đang diễn một tuồng kịch mà thôi."

"Thế nhưng là. . . Ta tưởng thật a!" Buồn tuyệt thanh âm khàn khàn tại trong sân khấu quanh quần, cũng xuyên thấu qua truyền hình quanh quần tại an tĩnh trong phòng khách.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Bất Tường Thuyết Thoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương mười bảy :. Fan diễn đàn nổ!

To lớn màn hình tình thế lóng bên trong Lô Thiện, lộn tóc lộn xộn, mấy sợi tóc phát tán mát mà xuống, một chút ánh đèn xuyên thấu qua tóc phát tại tình xảo trên hai gò má lưu lại hình chiếu.

Sắc mặt càng lộ ra tái nhợt đáng sợ, bờ môi cũng là run nhè nhẹ, hốc mắt phát hồng thấm lấy nước mắt, hần lại là hơi ngóc đầu lên, dùng một điểm cuối cùng kiên ngạo đem nước mắt nghẹn trở về hốc mắt. Nhẹ nhàng dựa vào chân cao ghế dựa, đáng ghét mà tuyệt vọng cười nhẹ. Lô Thiện yếu ớt, đòi phê, không chịu nổi hoàn toàn hiện ra tại trong màn ảnh, thẳng châm nhân tâm.

Hình tượng này lại phối hợp cái kia cố chấp thể tuyệt thanh âm trầm kích lực thực sự quá lớn, Phương Lôi cùng Phương mụ mụ hoàn toàn bị rung động

đến.

Phuong Lôi khẽ nhếch lấy miệng, nhìn lấy bộ dáng này chính Lô Thiện, hốc mắt cũng có chút phát hồng. Xem như vậy ánh sáng mặt trời thần tượng, tại 《 hậu cung 》 cái kia bộ phim sau vậy mà đòi phế đến tình trạng như thế.

Cầu thí ôm bắp đùi! Cầu thí lời đồn! Lúc trước nàng làm sao lại tin đâu!

Thân là một cái Fan, một cái lúc trước buông xuống lời hứa, bắt luận Lô Thiện như thế nào cả một đời đều không thoát phần, muốn bảo vệ hấn cả đời Fan, nàng vậy mà tại thần tượng nội tâm yếu ớt đến bên bờ biên giới sắp sụp đổ lại bị ngoại giới chen ép lúc dứt khoát quyết nhiên rời đi hấn.

Nhìn lấy màn hình tinh thể lỏng bên trong Lô Thiện thanh cười yếu ớt cho, nàng trong cảm giác tâm mềm mại nhất địa phương phát ra một trận ngạt thở đau. . . Nàng thật không xứng đáng vì là Lô Thiện Fan.

Phuong mụ mụ cũng có chút ngây ngốc, nàng mặc dù không có nhìn qua 《 hậu cung 》 bộ này phim truyền hình, nhưng Lô Thiện vừa mới biểu hiện thật sự là quá chấn động lòng người. Đứa nhỏ này giống như cũng không có kém như vậy như trong tưởng tượng.

. . .

Truyền hình như trước đang bá xuất, Ôn Uyển cũng hỏi ra Lô Thiện được bao nuôi vấn đề.

"Lô Thiện người đã như vậy ái lâm Gia Di tỷ tỷ, cái kia trên Internet thịnh truyền được bao nuôi sự tình lại là chuyện gì xảy ra đâu? Người có thể hay không ngay trước mọi người cùng người Fan mặt nói một chút."

. . .

Nghe được Ôn Uyển mà nói Phuong Lôi có chút hoảng hốt, lúc trước nàng giống như cũng là bởi vì chuyện này rời đi Lô Thiện. Lúc trước để ý như vậy sự tình, hiện tại giống như cũng không có để ý như vậy, nàng hiện tại chỉ hy vọng Lô Thiện có thể thật tốt.

. . .

"Được bao nuôi sự tình. . ."

"Là. . . Thật. . .!"

"Ta là được bao nuôi, mà lại được bao nuôi ta tâm cam tình nguyện, vui lòng cùng cực!"

"Còn có, bao dưỡng ta không chỉ một người, có rất nhiều, rất nhiều, ngàn vạn."

"Mà lại những người này người cũng rất quen biết, bởi vì. . . Người cũng là một trong số đó!"

"Những bao dưỡng đó ta Kim Chủ chính là các người, ta dám fan hâm mộ!"

"Kỳ thực ta một mực không hiểu vì cái gì các người sẽ thích được ta, thậm chí nguyện ý không cầu hỏi báo dùng tiền bao dưỡng ta. Ta tự nhận là đáng đáp, diễn kỹ cũng không được, miệng còn dần, tính khí càng không tốt. . . Một đồng lớn khuyết điểm, thật không biết này điểm hấp dẫn đến các người, để cho các người dạng này nguyện ý một mực đi theo ta. Thậm chí còn có giống như người, tại ta bị hắc đến loại trình độ này cũng không nguyện ý từ bỏ ta. Ta có tài đức gì đáng giá các người như vậy giữ gìn."

"Cho nên, đừng khóc, ta Kim Chủ."

. . .

Nhìn đến đây Phuong Lôi cũng nhìn không được nữa, phát hồng trong hốc mắt nước mắt giọt lớn giọt lớn rơi xuống, kính mắt cũng bị nước mắt hơi nước Vụ Hoa, cảm xuống kính mắt thì che lên mặt khóc ồ lên.

Nức nở khóc nuốt nói: "Người đáng giá. . . Người đáng giá! Người một điểm nào đều hấp dẫn đến chúng ta, người là trên thế giới tốt nhất tốt nhất Lô Thiện! Là chúng ta không đáng người như vậy bảo vệ, là chúng ta không hiểu được trân quý. . ."

Nội tâm chua xót, tự trách, vui sướng cùng ngọt ngào hỗn hợp, để Phuong Lôi nhìn không được ôm cánh tay khóc rống.

Đây là thần tượng của nàng, nàng không có truy lăm người, nàng sẽ không bao giờ lại đem ôn nhu như vậy chói mắt hấn cho từ bỏ!

Nhìn lấy nữ nhi khóc rống rống đáng vẻ, Phuong mụ mụ có chút liên giết mình. Nhưng lập tức cười một tiếng, nhẹ nhàng vỗ vỗ nữ nhi lưng, nàng năm đó cũng là truy qua ngôi sao, lý giải hiện tại nữ nhi cảm thụ. Cái này Lô Thiện tựa hồ không tệ, vừa mới cái kia lời nói tuy nhiên không biết có phải hay không là trăm phần trăm thật tình, nhưng có thể nói ra lời nói này cũng biểu thị đứa nhỏ này là cái hiểu được trân quý.

Tại Phuong Lôi bị cảm động nước mắt chảy ngang lúc,

Trên TV cũng bắt đầu bá xuất kế tiếp khâu —— tron mọt đoán ca tên giải đấu lớn.

Chính như trong diễn đàn cái kia lâu chủ phát video, Lô Thiện ăn mặc cùng màn hình bên trong giống nhau như đúc màu đỏ phòng hộ phục, kiểu tóc, dáng người, y phục hoàn toàn trở lại như cũ, màn hình bên trong người cũng là Lô Thiện!

Màn hình tinh thể lỏng lên biểu hiện so diễn đàn lên chụp ảnh video rõ ràng quá nhiều, Lô Thiện ngũ quan hình dạng cũng là phá lệ rõ ràng.

Đệm khí lên tự do hành tẩu, đối Tượng kỳ thân sĩ chiếu cố, xảo ngã Trần Gia Kiệt, bị kiểm chế hạ mượn lực lộn ngược ra sau. . . Tất cả đều từng cái xuất hiện.

Phương Lôi phát hồng trong hốc mắt nước mắt lau làm, nhìn thấy Lô Thiện những thứ này biểu hiện, không khỏi có chút cười ngây ngô, có chút tự hào, đây là thân tượng của nàng, nàng ưa thích ngôi sao. Nàng vừa khóc vừa cười vô cùng chặt vật.

Phương mụ mụ nhìn thấy Lô Thiện động tác cũng là kinh ngạc vạn phần, nàng thuộc về Khoái Lạc Mỗi Tuần đều lão người xem. Tron mượn đoán ca tên giải đấu lớn nàng cũng nhìn qua, biết phía trên có bao nhiêu khó đứng vững, Lô Thiện có thể làm được dạng này quả thực không thể tưởng tượng. Không khỏi đối Lô Thiện nhiều hơn mấy phần thương thức và kính nể.

Phương Lôi xem hết Khoái Lạc Mỗi Tuần sau mắt đỏ vành mắt cấp tốc về đến phòng mở ra Fan diễn đàn, viết xuống nàng hiện tại cảm thụ cùng đối Lô Thiện ấy này.

Mod # ta là kính mắt nương: Mọi người hẳn là nhìn rất quen mắt ta ID đi, cái này diễn đàn mod, sáng tạo người một trong, đã từng siêu cấp siêu cấp ưa thích Lô Thiện một cái Fan, cũng là đoạn thời gian trước bởi vì Lô Thiện Hắc Liễu thoát com cái kia sóng bên trong một cái, thật lâu chưa từng xuất hiện.

Giờ này khắc này tâm tình siêu cấp phức tạp, vừa mới xem hết Khoái Lạc Mỗi Tuần, khóc lớn một trận, chúng ta lấy ra sức người, người lại báo chí lấy ca. Chúng ta tại người thông khổ nhất, khó chịu nhất thời điểm từ bỏ người, có tài đức gì đáng giá người nói rằng cái kia lời nói a. . . Lô Thiện. . . Ta sai rồi. . . (khóc lớn).

Tình cảnh như vậy tương tự phát sinh ở rất nhiều địa phương.

Lúc trước thoát phần xem hết Khoái Lạc Mỗi Tuần Lô Thiện Fan, nhìn thấy H Vệ thị người đi đường người xem đều nhao nhao đến Lô Thiện Fan diễn đàn nhấn lại.

Mồ đã từng thoát com Fan: Lô Thiện người làm sao tốt như vậy a, chúng ta đối người như vậy, người còn cảm kích chúng ta. . . Ô ô. . .

Mồ phần biến thành đen lại đen chuyển đường Fan: Lô Thiện ta sai rồi. . . Cầu thí ôm bắp đùi! Ta lúc đầu làm sao lại tin! Lâm Gia Di xuất diễn trở về hiện thực, không cần người nữa, chúng ta cùng người tại bộ phim bên trong, chúng ta muốn người!

Mồ phần chuyển đường lại đường chuyển phần Fan: Đau lòng Lô Thiện. . . Lô Thiện người không phải ôm bắp đùi, người xứng với Lâm Gia Di! Không phải nói Lâm Gia Di không xứng với người, không xứng với chân tình của người!

Mồ bày từ đầu đến cuối kiên trì Fan: Chúng ta rất lợi hại may mắn chúng ta kiên trì nổi, sự thật chứng minh chúng ta kiên trì cùng ánh mắt là chính xác. Lâm Kim Chủ đại nhân, chúng ta yêu cầu người mỗi ngày đều muốn vui vẻ, khoái lạc, hạnh phúc. Chúng ta hội bao dưỡng người cả một đời! Bởi vì người là trên thế giới này tốt nhất Lô Thiện!

Bị Lô Thiện hộ Tượng kỳ vậy đến người qua đường người xem: Trước kia làm sao không có phát hiện Lô Thiện đã vậy còn quá đẹp trai! Hoàn toàn bị đẹp trai đến! Bạn trai lực bạo rạp!

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Bất Tướng Thuyết Thoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương mười tám :. Các phương phản ứng

Đã từng nhìn qua trong diễn đàn video, biểu thị không tin người xem: Ta qua, vậy mà thật là Lô Thiện! Quá lợi hại, làm sao làm được! Lộ chuyển phần.

Đã từng cái gọi là chuyên gia: Khụ khụ, loại này mượn lực kỳ xảo không khó, nhưng là tại tron nhấn đệm khí lên làm được động tác này vẫn là cần chút kỹ thuật hàm lượng, tối thiểu nhất cũng phải có vài chục năm vốn võ thuật. Cái này Lô Thiện không tệ, là cái chịu chịu khổ cực phu nghiên cứu võ thuật, không giống làng giải trí những tiểu đó thịt tươi chỉ dựa vào bán mặt ăn com.

Bị nhan trị khí chất vòng phần người đi đường đăng: Trên lầu chuyên gia có ý tứ gì, đáng đáp đẹp mắt ăn nhà người giao à nha? Nhan trị cũng rất trọng

yếu được không. Có điều Lô Thiện loại này đã có nhan trị lại có thực lực thần tượng càng để cho người không cách nào chống cự! Thực sự quá đẹp rồi!

...

Lô Thiện Fan diễn đàn trong lúc nhất thời tràn vào đại lượng lưu lượng số liệu, kém chút khiến diễn đàn hậu trường hệ thống số liệu sụp đổ. Hiện tượng này cũng đưa tới công nghiệp các phương nhân sĩ chú ý.

Đồng dạng xem hết Khoái Lạc Mỗi Tuần Từ Hoàn biết nguyên nhân, cũng trước tiên nhận được tin tức.

Hoa Ảnh công ty lâu 7 Từ Hoàn văn phòng, Từ Hoàn ngồi tại trước bàn máy vì tính hai đầu lông mày đều lộ ra ý mừng, hướng (về) sau dựa vào lưng vòng trên ghế xoay, tay phải nắm tay lẳng không vung lên, khó nén hưng phấn.

"Quá tuyệt vời! Cái ngạc nhiên này thật là quá lớn, chuyện kế tiếp ta liền tốt thảo tác." Lô Thiện chiều này cố tìm đường sống trong chỗ chết chơi thật là khéo, hiện tại người xem cùng Fan đối với hần hình ảnh đều tốt không ít.

Về sau chính mình chỉ cần lại trợ giúp dưới, thả ra chút Lô Thiện vì Lâm Gia Di uống rượu uống đến thổ huyết loại hình ảnh chụp, ngồi vững Lô Thiện vào chơi quá sâu ngôn luận, liền có thể nhất cử đem Lô Thiện lôi ra cái này Hắc Liễu vòng xoáy.

Có điều đột nhiên nghĩ đến một sự kiện, Lô Thiện tiểu tử kia lúc nào sẽ võ thuật? Làm sao không nghe hần nói qua?

Lập tức nghĩ đến Lô Thiện thân thể, Từ Hoàn thở dài cũng bình thường trở lại, 15 tuổi thì tự mình một người ở trong xã hội xôn xao, gặp phải nguy hiểm chắc chắn sẽ không ít, thời gian lâu dài, biết chút bảo mệnh công phu cũng hợp tình hợp lý.

Thật là, tiểu tử này có một số việc cũng không cùng hần nói, sớm biết Lô Thiện biết võ, hần thì không cho Lô Thiện lấy tiểu thịt tươi hình tượng định vị xuất đạo.

...

Cùng Từ Hoàn cao hứng cùng than thở khác biệt, gian nào đó trong căn hộ xem hết Khoái Lạc Mỗi Tuần Lâm Gia Di lại là nỗi lòng phức tạp.

Trong TV Khoái Lạc Mỗi Tuần đã phát ra xong, hiện tại chính phát hình quảng cáo, Lâm Gia Di lại nhìn chăm chăm cái kia quảng cáo xuất thần.

Màn hình tinh thể lỏng bên trong tán phát huỳnh quang thiêm thược khúc xạ tại Lâm Gia Di trên khuôn mặt cùng trong con mắt hình chiếu bên trong, lộ ra năng thời khắc này ánh mắt phá lệ trống rỗng. Hốc mắt có chút phát hồng, con mắt chung quanh tinh xảo trang dung cũng bị choáng nhiễm mờ không ít.

"Khương Đào. . ." Lâm Gia Di hơi hơi lúng túng lên tiếng. Vào chơi quá sâu sao? Nàng đời trước không phải là không đâu, tuy nhiên Lô Thiện lớn lên giống nàng mới tình đầu, nhưng nữ nhân ái tình không phải dễ dàng như vậy nỗ lực đây này, cuối cùng cùng với Lô Thiện nguyên nhân lớn nhất cũng là bởi vì nàng tại bộ phim bên trong không ra được.

Nàng vẫn cho là là mình trước yêu mến, một mực là mình tại nỗ lực, Lô Thiện chỉ là bị động tiếp nhận. Về sau cùng một chỗ lâu mới đối chính mình có một chút cảm tình, nhưng này điểm cảm tình rất đậm bạc, đến mức ở phía sau đến nàng huỷ bỏ hiệp ước sau bị công ty chen ép lâm vào khốn cảnh lúc, phía trước đồ cùng hần trước mặt Lô Thiện lựa chọn tiền đồ phản bội nàng.

Nhưng trong video Lô Thiện điên cuồng thống khổ biểu hiện không thể nghi ngờ tại nói cho nàng, Lô Thiện cũng bởi vì bộ này kịch yêu mến nàng, mà lại rất yêu rất yêu, yêu Bệnh trạng điên cuồng. Loại kia cảm tình tựa hồ hóa thành thực chất xuyên thẳng tiến nội tâm của nàng, quá cường liệt quá đáng chất, không phải do nàng không tin.

Nàng sai lầm rồi sao? Cái kia đời trước là chuyện gì xảy ra. . . Chân tướng đến cùng là như thế nào. . . Là ai phản bội nàng. . .

Bất lực, mê mang, áy náy, lòng chua xót. . . Các loại tình cảm phức tạp xen lẫn, Lâm Gia Di gầy dựa ôm lấy hai đầu gối, ánh mắt trống rỗng nhìn chăm chăm truyền hình.

...

Mở tiểu khu một gian trong căn phòng đi thuê, Phương Thành Vũ cũng nhìn thấy trên Internet tin tức lập tức lục soát Khoái Lạc Mỗi Tuần chiếu lại. Híp mắt xem hết toàn bộ video về sau, ánh mắt âm ngoan cảm lấy con chuột hướng trên mặt tường đập tới!

Táo bạo đá văng ra bên chân thùng rác, đến bệ cửa sổ một bên cầm lấy một điều thuốc đốt,

"Vào chơi quá sâu ra không được thì chết tại bộ phim bên trong tốt! Đã dọa lạc, vì cái gì không đồng nhất thẳng dọa lạc xuống dưới, làm gì lại đứng lên hòng ta chuyện tốt!" Hiện tại trên Internet truyền rộng như vậy, Lâm Gia Di khẳng định cũng nhìn thấy, đối Lô Thiện tình cũ phục nhiên sẽ không tốt. . .

Bực bội gọi Lâm Gia Di điện thoại, điện thoại gọi thông, cũng là bên kia một mực không có người nghe. Một lần lại một lần gọi sau bên kia vẫn như cũ không ai nghe, tâm lý dự cảm không tốt càng lúc càng lớn, Phương Thành Vũ ánh mắt cũng càng ám trầm xuống dưới.

"Lô Thiện. . ." Phương Thành Vũ nghiêng răng nghiêng lợi.

...

Mồ cở xưa tiểu khu một gian nhà lầu bên trong,

"Cha, trên Internet hiện tại tốt nhiều Lô Thiện tin tức!" Một đạo sắc lạnh, the thé thanh âm từ phòng khách trên ghế sa lon nữ sinh trong miệng truyền ra.

Ngồi tại trên bàn cơm trung niên nam tử nghe được thanh âm nhũ mầy nhìn về phía Ghế xô-pha bên kia, trung niên nam tử năm sáu mươi tuổi, nhìn cùng Lô Thiện có sáu bảy phần giống nhau, chính là phụ thân của Lô Thiện Lô Hạo Dân.

Nghe được là Lô Thiện tin tức, Lô Hạo Dân thần sắc có chút khản trương, "Ca ngươi sẽ không lại xảy ra chuyện gì đi!" Nói đến buồn cười, nguyên lai Lô Thiện lúc ở nhà, hắn không thêm đề ý không quan tâm, còn đem Lô Thiện đuổi ra ngoài. Hiện tại Lô Thiện không trở về cái nhà này nhiều năm không gặp, hắn lại đối Lô Thiện áy náy quan tâm.

Đoạn thời gian trước Lô Thiện bị hắc, hắn cũng lo lắng rất lâu, Lô Thiện đưa ra bởi vì khủng hoảng kinh tế, ngừng gửi tiền hắn cũng đồng ý.

"Không, là chuyện tốt! Ta vừa mới lên lưới nhìn, Lô Thiện giống như tẩy trắng, hắn lại có thể kiếm tiền, ngươi để hắn đem đoạn thời gian trước ngừng mỗi tháng gửi tiền gửi tới đi!" Không có Lô Thiện gửi tiền, trong nhà cảm giác kiệt cư tốt nhiều.

Lô Hạo Dân nghe đầu tiên là nhẹ nhàng thở ra, lập tức có chút tức giận, "Hắn là ca ca của các ngươi, không phải là của các ngươi máy rút tiền!" Bất quá hắn cũng không có nói lời này tư cách, bởi vì ban đầu là hắn đem Lô Thiện đuổi đi ra. Bất an, áy náy, tự trách, phần nộ để Lô Hạo Dân trong lòng kìm nén một đám lửa, phát tay áo quay người rồi đi trở về phòng.

...

Trên Internet đám dân mạng cũng chú ý đến chuyện này, nhao nhao đàm tiếu Lô Thiện Fan trở về kém chút dẫn đến diễn đàn số liệu sụp đổ sự tình. Các đại giải trí tin tức cùng công chúng hào lên cũng nhao nhao trên chọc, đối Lô Thiện sự tình tiến hành đưa tin.

《chấn kinh! Lô Thiện ôm bắp đùi chân tướng đúng là như thế!》

《ngươi không biết thần tượng phía sau!》

《Lô Thiện vậy mà thật được bao nuôi! Còn nói nói được bao nuôi cam tâm tình nguyện!》

《Lô Thiện Kim Chủ》

《nghịch thiên lộn ngược ra sau!》

《mọi người tốt, cho mọi người giới thiệu, đây là bạn trai ta @Lô Thiện》

...

Các loại lưu lượng số liệu tràn vào, Lô Thiện cùng ngày thành công trèo lên đỉnh Micro Blog đầu đề. #Lô Thiện ôm bắp đùi chân tướng #cái tin này bị chống đỡ đầu đề.

Tại đây hết thấy chú ý xuống, sự kiện nhân vật chính Lô Thiện lại là không chút nào biết rõ.

Làm ngươi toàn thân toàn ý đầu nhập một sự kiện về sau, thời gian luôn luôn qua thật nhanh, ngoại giới hết thấy quá nhiều nhân tố đều đã quá rầy không đến ngươi. Lô Thiện hiện tại đúng là như thế, điên cuồng đắm chìm trong chính mình nhân vật bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Bất Tướng Thuyết Thoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương mười chín :. Tiến 《quyền mưu》đoàn làm phim

Thời gian ngày lại ngày trôi qua, đảo mắt nửa tháng về sau, còn có mấy ngày liền muốn 《quyền mưu》bộ này bộ phim liền muốn khai mạc, Từ Hoành gọi điện thoại tới, đề Lô Thiện chuẩn bị kỹ càng đồ, vật hai ngày này liền có thể tiến tổ.

Trang điểm trước gương Lô Thiện hơi hơi hai mắt nhắm lại, che giấu trong mắt Lý Phúc nhân vật này tâm tình chập chờn, sau một lúc lâu lần nữa mở ra,

trong con mắt lại không thống khổ cùng chết lặng, khôi phục một mảnh yên tĩnh không gọn sóng.

Nửa tháng diễn luyện, nhân vật đưa vào, Lô Thiện đã đối Lý Phúc nhân vật này nắm chắc hết sức chính xác, nên khai quật ra tiềm lực, đều khai quật ra. Lý Phúc không còn là một cái diễn dịch nhân vật, mà chính là cái chánh thức tồn tại người.

Có thể nói hiện tại hần cũng là Lý Phúc, Lý Phúc cũng là hần!

...

Thu thập xong hành lý, chỉnh lý tốt ăn mặc, Lô Thiện tại trên Internet lục soát dưới Từ Hoành phát đoàn làm phim địa chỉ, mua vé máy bay thì một thân một mình chạy tới.

Trong khoảng thời gian này bởi vì Khoái Lạc Mỗi Tuần Đô Bá ra cùng Từ Hoành đến tiếp sau thao tác, hần cũng dần dần tẩy trắng, tăng thêm Lâm Gia Di bên kia không có đến tiếp sau chen ép động tác, công ty cũng dần dần triệt hồi đối với hần tạo áp lực.

Nguyên lai bị điều tạm đi trợ lý cùng chuyên gia trang điểm cũng quay về rồi, Từ Hoành bản ý để bọn hần đi theo hần cùng một chỗ tiến tổ, nhưng bởi vì hai người bên kia còn có chút việc không có đoạn kết, tiến đến đoàn làm phim còn muốn mấy ngày, hần trước hết đi.

...

z Tỉnh D thành phố mờ Điện Ảnh và Truyền Hình quay chụp khu vực, 《 quyền mưu 》 đoàn làm phim ở chỗ đó.

Rường cột chạm trở, điện ngọc lầu các, cung điện thức kiến trúc khí thế hùng hồn. Đoàn làm phim đã đem kiến trúc sân bãi cơ bản dựng tốt, còn kém diễn viên tiến tổ cử hành khởi động máy nghi thức.

Lô Thiện tới xem như sớm, mấy cái chủ yếu nhân vật còn không có tiến tổ. Kỹ thuật nhân viên đang điều chỉnh thử lấy máy móc, đứng ở một bên đạo diễn chỉ huy công tác nhân viên động tác.

Chung quanh cũng không ít công tác nhân viên chú ý tới Lô Thiện đến, đều có chút thần tình kích động hướng bên này chỉ điểm nghị luận, không thiếu nữ sinh kinh hô bật miệng lại. Đoạn thời gian trước Lô Thiện sự tình có thể tính Hòa cùng nhất thời, bọn họ hoặc nhiều hoặc ít đều có chỗ hiểu rõ, bất quá người trong cuộc một mực không có ra mặt, truyền thông paparazi tìm thật lâu cũng không có tìm tới Lô Thiện hành tung, không nghĩ tới bây giờ vậy mà xuất hiện tại hần nhóm đoàn làm phim.

Bên kia nữ sinh động tình không nhỏ, đang chỉ huy đạo diễn Vương Quốc Huy cũng nhìn sang, nhìn thấy người tới là Lô Thiện không khỏi thần sắc có chút xấu hổ. Đoạn thời gian trước đối sùng sự kiện là hần không chính công, vốn định nếu như Lô Thiện không gượng dậy nổi chuyện này hần cũng coi như làm đúng, nhưng Lô Thiện tại hần đối sùng không lâu thì xoay người, xem như hung hăng đánh mặt của hần. Hần hiện tại cũng không dễ liếm láp tâm mặt mo đi lên theo Lô Thiện chào hỏi.

Nhưng hần xấu hổ chung quanh công tác nhân viên cũng sẽ không, nhao nhao đều muốn xông tới tiếp đãi Lô Thiện, cuối cùng vẫn một cái Trảng Vụ muội tử xông ra trùng vây chạy tới Lô Thiện trước mặt.

Những người khác còn muốn chen lên đến, bị thẹn quá thành giận Vương Quốc Huy cho tiếng quát ngăn trở, "Đều vây quanh làm gì chứ! Chính mình sự tình đều làm xong có đúng không!"

Bị đạo diễn như thế một quát lớn, ủa lên những công tác nhân viên đó cũng làm điều thú hình đáng tán lá đi.

Gặp Lô Thiện nhìn sang, Vương Quốc Huy ngón trở cọ xát dưới cái mũi, đè xuống tâm lý khó chịu, hướng Lô Thiện bên kia tiếng la nói: "Cái kia Lô Thiện người đã đến, ta hiện tại đang bận đi không được, người đề người bên cạnh Trảng Vụ dẫn người đi đi đi!"

Nghe được Vương Quốc Huy cái kia cố gắng trấn định lại có chút khó chịu, Lô Thiện khiêu mi, buồn cười ứng tiếng, biểu thị mình biết rồi. Mới quay đầu nhìn phía cái kia chen đến bên cạnh hần tới tiểu cô nương.

Tiểu cô nương gọi Lưu Nhị, bởi vì đoạn thời gian trước trên Internet tin tức, đối Lô Thiện xem như lộ chuyển phần, hôm nay nhìn thấy Lô Thiện đến đoàn làm phim rõ ràng rất lợi hại kích động, "Ngài là Lô Thiện lão sư đi, thật hân hạnh gặp ngài!"

Lô Thiện cười nhạt một tiếng, "Cũng rất cao hứng nhìn thấy người." Nói vươn tay cùng Lưu Nhị nắm lấy.

Tiểu cô nương càng thêm kích động, trên mặt đều nhiễm lên một vòng đào hồng. Vì không chậm trễ Lô Thiện thời gian, Lưu Nhị nỗ lực trấn định lại, hướng chung quanh nhìn một chút, phát hiện không có người theo Lô Thiện cùng đi, nghi ngờ nói: "Lô Thiện lão sư một mình ngài tới? Ta có gì có thể đến giúp ngài sao?"

Lô Thiện nhẹ gật đầu, "Ừm, còn có hai người vài ngày sau mới đến,

Đoàn làm phim lâm thời tức xá ở đâu? Làm phiền mang ta đi dưới."

"Lâm thời. . . Túc xá, ngài chắc chắn chứ? Ngài không chính mình đặt trước cái khách sạn cái gì?" Lưu Nhị có chút hoài nghi mình nghe nhầm rồi, không xác định hỏi nữa lượt.

Lâm thời tức xá bình thường đều thiết lập ở đoàn làm phim bên cạnh, bởi vì cách đoàn làm phim gần, dễ dàng nắm giữ đoàn làm phim quay chụp tiến độ, không ít đoàn làm phim công tác nhân viên đều ở chỗ này.

Có điều ở phần lớn là chút đoàn làm phim Trảng Vu, Tập Công cùng một số mười tám tuyển Diễn Viên Tạm Thời loại hình, bởi vì nhiều người thanh âm âm ỹ tăng thêm muốn thường xuyên chú ý đoàn làm phim tiến độ, mọi người tinh thần hội một mực ở vào căng cứng trạng thái, dùng chân điều kiện cũng nói không lên quá tốt, cho nên đồng dạng đạo diễn cùng một số có danh tiếng diễn viên cũng sẽ không ở chỗ này, chọn tại phụ cận đặt trước tốt điểm khách sạn ở lại.

"Ừm, dạng này sẽ rất nhanh quen thuộc đoàn làm phim, mang ta đi đi." Lô Thiện khẽ cười nói. Vậy cũng là hẳn một cái thói quen, mỗi lần diễn một bộ phim, tiến một cái đoàn làm phim đều sẽ ở tại lâm thời trong tức xá. Phân diễn nhiều nhân vật chính cũng tốt, phân diễn thiếu vai phụ cũng được, hẳn đều sẽ ở tại đoàn làm phim trong tức xá, hẳn cũng không thêm đề ý dùng chân hoàn cảnh có bao nhiêu kém.

Bởi vì ở bên trong hẳn mới có thể cảm thấy mình là cái diễn viên, mình tại công tác, mình còn sống. . . Hẳn hưởng thụ loại thời khắc kia không khí khẩn trương. Mà lại ở tại lâm thời tức xá tuy nhiên đều là chút đoàn làm phim cơ sở nhân viên nhưng những người này lại là toàn bộ đoàn làm phim hệ thống cùng nền tảng, cũng là bộ này bộ phim nội dung cốt truyện thế giới cấu thành mô bản. Hẳn ở bên trong cũng có thể đưa vào thành Lý Phúc sinh hoạt tại bộ phim bên trong thế giới bên trong, thời khắc dung nhập nội dung cốt truyện nhân vật.

"Được. . . Tốt." Lô Thiện quyết định, Lưu Nhị cũng không dễ nói thêm cái gì, tuy nhiên không hiểu Lô Thiện cách làm, nhưng nàng vẫn là mang Lô Thiện đi đoàn làm phim lâm thời tức xá.

Bởi vì 《quyền mưu》 còn không có chính thức khai mạc, đoàn làm phim lâm thời tức xá ở phần lớn đều là chút đoàn làm phim công tác nhân viên, những diễn viên đó cùng vai quần chúng còn không có vào ở, đến có không ít bỏ trống gian phòng. Lô Thiện thì tuyển một gian có cửa sổ gian phòng ở.

Không ngoài sở liệu, nơi này hoàn cảnh rất kém cỏi, bởi vì là mùa hè, mười mấy mét vuông gian phòng bên trong khó khăn lắm để đặt lấy cái hai cái giường gỗ, trên giường trải kiện chiếu, hai giường trung gian chỉ có cái cũi sắt đầu gỗ bàn học, có thể dùng để lật xem văn kiện cùng kịch bản. Chật hẹp gian phòng bên trong ngoại trừ hai thứ đồ này liền không còn hẳn vật. Phòng tắm cùng WC đều ở bên ngoài là đực đùng.

Lưu Nhị nhìn thấy dùng chân hoàn cảnh hơi hơi nhấn dưới mi đầu, chần chờ nhìn về phía Lô Thiện: "Lô Thiện lão sư ngơoi khẳng định muốn ở tại nơi này sao?"

"Không có việc gì, nơi này rất tốt." Lô Thiện nhìn thấy những thứ này đến không có cái gì còn lại phản ứng, ngược lại còn có chút nhẹ nhõm vui vẻ, mặt mày nhẹ nhàng cong lên, khoe miệng hơi cười, phù lên thanh cận độ cong. Cái này hoàn cảnh quen thuộc để hẳn có loại cảm giác thân thiết, lại là một bộ mới bộ phim.

Lưu Nhị nhìn thấy Lô Thiện vẻ mặt nhẹ nhõm, có chút dờ khóc dờ cười, cái này hoàn cảnh chỗ nào không tệ a, có điều cũng không có nhiều lời. Hướng Lô Thiện xin Sấm tên hòa hợp ảnh mới rời khỏi.

Lô Thiện tiến tổ sau ngày thứ hai lục tục ngo ngoe có không ít ngôi sao tiến tổ, có điều chỉ là báo cái đến, phải đi đoàn làm phim bên cạnh dự định quán rượu.

Một số mười tám tuyển nghệ nhân cùng vai quần chúng cũng vào ở lâm thời tức xá, bởi vì nhân số không ít, Lô Thiện ngênh đón một vị bạn cùng phòng mới.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Bất Tương Thuyết Thoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20 :. Phương Thành Vũ trào phúng

Bạn cùng phòng mới là một cái nhìn mười tám mười chín tuổi làn da ngăm đen thanh niên, tên là Vệ Thuyền, kéo cái cổng kênh da xanh hành lý liền đi tiến vào Lô Thiện phòng ký túc xá.

Vệ Thuyền vào cửa vừa mới chuẩn bị hướng bạn cùng phòng ân cần thăm hỏi dưới, nhưng nói được nửa câu hẳn thì dừng lại.

Cái này. . . Đây không phải Lô Thiện sao! Vệ Thuyền có trong nháy mắt ngây ngốc, gương mặt kia thực sự quá quen thuộc, đoạn thời gian trước trên Internet thường xuyên nhìn thấy, hẳn làm sao lại xuất hiện ở đây? Nhớ kỹ nhân vật chính trong danh sách không có Lô Thiện người này a! Không xác định vội vàng lui về phía sau mấy bước, rồi khỏi cửa phòng.

Trong hành lang tạp nhạp tràng cảnh, âm ỹ hoàn cảnh không thể nghi ngờ nói cho Vệ Thuyền hẳn không đi sai, đây là đoàn làm phim lâm thời tức xá

không thể nghỉ ngơi. Một lần nữa đi vào trong phòng, Vệ Thuyền có chút cẩn thận mà lại không xác định hỏi, "Ngài. . . Ngài là Lô Thiện! Cũng là cái kia Khoái Lạc Mỗi Tuần chính Lô Thiện?"

Vệ Thuyền vừa mới liên tiếp động tác không nhỏ, quấy rầy đến Lô Thiện, Lô Thiện ánh mắt từ kịch bản bên trong dời, cau lại mi đầu nhìn về phía Vệ Thuyền, "Vào đi, khép cửa lại. Nếu như người nói là đoạn thời gian trước trên Internet cái kia, hẳn là thì ta. Người là ta bạn cùng phòng mới đi, hoan nghênh."

"Thật là ngài, học trưởng! Ông trời ơi.!. Ngài làm sao ở chỗ này? Thật hân hạnh gặp ngài!" Nghe được Lô Thiện trả lời Vệ Thuyền cảm thấy kích động, âm đạo may mắn.

Tuy nhiên không hiểu Lô Thiện vì sao lại ở chỗ này, nhưng hẳn cũng không sao cả đề ý, loại này làng giải trí đang Hot ngôi sao mặt cũng không tốt gặp, gặp nguyên ý diu đất một thanh, hẳn sau này đường liên sẽ thuận lên rất nhiều. Bận bịu đem hành lý buông xuống, tiến lên muốn cùng Lô Thiện nắm tay.

Lô Thiện lễ phép về nắm lấy, "Ta người này so sánh tùy tính, ưa thích nơi này không khí thì ở.", theo Vệ Thuyền mà nói nghi hoặc hỏi: "Người gọi ta học trưởng? Người cũng là A thành phố Điện Ảnh và Truyền Hình học viện?"

Vệ Thuyền cười ngây ngô lấy nắm tóc, có chút xấu hổ nói: "Ừm, ta từng tại A thành phố Điện Ảnh và Truyền Hình Học Viện liên đọc qua, có điều không có niệm xong, nửa đường trong nhà xảy ra chút sự tình thôi học. Bây giờ đang ở Điện Ảnh và Truyền Hình Thành bên này diễn điểm vai quần chúng nuôi sống chính mình."

Lô Thiện hiểu rõ, nhẹ gạt đầu, không có vạch trần Vệ Thuyền bầu vú quan hệ tiểu tâm tư, cũng không có hỏi là nguyên nhân gì lui học, đôi mắt bình thản không gọn sóng nhìn Vệ Thuyền liếc một chút, nhẹ giọng thần nhiên nói: "Đã tới cái này, lần nữa lựa chọn con đường này, vậy liền hảo hảo diễn tiếp đi, thật tốt nghiêm túc đối đãi diễn viên phần này nghề nghiệp. . ."

Hắn vẫn là ưa thích cùng loại kia có lòng cầu tiến, đối diễn kịch có chân thành tha thiết yêu quý, nguyên ý chân thật đoán luyện diễn kỹ đồng hành làm bằng hữu. Đạo bất đồng bất tương vi mưu, hẳn luôn luôn hài lòng mà làm. Nói xong Lô Thiện liền không tiếp tục đề ý tới Vệ Thuyền, lần nữa lật lên kịch bản.

Lô Thiện thái độ lãnh đạm để Vệ Thuyền hơi dừng lại, nhếch miệng tâm lý có chút khó chịu. Đầu là tuổi không sai biệt lắm người, nhìn lấy người khác mạnh hơn chính mình so với chính mình loá mắt, thiếu niên ngạo khí cho phép, ngoài miệng nói là tôn trọng tâm lý khó tránh khỏi có chút không phục. Nhìn Lô Thiện không tiếp tục đón hắn lời nói ý tứ, đành phải ngượng ngùng không có im miệng, qua một bên thu lại hành lý của mình.

...

Thời gian từng giờ trôi qua, giữa trưa mặt trời rực rỡ cũng dần dần âm đạm, hướng tây một bên chếch đi, roi xuống, đảo mắt tới gần ban đêm.

Vệ Thuyền lúc này cũng thu thập xong đồ, vật, chuẩn bị ra ngoài đi đi ăn một chút gì. Trước khi đi nhìn thấy Lô Thiện như trước đang trước bàn sách nhìn kịch bản, không có ngoài cửa sổ ánh sáng mặt trời chiếu sáng, trong phòng tia sáng rõ ràng âm đạm đi khá nhiều, Lô Thiện vẫn như cũ thanh thần ngồi tại bên bàn đọc sách chăm chú nhìn kịch bản, không có bất kỳ cái gì cảm giác không khoẻ.

Vệ Thuyền cảm thấy có chút phức tạp, hẳn ngay từ đầu còn tưởng rằng Lô Thiện nhìn kịch bản là làm dáng một chút, lúc lắc tiền bối phổ, một hồi sẽ làm chuyện khác, nhưng cả một buổi chiều Lô Thiện vậy mà tất cả đều đang nhìn kịch bản không có một chút nghỉ ngơi, mà lại hẳn ở một bên quan sát phát hiện Lô Thiện là thật nghiêm túc đang nhìn kịch bản, đưa vào nhân vật, không có một chút không tập trung (đào ngũ), còn thỉnh thoảng cầm bút tại kịch bản bên trên viết lấy cái gì.

Phần này nghiêm túc kinh luận chính hẳn là làm không được, không khỏi cảm thấy có chút khó chịu, chần chờ một lúc, vẫn hỏi câu.

"Học trưởng ta hiện tại ra ngoài ăn cái gì, ngài cần ta mạng cho người chút gì sao?"

Nghe được Vệ Thuyền, Lô Thiện khiêu mi ngẩng đầu, nhìn lấy Vệ Thuyền biểu hiện trên mặt tuy nhiên cứng ngắc khó chịu, nhưng ánh mắt ngược lại là có mấy phần chân thành tha thiết,

Không hề giống là khách sáo.

Nhẹ nhàng câu môi cười nói: "Cám ơn, nếu như có thể mạng cho ta bát mì tôm."

Vệ Thuyền ứng thanh về sau, đóng cửa rời khỏi phòng, Lô Thiện cúi đầu tiếp tục xem lên kịch bản, ánh mắt bên trong xẹt qua mấy cái kéo xuống ý cười, đứa nhỏ này tựa hồ không có hẳn nghĩ kém như vậy.

...

Hai người bình an vô sự, hai ngày sau, đoàn làm phim chủ yếu thành viên đều đến đông đủ, lịch trình đầy, thời gian eo hẹp, vai diễn Đế Vương Chu Ung Ảnh Đế Tổng yêu dân cũng chạy tới đoàn làm phim. Phương Thành Vũ cũng ở công ty trợ lý cùng chuyên gia trang điểm cùng đi đuổi tới hiện trường đóng phim.

Hai người bọn họ đến cũng mang ý nghĩa bộ này bộ phim có thể chính thức khai mạc.

Đạo diễn cùng một đám diễn viên cử hành khởi động máy nghi thức, mấy vị nhân vật chính cùng Chính Phó đạo diễn từng cái dâng hương, bị cướp qua

nhân vật chính Lô Thiện vai diễn chỉ là cái vai trò hỗ trợ nhỏ vốn là không có tư cách qua dáng hương, nhưng bởi vì trong khoảng thời gian này Lô Thiện chính Hóa, mấy cái diễn viên cùng đạo diễn đều đối với hắn hơi chú ý cùng nhiệt tình, tại đạo diễn Vương Quốc Huy mời mọc, Lô Thiện cũng tới nên hương.

Một bên Phương Thành Vũ nhìn cảnh tượng này lại là tức giận răng ngứa, nhìn lấy Lô Thiện bên người vây quanh hi hi cười cười nói chuyện với nhau một đám người, lại nhìn bên cạnh mình không có một ai, tâm lý càng nhiều mấy phần không thăng bằng, rõ ràng hắn mới là vai diễn nam hai người. . . Nhìn về phía Lô Thiện ánh mắt không khỏi trở nên càng thêm âm ngoan, có điều một lát sau lại mang lên trên ôn hòa nho nhã mặt nạ.

Chung quanh công tác nhân viên đốt thuốc hoa cùng Pháo Trúc, tại một trận nhiệt liệt rực rỡ tiếng vang dưới « quyền mưu » bộ này kịch chính thức khai mạc.

Tràng Vũ nhóm dọn dẹp khởi động máy nghỉ thức sau tàn cục, đạo diễn dẫn trận đầu khai mạc diễn viên đi quay chụp địa điểm. Lô Thiện Hòa Lâm thành Utsunomiya là một cái trong số đó, nhìn Lô Thiện một đường thần sắc lạnh nhạt dễ dàng cùng người bên cạnh nói chuyện với nhau, Phương Thành Vũ tâm lý đã là khó chịu lại là khinh thường, kìm nén cổ hỏa khí.

Lô Thiện lợi hại hơn nữa thì sao, còn không phải bị một nữ nhân chơi xoay quanh, bởi vì Lâm Gia Di kém chút đọa lạc xuống dưới, có gì đặc biệt hơn người.

Nghĩ đến phương này thành vũ đột nhiên câu môi cười một tiếng, thừa dịp Lô Thiện người bên cạnh đi ra, đi đến Lô Thiện bên cạnh, ôn hòa cười nói: "Lô Thiện nhiều ngày không thấy, người tâm tình ngược lại là tốt hơn nhiều?"

Lô Thiện nhìn người tới là Phương Thành Vũ, khiêu mi, ngẩng đầu ra hiệu hắn nói tiếp.

"Đoạn thời gian trước vì Gia Di muốn chết muốn sống, hiện tại như thế thanh nhàn, là từ cái kia đoạn cảm tình bên trong đi ra tới? Nói không thích thì không thương? Người một đoạn tình cảm bảo đảm chất lượng kỳ thật là ngắn, thật may mắn Gia Di không có đi cùng với người." Phương Thành Vũ lúc nói những lời này khắc nhìn chăm chăm Lô Thiện con mắt, tựa hồ muốn từ trong đó lần nữa nhìn thấy thống khổ cùng giả dối, tốt thỏa mãn chính mình nội tâm loại kia biến thái cảm giác thỏa mãn.

Lô Thiện lại không như ước nguyện của hắn, ánh mắt tình mạch nhìn về phía Phương Thành Vũ, "Người là lấy thân phận gì đến hỏi ta câu nói này?"

Phương Thành Vũ cũng không nhụt chí, hắn tin tưởng Lô Thiện đối Lâm Gia Di cảm tình, cười nói: "Lâm Gia Di mới tình đầu, đương nhiệm bạn trai!"

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Bất Tường Thuyết Thoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương hai mươi một :. Không có so sánh liền không có thương tổn

Lâm Gia Di mới tình đầu! Là Phương Thành Vũ! Trách không được hắn vẫn cảm thấy Phương Thành Vũ cùng nguyên chủ giống nhau đến mấy phần. Một đạo điểm quang xẹt qua Lô Thiện não hải, thì ra là thế. . . Nói như vậy hết thấy mạnh mẽ đều rõ ràng, ghép hình sau cùng cũng là một khối trọng yếu nhất lập bên trên, nguyên chủ đời trước bị oan uổng thật giống Lô Thiện cũng ản ản có suy đoán. . .

Lô Thiện hí mắt, trong con mắt hiện lên một đạo Ám Mang. Không có đoán được coi như xong, hiện tại hắn có chỗ suy đoán, không nói báo thù cho nguyên chủ cái gì, nếu là Phương Thành Vũ còn muốn đối với hắn có động tác gì, cũng đừng trách hắn hạ thủ độc ác.

Bất quá bây giờ là người trước, hắn vẫn là cái kia yêu Lâm Gia Di đến Bệnh trạng nam nhân. Điều động nguyên chủ còn thừa không đa tình tự ảnh hưởng, để cái kia một chút xú đáng chất lan tràn ở buồng tim, trong mắt thống khổ thần sắc xẹt qua, nhẹ nhàng khẽ động khóe miệng, cười khổ đối Phương Thành vũ nói: "Có đúng không. . . Vậy chúc mừng người, chúc. . . Các người hạnh phúc." Nói Lô Thiện thần sắc âm đạm, muốn từ Phương Thành Vũ bên người rời đi.

Phương Thành Vũ lại một thanh kéo lại Lô Thiện, nhìn thấy Lô Thiện thống khổ lại ráng chống đỡ lấy chúc phúc bộ dáng, trong lòng của hắn ám đạo sáng khoái. Có điều dạng này còn chưa đủ, hắn muốn đem Lô Thiện gắt gao giam tại dưới chân, thừa dịp hắn bệnh đòi mạng hắn, tại Lô Thiện thống khổ nhất lúc lại đâm xuống một đao.

Biểu hiện trên mặt càng thêm ôn hòa, khẽ cười nói: "Lô Thiện ta hiện tại đã cùng người làm rõ, về sau xin người đừng quấy rầy nữa chúng ta, đào lấy Gia Di không thả. A, còn có, người tại Khoái Lạc Mỗi Tuần video Gia Di cũng nhìn thấy, nàng nói nàng cảm giác buồn nôn, cảm thấy người tựa như một đầu con rệp một dạng làm cho người buồn nôn, làm sao bỏ rơi cũng bỏ rơi không được! Cho nên. . . Còn mời Lô tiên sinh người có tự mình hiểu lấy."

Nói xong lời này Phương Thành Vũ nhìn chăm chăm Lô Thiện bộ mặt, quả nhiên ở phía trên thấy được kiềm chế, bi thương, bất đắc dĩ, bị thương tổn thần sắc. Phương Thành Vũ ám đạo sáng khoái, nhếch miệng lên trào phúng, khinh thường, trả thù sau khoái ý độ cong.

Nhìn thấy cách đó không xa mới vừa cùng Lô Thiện nói chuyện với nhau công tác nhân viên hướng bên này đi tới, Phương Thành Vũ nhẹ nhàng buông xuống bắt lấy Lô Thiện cánh tay tay, một lần nữa treo lên nụ cười âm áp, từ Lô Thiện bên cạnh đi ra.

Bất quá hẳn không có phát hiện, hẳn sau khi đi, phía sau hẳn chính Lô Thiện trên mặt đầu còn có một chút xú thần sắc thống khổ, che giấu trong lòng điểm này đáng chất mang tới ảnh hưởng. Lô Thiện sắc mặt một mảnh thanh lãnh. Nhìn lấy Phương Thành Vũ bóng lưng trong con mắt một mảnh sự lạnh lẽo thấu xương, ánh mắt bên trong hiện lên hàn mang.

Thật sự là ngoan độc a, nếu là hẳn thật là nguyên chủ, lấy nguyên chủ đối Lâm Gia Di cảm tình, Phương Thành Vũ vừa mới cái kia lời nói, liền có thể để hẳn lần nữa rơi vào thâm uyên, dọa lạc xuống dưới. Đem chính mình khoái lạc xây dựng ở sự thống khổ của người khác phía trên cứ như vậy vui vẻ à. . .

Sau một lúc lâu mới dần dần biến mất trong mắt thần sắc, khôi phục một mảnh thư thái.

Vừa mới mua xong nước Lư Nhị đi đến Lô Thiện bên cạnh, nhìn qua vừa mới rời đi Phương Thành Vũ nghi ngờ nói: "Lô Thiện lão sư, vừa mới xảy ra chuyện gì?"

"Không có gì, cùng một cái công ty tới cùng ta chào hỏi." Thuận tiện chà đạp dưới ta, tìm dưới cảm giác ưu việt, đến biểu dương chính mình đáng thương tồn tại cảm giác. Lô Thiện tiếp nhận một bình Lư Nhị đưa tới nước khoáng khẽ cười nói.

. . .

Một đám diễn viên cùng công tác nhân viên đến quay chụp địa điểm, tráng lệ Hoàng gia cung đình thức kiến trúc, Lư Kim đồng ngồi, mái cong đầu cùng, bốn phía lập trụ lên Ngũ Trảo Kim Long xoay quanh, từ đuôi đến đầu, hình như có một cỗ phóng lên tận trời, ngao du cửu thiên khí thế. Hoàng cung cung điện khí thế hùng hồn, uy nghiêm bá khí biểu dương không thể nghi ngờ.

Điều này hiển nhiên không phải đoàn làm phim dựng mà thành kiến trúc mô hình, mà chính là chánh thức cổ kính có trăm ngàn năm lịch sử cổ lão Hoàng gia cung điện, D thành phố trứ danh cung điện thức danh lam thắng cảnh một trong.

Vì đập tốt 《 quyền mưu 》 bộ phim này, đề trang cảnh càng thêm chân thực, Vương Quốc Huy cũng là bỏ hết cả tiền vốn, hoa mốn tiền không lồ thuê lại cái này danh lam thắng cảnh gần một tuần lễ.

Bởi vì hẹn trước địa điểm khẩn trương, mà lại đã định tốt thời gian, đạo diễn cũng liền đem tại tòa cung điện này bộ phim trước chồng chất đến phía trước cùng một chỗ quay chụp.

Hôm nay trận đầu muốn quay chụp chính là trong cung điện bộ phim, hoàng đế Chu Ung hạ chỉ cưới Thủy Vân nhi làm hậu, ý chỉ hạ đạt về sau, tại Dưỡng Tâm Điện chờ đợi tin tức. Lý Tùy Phong nghe nói sau chuyện này dạy đồ đệ Lý Phúc đến Dưỡng Tâm Điện làm khách, thuận tiện thăm hỏi dưới hoàng thượng.

Tổng yêu dân, Phương Thành Vũ, Lô Thiện mấy người qua lâm thời phòng hóa trang thay xong đồ hóa trang,

Hóa xong trang, tại đạo diễn dưới chỉ thị bắt đầu thứ nhất màn quay chụp.

"!"

. . .

Tháng bảy, chính vào giữa hè, khí trời nóng bức, hoàng cung Dưỡng Tâm Điện bên ngoài, một khung bốn người nhắc đến chạm rỗng Lê Mộc kiệu lâm ở ngoài điện dừng lại, bên kiệu đi theo mấy cái mũ miện Hoa Linh lên rơi màu đỏ mũ vĩ, người mặc tay áo Mãng Bào, tay cầm phát trần thái giám. Như vậy phô trương tới chính là Đông Xưởng tổng quản Lý Tùy Phong.

"Ngừng kiệu." Kiệu ôm bên trong truyền ra một đạo ôn hòa từ tính thanh âm.

Kiệu ôm dừng lại, Lý Phúc tiến lên để lộ rèm vải, nâng Lý Tùy Phong xuống kiệu, đợi Lý Tùy Phong đứng vững về sau, lần nữa lui về mấy vị khác đi theo thái giám trung gian quỳ xuống. Thái độ cực kỳ cung kính, lễ tiết cũng mười phần hoàn thiện, chân thực đem một cái kính trọng sự phụ đồ nhi làm đến cực hạn, hoàn mỹ tìm không ra mao bệnh.

Lý Tùy Phong gặp này lại là bất đắc dĩ cười một tiếng, hướng Lý Phúc kêu: "Tiểu Phúc Từ người theo ta đi vào chung."

. . .

"Cạch!" Một đạo ả hàm nộ ý trung niên giọng nam cắt ngang Phương Thành Vũ biểu diễn.

"Phương Thành Vũ ngươi làm gì? Ngươi bây giờ là bất đắc dĩ, không phải trào phúng, ngươi cười trên nỗi đau của người khác cười gì vậy?"

Vương Quốc Huy có chút tức giận, vừa mới đi theo kiệu ôm một đường vô xuống đến, đều mười phần thuận lợi. Lô Thiện đem thân phận của Lý Phúc

khí chất nắm chắc mười phần thỏa đáng, nhìn dễ chịu dị thường, tựa hồ Lô Thiện cũng là thân ở niên đại đó bên trong Chính Ngũ Phẩm tổng quản, lễ tiết, đáng người, tốc độ tần suất đều mười phần thỏa đáng.

Vương Quốc Huy hôm nay đập cũng là phá lệ thuận tay, vốn cho rằng có thể thuận lợi đập xong tràng cảnh này, không nghĩ tới Phung Thành Vũ một chút khiếu về sau, bầu không khí như thế này thì không đúng, loại kia vì diệu bằng lấy uy nghiêm khí tràng liền bị phá vỡ. Phung phát tại một cái cổ đại trong hoàng cung xuất hiện một cái hiện đại người, loại kia không hài hòa cảm giác hết sức rõ ràng.

Hắn tuy nhiên cách ứng nhưng cũng không có định chỉ quay chụp, tân nhân mà diễn kỹ theo không kịp có thể lý giải, hắn cũng nguyên ý hỏi thông cảm dưới, nhưng vừa mới Phung Thành Vũ cái kia trào phúng cười một tiếng hoàn toàn xem như tâm tình nắm chắc sai lầm, xem như không ra, phải biết, hiện tại màn ảnh thế nhưng là hoàn toàn đối chính xác Phung Thành Vũ bộ mặt.

Vương Quốc Huy thực sự nhần không đi xuống kêu ngừng, áp chế hỏa khí không có trách mắng âm thanh tới.

Phung Thành Vũ ngẩn ngơ, kịp phản ứng vừa định giải thích, nhưng nhìn thấy Vương Quốc Huy không thể nói tốt sắc mặt đành phải ngưng ngừng nuốt vào muốn mở miệng nói ra giải thích, nói liên tục vài câu xin lỗi.

Hắn vừa mới nhìn thấy Lô Thiện giống hắn quỳ xuống, nhất thời không nhận được trong lòng khoái ý, trào phúng cười dưới, bất quá hắn xác định chỉ là một cái chớp mắt, hắn thì khôi phục bình thường biểu lộ, không nghĩ tới vừa lúc bị màn ảnh bắt xuống. Không khỏi có chút ảo não cùng biệt khuất.

Lô Thiện gặp này, đôi mắt hơi liếm, che đây dưới đáy mắt Âm Quang, nhếch miệng lên nhàn nhạt đường cong.

Nào có trùng hợp nhiều như vậy, bất quá là thích hợp thời gian, vị trí thích hợp, làm một số thích hợp thủ đoạn thôi. . .

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Bất Tương Thuyết Thoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22 :. Diễn kỹ nghiền ép

Hết thấy đều là hắn dẫn đạo, diễn viên diễn kỹ phải có chặt có lỏng, cũng là một cái tiết tấu khống chế, khống chế tốt mới có thể khiến người ta nhìn lấy có loại nối liền tính cùng thư sướng cảm giác.

Một số Lão Diễn Viên cùng khác biệt tăng thứ diễn viên đối bộ phim lúc lại tự giác khống chế kỹ xảo của chính mình phát huy cùng khí thế thu phóng. Đụng phải diễn kỹ kém thì thu điểm, tận lực không đoạt Hí, để tân nhân đạt được phát huy, cũng là vì màn hình TV hài hòa cảm giác.

Có điều đây đều là tân nhân cùng Lão Diễn Viên quan hệ tốt, bọn họ nguyên ý chiều cố tình hướng dưới. Giống Phung Thành Vũ tìm tai vạ, Lô Thiện tự nhiên vui lòng thành toàn, không phải vậy không cô phụ Phung Thành Vũ trải qua khiêu khích.

Từ vừa vào sân hắn liền không có thu diễn kỹ, mượn hoàng cung hành lang cổ lão uy nghiêm khí thế cùng tự thân phức tạp lễ tiết đem cổ đại Hoàng Đình nghiêm túc bầu không khí phát huy đến cực hạn.

Phung Thành Vũ vai diễn chính là hiệp Thiên Tử dĩ lệnh Chư Hầu đệ nhất gian thần Lý Tùy Phong, kịch bên trong nam hai, ống kính chủ yếu chú ý đối tượng, tại mọi người trong tưởng tượng hắn là tại bầu không khí như thế này dưới uy nghiêm, khó lường ra sân.

Nhưng Phung Thành Vũ diễn kỹ có thể chống đỡ không tầm thường Lô Thiện tạo nên ra uy nghiêm khí tràng. Thân ở vị trí này nhưng không có chống dậy cái này khí tràng diễn kỹ, liền sẽ để người cảm thấy chênh lệch cảm giác, giống nhìn thấy trộm mặc quần áo người lớn tiểu hài tử một dạng, rất quái dị, buồn cười. Lại thêm hắn so sánh phụ trợ, Phung Thành Vũ diễn kỹ thì càng lộ ra sơ hở trăm chỗ, mười phần không chịu nổi.

Phung Thành Vũ nở nụ cười trào phúng bị màn ảnh đập tới, cũng là hắn tính toán tốt thời gian tránh ra thân thể vị.

Lô Thiện nhẹ nhàng ním môi, đáy mắt sáng ngời tán đi, ngược mắt, một phái bình tĩnh nhìn hai người nói chuyện với nhau. Hắn cho tới bây giờ đều không cho rằng chính mình là cái người thiện lương. . .

. . .

"Được rồi, dừng cho ta nói xin lỗi, phía dưới thật tốt đập, nghiêm túc điểm." Vương Quốc Huy không kiên nhẫn xông Phung Thành Vũ khoát tay áo, ánh mắt xéo qua nhìn thấy lạnh nhạt đứng tại cái kia chính Lô Thiện, có chút xấu hổ.

Lúc trước hắn làm chủ đem Lý Tùy Phong nhân vật đổi thành Phung Thành Vũ, hiện tại hai người cùng đài lúc diễn kỹ so sánh chênh lệch quả thực để

hắn không nhìn được mặt mũi. Có điều Lô Thiện vừa mới biểu diễn xác thực kinh điển, Vương Quốc Huy vẫn là hướng về phía Lô Thiện khen câu: "Lô Thiện vừa mới biểu hiện không tệ, đem loại trạng thái này tiếp tục giữ vững, phi thường tốt!"

Lô Thiện cười nhẹ nhẹ gật đầu, nhưng trong lòng lại không có bao nhiêu ba động, nỗ lực bao nhiêu nỗ lực liền sẽ đạt được bao nhiêu hồi báo, hắn bỏ ra sẽ có hồi báo đây là bình thường cũng không có cái gì tốt yêu thích buồn.

Ở đây còn lại diễn viên cũng biểu thị Lô Thiện vừa mới biểu diễn sức kéo rất mạnh.

Chuyên nghiệp thảo luận chuyên nghiệp đồ, vật, mà Lô Thiện Fan tiểu Trùng Vụ Lưu Nhị thì là trong mắt tỏa ra ánh sao, lấy điện thoại di động ra vùng trộm đối Lô Thiện quay chụp, má ơi, thái giám tại sao có thể đẹp trai như vậy!

Mới vừa từ Lô Thiện tiến vào màn ảnh khai mạc về sau, nàng vẫn nhìn chăm chăm Lô Thiện nhan trị, tiến vào bộ phim bên trong Lô Thiện giống như biến thành người khác giống như, phổ phổ thông thông thái giám phục trang lại cho hắn xuyên ra nghiêm nghị khí thế.

Kiểm mi tà phi nhập tẩn, Phượng Nhãn chau lên, khóe mắt đỏ ửng yêu dị, ánh mắt bên trong lộ ra cung kính cùng uy nghi, khẽ mím môi khóe miệng biểu hiện ra chủ nhân cứng nhắc cùng nghiêm túc, Mặc phát ba ngàn, một chiếc trâm gỗ buộc ở sau ót, tốc độ ở giữa di chuyển phảng phất xích lợm. Loại này nghiêm túc Cầm Dục lại lộ ra yêu dã dụ hoặc cảm giác thật làm cho không người nào có thể đem không a!

Cầm điện thoại vùng trộm quay chụp lấy, trở về nàng muốn đem những hình này làm thành screensaver.

...

Ở một bên quan sát vai diễn hoàng đế Chu Ung Ảnh Đế Tống Ái Dân cũng nhìn thấy vừa mới Lô Thiện diễn dịch, trong mắt bắn ra vui sướng quang mang, loại này diễn kỹ tuyệt đối không kém hắn, việc nhỏ không đáng kể xử lý thậm chí siêu việt hắn, hiện tại người mới không được a.

Tiến lên hai bước đi đến Lô Thiện trước mặt trạm định, trong mắt bắn ra lấy chiến ý cùng đựng phải con mồi mừng rỡ, thanh cười yếu ớt nói: "Rất lợi hại a, rất chờ mong chốc lát nữa cùng đối thủ của ngươi bộ phim. Lô Thiện, nhận biết dưới, ta là Tống Ái Dân."

Nghe vậy, Lô Thiện chuyển mắt nhìn lại, Tống Ái Dân một đôi đôi mi thanh tú dưới mắt phượng bên trong lộ ra ý cười, ngũ quan Thanh Tú, bản thân tướng mạo như vậy là rất khó chống lên Hoàng Bào cùng Đế Vương khí tràng, nhưng hắn lại không chế mười phần hoàn hảo, cùng thân này Hoàng Bào lộ ra phá lệ hài hòa. Phảng phất cái này Hoàng Bào nên mặc trên người hắn, tự có một cỗ lẫm nhẫm uy nghi khí thế bộc lộ.

Lô Thiện tại nguyên chủ ký ức bên trong biết cái này Tống Ái Dân là cái chân chính thực lực phái diễn viên,

Ảnh Đế, diễn kỹ được công nhận tốt, nguyên chủ đã từng coi hắn là làm mục tiêu. Nghĩ tới đây Lô Thiện trong mắt không khỏi cũng bắn ra mấy phần hứng thú cùng chiến ý, đưa tay cùng Tống Ái Dân đem năm, tà tử cười nói: "Đồng dạng, ta cũng rất chờ mong."

Tống Ái Dân tuổi tác không lớn, nhưng xem như từ nhỏ ngâm mình ở bộ phim Lý Trường lớn. Lúc còn rất nhỏ cũng là ngôi sao nhỏ tuổi xuất đạo, sau khi lớn lên cũng là tiếp đập các loại loại hình điện ảnh, về sau bằng vào thực lực của mình hơn hai mươi tuổi thì đoạt được Kim Mã Ảnh Đế Vinh Quang, diễn kỹ là Nghiệp Giới công nhận tinh xảo.

Nghe được hắn chính miệng nói đem Lô Thiện xem như đối thủ, tất cả mọi người hết sức kinh ngạc, không khỏi đều đối Lô Thiện ném qua hâm mộ, kính nể ánh mắt.

Phượng Thành Vũ gặp này trong lòng cũng là tức giận, xấu hổ, ghen ghét, có điều trước mặt mọi người, hắn trên mặt vẫn phải làm ra một bộ hâm mộ, bội phục bộ dáng, trong lòng càng là biệt khuất.

Quay chụp tiếp tục từ Lý Tùy Phong xuống kiệu màn này một lần nữa khai mạc.

Nhìn lấy hai người biểu diễn, Vương Quốc Huy nhú mày, vẫn là chênh lệch quá xa, không hài hòa cảm giác quá mạnh. Bất quá bây giờ hợp đồng đã ký, nội tâm của hắn lại không nài, hối hận cũng không thể làm cái gì, có câu nói nói thế nào, tự mình lựa chọn đường quỷ cũng phải đi đến.

...

Trong màn ảnh,

Lý Phúc thờ dài đứng dậy, bước nhỏ tiến lên, đuổi theo Lý Tùy Phong tốc độ hướng đi đại diện. Trên bậc thang một đường thông suốt, gặp phải thái giám cung nữ cũng là cung kính hành lễ, thẳng đến trước cung điện mới có hai cái cầm đao thị vệ nhắc đao ngăn cản.

Trên một người trước khom mình hành lễ, "Lý đại nhân, Tiểu Phúc công công? Ngài hai người tới, chờ một lát một lát, ta đi vào trước thông báo một chút."

Lý Tùy Phong mỉm cười gật đầu.

Người kia đi vào thông báo, sau một lúc lâu đi ra, "Lý đại nhân, Tiểu Phúc công công hoàng thượng mời ngài hai người đi vào."

Nghe vậy Lý Phúc liền giật mình, trong mắt lóe lên chần chờ cùng nghi hoặc, hoàng đế vì sao muốn đưa ra tên của hắn? Theo lý thuyết hắn không có tư cách này, đây là nhắc nhở hắn cái gì không?

Chẳng lẽ hoàng thượng đối với hần cũng có đề phòng cùng hoài nghi? Trong mắt ngu trung chất phác cùng không được tin nhiệm thụ thương thần sắc lóe lên một cái rồi biến mất, một lát sau lại chuyển thành mấy phần chết lặng cùng giấy dựa, cuối cùng lại trở về thành chất phác biểu lộ, đi theo Lý Tuy Phong tiến vào đại điện. Hần nghĩ nhiều như vậy làm gì, chính mình chung quy bất quá là con cò mà thôi, hần là thời khắc có bị cầm cò người bỏ qua giác ngộ, đây là vinh quang của hần. . .

Trong Dưỡng Tâm Điện, trong điện Tử Đàn Mộc trên giường, thiếu niên Đế Vương Chu Ung nghiêng nằm trên đó, tay cầm tấu chương đang tùy ý liếc nhìn, con mắt phượng nhắm lại, trong mắt lộ ra người khác xem không hiểu thần sắc, hải lòng hưởng thụ lấy bên cạnh giường hai cái cung nữ tay cầm bồ phiến quạt gió.

Nghe được ngoài cửa tiếng vang, Chu Ung đôi mắt khẽ nâng, che giấu trong mắt tĩnh mịch thần sắc, khôi phục cười nhạt ý, liền nhìn thấy Lý Tuy Phong, Lý Phúc hai người từ bên ngoài đi vào.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Bất Tử* theo *Thuyết Thoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương hai mươi ba :. Bão hí!

"Á Phụ hôm nay làm sao có thời gian đến nơi này?" Chu Ung thanh âm còn có chút thiếu niên ngây ngô, nhưng câu chữ dừng lại ở giữa, đã hết lộ ra Đế Vương uy nghi khí khái.

Năm đó cái kia còn nhỏ ngây thơ, không biết thế sự, lúc nào cũng dán Lý Tuy Phong hải đồng không thấy, đôi mà đến chi chính là cái này dần dần thành thực ôn trọng trở nên thâm bất khả trắc Đế Vương. Tuế nguyệt là tàn khốc nhất đá mài đao, chung quy dạy dỗ một người lớn lên, thành thực, từ đó đối mặt hần muốn gánh chịu trách nhiệm. . .

Đều nói sinh ân không bằng dưỡng ân, đúng là như thế. Hần từ nhỏ đã chưa từng gặp qua cha mẹ ruột của mình, bên người tín nhiệm nhất cũng là đối với hần tốt nhất cũng là Lý Tuy Phong, mấy chục năm như một ngày, có thể nói từng tại trong lòng của hần Lý Tuy Phong cũng là người trọng yếu nhất. Hiện tại muốn cùng Lý Tuy Phong trở mặt thành thù, thậm chí đối nó thống hạ sát thủ, trong lòng của hần có thể nào không có thống khổ cùng giấy dựa.

Nhưng hần dù sao cũng là Đế Vương, cái này Đại Hạ Hoàng Triều Hoàng gia huyết mạch, trên thân gánh vác lấy trăm đời tổ tiên đời đời truyền thừa xuống giang sơn lãnh thổ Hòa Hoàng tộc vinh diệu, trên vai gánh chịu chính là thiên hạ này vạn thiên bách tính xã tắc An Khang!

Hần không thể có bản thân chi tư. . .

Chu Ung không có ngủ lại, chỉ là cầm trong tay tấu chương, kéo nhẹ khóe miệng lúm đồng tiền nhìn lấy Lý Tuy Phong, trong mắt có ý cười, nhưng này ý cười sau lại che đầy hạ quá nhiều tâm tình.

. . .

"Tốt!" Nhìn lấy trong màn ảnh Tổng Ái Dân cái ánh mắt kia, Vương Quốc Huy không khỏi vỗ xuống bắp đùi, thậm kê tiếng khoe.

Ảnh Đế quả nhiên cũng là Ảnh Đế, Chu Ung nội tâm phức tạp, Đế Vương uy nghi cùng xen vào ngây ngô cùng thành thực ở giữa cái loại cảm giác này Tổng Ái Dân đều nắm chắc mười phần thỏa đáng chuẩn xác. Vừa mới cái ánh mắt kia càng đem một cái Đế Vương uy nghiêm cùng bất đắc dĩ bày ra phát huy vô cùng tinh tế.

Một khắc này, Vương Quốc Huy phảng phất thấy được chân chính Chu Ung, cái kia uy nghiêm, ngây ngô, phức tạp, bất đắc dĩ nhưng lại quả quyết Đại Hạ Đế Vương.

Lô Thiện nhìn thấy Tổng Ái Dân vừa mới diễn dịch trong mắt cũng là hiện lên một đạo sợ hãi lẫn vui mừng, đúng, cũng là loại cảm giác này, trong đầu hần vô số lần mô phỏng qua Đế Vương nhân vật!

Lô Thiện mặt mày bên trong đều lóe vui mừng cùng nóng rực chiến ý, loại này kỳ phùng địch thủ cảm giác thật sự là quá tuyệt vời, hần phảng phất cảm giác được máu của mình, mạch đập đều đang run rẩy sôi sục. Đã tại trong thế giới hiện thực có thể tìm tới trong đầu hần Đế Vương nhân vật, vậy liền hảo hảo diễn một trận đi!

Công tác nhân viên thay xong máy bay vị, camera nhắm ngay Lô Thiện bọn họ, Vương Quốc Huy hô: "Phượng Thành Vũ, Lô Thiện tiến!"

. . .

Hai người sau khi hành lễ, Lý Tuyền Phong ôn nhuận cười nói: "Hoàng thượng chỗ đó, thời khắc lo lắng Long Thế An Khang, chính là chúng thần chức trách, hôm nay vì thần chỉ là đến thăm hỏi dưới bệ hạ."

"Hả, thật sao?" Chu Ung khiêu mi, khoe miệng khẽ mỉm cười, trong thần sắc phi tốc hiện lên một đạo thụ thương chi sắc, có điều chỉ là một cái thoáng mà qua, một lát sau lại khôi phục không đạt đáy mắt cười nhạt. Ngày xưa như là cha con, lúc này lại xem như nước với lửa, không chỉ hấn thay đổi, Lý Tuyền Phong cũng thay đổi.

"Vậy được rồi, ta cũng không thể cô phụ Á Phụ một phen tâm ý, ngồi đi." Chu Ung đưa tay ra hiệu Lý Tuyền Phong ngồi xuống.

Lý Phúc theo sát đứng ở Lý Tuyền Phong sau lưng, ngũ phẩm tổng quản theo ngoại nhân có lẽ có mấy phần địa vị, nhưng ở Đế Vương trước mặt không đáng kể chút nào, cũng không có ngồi xuống tư cách. Cung kính, khiêm tốn cúi đầu đứng thẳng đứng vững, không nói một lời. Tuy nhiên nghi hoặc Đế Vương là sao điểm danh để hấn cùng nhau tiến điện, nhưng hấn cũng không có làm nhiều bất kỳ phản ứng nào, Đế Vương tự có dụng ý của hấn, hấn cũng không dám vọng thêm phỏng đoán.

Não hải chỗ sâu nhất ám chỉ để Lý Phúc đối Đế Vương trung thành kính sợ dị thường, sinh ra không được một điểm phản kháng hoặc là bất kính tâm tư, trong mắt lóe lên một cái chớp mắt giây dựa lại tốt giống bị khống chế giống như khôi phục trống rỗng cùng chết lặng.

Lý Tuyền Phong không có gọi ra hấn hôm nay ý đồ đến, ám áp cười thật thăm hỏi lên Chu Ung tình huống thân thể, hướng Đế Vương giới thiệu một số các nơi tiến cống lên quý hiếm Dị Bảo.

Chu Ung hiểu rõ, hôm nay Lý Tuyền Phong tới còn có thể vì chuyện gì? Đơn giản cũng là thăm dò thái độ của hấn cùng chờ đợi Thủy Vân Nhi phải chăng tiến Cung tin tức. Có điều Lý Tuyền Phong không nói, hấn cũng không nói ra, hoặc là nói trong lòng của hấn còn có mấy phần buồn cười chờ mong, cười khẽ nghiêm túc trả lời lên Lý Tuyền Phong vấn đề.

Sắp tới buổi trưa, Lý Tuyền Phong gấp thời cơ không sai biệt lắm,

Cũng dẫn xuất Thủy Vân Nhi sự tình, "Hoàng thượng, vì thần nghe nói ngài có ý cưới, Trần Quốc Tướng Quân phủ đích nữ Thủy Vân Nhi vì phi?"

Chu Ung lắng không sai một cái chớp mắt, đáy mắt vừa mới dâng lên ôn nhu cũng dần dần làm lạnh tan biến, hấn nên biết, hấn không nên có chỗ chờ mong. . . Đáy mắt âm ngoan thần sắc hiện lên, đã trở về không được, vậy cái này trận đánh cược hấn chắc chắn đem hết toàn lực, tuyệt không nhận thua.

Khôi phục lại bình tĩnh về sau, Chu Ung cười nhạt không nói, ý vị thâm trường nhìn về phía Lý Tuyền Phong, Đế Vương uy nghi khí tràng vô hình lan ra.

Cảm thấy Đế Vương khí thế cải biến, Lý Phúc trên mặt hiện lên mấy phần kính ý cùng sùng kính, nhưng ánh mắt bên trong lại lộ ra có lẽ chính hấn cũng không biết lo lắng, đối sư phụ Lý Tuyền Phong lo lắng, đưa tại triều phục hai bên tay không khỏi nắm chặt.

Lý Tuyền Phong không có để ý Chu Ung nhìn đến ánh mắt, chỉ là kéo môi cười nói: "Thế nào, bệ hạ ngài không nguyện ý trả lời vì thần vấn đề này?"

...

Màn ảnh bên ngoài Vương Quốc Huy hung hăng nhấn dưới mi đầu, kém quá xa, Phương Thành Vũ diễn kỹ kỳ thực cũng nói không lên kém, nhưng có khi diễn kỹ là đối so với tới. Tại Lô Thiện cùng Tống Ái Dân hai người song trọng cao chất lượng diễn kỹ dưới, Phương Thành Vũ diễn kỹ lộ ra quá thô ráp, ba người cùng đài khí thế toàn bộ khai hỏa dưới, Phương Thành Vũ hoàn toàn thuộc về bị nghiền ép cái kia.

Lô Thiện còn tốt điểm, sau lưng Phương Thành Vũ, Tống Ái Dân khí thế lại là đối lấy Phương Thành Vũ toàn bộ khai hỏa, hấn đột nhiên lan tràn bạo phát Đế Vương khí tràng, nhất thời ép không có kịp phản ứng Phương Thành Vũ thở không nổi. Vừa mới cái kia nụ cười quá gượng ép, hoàn toàn không có Nhất Đại Gian Hùng Lý Tuyền Phong ôn nhuận, bá đạo, cường thế khí tràng.

Mà lại tại hai người so sánh phía dưới thành vũ diễn kỹ lộ ra quá cứng nhắc, trống rỗng. Ảnh Đế Tống Ái Dân từ không cần nhiều lời, vẫn đứng sau lưng Phương Thành Vũ cơ hồ không có phần diễn chính Lô Thiện, cũng chỉ dựa vào bộ mặt, ánh mắt cùng đơn giản thân thể động tác đem Lý Phúc tâm lý hoạt động cùng nhân vật đặc thù diễn dịch rất sống động, đè ép Phương Thành Vũ một đầu.

Phảng phất Tống Ái Dân, Lô Thiện mới là một cái diễn dịch thời không, hai người tự thành một giới, Phương Thành Vũ căn bản gia nhập không đi vào. Tựa như một bộ Manga, Tống Ái Dân, Lô Thiện là chăm chú phác họa, nhân vật hình thái tinh xảo sinh động, Phương Thành Vũ lại giống như là hài đồng về sau bút kí vẽ xấu tại Manga lên, hoàn toàn dung nhập không đi vào cảm giác.

Vương Quốc Huy nhìn lấy Phương Thành Vũ rõ ràng dung nhập không đi vào, lại cứng rắn muốn thêm tiến hai người diễn dịch bên trong bộ dáng, có chút cách ứng, trong lòng hồi hận tâm tình không khỏi càng thêm mấy phần.

Có điều tuy nhiên tâm lý không thoải mái, nhưng Vương Quốc Huy vẫn là không có kêu dừng, dù sao hấn trả không hạ nổi quyết tâm bội ước làm tròng thay người. Mà lại mảnh này hoàng cung thật sự là tắc tắc tắc vàng, không, phải nói tắc lúc tắc Kim, mỗi một phần một giây hao phí đều là món tiền khổng lồ.

Đành phải hung hăng nắm tay đập xuống cái ghế, chịu đựng phiền muộn trong lòng, tiếp tục hướng xuống đập.

...

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Bất Tường Thuyết Thoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương hai mươi bốn :. Đạo diễn, Lô Thiện hẳn cố ý đả thương người!

Phương Thành Vũ mình bây giờ cũng cảm giác không dễ chịu, trực diện Tổng Ái Dân uy áp, hẳn có loại tiếp không lên bộ phim cảm giác. Nhưng bây giờ đang quay nhíp bên trong, hẳn cũng chỉ đành kiên trì đối đầu Tổng Ái Dân ánh mắt.

...

Chu Ung, Lý Tùy Phong hai người lẫn nhau nhìn nhau, chung quanh yên tĩnh dị thường, bầu không khí phảng phất ngưng trệ, kiềm chế, không khí khẩn trương làm cho người ngạt thở. Chung quanh mấy cái cung nữ cũng là sợ hãi rụt rè có chút sợ hãi, Lý Phúc nhẹ nhàng nghiêng đầu nhìn về phía Lý Tùy Phong, trong mắt lóe chân chờ, khẩn trương cùng lo lắng.

"Tham kiến bệ hạ, ngoài cửa Ngự Sử Trần đại nhân cầu kiến!" Lúc này ngoài điện trông coi tướng lĩnh đi đến, hành lễ báo cáo đánh võ trong điện cục diện bế tắc.

Chu Ung nghe nói, sau cùng nhìn thật sâu Lý Tùy Phong liếc một chút, nhếch miệng lên độ cong càng sâu hơn mấy phần, trong mắt thần sắc lại càng băng lãnh đậm đặc, đối tượng lãnh trầm giọng nói: "Tốt! Để hẳn tiến đến!"

Tướng lĩnh ra ngoài, chỉ chớp lát sau, một người mặc tam phẩm cẩm tú triều phục hoa văn lão già xoay người đi đến, chính là Ngự Sử Đại Nhân Trần An.

Tiến bực hậu, Trần An vốn định hướng Chu Ung hành lễ báo cáo hôm nay hẳn chỗ đi Thừa Tướng phủ tình huống, đột nhiên mắc lừa nhìn thấy Lý Tùy Phong, Lý Phúc hai người, hơi biến sắc mặt, đã ngừng lại muốn thốt ra câu chuyện.

"Tham kiến bệ hạ!" Trần An sau khi hành lễ đứng dậy, chần chờ hướng Đế Vương ném hỏi thăm ánh mắt.

Chu Ung trong mắt một mảnh ám trầm, thân nhiên nói: "Ái Khanh không cần khách khí, có chuyện gì nói thẳng là được."

Trần An hơi lưỡng, lập tức nghĩ đến cái gì không sai, trong mắt lóe lên ý cười cùng vui mừng, bệ hạ đây là quyết định chính diện cùng Lý Tùy Phong đối mặt sao? Nghĩ đến Lý Tùy Phong nghe được tin tức này sẽ xuất hiện khó coi sắc mặt, không khỏi khóe mắt nếp nhăn đều rõ ràng hơn mấy phần.

Mong đợi nói ra: "Chúc mừng bệ hạ! Đem phủ đích nữ Thủy Vân Nhi đã đón lấy thánh chỉ, nguyện vào cung làm hậu!"

"Thật, Vân nhi đồng ý? Thủy lão tướng quân cũng đồng ý?" Đạt được Trần An khẳng định, Chu Ung trên mặt lúc này cũng không khỏi hiện lên mấy đạo vui mừng, tuy nói đáp án này hẳn sớm có đoán trước, nhưng nghe đến lúc vẫn là ức không được vui sướng trong lòng.

Lý Phúc nghe vậy lại là sắc mặt đột biến, đồng tử hơi co lại, đây là đại thế đã định sao? Bệ hạ nhất định có thể đoạt được cái này Đại Hạ giang sơn, cái kia sự phụ lại nên làm như thế nào qua từ đây. . .

Lý Tùy Phong lại chưa từng để ý, cười nhẹ nhìn về phía Chu Ung, "Cái kia vì thần cũng ở đây chúc mừng bệ hạ. .. Bất quá, bệ hạ có thể từng muốn tốt? Muốn lấy tướng quân chi nữ làm hậu?"

Chu Ung trong mắt thần sắc thu lại, cười lạnh nói: "Cái này không nhọc Á Phụ phí tâm!" Lập tướng quân chi nữ làm hậu tai họa ngầm hẳn có thể nào không nghĩ tới, Trần An vừa mới còn có ít lời ẩn dưới không nói, đó chính là, Thủy lão tướng quân nguyện giao ra Hồ Phù, hẳn cùng Thủy Vân Nhi đại hôn hôm đó chính là đạt được binh quyền thời điểm.

"Tốt, cái kia vì thần thì chúc bệ hạ đại hôn thuận lợi! Thần đột nhiên nghĩ đến còn có chuyện quan trọng tại thân, sẽ không quấy rầy bệ hạ cùng Trần đại nhân nói chuyện với nhau." Hôm nay tới thử mục đích đã đạt tới, còn được đến như thế cái tin tức bất lợi cho hẳn, Lý Tùy Phong tâm tình tự nhiên không thể nói tốt, đứng dậy phát tay áo, liền cáo từ rời đi. Lý Phúc cũng vội vàng tiến lên nâng, hướng Chu Ung hành lễ cáo lui.

"Á Phụ đi thông thả không tiễn." Chu Ung nhìn lấy Lý Tùy Phong bóng lưng, trong mắt đen như mực, tình mạch một mảnh, lần này là thật quyết định, khai chiến đi. . .

...

"Cạch! Tốt, cái này màn kết thúc. Trước nghỉ một lát, chốc lát nữa lại tiếp tục!" Một màn đập xong, Vương Quốc Huy trên mặt ý mừng kêu dừng quay chụp.

Tuy nhiên Phương Thành Vũ biểu hiện không thể nói tốt, nhưng Tống Ái Dân, Lô Thiện còn có cái kia vai diễn Trần An lão hí cốt nhưng đều là vượt xa bình thường phát huy. Ba người cùng một chỗ, không có bất kỳ cái gì áp chế diễn kỹ bạo phát, tạo nên ra cái chủng loại kia không khí khẩn trương cùng hình ảnh trùng kích cảm giác, hẳn tại không lớn camera trong màn hình đều cảm nhận được. Trừ bỏ Phương Thành Vũ, một màn này quay chụp xem như vô cùng thành công.

Nghỉ ngơi trong lúc đó, công tác nhân viên cùng mấy cái diễn viên trợ lý cùng chuyên gia trang điểm đều lên trước vì đó sửa sang lại khuôn mặt cùng trang phục. Phương Thành Vũ giận dữ mắng mỏ lại cắt ngang đây hết thấy.

"Đạo diễn, Lô Thiện hẳn có ý đã thương người!" Lúc này Phương Thành Vũ rốt cuộc không để ý tới ôn nhuận hình tượng thiết lập, con mắt phát hồng, bên trong lộ ra phần nộ, âm ngoan cùng dữ tợn tởm máu.

Hung hăng hất ra Lô Thiện tay, tức giận giận dữ hết.

Mọi người vì kinh, nghe nói như thế đều kinh ngạc giống Lô Thiện, Phương Thành Vũ bên này nhìn sang.

...

Vừa mới quay chụp lúc kỳ thực có cái khúc nhạc dạo ngắn, tại Tống Ái Dân, Lô Thiện diễn kỹ so sánh dưới, không ngừng ngoại nhân nhìn Phương Thành Vũ diễn kỹ cảm giác xấu hổ khó chịu, Phương Thành Vũ chính mình cũng cảm thấy bị áp chế, theo không kịp tiết tấu biệt khuất cảm giác.

Một mực chịu đựng nhịn nửa ngày, rốt cục tại vai diễn Trần An lão hí cốt lên sau đạt đến cực hạn. Bản thân hai người lúc hẳn thì theo không kịp tiết tấu, bởi vì hai người vào chơi, lão hí cốt cũng đi theo nổi lên bộ phim, ba người nghiền ép phía dưới thành vũ hoàn toàn không thở nổi.

Loại kia biệt khuất, cảm giác buồn bực cũng vào lúc đó kiểm chế đến biên giới, nhìn lấy tại ba người ở giữa đối bộ phim tự nhiên chính Lô Thiện, Phương Thành Vũ trong lòng càng là ghen ghét.

Tại vai diễn Lý Tùy Phong phát tay áo lúc rời đi, gặp Lô Thiện lên nâng, Phương Thành Vũ trong lòng âm u nhất thời bạo phát, trong tay âm thầm tăng lớn lực đạo, sinh màn ảnh góc chết muốn âm Lô Thiện một thanh.

Nhưng Lô Thiện làm sao có thể như ý của hắn, đối muốn âm hắn người hắn cho tới bây giờ cũng sẽ không nhân từ nương tay. Thuận thế nhường cái Phương Thành Vũ vùng tới lực đạo, thủ hạ một cái xảo kính, trực tiếp cho hắn phản thức đối trở về, xưng lấy tiền lên đỡ tư thế lại dùng sức tiếp trở về. Bởi vì màn ảnh góc chết, cái này liên tiếp động tác nhìn tựa như Lý Phúc nhìn thấy Lý Tùy Phong tức giận phát tay áo tiến lên nâng, mười phần tự nhiên.

Nhưng vừa mới động tác kia tương đương với một cái sai chỗ nối xương, tháo lại nối liền. Cái này đau đớn cũng không phải bình thường người có thể chịu được, Phương Thành Vũ lúc ấy thì đau đau xốc hông, liên tiếng kinh hô đều không biện pháp phát ra tới, tại Lô Thiện nâng đỡ đi ra đại điện, thẳng đến đạo diễn kết thúc quay chụp lúc, hắn mới dần dần khôi phục tri giác.

Lúc này liền không có cách nào duy trì ở mình tại ngoại nhân trước mặt ôn nhuận mặt nạ, bộc phát ra.

...

Vương thành vũ trên mặt phần nộ, âm ngoan thần sắc, Lô Thiện trong lòng âm thầm khinh thường cười lạnh âm thanh, đã trước đối với người khác lên ác niệm, liền muốn có tâm lý chuẩn bị qua tiếp nhận cái này ác niệm mang tới hậu quả. Không người nào nguyện ý vô duyên vô cớ tiếp nhận người khác lửa giận, ai cũng không phải nơi trút giận. . .

Lô Thiện thần sắc trên mặt lãnh đạm xuống tới, híp mắt nhìn về phía Phương Thành Vũ thần nhiên nói: "Phương Thành Vũ ngươi có ý tứ gì?"

"Chuyện gì xảy ra? Thương tổn này rồi? Ta xem một chút." Lúc này đạo diễn Vương Quốc Huy cũng đi tới, nhú mày dò hỏi.

Thần sắc có chút không vui cùng chờn chờn nhìn về phía Lô Thiện, loại này phía sau âm người sự tình là hắn luôn luôn chán ghét nhất, tuy nói Lô Thiện diễn kỹ không tệ, nhưng nếu là việc này hắn thật đã thương Phương Thành Vũ, hắn cũng sẽ không nhân nhượng!

Nhìn thấy Vương Quốc Huy sắc mặt biến hóa, Phương Thành Vũ trong mắt lóe lên một đạo vui mừng cùng sẽ phải trả thù khoái cảm, thần sắc có chút chờ mong. Vừa mới cánh tay như vậy thương, phía trên tuyệt đối có máu ứ đọng, nếu là cho Vương Quốc Huy thấy được tuyệt đối sẽ đối Lô Thiện hình ảnh giảm lớn.

Hắn lần này nhất định phải đem Lô Thiện lôi xuống nước!

Chương hai mươi lăm :. Đổ sừng?

Phuong Thành Vũ bực tức nói: "Không có ý gì, ta chỉ muốn đòi cái công đạo."

Xung quanh mọi người vuông thành vũ này tấm tắc chần chừ đáng vẻ cũng là nhao nhao kinh ngạc nhìn về phía Lô Thiện, Lô Thiện sẽ không thật đã thương Phuong Thành Vũ đi.

Vương Quốc Huy tiến lên xem xét, chung quanh công tác nhân viên cùng quần chúng diễn viên đều xông tới, Phuong Thành Vũ phối hợp đem cánh tay phải ông tay áo lột đi lên, sau đó một mặt mong đợi nhìn về phía mọi người.

Lô Thiện nhếch miệng lên trào phúng độ cong, không thèm để ý cười lạnh một tiếng, hào phóng thối lui hai bước để mọi người thấy cái rõ ràng.

Nhìn thấy Lô Thiện thái độ, Phuong Thành Vũ trong lòng phun lên một cỗ dục cảm không tốt, quả nhiên tiếp xuống Vương Quốc Huy đè nén không được lửa giận lời nói thì từ bên tai nổ tới.

"Phuong Thành Vũ ngươi đến cùng muốn làm gì! Ngươi không phải nói Lô Thiện cố ý đã thương người sao? Thương tổn đâu? Thương thế của ngươi ở đâu? Là con mắt ta mắc lỗi, vẫn là ngươi thương đến như thế không rõ ràng!"

Vương Quốc Huy tức giận hất ra Phuong Thành Vũ tay, vừa mới quay phim là đè xuống lửa giận hoàn toàn bạo phát ra. Diễn kỹ không được thì thôi, còn chỉ làm những thứ này dơ bẩn vu hãm sự tình, Vương Quốc Huy thực sự không thể nhịn được nữa! Mà lại hắn vừa mới cũng bởi vì việc này hiểu lầm Lô Thiện, hiện tại càng là sượng mặt mặt mũi qua đối mặt Lô Thiện, không khỏi tức giận hơn.

Bởi vì Vương Quốc Huy tránh ra thân thể, mọi người cũng nhìn thấy Phuong Thành Vũ trần trụi bên ngoài cánh tay phải, phía trên trắng nõn một mảnh, cái kia có nửa điểm vết thương cùng máu ứ đọng. Vừa mới Phuong Thành Vũ như vậy thần sắc tức giận bọn họ còn tưởng rằng nhiều nghiêm trọng, hiện tại xem ra không khỏi càng thêm châm chọc, nhao nhao xem thường khinh thường nhìn về phía Phuong Thành Vũ.

Phuong Thành Vũ trong nháy mắt có chút lảng không sai, sau một lúc lâu kịp phản ứng, không tin nhắc cánh tay cúi đầu tìm kiếm, cẩn thận tìm nửa ngày, cũng không thấy được nửa điểm vết thương. . . Tại sao có thể như vậy!

Vừa mới như vậy thấu xương đau đớn, hắn bây giờ còn có thể cảm giác được cánh tay chỗ khuỷu tay tê dại cảm giác đau, làm sao có thể một điểm vết thương đều không có lưu lại!

Đột nhiên ngừng đầu, giống như rắn độc âm ngoan độc ác ánh mắt gắt gao nhìn chăm chú về phía Lô Thiện. Là hắn, nhất định là hắn âm chính mình, hắn ngay từ đầu liền biết chính mình không có thụ thương!

Cảm thấy Phuong Thành Vũ nhìn đến âm ngoan biểu lộ, Lô Thiện hơi hơi mím môi, trong mắt lạnh nhạt không gọn sóng, như là một uyên thâm đầm, sâu không thấy đáy, nhìn không rõ tâm tình, nhân nhạ cùng Phuong Thành Vũ nhìn nhau.

Không sai, hắn đã sớm biết kết quả, hắn xuống tay với chính mình phân tác có nắm chắc, cam đoan đã làm cho Phuong Thành Vũ đạt được một cái dạy dỗ khó quên, cũng sẽ không ở ngoài mặt lưu lại vết thương. Có thể thì tính sao, lấy đạo của người, trả lại cho người thôi.

"Như vậy xin hỏi chiếm được công đạo Phuong tiên sinh, ngài hiện tại có lời gì để nói? Hoặc là đối với ngài vu hãm ta chuyện này không nên nói lời xin lỗi sao!" Lô Thiện thanh lãnh thanh âm trầm thấp nhân nhạ hướng bốn phía truyền ra.

Mọi người kịp phản ứng, Vương Quốc Huy cũng từ xấu hổ bên trong tỉnh táo lại, mắt hồ trừng trừng, nhìn về phía Phuong Thành Vũ âm thanh lạnh lùng nói: "Ngươi hôm nay không nói rõ ràng, hướng Lô Thiện nói lời xin lỗi, thì cứ cho ta ra đoàn làm phim, ta đoàn làm phim có thể cung cấp không tầm thường ngươi dạng này đạo đức cao thượng người!" Vương Quốc Huy cũng là nổ, đối Phuong Thành vũ cũng là nhẫn nại đến cực hạn, cái gì cầu thí tự mình lựa chọn đường quỳ cũng phải đi đến, lão tử cảm cái xằng cũng phải đem nó xức!

"Lô Thiện động thủ thật, không tin ngài có thể. . ." Điều giám sát, đột nhiên nghĩ đến cái gì, Phuong Thành Vũ lời nói một nghẹn, cứ thế mà đem câu nói kế tiếp nuốt xuống. Nếu là Vương Quốc Huy thật điều giám sát, không nói có khả năng hay không phát hiện Lô Thiện động tác, nếu là phát hiện hắn tiểu động tác nhất định cũng sẽ bị phát hiện.

Cả hai tương đối, hắn ra tay trước, Lô Thiện thuộc về phòng vệ chính đáng, tra ra sau tình cảnh của hắn khẳng định sẽ so hiện tại còn bết bát hơn.

Nghĩ đến phuong này thành vũ cũng dần dần bình tĩnh lại, biết mình vừa mới quá mức xúc động. Lô Thiện. . . Phuong Thành Vũ trong lòng nghiêng rằng nghiêng lợi, rộng thùng thình tay áo ra tay cánh tay nổi gân xanh, quyền đầu gắt gao nắm chặt. Nỗ lực khắc chế thể nội bạo ngược tâm tình, trên mặt dữ tợn thần sắc cũng dần dần rút đi, một lần nữa mang lên trên bộ kia ôn nhuận nho nhã mặt nạ, chỉ bất quá khóe miệng nụ cười lại có vẻ phá lệ cứng nhắc.

Hai phe cân nhắc dưới, Phuong Thành Vũ cuối cùng vẫn lựa chọn tạm thời nhịn xuống một hơi này, hướng Lô Thiện xin lỗi, dù sao hiện tại hắn vẫn là cái tân nhân không có tư cách cùng Vương Quốc Huy trở mặt.

"Thật có lỗi Lô Thiện, vừa mới có thể là ta sinh ra ảo giác, cánh tay nhất thời rút gân, nguoi lại tại bên cạnh ta, cho nên thì hiểu lầm nguoi, hết sức xin lỗi, ta vì ta lỡ mồm biểu thị vạ phần áy náy." Phương Thành Vũ nhìn lấy Lô Thiện vẻ mặt bình tĩnh, gắt gao ngăn chặn tức giận tâm tình, từ rằng Quan Trung gạt ra câu này nói xin lỗi, hung ác nham hiểm ánh mắt một mực đang trong mắt vung đi không được.

"Ảo giác sao? Ha ha. . . Được rồi, lời xin lỗi của nguoi ta tiếp nhận. . . Có điều còn mời Phương tiên sinh lần sau không muốn như thế tùy thời tùy chỗ ảo giác, lý trí điểm, khắc chế điểm, không phải vậy lại làm ra hiểu lầm kia sẽ không tốt, không phải mỗi người cũng giống như ta tốt như vậy tính khí." Lô Thiện một câu hai ý nghĩa, dù sao nếu như không có Phương Thành Vũ đối với hắn sinh ra ác ý trước đó xuất thủ, liền sẽ không có nhiều như vậy chuyện.

Phương Thành Vũ hung ác nham hiểm biểu lộ hắn cũng chú ý tới, cho nên hắn nói những lời này cũng là nhắc nhở, nếu như Phương Thành Vũ lại ra tay với hắn nhưng là không còn đơn giản như vậy buông tha hắn. Trong mắt một đạo băng lãnh hàn mang hiện lên, sau một lúc lâu mới dần dần biến mất.

Mọi người gặp Lô Thiện đơn giản như vậy thì tha thứ Phương Thành Vũ, không khỏi đều có chút giận dữ, thay Lô Thiện bất bình, cũng cảm thán Lô Thiện tốt tính. Dù sao việc này nếu là phát sinh ở trên người bọn họ, bọn họ khẳng định đều phải nổi.

Vương Quốc Huy gặp Lô Thiện tiếp nhận Phương Thành Vũ xin lỗi cũng nhẹ nhàng thở ra, dù sao việc này một mực náo xuống dưới cũng khó nhìn, còn ảnh hưởng quay chụp tiến độ. Không khỏi đối Lô Thiện lại nhiều mấy phần hảo cảm, so sánh nhìn xuống hướng Phương Thành Vũ ánh mắt lại nhiều hơn mấy phần chán ghét.

Vừa mới trong đầu hiện lên đối sự suy nghĩ, cũng giống hạt giống đồng dạng tại trong đầu mọc rễ nảy mầm. Vừa vặn, Lô Thiện cùng Phương Thành Vũ giống nhau đến bảy tám phần, hắn cũng có thể. . .

Bất quá bây giờ còn không phải thời điểm, bộ phim vẫn phải tiếp tục hướng xuống đập, hắn cũng phải trước lấy được Lô Thiện đồng dạng mới được.

Về phần bội ước cái gì, hắn đã không cần thiết, dù sao đã bội ước qua một lần, cũng không kém lần này, cùng lắm thì đem tấm này mặt mo toàn không thêm đếm xia!

Làm một cái quay chụp phim truyền hình nhiều năm thâm niên đạo diễn, đối thủ của hắn bên trong tác phẩm tự nhiên có chính mình truy cầu cùng hướng tới. Nhưng có đôi khi điều kiện gây nên, hắn cũng không thể không thỏa hiệp, nghề nghiệp thị trường mời một ít không có diễn kỹ nhưng Fan đông đảo tiểu thí tươi vai diễn chủ yếu nhân vật đến hấp dẫn lưu lượng.

Nhưng làm một cái chánh thức ưa thích đập phim truyền hình, muốn đập tốt đạo diễn tới nói, hắn đương nhiên hi vọng tác phẩm của mình có thể sáng chói. Hiện tại có lựa chọn tốt hơn, đừng phải Lô Thiện dạng này có lưu lượng, diễn kỹ cũng hết sức xuất sắc diễn viên, hắn cũng muốn làm một số cái biến cùng nếm thử.

. . .

Sự tình giải quyết, Lô Thiện cũng không có tại nguyên chỗ lưu thêm, trở lại khu nghỉ ngơi tìm chuyên gia trang điểm xử lý lên phục trang nhào bột mì bộ trang dung.

"Nguoi cứ như vậy buông tha hắn rồi?" Tống Ái Dân đi đến trang điểm trước gương, kéo ra Lô Thiện cái ghế bên cạnh ngồi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Bất Tường Thuyết Thoại* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương hai mươi sáu :. Giảng bộ phim

Nghe vậy Lô Thiện khẽ cười một tiếng, ngược mắt nhìn về phía trong gương Tống Ái Dân, khiêu mi ý vị thâm trường nói: "Nguoi không tất cả đều nhìn thấy không?"

Tống Ái Dân hơi ngần ra một cái chớp mắt, lập tức không thêm để ý câu môi cười một tiếng, tùy ý hướng (về) sau dựa vào thành ghế, ôm cánh tay gối lên đầu sau. Không sai, chuyện toàn bộ quá trình hắn đều thấy được.

Tuy nhiên Lô Thiện, Phương Thành Vũ động tác ẩn nấp lại đang theo dõi quay chụp góc chết dưới, nhưng lại vừa lúc vừa vặn đối ngồi tại trên long ý hắn, hắn cũng đem đây hết thảy thu hết vào mắt. Bất quá hắn cũng không có cảm thấy Lô Thiện có cái gì làm sai, việc này nếu là phát sinh ở trên người hắn hắn tuyệt đối làm Billo thì còn tuyệt.

Bởi vì chuyên gia trang điểm ở duyên có hai người không có làm nhiều lời, trong kính liếc nhau, bèn nhìn nhau cười, cười nhạt không nói.

Sau một lúc lâu chuyên gia trang điểm xử lý xong Lô Thiện trang dung sau đi ra, Tống Ái Dân mới tiếp tục cười nhạt mở miệng, "Vâng, ta là nhìn thấy cả rồi, có điều không phải Phương Thành Vũ ra tay trước sao? Nếu là ta vô duyên vô cớ bị như thế Âm Tuyết đối ra tay so người còn hung ác chút. Làm sao, người bây giờ chỉ đơn giản như vậy buông tha Phương Thành Vũ rồi?"

Tống Ái Dân kỳ quái nhìn về phía Lô Thiện, nhìn vừa mới Lô Thiện ra tay gỡ Phương Thành Vũ cánh tay thuần thực kinh, tuyệt không người hiền lành, chuyện này không có khả năng đơn giản như vậy coi như xong đi.

"Điểm đến là dừng là có thể. Nếu là hấn lại không nhìn rõ tình thế xuống tay với ta, vậy liền không thể trách ta đem sự tình làm tuyệt. . ." Lô Thiện câu môi cười lạnh nói.

"A, không nghĩ tới người vẫn rất nhân từ." Tống Ái Dân cười trên chọc nói.

Lô Thiện trong mắt tránh một đạo ý cười, nhân từ sao? Hấn cũng không có cảm thấy. Có đôi khi trên tinh thần áp lực nhưng so sánh trên nhục thể đau đớn khiến người ta khó chịu nhiều. Chỉ cần Phương Thành Vũ tại đoàn làm phim một ngày, liền muốn một ngày sống ở hấn bóng mờ dưới, có cái gì so để một mực tự cao tự đại Phương Thành Vũ sống ở hấn một mực xem thường người bóng mờ dưới càng làm cho hấn khó chịu đây. Vẫn là câu nói kia, hấn Lô Thiện xưa nay không cho là mình là cái người thiện lương.

...

Hai người lại hàn huyên một hồi, nói chút chính mình đối kịch bản nhân vật phân tích, hai cái bộ phim si hứng thú muốn ném, mà lại đối kịch bản lý giải cũng tương tự, nói chuyện chính vui mừng, bên kia đạo diễn Vương Quốc Huy lại bắt đầu gọi người khai mạc. Tống Ái Dân làm nhân vật chính, hiện tại lại là đang quay trong cung đình bộ phim, cho nên đại bộ phận bộ phim đều có hấn ra sân, bận rộn cực kì.

Nghe được bên kia gọi, Tống Ái Dân nhú mày, hướng bên kia ứng tiếng. Sau đó quay đầu bắt đầu đi nhìn lấy Lô Thiện: "Tốt a, vậy ta đi trước, chốc lát nữa trò chuyện tiếp." Lập tức có chút tiếc nuối nói: "Nếu là người cũng là nhân vật chính liền tốt, hai ta liền có thể vui sướng bảo tổ một thanh."

Lô Thiện không thêm đề ý cười nhạt nói: "Người là 《 quyền mưu 》 bộ này bộ phim nhân vật chính, mà làm ta là bộ này bộ phim bên trong Lý Phúc nhân sinh nhân vật chính, cũng không có kém. Người là Chu Ung, ta là Lý Phúc. Cái gọi là nhân vật chính vai phụ chỉ kém, chỉ là người cả cuộc đời đều bị bộ này bộ phim ghi chép lại, mà ta chỉ là tại bộ phim bên trong lưu lại nhân sinh mấy cái đoạn ngắn mà thôi."

Nhân sinh như hỉ, Hỉ Như Nhân Sinh, mỗi cái nhân vật tại trong cuộc đời của chính mình đều là nhân vật chính. . .

Tống Ái Dân liền giật mình, tỉnh táo lại, kéo môi hài lòng cười một tiếng, "Người ngược lại là rộng rãi, đúng vậy a, ta làm gì xoắn xuýt nhiều như vậy!"

...

Tống Ái Dân sau khi đi, Lô Thiện cũng một lần nữa cầm lấy kịch bản nhìn lại. Không giống Tống Ái Dân phản diện chặt như vậy, Lô Thiện phản diện mười phần nhẹ nhõm, hôm nay ước chừng chỉ có cái hai ba màn, đập xong thì kết thúc.

Có Lô Thiện ra sân mấy cái màn bộ phim không tại cùng một cái đoạn thời gian, mà lại phân bố vô cùng mở, Lô Thiện vai diễn xong sau cùng một màn bộ phim thời gian cũng đến ban đêm.

Mặt trời chiều ngã về tây, màn đêm dần dần kéo, sao lốm đốm đầy trời, lấp lóe trong suốt ánh sáng phá lệ khả quan, phảng phất cũng vì cái này ngày mùa hè tăng thêm mấy phần mát lạnh.

Vừa mới vai diễn xong ngoài điện hành lang một màn bộ phim, bởi vì mặt trời gay gắt thiêu đốt, Lô Thiện trên mặt cũng ra chút mồ hôi, chuẩn bị đến khu nghỉ ngơi tìm một đầu khăn mặt xoa một chút.

Sau lưng lại có một thanh âm gọi hấn lại, "Học trưởng, xin chờ một chút!" Lô Thiện nhú mày quay đầu.

Chỉ gặp cả người khoác liền tục khải, eo treo sư loan mang, dưới cánh tay phải kẹp lấy một cái thanh đồng đầu khô ngăm đen thanh niên đang bước nhỏ từ hành lang chỗ đuối tới, chính là Vệ Thuyên.

Bởi vì công kênh mô phỏng chân thật khô giáp,

Vệ Thuyên hành tẩu vô cùng phí sức, sau một lúc lâu mới đầu đầy mồ hôi đi đến Lô Thiện trước mặt.

Lô Thiện nhìn lấy Vệ Thuyên này tám một mồ hôi đầm dề bộ dáng, cau mày nói: "Gấp gấp như vậy làm gì, thoát khỏi giáp lại tới cũng không muộn. Tìm ta có chuyện gì không?"

"Cái kia. . . Cái kia, học trưởng có thể hay không xin ngài giúp chuyện?" Vệ Thuyên có chút xấu hổ theo bản năng muốn sờ sờ cái ót, đưa tay mới phát hiện chính mình còn ăn mặc khô giáp, đành phải ngượng ngùng để tay xuống.

Vệ Thuyên bộ phim là xếp tại buổi chiều, cho nên hấn cũng là buổi chiều tới Cổ Điện quay chụp địa điểm. Hấn tới thời điểm vừa vận dụng phải Lô Thiện vai diễn cái kia một trận, nghĩ đến trước mấy ngày Lô Thiện cả ngày bưng lấy kịch bản nghiêm túc quan sát bộ dáng, không khỏi cũng có chút hứng thú, chen đến phía trước quan sát đứng lên.

Trong lòng tùy theo nổi lên còn có chút chính hấn đều không phát giác được điểm điểm ác ý, nếu như. . . Lô Thiện diễn kém, hấn là không phải có thể cho rằng mấy ngày nay Lô Thiện chỉ là tại làm bộ làm tịch?

Nhưng ý nghĩ này chỉ là hiện lên một cái chớp mắt, tại hấn nhìn thấy đoàn làm phim Trung Lô thiên biểu diễn thời khắc đó thì biến mất vô ảnh vô tung, Vệ Thuyền hoàn toàn bị choáng váng!

Quá tinh trạm! Nói thế nào, cái loại cảm giác này, phảng phất Lô Thiện hai đầu lông mày mỗi cái trong thần thái đều mang bộ phim giờ tay nhắc chân mỗi cái động tác phảng phất đều có đặc thù tiết tấu vận luật, rõ ràng không có nửa phần ngôn ngữ cùng phân diễn, nhưng Lô Thiện chỉ là lẳng lặng đứng tại cái kia, cũng không ai hội coi nhẹ rơi hấn tồn tại, nhưng cũng sẽ không đoạt nhân vật chính phần diễn.

Lô Thiện xung quanh phảng phất có một loại kỳ quái khí tràng, tựa như đem người bên cạnh đều dán lại ở trong đó, tạo nên ra một loại nghiêm túc uy nghiêm bầu không khí, để chung quanh diễn viên đều đắm chìm trong bầu không khí như thế này bên trong.

Quá thần kỳ, quá kinh khủng, loại này diễn kỹ quả thực làm cho người hãi nhiên.

Bất quá, đây vẫn chỉ là Vệ Thuyền làm một cái người đứng xem cảm giác, chánh thức để hấn cảm thấy rung mình, giống như toàn thân tế bào đều đang run sợ chính là vừa rồi sau cùng một tuồng kịch. Hấn đang quay nhiếp hiện trường cùng Lô Thiện mặt đối mặt đối bộ phim lúc, thân ở Lô Thiện loại kia kỳ quái khí tràng bên trong cảm giác.

Cổ Điện, hành lang, phong hóa đá cẩm thạch mặt đường, người mặc tay áo Mãng Bào thái giám, người khoác Tinh Thiết khôi giáp chiến sĩ. . . Loại kia thời gian vòng tuổi lưu lại phong cách cổ xưa khí tức tốc thẳng vào mặt, phảng phất hấn thật là thân ở niên đại đó một tên tướng lãnh.

Tại Lô Thiện lôi kéo dưới hấn hoàn toàn đắm chìm trong loại kia bầu không khí bên trong, không có tận lực qua điều động tâm tình cùng đưa vào tình cảm, hoàn toàn hưởng thụ lấy diễn kịch quá trình, hoặc là nói thể nghiệm cái kia tướng lĩnh nhân sinh.

Một màn bộ phim vỡ xuống đến Vệ Thuyền cũng cảm xúc rất nhiều, nổi lòng phức tạp. Nhìn về phía Lô Thiện ánh mắt nhiều hơn mấy phần phức tạp, hấn hiện tại xem như đối Lô Thiện hoàn toàn phục. Nguyên lai hấn tự cho là đúng diễn kỹ tại Lô Thiện trước mặt không đáng kể chút nào.

Đây chính là Lô Thiện chân thật dụng tâm diễn xuất bộ phim sao? Nếu quả như thật có thể làm được dạng này, hấn giống như cũng chẳng phải phản cảm lúc trước Lô Thiện cái kia phiên giáo dục bảo, bởi vì Lô Thiện có tư cách kia.

Nếu như mình đem lòng yên tĩnh xuống tới, nghiêm túc qua đề bạt kỹ xảo của chính mình, thật tốt đối đãi diễn viên phần này nghề nghiệp, có phải hay không có một ngày cũng có thể đạt tới trình độ như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Bất Tường Thuyết Thoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương Hai mươi bảy :. Lô Thiện đáng sợ

Nghĩ tới đây, Vệ Thuyền dần dần bị thế tục lợi ích nhiễm lên tro bụi trong con người cũng hiện lên mấy đạo ánh sáng, hiện lên mấy cái bờ đã lâu chờ mong cùng hướng tới chi sắc.

Từ khi lúc trước trong nhà xảy ra chuyện, hấn bị ép nghỉ học, thời gian qua đi sau một hồi một lần nữa trở lại giới nghệ sĩ, kinh lịch các loại gặp trắc trở vấp phải trắc trở về sau, hấn sớm đã không còn lúc trước cái kia phần hy vọng xa vời cùng đối diễn nghĩa sự nghiệp nhiệt tình.

Mỗi ngày đều là được chẳng hay chớ, chạy điểm vai quần chúng kiếm lời chút sinh hoạt phí, liền không có còn lại truy cầu cao hơn. Có lẽ còn hi vọng lấy ngày nào đó có người có thể nhìn trúng hấn, cho hấn một cái cơ hội một bước lên trời..

Nhưng tất cả những thứ này chỉ là hấn chỗ ảo tưởng thôi, Lô Thiện hôm trước một phen cùng hôm nay rung động biểu diễn đề tính hấn, hấn một mực truy tên trục lợi, lại không để mắt đến diễn viên bản chất nhất đồ vật —— diễn kỹ. Nếu như hấn cũng không thể thật tốt đoán luyện diễn kỹ đến tôn trọng nghề nghiệp của hấn, nghề nghiệp của hấn tại sao lại có thể tới tôn trọng hấn.

Qua tâm lý cái kia đóng, Vệ Thuyền cũng liền bình thường trở lại, nhìn về phía Lô Thiện trong ánh mắt nhiều hơn mấy phần kính ý. Như là đã quyết định hảo hảo đi suy nghĩ diễn kỹ, hấn cũng không thể buông tha một tia tăng lên cơ hội. Bây giờ có cái có sẵn lão sư bày ở cái này, hấn tự nhiên không thể bỏ qua.

Có điều vừa mới quyết định tốt sự tình, đến Lô Thiện trước mặt cũng có điểm không có ý tứ mở miệng, dù sao hấn trước mấy ngày hấn trả oán thầm qua

Lô Thiện.

Lô Thiện gặp Vệ Thuyền áp a áp ứng bộ dáng chân mày nhú sâu hơn, bất đắc dĩ nói: "Có chuyện gì cứ việc nói thẳng đi."

"Cái kia... Học trường, ta muốn hướng thỉnh giáo ngài một số liên quan tới ta nhân vật lên sự tình." Nói ra lời này, Vệ Thuyền sắc mặt có chút ngưng ngáp, nhưng ánh mắt lại là phá lệ chân thành, nghiêm túc.

Lô Thiện hơi lảng, nhìn thấy Vệ Thuyền trong mắt ánh sáng nóng bỏng mang, đáy mắt của hắn cũng nhiều mấy phần ý cười.

Tuy nhiên không biết đùa nhỏ này bởi vì cái gì nghĩ thông suốt, nhưng chỉ bằng đùa nhỏ này trong mắt đối diễn kỹ thêm ra phần này nóng rực, hắn cũng vui vẻ hỗ trợ.

Lô Thiện mặt mày hơi gấp, khẽ cười nói: "Có thể, không có vấn đề, chỉ cần là diễn kỹ lên sự tình cũng không có vấn đề gì. Com nước xong xuôi đi, về túc xá ta lấy kịch bản kê cho ngươi. Ngươi bây giờ vẫn là mau đem cái này khỏi gấp thoát, chúng ta tìm một chỗ ăn cơm."

Đạt được Lô Thiện đồng ý, Vệ Thuyền hưng phấn nhẹ gật đầu cùng Lô Thiện cùng đi phòng nghỉ thay đổi khôi giáp.

...

Cảnh ban đêm mộng lung, ánh trăng như sa chiếu nghiêng xuống, z Tỉnh D thành phố trứ danh ngàn năm cổ thành, mặc dù bây giờ thành trứ danh Điện Ảnh và Truyền Hình khu vực, nhưng lịch sử kiến trúc đều bảo vệ lưu giữ mười phần hoàn hảo.

Tầng đá xanh trải đường nhỏ, dựng lên cầu đá, xây thành thạch trụ vẫn như cũ tản ra nồng đậm Cổ Vận mùi hương cổ xưa, tăng thêm trên đường thỉnh thoảng hành tẩu qua ăn mặc Cổ Trang Hí phục diễn viên, ngược lại thật sự là có mấy phần vượt qua thời gian vòng tuổi trở lại ngàn năm trước cảm giác.

Tại đoàn làm phim lâm thời túc xá bên cạnh tìm cái quầy đồ nướng, Lô Thiện, Vệ Thuyền hai người tọa hạ điểm chút xâu nướng cùng rượu bia thì bắt đầu ăn. Bởi vì Sạp hàng tại lâm thời túc xá bên cạnh, có không ít ở tại trong túc xá công tác nhân viên cùng Diễn Viên Tạm Thời đều tại cái này ăn cơm. Nhìn thấy hai người tới đều nhiệt tình chào hỏi, trước mấy ngày lần thứ nhất biết Lô Thiện ở tại nơi này bọn họ còn có chút kinh ngạc, có điều mấy ngày nay cũng dần dần quen thuộc.

Lô Thiện không có cái gì ngôi sao giá đỡ, cùng bọn hắn những thứ này vai khách mời cùng công tác nhân viên đều rất lợi hại chỗ tới. Có hôm nay cùng Lô Thiện đối diện bộ phim vai khách mời sẽ còn tới kính vài chén rượu biểu thị dưới kính ý, Lô Thiện cũng sẽ lễ phép uống một chút biểu thị tôn trọng. Tất cả mọi người có chừng mực, không có khuyến khích nhiều tửu, biểu đạt tâm ý của mình sau thì riêng phần mình trở lại chỗ mình ngồi cùng đối diện bằng hữu trò chuyện lên Thiên.

Một cái vừa mới mời rượu xong vai khách mời trở lại trên chỗ ngồi, đối diện đồng bạn gặp hắn một mặt mừng rỡ sùng bái, sắc mặt có chút kỳ quái hướng Lô Thiện bên kia chỉ chỉ, nghi ngờ nói: "Kính cái tửu cao hứng như vậy làm gì, Lô Thiện diễn kỹ thật có các người nói lợi hại như vậy?"

Người kia cười nói: "Nào chỉ là lợi hại a, quả thực là đáng sợ! Ngươi qua mấy ngày cùng hắn đối bộ phim liền biết, loại kia tiết tấu bị chương không, bị mang bộ phim ta cảm giác đến bây giờ còn nhớ kỹ. Hoàn toàn không dùng chính mình phí sức đầu nhập cảm tình, chỉ cần đi theo Lô Thiện tiết tấu đi, liền có thể nhẹ nhõm đập xong bộ phim, thích ứng tốt, còn có thể kéo theo tâm tình diễn kỹ bạo phát dưới."

Người kia đối diện đồng bạn ngạc nhiên nói: "Như thế mơ hồ?"

Đám kia diễn khoát tay áo,

Bất đắc dĩ nói: "Không nói, nói ngươi cũng không tin, ta cũng nói không rõ ràng, qua mấy ngày chính ngươi cùng hắn đối bộ phim liền biết."

...

Không ngừng bàn này, bên cạnh không ít mời rượu xong vai khách mời về bàn đều cùng đồng bạn nhiệt nghị lấy. Lô Thiện trước khi đến bọn họ cũng đang nói chuyện việc này, hôm nay không ít cùng Lô Thiện đối bộ phim vai khách mời, dưới bộ phim sau vẫn tại cùng đồng bạn nói chuyện này. Trong lúc nhất thời một truyền mười truyền trăm, Lô Thiện diễn kỹ tinh xảo đáng sợ sự tình thì truyền ra, thì có ban đêm cái này màn.

Có điều mọi người thảo luận thanh âm đều tương đối nhỏ không có quá nhiều được Lô Thiện bọn họ, Lô Thiện bọn họ một bữa cơm ăn cũng coi như yên tĩnh hài lòng.

...

Ăn xong cùng mọi người tạm biệt về sau, hai người liền trở về phòng ký túc xá.

Vào cửa về sau, không đợi Vệ Thuyền mở miệng, Lô Thiện đi thẳng tới góc tường chính mình túi du lịch bên cạnh, từ bên trong tìm kiếm ra một cái Hồng Bì sổ ghi chép sổ, cầm cái này sổ tính cả chính mình kịch bản cùng một chỗ đưa cho Vệ Thuyền.

Nhìn lấy Vệ Thuyền hơi lảng thần sắc, Lô Thiện khẽ cười nói: "Cái này hai quyển sổ cho ngươi, ngươi cầm trước nhìn, hắn là sẽ đối ngươi có chút trợ giúp. Ta đi trước tắm rửa, hôm nay phải xếp hàng, thời gian không ngắn, ngươi vừa vặn có thể thừa dịp thời gian này xem thật kỹ một chút cái này hai quyển sổ. Có cái gì không hiểu chờ ta chốc lát nữa trở về hỏi lại ta."

...

Mắt nhìn đóng lại cửa phòng, Vệ Thuyền thần sắc có chút ngây ngốc, cứ như vậy liền đi? Bất đắc dĩ thở dài, chính mình vẫn là nghĩ quá tốt đẹp, kinh nghiệm không phải nói truyền thụ thì truyền thụ cho. Tại đoàn làm phim lâm thời tức xá một cái tắm tẩy xong tối thiểu phải hai đến ba giờ thời gian, khi đó trở về cũng nên ngủ, đâu còn có thời gian giảng bộ phim a.

Mặc dù có chút ư ỏi, nhưng Vệ Thuyền ánh mắt chuyển tới trong tay Lô Thiện kịch bản lên lúc, thần sắc vẫn là mang theo chút hiếu kỳ, mấy ngày nay hẳn gặp Lô Thiện cơ hồ suốt ngày cầm cái này kịch bản nhìn, hẳn thì nghỉ hoặc cái này kịch bản có gì đáng xem.

Hiếu kỳ lật ra kịch bản...

Mắc lừa trong tích tắc Vệ Thuyền hoàn toàn giật mình!

Lít nha lít nhít tất cả đều là chữ!

Ngoại trừ tờ thứ nhất Bút Tẩu Long Xà chính Lô Thiện hai chữ, đằng sau mỗi trang đến sau cùng đoạn kết mấy trương trống không trang lít nha lít nhít tất cả đều là chữ! Toàn bộ kịch bản từ đầu tới đuôi mỗi cái nội dung cốt truyện, mỗi cái nhân vật, mỗi câu lời nói, mỗi cái biểu lộ động tác, bên cạnh đều có cẩn thận kỹ càng phân tích kéo dài.

Cái này. . . Ta... Vệ Thuyền khiếp sợ tất tiếng. Nội tâm rung động cùng sóng to gió lớn đã không cách nào diễn tả bằng ngôn từ. Cái này quá khoa trương quả thực biến thái! Lô Thiện đến cùng là thế nào làm được!

Trong đầu đột nhiên hiện lên một cái ý niệm trong đầu, đột nhiên nhìn về phía một quyển khác màu đỏ sỏ thần sắc không cách nào ức chế kích động kinh hãi, vậy cái này bản cái này không phải là... ! Cầm màu đỏ sỏ ghi chép số tay đều có chút theo bản năng run rẩy.

Nỗ lực kềm chế tay run rẩy, run run rẩy rẩy lật ra sỏ ghi chép tờ thứ nhất.

...

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Bất Tướng Thuyết Thoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương hai mươi tám :. Tướng quân chi thế

Quả nhiên!

Chính như Vệ Thuyền suy nghĩ, mở màn trang lên thỉnh linh viết « nhân vật nhân vật tiểu truyện chi Trần Quốc Tướng Quân —— Thủy Tranh Thiên »

Vệ Thuyền kinh ngạc há to miệng, cái này lại là thật!

Hắn một mực nghe nói qua trong truyền thuyết giới nghệ sĩ một số lão hí cốt cùng bộ phim si, vì diễn tốt một cái nhân vật, để cho mình chỗ diễn nhân vật càng thêm xuất chúng sinh động, giống một cái sống sờ sờ có máu có thịt người, sẽ đối với kịch bản nghiên cứu đạt tới một loại điên cuồng biến thái trình độ. Mỗi tham diễn một bộ phim trước sẽ tiêu thời gian dài qua nghiên cứu kịch bản, cho mình nhân vật viết lên gần mười mấy vạn chữ nhân vật truyền kỳ, đến đây đặt nhân vật nhân vật tính cách tình cảm, bù đắp nhân vật nhân sinh. . .

Nhưng hắn không nghĩ tới chính mình có một ngày thật sẽ thấy loại vật này!

Mà lại Lô Thiện cho hắn bản này nhân vật truyền kỳ cũng không phải Lô Thiện vai diễn nhân vật nhân vật truyền kỳ. . . Chẳng lẽ? Nghĩ đến một loại khả năng tính, Vệ Thuyền đồng tử hơi co lại hiện lên hãi nhiên, Lô Thiện không ngừng viết một bản nhân vật truyền kỳ!

Vệ Thuyền đã không cách nào hình dung kinh hãi trong lòng, ánh mắt bên trong hiện lên một đạo vẻ sợ hãi, đây là muốn đối diễn viên phần này nghề nghiệp có chấp nghiêm túc đến loại trình độ nào, mới có thể làm đến dạng này! Dạng này điên cuồng có chấp Lô Thiện quả thực nghiêm túc đến đáng sợ, làm cho lòng người sinh về sợ hãi.

Sau một lúc lâu, Vệ Thuyền mới tỉnh hồn lại, bất quá trong mắt loại kia vẻ khiếp sợ vẫn là không có tiêu tán, từ trên giường ngồi dậy, đến bên cửa sổ dùng nước khoáng rửa mặt, vỗ vỗ trên mặt rét lạnh suối nước, Vệ Thuyền mới từ loại kia hoảng sợ trong lúc khiếp sợ tỉnh táo thêm một chút.

Nỗ lực gạt gạt cứng nhắc khoe miệng, lộ ra mấy phần cười khổ, vì chính mình trước kia đối Lô Thiện nghi vấn cùng ghen ghét cảm thấy buồn cười, cũng

vì chính mình không cam lòng bình thường nhưng lại hành vi đọa lạc cảm thấy tự giễu. Trách không được Lô Thiện có như thế diễn kỹ, không có một phần thành công là dễ như trở bàn tay, người khác thành công phía sau nỗ lực, có thể là người vinh viễn cũng tương tượng không đến diễn cuồng cùng kiên trì.

Mắt nhìn trên bàn thật dày hai quyển sổ, Vệ Thuyền trên mặt cười khổ thần sắc sâu hơn. Vừa mới hấn trả oán trách Lô Thiện tắm rửa thời gian quá dài, trở lại chưa thời gian giảng bộ phim, hiện tại xem ra không phải dài a, hai đến ba giờ thời gian căn bản không nhìn xong những tài liệu này.

Nhưng hấn vẫn là đi đến trước bàn sách ngồi xuống, nhìn chăm chú nước tranh nhân vật truyền kỳ, Lô Thiện nỗ lực đều bày ở trước mặt hấn, loại áp lực này cùng so sánh dưới hấn thật làm tiếp không đến giống như trước một dạng đọa lạc.

Lô Thiện cho hấn bản này nhân vật truyền kỳ tuy nhiên không phải hấn vai diễn nhân vật nhân vật truyền kỳ, nhưng cũng là đi qua tự định giá. Nước tranh, 《 quyển mưu 》 bên trong một cái chủ yếu vai phụ nhân vật, nữ chính phụ thân của Thủy Vân Nhi, tay cầm Quân Quyền về sau gả nữ Hậu Tướng Quân quyền giao cho hoàng thượng Trần Quốc Lão tướng quân. Lô Thiện dùng chính một chút một cái sổ ghi chép sổ tí mỉ miêu tả lòng này trong lòng đại quốc tiểu gia lão tướng nhân sinh.

Vệ Thuyền vai diễn chính là vị lão tướng này quân một vị phó tướng, cũng là cùng Lão tướng quân cùng một chỗ từ trên chiến trường xuống tới chiến đấu qua một vị đẫm máu chiến sĩ. Cả hai vẫn còn có chút chỗ tương đồng, có chút tâm tình cùng tương tự kinh lịch có thể nhân vật đưa vào dưới, phụ trợ lấy Lô Thiện cho kịch bản nội dung và phân tích Vệ Thuyền nhất thời cũng nhìn đi vào.

...

Thời gian như cát, thật nhanh lướt qua kẽ ngón tay. Tại Vệ Thuyền nghiêm túc vui đầu vào kịch bản bên trong lúc, hai giờ bất tri bất giác liền đi qua.

"Cạch!" Cửa phòng bị đẩy ra, vừa mới tắm rửa xong chính Lô Thiện ăn mặc thay đi giặt tốt áo ngủ liền đi tiến đến.

Giương mắt nhìn thấy chính nghiêm túc nhìn lấy kịch bản Vệ Thuyền cũng không có quấy rầy, tùy ý từ trong túi du lịch tìm cái khăn lông, lười biếng lau lên trên tóc nước đọng.

Lấy mái tóc lau khô về sau, mới đi đến bên bàn đọc sách ngồi xuống, tiện tay giơ tay lên một bên kịch bản liếc nhìn, hơi câu môi mỏng mang theo cười nhạt ý, "Nhìn thế nào? Có cái gì không hiểu địa phương sao?"

Kịch bản bị lấy đi, Vệ Thuyền cũng nhìn thấy vừa mới trở về Lô Thiện, kịp phản ứng, nhìn về phía Lô Thiện trong ánh mắt mang tới thật sâu phức tạp cùng nồng đậm vẻ sùng kính. Nhìn Lô Thiện viết nhân vật tiểu truyện mới biết được Lô Thiện đôi sừng sắc nghiên cứu đạt đến một loại gì dạng trình độ, nước tranh cả đời long đông, phức tạp, thâm trầm, chờ đợi tất cả đều tại Truyện Ký bên trong thể hiện ra ngoài, ngay cả cẩn thận nhất Nhập Vi nhất cử nhất động tình cảm biến hóa đều có khắc sâu phân tích cùng cố sự mạch lạc.

Vệ Thuyền hơi hơi ngưng mắt, có chút không xác định thử thăm dò: "Học trưởng, ngài cho ta là nước tranh nhân vật truyền kỳ, ngài vai diễn không phải Lý Phúc sao?"

Lô Thiện khép lại kịch bản tiện tay ném về trên mặt bàn, cánh tay hướng (về) sau chống đỡ phản, không thêm để ý cười nhạt nói: "Không có gì, đoạn thời gian trước có rãnh, viết xong Lý Phúc nhân vật truyền kỳ sau còn có không ít thời gian, thì thuận tiện đem nội dung cốt truyện bên trong mấy cái nhân vật chủ yếu Truyện Ký cho viết, cũng là đồ cái thuận tiện, tốt nghiên cứu kịch bản. Người nhìn thế nào? Xem hết sao?"

Vệ Thuyền trở mắt, trong lòng suy đoán là một chuyện, nhưng là đạt được Lô Thiện khẳng định Vệ Thuyền trong lòng không thể nghi ngờ vẫn là khiếp sợ. Có rãnh, thuận tiện, thuận tiện nghiên cứu kịch bản? Cũng bởi vì cái này nguyên nhân viết nhiều như vậy chữ nhân vật phân tích? Cái này mẹ hấn quá không phải người!

Gặp Vệ Thuyền lại tại xuất thần, Lô Thiện ngáp một cái, một ngày biểu diễn xuống tới đã có mấy phần bối rối còn buồn ngủ khê nhũ mảy, "Nếu là chưa xem xong, người liền tiếp tục nhìn một lát, ta ngủ trước, ngày mai cho người thêm giảng."

"Chờ một lát, học trưởng ngài có thể hay không cho ta biểu thị xuống nước tranh nhân vật này!" Gặp Lô Thiện thật chuẩn bị nằm ngủ, Vệ Thuyền bận bịu ngăn lại, nói ra chính mình vấn đề. Lô Thiện đã vì kịch bản chủ yếu nhân vật viết qua Truyện Ký, nhất định đều có chỗ nghiên cứu. Đưa ra yêu cầu này, một là vì mình có thể từ trên người Lô Thiện càng thêm trực quan nhìn thấy nước tranh nhân vật này đặc điểm, từ đó đưa vào chính mình nhân vật. Hai cũng là vì xác minh trong lòng một cái suy đoán. . .

Lô Thiện đành phải bắt đắc dĩ đứng dậy, "Tốt a, chỉ biểu thị một lần chính người tìm xem cảm giác đi. Nước tranh cùng người vai diễn Lâm hương phong ở giữa vẫn còn có chút chung điểm, thí dụ như khí thế ánh mắt cùng tốc độ hình thái. Bởi vì đều là Sinh Tử Chiến Trường lên đi xuống đẫm máu chiến sĩ, trong mắt hội không tự chủ mang lên sắc bén sát khí cùng đối với sinh tử đăm đăm cùng đối Đại Hạ Hoàng Triều tuyệt đối trung thành."

Nói Lô Thiện thần sắc trên mặt cùng khí chất trên người cũng dần dần phát sinh biến hóa, trong con mắt bắt đắc dĩ thần sắc biến mất, biến thành nhìn quen sinh tử băng lãnh đăm đăm, còn có đăm đăm dưới đáy mắt hiện lên một vị quân nhân đối quốc gia nóng rực trung thành, cả hai đối lập mâu thuẫn, nhưng lại phá lệ hài hòa. Lưng thẳng tắp, bệ vệ lập ngồi, lông mi bên trong hiện lên mấy phần sắc bén cùng bá khí.

Hơi dậy môi mỏng, trầm thấp phun ra lạnh lùng lời nói: "Chiến tranh, khí thôn vạn lý như hổ là tướng quân khí phách. Chiến tử sát trảng, da ngựa bọc thây là chiến sĩ vinh diệu. Bách chiến sa trường toái thiết áo, thành Nam đã hợp số trùng vây. Bất chợt tới doanh bản giết Hồ Duyên tướng, độc lĩnh tàn binh Thiên Kỵ về, là tướng lãnh anh dũng cùng đầu hù."

"Nếu là binh, là Đại Hạ Triều trong vũng máu chém giết đi ra đẫm máu chiến sĩ, nên có một loại vô vị khí thế bén nhọn, nhất cử nhất động của người đều

muốn mang lên quân nhân sát khí cùng nghiêm nghị."

...

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Bất Tướng Thuyết Thoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương hai mươi chín:. Lô Thiện diễn kỹ kém?

Nhìn lấy Lô Thiện đột nhiên chuyển biến khí chất, sự uy nghiêm đó, lăng nhiên, khát máu khí chất phảng phất bầm sinh, thật giống một cái từ gió tanh mưa máu bên trong chém giết tới, nửa đời chinh chiến tướng quân. Chưa hề nói nửa câu kịch bên trong lời kịch, cũng không mặc vào bá khí khôi giáp, nhưng nước tranh cũng là như thế xuất hiện.

Vệ Thuyền vi kinh, quả nhiên, hần nghĩ không sai! Lô Thiện thật đem « quyền mưu » cho suy nghĩ thấu, mấy cái chủ yếu nhân vật hần đều có thể vai diễn, thậm chí khả năng so mấy cái kia nhân vật bản thân vai diễn người còn muốn xuất sắc.

Vệ Thuyền im lặng im lặng, có người thật là ưu tú đáng sợ khiến người ta theo không kịp. Lớn nhất bất đắc dĩ là người khác đem chính mình nỗ lực quá trình bày ở trước mặt người người lại phát hiện chính mình căn bản làm không được, đây thật là đã kích rất lớn. Nhưng là đã kích lấy đã kích lấy thành thói quen, Vệ Thuyền đã bị đã kích chết lặng.

Không có buông tha Lô Thiện cho mình giảng giải cơ hội, đưa ra không ít chính mình đôi sừng sắc lên không hiểu vấn đề.

Lô Thiện bất đắc dĩ, mặc dù có chút buồn ngủ, nhưng nhìn Vệ Thuyền đáng vẻ hưng phấn, phảng phất nhìn thấy lúc trước mới vào giới nghệ sĩ điên cuồng si mê diễn kỹ chính mình, trong mắt lóe lên một đạo nhớ lại chi sắc, vẫn kiên nhẫn giảng giải đứng lên.

...

Đoàn làm phim thời gian luôn luôn trôi qua rất nhanh, tại mỗi ngày cường độ cao đầu nhập diễn kịch dưới cùng cho Vệ Thuyền giảng bộ phim bên trong thời gian ngày ngày bắt tri bất giác liền đi qua.

Nhưng ở Lô Thiện toàn thân tâm đầu nhập tại đoàn làm phim bên trong lúc, ngoại giới lại là đột nhiên truyền ra một số liên quan tới hần phụ diện nghe đồn.

Ngày nào đó một số tiểu diễn đàn, Ngu Nhạc Website xuất hiện đại lượng liên quan tới Lô Thiện phụ diện tin tức. Cái gì bởi vì diễn kỹ kém bị đổi hết một bộ phim nhân vật chính, nhưng lại quy tắc ngầm, đi quan hệ mặt dày mảy dạn làm một cái vai phụ nhân vật tiến vào đoàn làm phim.

Tiến đoàn làm phim sau lại không biết thu liễm, nhiều lần đùa nghịch hàng hiệu, khai mạc thức dâng hương đoạt tân nhân vị trí, diễn kịch lúc quá độ đoạt MC vị, còn mượn bộ phim ác ý nội thương đoàn làm phim tân nhân, mà cái kia tân nhân vai diễn nhân vật cũng là Lô Thiện bị đổi hết nhân vật, có thể thấy được Lô Thiện tâm nhân nhỏ, tâm tư đồ kị mạnh, nó phẩm chất đức hạnh chỉ ác liệt.

Thật thật giả giả, hư hư thực thực, một số chỉ tốt ở bề ngoài lời nói cùng một số mơ hồ, không biết loại nào góc độ chụp ảnh hoặc là hợp thành ảnh chụp bị đặt chung một chỗ phát đến trên Internet.

Trong lúc nhất thời phụ diện tin tức như măng mọc sau mưa từng cái cấp tốc đột ngột thì xông ra. Mà những tin tức này cũng như sao ngôi sao chỉ hỏa vén lên trên internet đoạn thời gian trước mới vừa vận bình tĩnh trở lại liên quan tới Lô Thiện nhiệt nghị. Nhất thời trên internet lại nổ, đám dân mạng lần nữa nhiệt nghị.

Có điều bởi vì lần trước Lô Thiện lưu lại hình ảnh, đám dân mạng cũng không có lập tức đã kích, đều so sánh lý trí nghị luận chuyện này, nhưng không chịu nổi có chút thủy quân quật gió châm lửa, một số bàn phím hiệp cùng cái gọi là đạo đức chỉ sĩ liền bị kích động.

Một ít lý trí dân mạng: Lô Thiện cho ta cảm giác không tệ, thắng trước hần hỏa thời điểm ta còn lục soát không ít liên quan tới hần video, người thắng hòa ái khiêm tốn, bảo trì xem chừng thái độ, lý trí đối đãi chuyện này.

Một ít cảm tính dân mạng: Thắng trước nhìn Khoái Lạc Mỗi Tuần thì phản lên Lô Thiện, không tin Lô Thiện đoạt MC vị cùng cái gì ức hiếp tân nhân, có hay không PS đại thần giúp nhìn xem cái này ảnh chụp có phải thật vậy hay không.

Một ít mặc danh kỳ diệu dừng mãnh tiến ra thủy quân số 1: Ta xem là thật, những hình này không có PS dấu vết. Lô Thiện thật khí lượng thật nhỏ.

Thủy quân số 2: Lô Thiện thật sự là thật là buồn nôn, thua lỗ ta trước kia còn ưa thích hẳn đâu, thoát phần!

Thủy quân số 3: Đây cũng quá lòng dạ hẹp hòi đi, người ta tân nhân trên ai ghẹo ai, chính người diễn kỹ không tốt bị xoát còn trách người ta tân nhân trên đâu! Đường biến thành đen!

Một ít bị kích động đạo đức chí sĩ: Nguyên lai thì không thích Lô Thiện, cảm giác hẳn tốt giả, hiện tại phụ diện tin tức đi ra rồi hả, loại căn bã này là rửa không sạch. Bị dối nhân vật thì chèn ép tân nhân cái này độ lượng cũng quá nhỏ đi.

Một ít bàn phím hiệp: Đùa nghịch hàng hiệu ép bộ phim coi như xong, làm sao còn mượn quay phim ác ý đã thương người a! Đây là đạo đức phẩm chất vấn đề, bị thương tổn tân nhân thương tổn có nghiêm trọng không a, qua nghiệm cái thương tổn, nghiêm trọng liền trực tiếp qua cáo Lô Thiện!

Một ít đi qua lần trước sự kiện tẩy lễ lập trường kiên định không nghi ngờ chính Lô Thiện đáng tin Fan giáp: Ha ha, đã báo cáo không tạ,

Bản thân học hình ảnh chỉnh lý nhiều năm, liếc mắt liền nhìn ra trong đó có mấy trương PS dấu vết nghiêm trọng, vừa mới cái kia nói không có PS dấu vết đại thần đi ra, chúng ta thật tốt nghiên cứu thảo luận dưới người chuyên nghiệp tri thức làm sao học, vẫn là ánh mắt người xảy ra vấn đề!

Lô Thiện đáng tin phần Ất: Trên lầu +1 đã báo cáo không tạ, ta thì ha ha, Lô Thiện diễn kỹ không được? Người đùa ta đây, hẳn là chuyên nghiệp A điện sinh hoạt ảnh Học Viện Điện Ảnh và Truyền Hình Biểu Diễn Hệ đi ra, đã từng bốn năm đại học làm việc ngoài giờ tại mỗi cái Điện Ảnh và Truyền Hình Thành chạy hơn bốn năm vai quần chúng, hẳn diễn kỹ không được? Ta nhìn Lô Thiện diễn phim truyền hình nhiều năm như vậy, còn không biết à, Lô Thiện diễn kỹ tuy nói không thể theo những lão hí cốt đó so, nhưng tuyệt đối không có gì có thể hắc!

Lô Thiện đáng tin phần bính: Diễn kỹ không được bị dối lại rồi? Độ lượng tiêu? Đùa ta, như vậy cái kia cho tới bây giờ cũng chưa thấy qua tân nhân lại là làm sao từ chúng ta Lô Thiện cảm trong tay đến cái này nhân vật chính nhân vật? Quy tắc ngầm? Còn không biết là ai bị lặn đâu!

Một ít nhìn thấy Lô Thiện Fan cùng thủy quân xé bức tình cảnh người đi đường: Chuyện này đến cùng chuyện gì xảy ra a? Quan phương có hay không mở miệng nói cái gì?

...

Hoa ảnh 7 tầng Từ Hoàn văn phòng.

Từ Hoàn cầm bút một chút một chút điểm nhẹ quả thực bàn gỗ mặt, một chút một chút phát ra "Cộc cộc" tiếng vang, nhìn lấy trên Internet đột nhiên tuôn ra tin tức nhàu gập mi đầu, đối đứng ở bên cạnh trợ lý trầm giọng hỏi: "Tra được chưa? Lần này là người nào ra tay?"

Bên cạnh đeo kính Lý Công nam sinh nói: "Ta xuôi theo VIP điều tra qua, là công ty nội bộ Website, rất quen thuộc địa chỉ Internet, giống như lại là Lâm tỷ bên kia động tác. . ."

"Lâm Gia Di? Tại sao lại là nàng, nàng còn ngại ngược chính Lô Thiện không đủ thảm sao! Lô Thiện đều vì nàng đem chính mình chọc ghẹo thành như vậy, nàng thì một điểm cảm giác đều không có? Thật vất vả đứng lên lần nữa, nàng còn muốn Lô Thiện vì nàng vĩnh viễn đọa lạc xuống dưới không thành! Nữ nhân này làm sao ác như vậy tâm!" Từ Hoàn tức giận đột nhiên đem bút vỗ lên bàn, bực tức nói. Lần trước Khoái Lạc Mỗi Tuần lên Lô Thiện biểu hiện hẳn một cái đại lão gia nhìn lấy đều tâm lý khó chịu, thân là người trong cuộc nàng liền không có một điểm cảm giác? Nữ nhân này tâm chẳng lẽ lại là thạch đầu làm!

Đeo kính Lý Công nam vội vàng lui về phía sau hai bước, cười khổ nói: "Ai, Từ ca người hãy nghe ta nói hết có được hay không, lần này mặc dù là Lâm tỷ bên kia động tác, có điều hẳn không phải là Lâm tỷ làm, không phải vậy thủ đoạn cũng sẽ không giá thấp như vậy thô ráp, rõ ràng như vậy PS đồ cũng dám để lên. Tựa như là Lâm tỷ thủ hạ cái nào đó có chút quyền lợi người vận dụng Lâm tỷ tư nguyên làm."

"Ừm?" Từ Hoàn nhú mày, tuy nhiên khí vẫn là không có tiêu tan, nhưng là lý trí bình tĩnh lại, một lần nữa ngồi trở lại trên ghế, ngẩng đầu híp mắt nhìn về phía đeo kính Lý Công nam sinh, "Chuyện gì xảy ra, người cho ta cẩn thận nói một chút."

"Là như vậy. . ."

Đeo kính Lý Công nam sinh một phen tự thuật về sau, Từ Hoàn cũng biết chuyện mạch lạc, khoe miệng không khỏi treo lên mấy phần nụ cười giễu cợt.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Bất Tương Thuyết Thoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương ba mươi :. Có thể hay không bùng ra 1 cái thời đại siêu

sao?

"Cá mục đích cùng trên châu đều không phân rõ, nhất tâm yêu nàng chính Lô Thiện nàng không muốn, nhất định phải dưỡng cái khắp nơi cũng không bằng Lô Thiện mặt trắng nhỏ, mà lại tên tiểu bạch kiêu này sợ cũng là cái lòng lang dạ thú, xem ra Lâm Gia Di ánh mắt cũng bắt quá như thế." Từ Hoành cười lạnh nói, có điều thân sắc lại là buông lỏng chút, ngón tay nhẹ chụp lấy mặt bàn.

"Dạng này ta liền dễ làm, đã chuyện này không phải Lâm Gia Di làm chủ thao tác, ta cũng không cần lo lắng cùng hắn đối đầu, công ty nhúng tay ngăn trở. Dạng này, người đi thao tác dưới, đem trên Internet tin tức xử lý." Từ Hoành nghiêng đầu đối đeo kính Lý Công nam sinh phân phó nói.

"Được rồi Từ ca , bắt quá, Lô Thiện bên kia có cần hay không thông tri một chút." Đeo kính Lý Công nam sinh nhắc nhở câu.

"Không cần, trong khoảng thời gian này hắn đầu nhập đang diễn trò bên trong cũng không cần quấy rầy hắn." Từ Hoành trong mắt lóe lên mấy phần ý cười cùng vui mừng, đoạn thời gian trước 《 quyền mưu 》 đạo diễn Vương Quốc Huy cho hắn đã điện thoại qua, thái độ mười phần thành khẩn đối lúc trước đem Lô Thiện thay đổi qua sự tình biểu thị áy náy, còn mạnh hơn khen một hồi Lô Thiện diễn kỹ kinh điển, mặt mờ biểu thị muốn đem nhân vật đối lại sự tình.

Hắn lúc ấy còn kỳ quái, xảy ra chuyện gì, Vương Quốc Huy thái độ cải biến lớn như vậy, thì Vương Quốc Huy cái kia Nghiệp Giới nổi danh tính xấu hòa hảo mặt mũi tính tình vậy mà nguyện ý chủ động xin lỗi. Tại Vương Quốc Huy cho hắn phát cái phim mẫu về sau, hắn mới hiểu được tới. . . Lô Thiện diễn kỹ xác thực đáng giá!

Nhìn phim mẫu sau hắn bị giật nảy mình, không có bất kỳ cái gì chính lý cùng đặc hiệu, hắn ngăn cách màn hình cũng có thể cảm giác được Lô Thiện khí tràng cùng mang tới cảm giác áp bách. Trách không được thắng trước cả ngày không thấy Lô Thiện bóng người, gọi hắn đi ra đuổi cái thông cáo đều đánh không thông điện thoại, nguyên lai thật là nghiêm túc đầu nhập nghiên cứu hơn một tháng kịch bản, lợi hại a tiểu tử này! Không bức một chút còn không biết tiểu tử này tiềm lực nguyên lai lớn như vậy.

Đã Lô Thiện nghĩ thông suốt, nguyện ý nghiêm túc toàn thân toàn ý vui đầu vào diễn kịch bên trong qua, như vậy chính mình cái này người đại diện liền vì hắn hộ giá hộ tống, quét rớt hết thảy chướng ngại, cho hắn cung cấp một cái yên tĩnh hài hòa diễn kịch không khí. Nghĩ đến cái này Từ Hoành trong mắt tản ra sáng chói ánh sáng hi vọng, hắn cũng liêu một phát, nhìn có thể hay không bùng ra cái thời đại siêu sao!

Đeo kính Lý Công nam sinh gặp Từ Hoành bộ dáng này cũng biết hắn có chính mình suy tính, ứng tiếng nói: "Tốt, cái kia Từ ca ta gấp đi trước."

"Chờ một chút." Từ Hoành gọi lại quay người chuẩn bị rời đi đeo kính Lý Công nam sinh, nhếch miệng lên một vòng ý vị thâm trường xem kịch vui nụ cười, "Còn có. . . Người có thể đem người tra được sự tình cho Lâm Gia Di thật tốt báo cáo xuống. . ."

...

Trên internet phụ diện tin tức tới cũng nhanh đi cũng nhanh, tại Từ Hoành bọn họ thao tác dưới, không đợi càng nhiều người nhìn thấy tin tức để sự kiện lên men đứng lên, trên Internet liên quan tới Lô Thiện phụ diện tin tức cùng ác ý phỏng đoán thì biến mất.

Lúc đó nhìn thấy tin tức dân mạng mặc dù có chút nghi hoặc, nhưng không bao lâu cũng liền dần dần quên đi. Chánh thức bị lần này phụ diện tin tức ảnh hưởng đến cũng chỉ có Lô Thiện Fan cùng những bị đó thủy quân mang lệch bàn phím hiệp cùng đạo đức chí sĩ, đương nhiên còn có chút từ đầu đến cuối hắc Lô Thiện Hắc Từ nhóm.

Lô Thiện Fan diễn đàn, đi qua lần trước sự kiện sau nơi này rõ ràng phát triển không ít. Trước kia lặn xuống nước Fan cũ đều đi ra nổi lên, mới gia nhập Fan cũng không ít, mỗi lúc trời tối nơi này đều có không ít thảo luận cùng nhấn lại. Buổi tối hôm nay thảo luận người lại là phá lệ hơn nhiều.

Cái nào đó hôm nay nhìn thấy Lô Thiện phụ diện tin tức cùng Hắc Từ nhóm xé bức nửa ngày Fan, khó nén trong lòng uất khí, tại trong diễn đàn phát tiết nói: Cái quái gì! Hôm nay thật đáng giận chết ta rồi, chúng ta Lô Thiện diễn kỹ kém? Ta còn lần đầu tiên nghe nói. Cho những Hắc Từ đó nhóm bày ra chứng cứ đến, bọn họ còn một mực nắm lấy cái giờ này không thả!

Cái nào đó đồng dạng cùng hắc Fan xé bức nửa ngày đều Fan: Ha ha, đó là bọn họ cũng chỉ có thể nắm lấy cái giờ này không thả! Cái gì đùa nghịch hàng hiệu, đã thương người, sau cùng không đều bị bày ra chứng cứ chứng thực là giả à, đồ PK rõ ràng như vậy còn dám đi lên thả. Một cái duy nhất có chút nói đầu cũng là khai mạc nghi thức dâng hương một chút đoạt tân nhân vị trí, cuối cùng còn bị đạo diễn chứng thực là giả. Đánh mặt đánh không muốn không muốn!

Mỗi nổi lên Fan cũ nói tiếp: Đúng vậy a, bọn họ cũng chỉ có thể hắc diễn kịch, nói cái gì Lô Thiện là bởi vì diễn kỹ bị đạo diễn xoát xuống tới đối lại.

Bất quá ta nói chuyện này căn bản không thể nào, một mực truy Lô Thiện cho tới hôm nay, từ Lô Thiện mới xuất đạo diễn trước vài bộ phim liền bắt đầu đuổi, kỹ xảo của hắn ta còn không biết, là chân chính từng giờ từng phút ma luyện đi ra, căn bản không có hắc. Tính toán thời gian, đối ứng thời gian đúng lúc là Lô Thiện truyền ra Hắc Liêu bị hắc rất thâm thời điểm hắn là đạo diễn sợ bị liên lụy, mới đem Lô Thiện hoán đổi.

Cái nào đó đoạn thời gian trước vừa gia nhập Fan mới: Trên lầu +1, ta cũng cho là như vậy, nào có trùng hợp như vậy sự tình.

Một ít khinh thường tại theo Hắc Từ nhóm tranh luận Fan: Ha ha, đem hôm nay Hắc Liêu làm cái trò cười nhìn liền tốt, khinh thường cùng cùng Hắc Từ tranh luận, quả thực giảm xuống cấp bậc. Lại nói biến mất gần hai tháng chính Lô Thiện rốt cục xuất hiện lần nữa, tốt hưng phấn! Nguyên lai là qua chuẩn bị mới bộ phim a, ta cái này hơn một tháng, còn một mực đang tìm kiếm hành tung của hắn đâu, bất quá nghĩ đến qua một thời gian ngắn lại có một bộ mới bộ phim có thể đuổi, siêu cấp vui vẻ! Mới bộ phim gọi là 《 quyền mưu 》 thật sao? Diễn chính là cái gì nhân vật a? Có hay không cảm kích thật to

đến vạch trần dưới, cho chút ít phúc lợi a?

Bị mang về tiết tấu đám fan hâm mộ đồng dạng hưng phấn lên: Trên lầu +1, cùng cầu ảnh sân khấu, cầu phúc lợi!

...

Lúc đầu đám fan hâm mộ cũng chỉ là cầu một chút phúc lợi, biểu đạt dưới tâm tình hưng phấn, cũng không có chờ mong thật có đại thần có thể lấy được ảnh sân khấu, thế nhưng là mới nhập diễn đàn một vị nào đó Fan mới bên trong có thể hoàn toàn có như thế một vị tiếp xúc đến Lô Thiện còn chụp ảnh qua coi thường liên tiếp, chính là đoàn làm phim Trùng Vụ Lưu Nhị.

Hôm nay dưới bộ phim về sau, năng thì chú ý tới trên Internet ngôn luận, năng chưa kịp tức giận cùng Hắc Tử nhóm đôi thời điểm, trên Internet tin tức thì biến mất, làm cho năng trên không ra trên dưới không ra dưới một cô uất khí, ban đêm trực tiếp đồ bộ Lô Thiện Fan diễn đàn muốn ở chỗ này tìm tới cùng chung chí hướng cùng một chỗ phát tiết dưới, không nghĩ tới liền thấy đầu này bình luận.

Suy nghĩ thật lâu, có đôi khi người luôn yêu thích đem chính mình yêu thích đồ vật cùng sự vật cùng một số cùng chung chí hướng người cùng một chỗ chia sẻ, để bọn hắn cùng mình cùng một chỗ hưng phấn chờ mong, tự mình một người giấu riêng luôn cảm giác kém chút cái gì.

Lưu Nhị đắm chìm trong tâm tình hưng phấn bên trong não từ một cái phát nhiệt liền đem chính mình cùng Lô Thiện tại đoàn làm phim lâm thời tức xá chụp ảnh chung cùng kí tên phát ra.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Bất Tường Thuyết Thoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31 :. Lô Thiện vai diễn chính là thái giám?

Có điều năng vẫn có chút lý trí, không có đem tại đoàn làm phim chụp ảnh video truyền đi lên, dù sao làm đoàn làm phim công tác nhân viên tiết lộ ảnh sân khấu tính nghiêm trọng năng nên cũng biết.

Đoàn làm phim tiểu muội A Nhị: Ảnh sân khấu phúc lợi không, đoàn làm phim không cho phát. Nhưng có bức ảnh chung, đây chính là ta độc nhất vô nhị tư tàng, hôm nay lấy ra chia sẻ dưới, tấm hình này là ta tại đoàn làm phim tiếp đãi Lô Thiện lúc cùng hắn chụp ảnh chung. Hôm nay phụ diện tin tức thật đáng giận chết ta rồi, cái gì đùa nghịch hàng hiệu, căn bản không tồn tại, Lô Thiện người thật siêu cấp hòa ái, cùng đoàn làm phim công tác nhân viên chung đụng đều rất tốt, một điểm ngôi sao giá đỡ cũng không có, ta hướng hắn đòi hỏi kí tên hòa hợp chiếu lúc, hắn không có chút gì do dự thì cho ta, người siêu thân mật!

...

Lưu Nhị tấm hình này vừa phát ra đến Fan diễn đàn thì nổ! Một số lúc đầu đang tán gẫu cùng cầu ảnh sân khấu Fan đều bị hấp dẫn tới, một số lặn xuống nước đăng cũng bị nổ đi ra, nhao nhao vọt tới Lưu Nhị diễn đàn dưới bắt đầu nhấn lại.

Một ít ước ao ghen tị Fan: A a a! Lô Thiện, thật là Lô Thiện, rất đẹp! Biến mất hai tháng cảm giác lại trở nên đẹp trai! Hâm mộ lâu chủ đại đại có thể nhìn thấy Lô Thiện người thật!

Một ít liếm bình phong đăng: Oa tắc, sống Lô Thiện! Biến mất hai tháng người mất tích rốt cục xuất hiện lần nữa! Bị hù ta tranh thủ thời gian thì giữ, không biết lần sau có Lô Thiện ảnh chụp còn muốn tới khi nào đâu! Lâu chủ còn gì nữa không? Cầu phát thêm mấy trương, cầu ném uy!

Một ít quan tâm Lô Thiện mới bộ phim Fan: Lâu chủ là 《 quyền mưu 》 đoàn làm phim công tác nhân viên sao? Có thể lộ ra dưới Lô Thiện vai diễn chính là cái gì nhân vật sao?

Một ít chú ý tới Lô Thiện ảnh chụp phía sau lưng cánh Fan: Ai? Lâu chủ đại đại các người đây là ở đâu bên trong đập chụp ảnh chung? 《 quyền mưu 》 không phải cổ trang kịch sao? Ảnh chụp bối cảnh rõ ràng là cái hiện đại tức xá, mà lại cảm giác tức xá tốt cũ tốt chặt hẹp a.

Một ít cũng đồng dạng phát hiện điểm ấy đều Fan: Trên lầu +1, ta vừa mới liền muốn hỏi cái này vấn đề, tuy nói Lô Thiện vẫn là rất đẹp trai, nhưng tia sáng này thực sự không thể nào tốt.

...

Lưu Nhị hơi lảng, đột nhiên nhớ tới năng là cùng Lô Thiện tại đoàn làm phim lâm thời tức xá đập tấm hình này, năng suýt nữa quên mất điểm ấy, ảo não vỗ vỗ cái trán, nghĩ đến cái gì, nhanh chóng tại trên bàn phím đánh một đoạn chữ phát đi lên.

Đoàn làm phim tiểu muội A Nhị: Tầm hình này là chúng ta tại đoàn làm phim lâm thời tức xá đập, các người không nhắc nhở ta còn quên. Lô Thiện đến đoàn làm phim cái này hơn nửa tháng cũng không có đi bên ngoài thuê lại khách sạn, một mực là cùng đoàn làm phim công tác nhân viên cùng một số Diễn viên quần chúng ở tại đoàn làm phim lâm thời tức xá, cùng mọi người chung đụng đều rất tốt.

Cho nên ta mới nói hôm nay phụ diện tin tức rất lợi hại chém gió, đùa nghịch hàng hiệu? Có từng thấy như thế đùa nghịch hàng hiệu sao? Nói thật một mực không hiểu Lô Thiện tại sao muốn ở chỗ này, nơi này hoàn cảnh có thể kém, bình thường có chút phân lượng diễn viên cũng sẽ không ở chỗ này, thế nhưng là Lô Thiện lại tại nơi này ở hơn nửa tháng.

Còn có cái gì đoạt MC vị cùng chen ép tân nhân càng là kéo, Lô Thiện vai diễn chính là một cái vai phụ, là cái kia cái gọi là tân nhân vai diễn nhân vật đồ đệ, cũng là một cái thái giám. Hai người mỗi lần ra sân cơ hồ đều tại một lần, bởi vì tân nhân phân diễn tương đối nhiều, màn ảnh cũng phần lớn đối cái kia tân nhân.

Thế nhưng là cái kia tân nhân diễn kỹ căn bản không đủ, Lô Thiện từ đầu tới đuôi không có đoạt một phân một hào tốt nhất màn ảnh, chỉ là bản phận diễn tốt chính mình nhân vật. Nhưng chỉ vèn vèn mấy cái thừa thốt màn ảnh, tân nhân khí tràng cũng bị hoàn toàn nghiền ép xuống dưới, tân nhân chính mình diễn kỹ không tốt lại có thể trách ai, còn truyền ra cái gì Lô Thiện chen ép tân nhân!

...

Một ít chấn kinh tại Lô Thiện ở tại lâm thời tức xá Fan: Cái gì? Lâu chủ đại đại người xác định không có nói sai? Chúng ta Lô Thiện cái này hơn nửa tháng liền ở tại loại địa phương này! Ông trời của ta, nam thần người cũng quá chuyên nghiệp đi! Biểu thị đau lòng. . .

Một ít người đồng dạng khiếp sợ Fan: Đau lòng +1, nam thần người không phải nói chúng ta là người Kim Chủ sao? Chúng ta phụ trách kiểm tiền đường người, người chỉ cần phụ trách xinh đẹp như hoa liền tốt, người dạng này lãng phí chính mình, như thế chuyên nghiệp để cho chúng ta những thứ này Kim Chủ thật mất mặt a!

Một ít bị mang lệch ra Fan: Trên lầu +1, thật mất mặt a, vậy mà để thần tượng cố gắng như vậy diễn kịch, thân là Kim Chủ ta rất lợi hại tự trách.

Sau đó cùng phong xuất hiện một đồng biểu thị tự trách cùng thật mất mặt Fan.

...

Một ít đáng tin phần nhanh tiến hóa đến não tàn Fan Fan: Trên lầu các người bọn này đầu bị đủ a, nam thần làm cái gì quyết định đều có chính mình suy tính, chúng ta làm Kim Chủ chỉ cần chống đỡ liền tốt quản thế gian vô số phong cảnh như họa, đều không kịp nổi hân bên mỗi một vòng nét mặt vui cười (vô hạn cung chiều biểu lộ).

Tương đối những thứ này manh sủng Lô Thiện Fan còn có một số lý trí Fan chú ý điểm lại tại Lô Thiện tác phẩm bên trên, mà lại so sánh phía trước những Fan đó hạnh phúc cùng cung chiều, những thứ này Fan lại có điểm tâm tình không tốt.

Một ít chú ý Lô Thiện vai diễn nhân vật Fan: Lô Thiện vai diễn chính là vai phụ sao? Vẫn là tên thái giám? (nhử mày) cảm giác chờ mong cảm giác ít đi không ít.

Một ít đồng dạng chú ý Lô Thiện mới bộ phim Fan: Trên lầu +1, thái giám mà lại màn ảnh rất ít? Cảm giác có hơi thất vọng a.

Một ít an ủi lâu chủ cũng xách Lô Thiện bệnh vực kẻ yếu Fan: Kỳ thực vai diễn chính là thái giám không có gì, cũng có thể tiếp nhận, nhưng phân diễn thiếu liền có chút không thoải mái. Lâu chủ đại đại người cũng không cần để ý chuyện ngày hôm nay, đem những Hắc Tử đó không thêm đêm xia đến là được, bọn họ nói lời chúng ta coi như chuyện tiểu lâm nghe.

Một ít chú ý tới Lưu Nhị ngữ khí Fan: Tuy nhiên có chút đề ý Lô Thiện diễn chính là tên thái giám còn không có bao nhiêu màn ảnh, nhưng nhìn lâu chủ giọng điệu này, Lô Thiện diễn cũng không tệ lắm, như trước kia tác phẩm so ra thế nào?

...

Nhìn thấy những thứ này lý trí Fan nhóm có chút nghi vấn cùng không nhiều lắm chờ mong cảm giác nhấn lại, Lưu Nhị mím môi có chút tức giận. Nàng cũng lý giải, dù sao không có thực sự được gặp Lô Thiện biểu diễn là trải nghiệm không đến loại kia cảm giác rung động, nếu không phải đoàn làm phim quy định không thể lên truyền ảnh sân khấu nàng thật nghĩ đem chụp ảnh video một mạch phát ra ngoài.

Đoàn làm phim tiểu muội A Nhị: Ai, các người không muốn nghĩ như vậy a, nếu không phải không thể phát ảnh sân khấu ta đều muốn trực tiếp cho các người nhìn video, các người xem hết thì sẽ biết, loại kia run rẩy cảm giác cùng rung động không cách nào dùng ngôn ngữ để biểu đạt. Vai phụ cái gì kỳ thực đều không trọng yếu, cảm giác Lô Thiện vai diễn vai phụ tồn tại cảm giác cũng không so những nhân vật chính đó kém. Mà lại tiến vào bộ phim bên trong Lô Thiện thật siêu cấp đẹp trai! Thiếu nữ tâm bạo rạp loại kia, tuyệt đối không phải là các người nghĩ như vậy.

Chương 32 :. Bọn họ tuyệt đối sẽ không buông tha ta. . .

Ta trước kia không sao cả nhìn qua Lô Thiện diễn phim truyền hình, là đoạn thời gian trước bị Lô Thiện tính cách vòng phần, cho nên không có gì so sánh, nhưng lần này tại hiện trường nhìn Lô Thiện diễn kịch, ta thật kinh diễm đến, quả thực là đẹp trai ngay người!

. . .

Một ít bị Lưu Nhị nói có chút ý động Fan: Thật sự có lâu chủ nói khoa trương như vậy sao? Ta trước kia cũng nhìn qua Lô Thiện diễn phim truyền hình, tuy nhiên nam thần diễn không sai, nhưng cũng không có lâu chủ nói khoa trương như vậy a? Có điều nghe lâu chủ kiểu nói này vẫn là nhiều hơn không ít chờ mong cảm giác.

Một ít trong lòng vẫn là có chút không thoải mái Fan: Thế nhưng là vừa nghĩ tới Lô Thiện vai diễn chính là thái giám, tâm lý liền có chút cách ứng. Ngẫm lại trước kia nhìn qua phim truyền hình, thái giám cái kia không phải là gặt đầu, co lại vai, câu công, hơn nữa còn đàn bà rộn ràng, ôm lấy cái tay hoa, thanh âm dường như giống nữ nhân.

Nghĩ đến ta nỏ da gà liền dậy, vừa nghĩ tới Lô Thiện lại biến thành như thế, quả thực vô pháp tưởng tượng, hình tượng vỡ vụn a! (sụp đổ mặt) vì bảo toàn nam thần tại trong lòng ta hình tượng ta vẫn là đối 《 quyền mưu 》 Kính nhi viễn chi đi. Các người thử xong độc, nói cho ta biết một chút cảm thụ, ta suy nghĩ thêm có đi hay không nhìn.

Một ít nguyên bản có chút bị Lưu Nhị thuyết phục Fan: Lúc đầu nghe lâu chủ thật to, còn có chút tiểu chờ mong, nhìn trên lầu kiểu nói này ta đột nhiên có chút hãi đến hoảng, Lô Thiện tuyệt đối không nên biến thành như thế a. . .

Một ít Lô Thiện đáng tin phần: Tuy nhiên cũng có chút cách ứng, nhưng là nam thần mới đùa ta vẫn là đi duy trì dưới đi. Nếu như thực sự không được, bị độc đến, ta thì nhìn nhiều điểm nam thần trước kia bộ phim tám một cái con mắt.

. . .

Lưu Nhị nhìn lấy tất cả mọi người không thể nói tốt phản ứng, có chút bất đắc dĩ cau mày, biết cũng không thể cưỡng cầu, nàng lại không thể phát video, đành phải biệt khuất hòa luận đàn Fan giải thích.

Thế nhưng là mặc kệ nàng nói bộ này bộ phim Lô Thiện diễn làm sao tốt như vậy, cũng chỉ có một phần nhỏ Fan biểu thị nguyện ý đi xem, những người khác biểu thị xem chừng thái độ.

Nhưng tất cả những thứ này mặc kệ như thế nào, chờ mong cũng tốt, rụt rè cũng được, mọi người không khỏi đều đối 《 quyền mưu 》 Lô Thiện hình tượng có chú ý cùng suy đoán.

. . .

Gian nào đó tiểu khu trong căn phòng đi thuê, Phương Thành Vũ trụ sở.

Đèn là đang đóng, trong phòng tối tăm một mảnh, rải rác ánh đèn xuyên thấu qua cửa sổ chiếu vào, mới có thể loáng thoáng nhìn thấy trước bàn máy vi tính ngồi cái bóng người.

Màn ảnh máy vi tính huỳnh quang thiểm thốc, chiếu rọi tại Phương Thành Vũ trên mặt phối hợp hần lúc này hung ác nham hiểm biểu lộ lộ ra phá lệ âm u đáng sợ. Cảm điện thoại tay chụp chặt chẽ, gân xanh trên mu bàn tay lộ ra.

Bởi vì chung quanh quá mức yên tĩnh, điện thoại bên kia nữ nhân lạnh lẽo thanh âm rõ ràng xuyên thấu qua điện thoại truyền đến đi ra: "Phương Thành Vũ người còn có cái độ sao? Ta không phải đã nói dừng đi động Lô Thiện! Đây là ta cùng chuyện của hần. Ta và người đã sớm kết thúc không phải sao? Từ khi người vì cái kia cái gọi là tiền đồ, vứt bỏ ta dứt khoát dứt khoát xuất ngoại thời điểm. . . Thì kết thúc.

Ta không biết người vì cái gì bây giờ trở về nước còn muốn tiến làng giải trí, ta cũng không muốn truy đến cùng nguyên nhân, làm bằng hữu ta nguyện ý giúp người một cái, nhưng cũng vèn vẹn làm bằng hữu mà thôi. Phương Thành Vũ, mời người nhận rõ chúng ta quan hệ, không muốn vượt qua!"

Nghe nói như thế, Phương Thành Vũ quyền đầu càng nắm chặt hận không thể đưa điện thoại đi động cho bóp nát, trong mắt phần nộ, không cam lòng cùng oán độc phảng phất nồng đậm yếu dật xuất lai, Lô Thiện! Lại là Lô Thiện!

Phương Thành Vũ nghiêng răng nghiêng lợi phảng phất từ răng quan gát ra hai chữ này, loại kia thống hận ngữ khí dường như muốn đem hai chữ này xé nát. Là hần biết Lâm Gia Di đối Lô Thiện tên phé vật kia còn có ý nghĩ, không được! Tuyệt đối không thể để cho Lâm Gia Di chuyển đi chú ý lực, không phải vậy hần làm hết thầy thì uống phí!

Lâm Gia Di nữ nhân này cũng là không biết điều! Nếu không phải hiện tại hần. . .

Nghĩ đến cái gì, trong mắt lóe lên một đạo sợ hãi cùng vẻ sợ hãi, khuôn mặt đều có chút vận vẹo, tại máy tính màn hình tivi chiếu xuống, hải nhiên cùng thân sắc sợ hãi hiển thị rõ.

Không được! Hiện tại không thể cùng Lâm Gia Di trở mặt, không phải vậy hấn liền sau cùng lật bàn cơ hội cũng không có, những người kia nhất định sẽ không bỏ qua cho hấn, nghĩ đến những người kia thủ đoạn, Phương Thành Vũ thân thể cũng không khỏi đánh lên rung động.

Cường chế nội tâm mãnh liệt phần nộ cùng sợ hãi,

Răng quan cắn chặt chẽ, nỗ lực bình phục nửa ngày, thanh âm vẫn là không ức chế được có chút hơi run, "Gia Di ngươi coi thật muốn làm như thế tuyệt à, chúng ta. . . Thật không thể lại trở lại lúc trước rồi? Lần này ta chỉ là thực sự nhẫn nhịn không được ngươi đối Lô Thiện quá phận chú ý, mới hạ thủ, ta thừa nhận ta bị ôi ta vô sỉ, ta ghen ghét Lô Thiện, nhưng ta là thật yêu ngươi A Gia di!"

Điện thoại bên kia Lâm Gia Di nghe nói phảng phất trở mắt một cái chớp mắt, lập tức cười lạnh một tiếng, "Phương Thành Vũ, lúc trước sự tình như thế nào ngươi ta đều rõ ràng, ngươi bây giờ bộ dáng này làm gì? Là để cho ta chế giễu sao? Đừng nói nữa, ta không muốn cùng ngươi lý luận, vẫn là câu nói kia mời ngươi nhận rõ hai chúng ta quan hệ! Còn có đã ngươi không thể khống chế chính ngươi tư tâm cùng lý trí phán đoán chuyện thị phi, như vậy ta giống như ngươi mong muốn, để ngươi dễ dàng một chút, ngươi chỉ cần quản tốt chính mình là được, trao quyền cho cấp dưới quyền lợi ta trước thu hồi lại. Đừng có lại làm còn lại chuyện gì quá phận, không phải vậy chúng ta liền bằng hữu đều không được làm!"

Nói xong, không cho Phương Thành Vũ trả lời thời gian Lâm Gia Di bên kia liền cúp điện thoại.

"Tiện nhân!" Phương Thành Vũ rút cuộc khắc chế không được oán độc giận mắng lên tiếng đột nhiên đưa điện thoại di động nện vào trên ghế sa lon.

Sợ hãi trong lòng cảm giác cùng lửa giận quần quanh xen lẫn, lít nha lít nhít run rẩy hoảng sợ một chút xiu ăn mòn Phương Thành Vũ, sợ hãi, bất đắc dĩ, oán độc, hoảng sợ cơ hồ muốn đem hấn bức điên.

"A!" Phương Thành Vũ sụp đổ nộ hống lên tiếng, cúi người một mạch đem đồ trên bàn tất cả đều lật đến mặt đất, đá văng cái ghế, đem bên người có thể đập toàn đập, có thể xé toàn xé. . . Hoàn toàn không có trước mặt người khác bộ kia ôn nhuận như ngọc bộ dáng. Chờ hết thấy có thể đập toàn đập, có thể xé toàn xé, Phương Thành Vũ ánh mắt bên trong lộ ra tuyệt vọng ôm đầu ngồi liệt tại một mảnh hỗn độn bên trong, cơ ro thân thể run lấy bầy.

Hắc ám yên tĩnh trong hoàn cảnh, không khí phảng phất ngưng trệ, Phương Thành Vũ khủng hoảng tiếng thờ dốc dồn dập tại yên tĩnh trong phòng quanh quần.

Không được. . . Tuyệt đối không được! Không thể cứ như vậy từ bỏ, hấn tuyệt đối không thể thả đi Lâm Gia Di căn này cây cỏ cứu mạng. Nếu là lần nữa rơi xuống những nhân thủ đó bên trong hấn khẳng định sẽ chết rất thảm. . . Nghĩ đến lúc trước tự mình kinh lịch hết thấy, dưới thân thể ý thức lại là cái mãnh liệt rừng mình, những người kia thủ đoạn hấn tuyệt đối không muốn nếm thử lần thứ hai.

Sau một lúc lâu, Phương Thành Vũ đột nhiên ngừng đầu, máy tính yếu ớt hào quang màu trắng bạc rơi tại trên mặt của hấn, chiếu rọi tại trong con mắt, đôi mắt kia bên trong lộ ra dọa người tơ máu, còn có phảng phất tội đầu độc là thật chất âm ngoan độc ác, phối hợp khóe miệng hơi hơi câu lên nụ cười cổ quái, tại cái này yếu ớt màn ảnh máy vi tính huỳnh quang dưới lộ ra phá lệ quý dị. . .

Đây là ngươi bức ta, không trách ta, là ngươi nhất định phải hỏng ta chuyện tốt! Nếu là ngươi không có ở đây. . . Hoặc là không có tám kia câu người mặt, còn có ai thích ngươi, Lâm Gia Di chú ý lực khẳng định sẽ lần nữa trở lại trên người của ta. . . Đúng, hết thấy đều là bởi vì ngươi, Lô Thiện! Hết thấy đều là ngươi sai! Nếu là không có ngươi hết thấy đều sẽ trở về quỹ đạo.

. . .

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Bất Tương Thuyết Thoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32:.. Sự phụ. . . Người về là tốt không tốt

Tại Phương Thành Vũ sinh ra điên cuồng oán độc ý nghĩ lúc, tại phía xa đoàn làm phim lâm thời tức xá Lô Thiện trên mặt lại là một mảnh yên tĩnh.

Hấn dưới bộ phim về tức xá lúc sau đã rất muộn, trên Internet tin tức đã bị thủ tiêu, nhưng hấn vẫn là từ Lưu Nhị trong miệng cùng Từ Hoàn gửi tới tin nhắn bên trong biết hôm nay chuyện phát sinh. Hấn cừu nhân không ít, nhưng có thể sử dụng loại này vụng về thủ đoạn không cần nghĩ cũng biết là ai.

Trở về Từ Hoàn phát tới đề hấn chú ý Phương Thành Vũ tin nhắn, để điện thoại di động xuống, một lần nữa cảm lấy kịch bản lật nhìn đứng lên, khóe

miệng phủ lên một vòng nhàn nhạt châm chọc nụ cười, hơi hơi nheo cặp mắt lại, đáy mắt cuộn cuộn lấy mấy cái bôi ám trầm cùng một đạo ngoan lệ chi sắc. Đã dạng này, kết quả kia trở nên nhiều hồngбет, đều không muốn trách ta.

...

Đoàn làm phim thời gian luôn luôn qua thật nhanh, chỉ chớp mắt hơn hai tháng liền đi qua, đoàn làm phim quay chụp cũng đến khâu cuối cùng.

Đề Lô Thiện hơi có chút kinh ngạc là, không biết là không tìm được cơ hội vẫn là thế nào, Phương Thành Vũ trong khoảng thời gian này một mực rất bình tĩnh, loại kia bình tĩnh đến một loại quá phận trình độ.

Giống như hết thấy đều rất bình thường, cái gì cũng chưa từng xảy ra, bộ kia ôn tồn lễ độ mặt nạ trong khoảng thời gian này phảng phất thật cùng Phương Thành Vũ khuôn mặt tan đến cùng một chỗ. Tuy nhiên diễn kỹ vẫn là kém rất nhiều, nhưng cũng không có lại nháo ra cái gì yếu thiếu thân. Chỉ là bình bình đạm đạm, nghiêm túc vô bộ phim, cũng bởi vì dạng này, đoàn làm phim bên trong những người khác đối Phương Thành vũ giác quan cũng dần dần tốt hơn nhiều.

Lúc đầu đây là chuyện tốt, thế nhưng là Lô Thiện lại hơi hơi lên mi đầu, loại an tĩnh này không khí để hần có một chút nhàn nhạt bất an, càng nhiều mấy phần cẩn thận.

Nếu là Phương Thành Vũ điên cuồng nổi giận, giống con chó điên giống như cắn hần không trả về tốt đi một chút, loại an tĩnh này cũng làm cho hần nhiều hơn mấy phần phòng bị.

Loại cảm giác này tựa như có một đầu giấu kín từ một nơi bí mật gần đó độc xà nhìn chòng chọc vào ngươi, an tĩnh không nhúc nhích, chỉ chờ ngươi coi nhẹ rồi nó tồn tại, nắm lấy cơ hội cho ngươi nhất kích trí mệnh.

Lô Thiện trông mắt che đầy dưới ánh mắt bên trong lóe lên một đạo ngược chi sắc, tà tứ câu lên khóe môi, rót miệng nước khoáng xuống dưới. Có điều cũng liền mấy ngày nay, mấy ngày nay đoàn làm phim sự tình kết thúc, Phương Thành Vũ lại không động thủ, hần cũng sẽ động thủ.

...

Sắc trời lạnh lẽo cứng rắn giống như là khối sắt, không khí hiện ra nhàn nhạt như khói mông lung màu gì sét sắc, mây đen ở trên trời càng chùng chát càng dày giống như một giầy sau liền sẽ áp xuống tới.

D thành phố Cổ Thành hùng vĩ Cổ Điện thức kiến trúc, hoàng cung thành tường, gạch xanh lông mày ngói, cổ xưa cổ lão đá cẩm thạch bia lát thành cái này cổ lão Hoàng Thành.

Tại loại khí trời này phụ trợ dưới, loại kia lịch sử Hòa Hoàng quyền cần trọng cảm giác đập vào mặt. Khiến cho lấy tâm tình của mỗi người đều có chút kiềm chế, giống như là thiếu nước con cá, phỉ sức nuốt chừng chung quanh lạnh lẽo cứng rắn buồn bực ẩm ướt không khí.

Hôm nay là đoàn làm phim tại D thành phố Điện Ảnh và Truyền Hình khu vực đập sau cùng mấy cái màn bộ phim một trong, một màn tăng thêm vai quần chúng mười mấy cái nhân vật đại hí, cái này màn bộ phim bên trong Lô Thiện cũng coi là cái chủ yếu nhân vật —— cũng là Lý Phúc đại diện ám sát Lý Tùy Phong màn này bộ phim.

Bởi vì quay chụp nhân vật khá nhiều, tốn hao thời gian rõ dài, mà lại vì thỏa mãn nguyên tác miêu tả cái chủng loại kia kiềm chế không khí, tốt hơn trở lại như cũ nguyên tác, đạo diễn Vương Quốc Huy dứt khoát lựa chọn hôm nay cái này mây đen tràn đầy âm trầm khí trời khai mạc cái này màn.

Đạo Cụ Tổ cùng Hóa Trang Tổ đang bận rộn cho mười mấy cái diễn viên vai quần chúng lên trang chỉnh lý đồ hóa trang.

Tràng Vụ công tác nhân viên làm theo nhanh chóng xây dựng sau cùng tràng cảnh, vì chụp ảnh thiết bị làm tốt che mưa đề phòng. Mỗi cái công tác nhân viên cũng đều hát lên Áo Mưa chuẩn bị chốc lát nửa mưa to tiến đến.

Lô Thiện mấy cái bởi vì là chốc lát nửa chủ yếu nhân vật, trang dung đồ hóa trang sớm đã trang phục tốt, nhưng vì cam đoan chốc lát nửa màn mưa dưới không xong trang, mấy cái chuyên gia trang điểm còn tại mấy người bọn họ trên mặt bận rộn.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Bất Tương Thuyết Thoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32.: 《 quyền mưu 》 sau cùng 1 màn bộ phim

Tại Phương Thành Vũ sinh ra điên cuồng oán độc ý nghĩ lúc, tại phía xa đoàn làm phim lâm thời tức xá Lô Thiện trên mặt lại là một mảnh yên tĩnh.

Hắn dưới bộ phim về tức xá lúc sau đã rất muộn, trên Internet tin tức đã bị thủ tiêu, nhưng hắn vẫn là từ Lưu Nhị trong miệng cùng Từ Hoành gửi tới tin nhắn bên trong biết hôm nay chuyện phát sinh. Hắn cừu nhân không ít, nhưng có thể sử dụng loại này vụng về thủ đoạn không cần nghĩ cũng biết là ai.

Trở về Từ Hoành phát tới để hắn chú ý Phương Thành Vũ tin nhắn, để điện thoại di động xuống, một lần nữa cầm lấy kịch bản lật nhìn đứng lên, khoe miệng phủ lên một vòng nhân nhật châm chọc nụ cười, hơi hơi nheo cặp mắt lại, đáy mắt cuộn cuộn lấy mấy cái bôi ám trầm cùng một đạo ngoan lệ chi sắc. Đã dạng này, kết quả kia trở nên nhiều hồngбет, đều không muốn trách ta.

...

Đoàn làm phim thời gian luôn luôn qua thật nhanh, chỉ chớp mắt hơn hai tháng liền đi qua, đoàn làm phim quay chụp cũng đến khâu cuối cùng.

Để Lô Thiện hơi có chút kinh ngạc là, không biết là không tìm được cơ hội vẫn là thế nào, Phương Thành Vũ trong khoảng thời gian này một mực rất bình tĩnh, loại kia bình tĩnh đến một loại quá phận trình độ.

Giống như hết thảy đều rất bình thường, cái gì cũng chưa từng xảy ra, bộ kia ôn tồn lễ độ mặt nạ trong khoảng thời gian này phẳng phất thật cùng Phương Thành Vũ khuôn mặt tan đến cùng một chỗ. Tuy nhiên diễn kỹ vẫn là kém rất nhiều, nhưng cũng không có lại nháo ra cái gì yêu thiêu thân. Chỉ là bình bình đạm đạm, nghiêm túc vỗ bộ phim, cũng bởi vì dạng này, đoàn làm phim bên trong những người khác đối Phương Thành Vũ giác quan cũng dần dần tốt hơn nhiều.

Lúc đầu đây là chuyện tốt, thế nhưng là Lô Thiện lại hơi hơi lên mi đầu, loại an tĩnh này không khí để hắn có một chút nhân nhật bất an, càng nhiều mấy phần cẩn thận.

Nếu là Phương Thành Vũ điên cuồng nổi giận, giống con chó điên giống như cắn hắn không trả về tốt đi một chút, loại an tĩnh này cũng làm cho hắn nhiều hơn mấy phần phòng bị.

Loại cảm giác này tựa như có một đầu giấu kín từ một nơi bí mật gần đó độc xà nhìn chòng chọc vào người, an tĩnh không nhúc nhích, chỉ chờ người coi nhẹ rồi nó tồn tại, nắm lấy cơ hội cho người nhất kích trí mệnh.

Lô Thiện trông mắt che đầy dưới ánh mắt bên trong lóe lên một đạo vẻ bạo ngược, tà tứ câu lên khóe môi, rót miệng nước khoáng xuống dưới. Có điều cũng liền mấy ngày nay, mấy ngày nay đoàn làm phim sự tình kết thúc, Phương Thành Vũ lại không động thủ, hắn cũng sẽ động thủ.

...

Sắc trời lạnh lẽo cứng rắn giống như là khối sắt, không khí hiện ra nhân nhật như khói mỏng lung màu gỉ sét sắc, mây đen ở trên trời càng chùng chát càng dày giống như một giấy sau liền sẽ áp xuống tới.

D thành phố Cổ Thành hùng vĩ Cổ Điện thức kiến trúc, hoàng cung thành tường, gạch xanh lông mày ngói, cổ xưa cổ lão đá cẩm thạch bia lát thành cái này cổ lão Hoàng Thành.

Tại loại khí trời này phụ trợ dưới, loại kia lịch sử Hòa Hoàng quyền cần trọng cảm giác đập vào mặt. Khiến cho lấy tâm tình của mỗi người đều có chút kiềm chế, giống như là thiếu nước con cá, phỉ sức nuốt chừng chung quanh lạnh lẽo cứng rắn buồn bức ẩm ướt không khí.

Hôm nay là đoàn làm phim tại D thành phố Điện Ảnh và Truyền Hình khu vực đập sau cùng mấy cái màn bộ phim một trong, một màn tăng thêm vai quần chúng mười mấy cái nhân vật đại hí, cái này màn bộ phim bên trong Lô Thiện cũng coi là cái chủ yếu nhân vật —— cũng là Lý Phúc đại diện ám sát Lý Tùy Phong màn này bộ phim.

Bởi vì quay chụp nhân vật khá nhiều, tốn hao thời gian rõ dài, mà lại vì thỏa mãn nguyên tác miêu tả cái chủng loại kia kiềm chế không khí, tốt hơn trở lại như cũ nguyên tác, đạo diễn Vương Quốc Huy dứt khoát lựa chọn hôm nay cái này mây đen tràn đầy âm trầm khí trời khai mạc cái này màn.

Đạo Cụ Tổ cùng Hóa Trang Tổ đang bận rộn cho mười mấy cái diễn viên vai quần chúng lên trang chỉnh lý đồ hóa trang.

Tràng Vụ công tác nhân viên làm theo nhanh chóng xây dựng sau cùng tràng cảnh, vì chụp ảnh thiết bị làm tốt che mưa đề phòng. Mỗi cái công tác nhân viên cũng đều hát lên Áo Mưa chuẩn bị chốc lát nữa mưa to tiến đến.

Lô Thiện mấy cái bởi vì là chốc lát nữa cái này màn chủ yếu nhân vật, trang dung đồ hóa trang sớm đã trang phục tốt, nhưng vì cam đoan chốc lát nữa màn mưa dưới mấy người không xong trang, mấy cái chuyên gia trang điểm còn tại trên mặt bọn họ bận rộn.

Lô Thiện bên phải liên tiếp chính là Tống Ái Dân, hai người vô cùng tận hứng thảo luận hôm nay quay chụp cái này màn nội dung cốt truyện hướng đi cùng riêng phần mình nhân vật tình cảm biến hóa.

Tống Ái Dân bên phải liên tiếp cũng là Phương Thành Vũ, thấy hai người nói chuyện chính vui mừng, hắn cái này đồng dạng vai diễn nhân vật chính lại chen miệng vào không lọt, cũng không có cảm thấy xấu hổ, ngũ quan thần thái mười phần tự nhiên, chỉ là khóe miệng một mực duy trì loại kia ôn hòa lại quý dị mỉm cười.

Nhanh nhanh,

Hết thấy đều muốn kết thúc, hôm nay qua đi, hết thấy đều sẽ trở về quỹ đạo. . .

. . .

Bầu trời giống như kéo lên một khối màn mưa, chìm vào hôn mê, mây đen như là đổ nhào tại nước trong bên trong mực đậm, đục ngầu choáng nhiễm ra, có chút khúc nhạc dạo mưa phùn đã tỉnh tã kéo dài bay là tả xuống.

Bận rộn công tác chuẩn bị đã kết thúc, dưới sự chỉ huy của Vương Quốc Huy mười mấy cái diễn viên tiến nhập Cổ Điện.

Một màn này bộ phim cũng chính thức khai mạc.

. . .

Mây đen dày đặc, mưa dầm kéo dài.

Hoàng Thành Cổ Điện, trong Dưỡng Tâm Điện, hôm nay lại là một mảnh đèn đuốc sáng trưng, phi thường náo nhiệt. Mọi người tựa hồ cũng không có để ý dạng này một cái đề nén khí trời, đều là tâm tình tăng vọt, thấp phần hưng phấn.

Bởi vì trước đó vài ngày biên cương truyền đến tin chiến thắng, Thủy gia con trai trưởng nước bụi khoảng không tướng quân đã bình phục biên cương chiến loạn truy nã địch quân chủ tướng, lập xuống đại công, ít ngày nữa đem áp giải chủ tướng hồi kinh họp thành thẩm.

Ngày hôm nay chính là nước bụi khoảng không tướng quân hồi kinh ngày, hoàng đế Long Tâm cực kỳ vui mừng, đặc biệt tổ chức yến hội vì Thủy Tướng quân bày tiệc mời khách cùng ăn mừng.

Đây đương nhiên là phần lớn người vui sướng sự tình, đối với một số nhỏ người mà nói, hôm nay còn có một chuyện sẽ để cho bọn họ càng thêm vui sướng, song hi lắm môn, mừng vui gấp bội, cái kia chính là hôm nay chính là diệt trừ gian tặc Lý Tùy Phong thời điểm.

Được mời mà đến Các Đại Thần nhao nhao chúc mừng, chúc mừng Thủy Tướng quân lập xuống đại công, chúc mừng Hoàng Hậu nương nương có như vậy uy vũ huynh trưởng (Mẫu Tộc hưng vượng), chúc mừng lấy hoàng thượng mừng đến trợ thủ đắc lực, thủ hạ lại thêm một viên mãnh tướng.

Ngồi tại cao vị lên Chu Ung mặt cũng là tung bừng vui sướng cùng mọi người hàn huyên, nhưng nhìn kỹ đến, trong mắt thần sắc lại là hoàn toàn không có nửa phần vui mừng, có chỉ là vô tận đạm mạc còn có mơ hồ giãy dụa cùng nhỏ không thể thấy khủng hoảng cùng luống cuống, thật. . . Nhất định muốn giết Á Phụ sao?

Long Bào ống tay áo hạ quyền đầu hơi hơi nắm chặt, trong con mắt đau khổ cùng bị ai giao thoa, nhưng cuối cùng cuối cùng, vẫn là biến thành đạm mạc.

Ai bảo hán là Đế Vương đâu? Trách nhiệm của hán, trên người hán gánh vác hết thấy, đều không cho phép hán có tư tâm, không cho phép hán khư khư cố chấp, hán muốn cân nhắc rất rất nhiều, Đế Vương vốn nên vô tình, hoặc là nói chỉ có thể vô tình. . .

Ống tay áo vung lên, lại là một mảnh Đế Vương uy nghi. Phía dưới Đại Thần gặp này có nom nớp lo sợ ngậm miệng, ngồi thẳng thân thể của mình, lặng chờ Đế Vương lên tiếng.

Chu Ung gặp này chỉ là nhàn nhạt gật đầu, cao giọng mở miệng, thanh âm uy nghiêm ở trong đại điện quanh quẩn, "Thủy Tướng quân bắt bắt được địch quân chủ tướng có công, trăm tâm cực kỳ vui mừng, đặc biệt bày rượu yến vì Ai Khanh bày tiệc mời khách. Bất quá, ta gặp lúc này đã đến buổi trưa, tựa hồ còn có người chưa đến?" Nói ánh mắt thì tìm đến phía hán dưới tay một cái chỗ trống, ý tứ không cần nói cũng biết.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Bất Tướng Thuyết Thoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34 :. Sư phụ. . . Người về là tốt không tốt

Các Đại Thần nghe vậy nhìn lại, thấy là vị trí kia, không khỏi đều ở vừa mới chuẩn bị mở miệng ứng hòa miệng. Nhao nhao liếc nhau một cái, trao đổi dưới ánh mắt, cuối cùng đều là không hẹn mà cùng im miệng không nói, trên mặt chân chờ thần sắc hiển thị rõ.

Tuy nói hiện tại Lý Tùy Phong một phái đã hiện ra xu hướng suy tàn, nhưng bọn hán vẫn như cũ không dám đối Lý Tùy Phong mở miệng vạch tội, Lý Tùy Phong mười năm gần đây đến đem khổng Quốc Chính đại quyền uy tín đã xâm nhập nhân tâm, bọn họ đối Lý Tùy Phong tôn kính cùng e ngại cũng thành thói quen.

Nhưng những nhất tâm đó trung với Hoàng Triều, quyền cao chức trọng Lão Thần lại sẽ không như thế, gặp Chu Ung như vậy, trên mặt đều là toát ra vui mừng, chờ mong cùng về hưng phấn, một thân mặc tam phẩm cẩm tú triều phục hoa văn rồng già tiến lên, chính là Trần An, vừa định vạch tội vài câu, lại bị ngoài điện một trận cười sang sảng âm thanh cắt ngang.

"Ha ha ha, tham kiến bệ hạ, vì thần hôm nay có chuyện quan trọng trì hoãn cho nên tới trễ, mong rằng ngài nhỡ trách." Một tịch nghiêm cẩn lại rườm rà Chính Tứ Phẩm Đông Xưởng tổng quản triều phục, màu xanh đậm tay áo Mãng Bào rủ xuống đất mà rơi, đầu đội Hoa Linh lên rơi màu đỏ mĩ vĩ, tay cầm thước dài phát trần, một thân nghiêm nghị Phong Hoa, người đến chính là Lý Tùy Phong.

Bên cạnh hắn còn đi theo cái người mặc Chính Ngũ Phẩm màu mực triều phục tuổi trẻ thái giám, chính là Lý Phúc.

Tuy nhiên giống như quá khứ vẫn như cũ là một tịch màu mực hoa bào, búi tóc, phục trang, động tác nghiêm cẩn quy củ, nhưng là vô ý nhìn về phía Lý Tùy Phong trong mắt lại là một mảnh mọi loại tâm tình vô tạp đến cùng nhau phức tạp. Hắn rất lâu. . . Chưa thấy qua sự phục mặc như vậy chính thức, lần trước gặp sự phục mặc triều phục vẫn là bao lâu trước kia? Tựa như là nhỏ hoàng đế đến múa tượng chỉ linh bất đầu liên quan đến triều chính năm đó. . .

Thật thật giả giả, hư hư thực thực, thế nhân đều nói sự phục hại nước hại dân, dụng ý khó dò, là cái kẻ nịnh thần người, Lý Phúc đã từng cũng cho là như vậy, nhưng sự phục có đôi khi một ít cử động luôn làm hắn không hiểu. Rõ ràng những cái kia cử động cùng sự phục lợi ích tương tá, nhưng sự phục vẫn là làm cam tâm tình nguyện.

Hắn có khi cảm giác sự phục phẳng phất đem người trong thiên hạ làm quân cờ, thời cuộc làm bàn cờ, bày cái ô môn thiên hạ đại cục, mỗi người đều là ván cờ bên trong một quân cờ, bao quát sự phục, bao quát hắn. . .

Hắn cho tới bây giờ đều nhìn không thấu sự phục, tựa như lần này, hắn không tin lấy sự phục nhãn lực nhìn không ra lần này là cái Hồng Môn Yến, nhưng sự phục vẫn là tới, mà lại không có bất kỳ cái gì chuẩn bị. Duy nhất cùng ngày xưa khác biệt, cũng là lần này dự tiệc, sự phục cố ý đổi lại thân này phủ bụi nhiều năm triều phục, để hắn giúp nó xử lý búi tóc phục sức, một thân nghiêm nghị chính thức liền tới đến nơi này.

Cái này một loạt cử động, phẳng phất. . . Sự phục sớm biết hôm nay sẽ phát sinh cái gì giống như, mà lại vui vẻ tiếp nhận.

Đế Vương nghe được Lý Tùy Phong xưng hô cũng là hơi lạnh, nhìn lấy Lý Tùy Phong này tâm chính tề quan phục cách ăn mặc, thần sắc có chút hoảng hốt, trong miệng không khỏi nói mớ âm thanh, "Á Phụ. . .", cần gắm đúng là hắn chữ, gắm, tốt lạ lắm lại quen thuộc xưng hô, rất lâu không nghe thấy qua, giống như từ hắn đoạn tuyệt với Á Phụ sau thì không còn đã nghe qua.

Trong mắt không khỏi hiện lên mấy đạo nhớ lại chi sắc, khi còn bé mỗi ngày tại to như vậy tịch mệnh trong hoàng cung mong đợi nhất cũng là buổi trưa Á Phụ xử lý xong chính sự dưới hướng về sau đến thăm hắn thời điểm, khi đó Á Phụ chính là ăn mặc dạng này một bộ nghiêm cẩn rườm rà triều phục đi vào hắn cung điện nghiêm túc lại hòa ái hồ hắc gắm. . .

Lã chã nhắm mắt, trong mắt xúc động cùng giây phút bị cưỡng chế che giấu, thời gian vĩnh viễn là vô tình nhất, hết thấy đều trở về không được!

Các lão thần nghe nói Lý Tùy Phong xưng hô cũng là cả kinh, lập tức giận dữ dị thường, dám tại như vậy chính thức trường hợp gọi thẳng bệ hạ nhũ danh, quả thật đại nghịch bất đạo! Đang muốn mở miệng răn dạy, lại bị ngồi cao trên long ý Chu Ung cho vung tay áo cắt ngang.

"Tốt! Đã người đều đến đông đủ đêm đó yến liên bắt đầu đi. Á Phụ, nhập tọa đi." Đế Vương uy nghi cẩn trọng thanh âm truyền đến, các lão thần cũng chỉ đành giận dữ coi như thôi, hung hăng nhìn chằm chằm Lý Tùy Phong mắt, phát tay áo nhập tọa.

Mấy vị Lão Thần ở giữa liếc nhau, trong mắt đều là hiện lên một đạo ngoan lệ chi sắc, hôm nay nhất định phải diệt trừ cái này hại nước hại dân gian tặc! Người này đối bệ hạ ảnh hưởng thực sự quá lớn, Đại Hạ vương triều Hoàng tộc huyết mạch nếu muốn lâu dài kéo dài tiếp, nhất định không thể để cho một người như vậy tồn tại.

36. Cái kia sân khấu!

Quả nhiên là hôm nay động thủ sao! Hơi hơi kinh ngạc về sau, Lô Thiện Phượng Nhãn hơi hơi nheo lại, đưa tay lau đi từ xối lộn tóc lên trượt xuống giọt nước, che lại màu mực trong con mắt xẹt qua cười nhặt ý cùng mơ hồ chờ mong, hưng phấn.

"Làm sao vậy, ngươi đang nhìn cái gì?" Vương Quốc Huy gặp Lô Thiện động tác kỳ quái hỏi.

"Không có gì, chỉ là nghĩ đến một chút sự tình. Lại nói Vương Đạo hôm nay 《 quyền mưu 》 quay chụp liền đến này kết thúc, lần sau gặp hợp tác còn không biết lúc nào, ngươi không mời chúng ta ăn tiệc ăn mừng cái gì?" Lô Thiện quay người cầm cái khăn lông, một bên lau sạch lấy trên tóc nước mưa, một bên nói sang chuyện khác đối Vương Quốc Huy cười nhặt trêu chọc nói.

Vương Quốc Huy liền giật mình, lập tức cười sang sảng nói: "Ha ha ha, sớm chuẩn bị cho các ngươi tốt, ngay tại bên cạnh Long Diêu khách sạn, lần này ta thế nhưng là xuất vốn gốc, xem như khao dưới các ngươi bộ này bộ phim bên trong cho ta kinh hi. Vậy được rồi, nhanh lên, chờ các ngươi đói xong đừng ta mời các ngươi có một bữa cơm no đủ."

Lô Thiện cười ứng thừa câu phải đi phòng thử áo đổi lên đồ hóa trang, Vương Quốc Huy làm theo kêu gọi những người khác nhanh lên thu thập.

Một hệ liệt kết thúc công việc làm việc xong khắc phục hậu quả, ngoại trừ những cái kia muốn vội vàng qua còn lại đoàn làm phim Diễn viên quần chúng, còn lại một số chủ yếu nhân vật, có chút phần diễn vai phụ cùng đoàn làm phim công việc chủ yếu nhân viên đều cùng đi khách sạn.

Vương Quốc Huy chọn người thời điểm cũng phát hiện Phương Thành Vũ không tại, còn có chút nghi hoặc. Hỏi đoàn làm phim công tác nhân viên mới

biết được Phương Thành Vũ hôm nay có việc đi trước.

Vương Quốc Huy nhú mảy, trên mặt có chút không vui, cái này tân nhân lập đi lập lại nhiều lần dạng này là có ý gì. Lần này sớm rồi đi nói đều không cùng hắn nói một tiếng, là nhìn hiện tại quay chụp kết thúc, hắn cái này đạo diễn vô dụng, cho nên không coi vào đâu có đúng không! Liên thông cáo hàng chặt như vậy Ảnh Đế Tống Á Dân đều nguyên ý cho hắn mặt mũi này đến ăn cái này bỗng nhiên tiệc ăn mừng, cái này tân nhân thể diện thật lớn!

Tuy nhiên tức giận, nhưng cuối cùng Vương Quốc Huy cũng không nói cái gì, hừ lạnh một tiếng, mang theo một đám diễn viên cùng công tác nhân viên phải đi khách sạn. Phương Thành Vũ lần này xem như triệt để Thượng Liễu Vương Quốc Huy tâm lý sổ đen.

Gặp này, đi trong đám người chính Lô Thiện khoe miệng giương lên một vòng thanh càn tà tứ độ cong.

...

Hôm nay mưa to hạ thời gian phá lệ lớn lên, một hồi ăn mừng dạ tiệc sau bầu trời vẫn như cũ u ám, nước mưa tí tách tí tách rơi xuống, thỉnh thoảng còn truyền ra âm âm sấm sét vang dội âm thanh, ngay sau đó lại là một trận cuồng phong bạo vũ, lòng vòng như vậy, dường như không thôi.

Đạo diễn cùng còn lại các diễn viên đều uống có chút men say, dạ tiệc về sau, đều bị riêng phần mình người đại diện hoặc là trợ lý lái xe đón đi.

Bởi vì Lô Thiện ở tại đoàn làm phim lâm thời tức xá, tối nay tới tham gia tiệc ăn mừng thật không có một cái cùng đường với hắn, cũng có người biểu thị muốn đưa dưới Lô Thiện, có điều bị Lô Thiện cự tuyệt, nơi này cách lâm thời tức xá không xa, đi mười mấy phút không sai biệt lắm đã đến.

Mà lại hắn không một người đi qua, không có phụ Phương Thành Vũ một phen chuẩn bị à...

Chống lên màu đen cây dù, Lô Thiện đang muốn đi vào màn mưa, nhưng lại bị từng tiếng lảnh thanh âm gọi lại, phóng ra bước chân hơi động, liền nhìn thấy thay đổi một thân Long Bảo ăn mặc quần áo thoải mái Tống Á Dân chạy tới, bên cạnh còn đi theo hắn một mặt bất đắc dĩ thần sắc trợ lý.

"Cái này cho ngươi, làm bằng hữu lễ gặp mặt." Tống Á Dân chạy tới khí còn không có thở đều đặn, liền đem một cái xô đưa cho Lô Thiện.

Lô Thiện hơi lảng, nghi hoặc tiếp nhận xô, lật nhìn vài lần, thần sắc vì kinh, chần chờ ngược mắt, "Cái này, ngươi cho ta? Không, phần này lễ ta không thể nhận." Nói đem xô đưa trở về. Đây là bộ phim cộng thêm nam chính sắc phần diễn kịch bản kịch bản, không sai, là điện ảnh nhân vật, không phải phim truyền hình, cho nên phần này lễ phân lượng cũng không nhỏ.

Tống Á Dân thật vất vả thở đều đặn khí, ngồi thẳng lên đến, nhưng không có tiếp nhận Lô Thiện đưa trả lại kịch bản. Ngược mắt chăm chú nhìn chính Lô Thiện, cười nói: "Thu cất đi, kỳ thực nói là đem ngươi trở thành bằng hữu, còn không bằng đem ngươi trở thành đối thủ cùng tri kỷ. Hiện tại ngươi tại trong vòng thực lực là đủ rồi, nhưng tư lịch còn chưa đủ, đã xem như đối thủ đương nhiên phải công bình lý do, ta chờ ngươi, chờ ngươi cùng ta bình khởi bình tọa ngày ấy, chúng ta cùng một chỗ trùng kích vào phía trên vị trí kia!"

Nói Tống Á Dân tay hướng lên chỉ chỉ,

Trong mắt tàn mát ra hào quang sáng chói, cái kia một cái chớp mắt ẩn chứa quá nhiều tâm tình, nồng đậm hướng tới chí sắc cùng vô tận kiên trì vô tận, hoàn toàn không che giấu biểu đạt ra một cái trầm mê diễn kỹ diễn viên đối vị trí kia nồng đậm nhiệt tình cùng vô cùng khát vọng.

Vỗ vỗ Lô Thiện bả vai không cho Lô Thiện phản ứng thời gian liền mang theo người đại diện lên xe.

Nhìn qua mau chóng đuổi theo Minivan, coi lại mắt trong tay một cái có chút bị nước mưa ướt nhẹp kịch bản, Lô Thiện trong mắt dần dần hiện ra nụ cười thần nhiên, còn có chút ẩn ẩn vận vận cổ chấp cùng điên cuồng.

"Đã như vậy phải không? Vậy ta... Nhận." Lô Thiện nhẹ nhàng nỉ non nói, cái kia sân khấu sao? Hắn sớm tối muốn leo lên qua, đời trước thêm đời này, cái kia sân khấu đã thành hắn sâu nhất chấp niệm.

Đem kịch bản bỏ vào trong ngực, chống đỡ màu đen cây dù chậm rãi đi vào màn mưa.

...

Mưa to vẫn như cũ như trút nước, một đạo Thiểm Lôi qua đi, điên cuồng chiếu nghiêng xuống, cuồng phong gào thét thổi mưa to hỗn loạn nghiêng, cũng thổi cây dù rung động không thôi. Nhưng bất luận cuồng phong tàn phá bão bãi có bao nhiêu điên cuồng, UU đọc sách vạn ưu K an SHu. MCo m cây dù nhọc nhằn vẫn như cũ bị Lô Thiện vững vàng nắm trong tay, ánh mắt nhàn nhạt vững bước hướng đoàn làm phim lâm thời tức xá đi đến.

Bởi vì dần dần đi vào ban đêm, bầu trời càng hắc chìm, đi qua đầu kia náo nhiệt thương nghiệp phố nói về sau, liền đi vào yên tĩnh Cổ Thành.

Hai bên đường đèn đường lóe lên tản ra hơi vàng sắc màu ấm quang mang, vốn nên cho người ta mang đến ấm áp, nhưng ở lấy hoàn toàn yên tĩnh ngõ cổ bên trong, phối hợp cái này sấm sét vang dội, mưa to như trút nước, lại cho người ta một loại lung lay sắp đổ, không chịu nổi tiếp nhận cảm giác, phảng phất chỉ cần một cơ hội chút ít này yếu quang mang liền sẽ vỡ vụn, một lần nữa trở về đến vô cùng vô tận,ọa lạc trong bóng tối qua.

Đi đến một cái giao lộ Lô Thiện cước bộ hơi ngừng lại, giương mắt vô ý đảo qua đầu đường một cái lóe tia cực tím hồng quang Cameras cùng bên cạnh trong ngõ nhỏ một cái hắc ám chật hẹp phân nhánh miệng, khoe miệng hơi hơi câu lên, trong mắt chờ mong cùng tàn ngược thần sắc hiện lên. Cũng là cái này, tốt nhất đi sẵn vị trí. Nhưng hắn cũng không xác định Phương Thành Vũ có thể hay không làm như thế...

Có điều ngay tại Lô Thiện đứng vững không bao lâu, sau lưng đột nhiên một đạo quang mang chói mắt soi tới, nương theo lấy chói tai xe hơi tiếng oanh minh, còn có loại kia cực hạn nguy hiểm đến cảm giác, Lô Thiện trong nháy mắt làm ra phản ứng, một cái trước nhào lộn, lộn vòng vào bên cạnh một cái chật hẹp hẻm nhỏ.

Không có quan trên người nước bùn, chậm rãi đứng lên. Nghe phía ngoài hẻm một trận chói tai tiếng thắng xe, Lô Thiện hơi hơi cúi môi, đầu này hẻm nhỏ có thể vào không được xe.

Có điều thần sắc cũng có nhân nhậ bất đắc dĩ, đây vốn là hấn nghĩ tới Phurong Thành Vũ sẽ làm ra xấu nhất cũng là nhất không lý trí một loại cách làm, nhưng hấn không nghĩ tới Phurong Thành Vũ thật đúng là hết lần này tới lần khác lựa chọn loại này.

Một đạo xe hơi tiếng mở cửa về sau, Phurong Thành Vũ thân ảnh chậm rãi xuất hiện ở cửa ngõ, trong tay cầm một cái che kín cái nắp đựng đầy dịch thể bình thủy tinh, chậm rãi ngừng đầu, Phurong Thành Vũ trong mắt mang theo cực hạn âm ngoan, khóe môi nhếch lên quái dị mà nụ cười dữ tợn...

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Bất Tử* theo *Thuyết Thoại Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương : 37. Vậy ta liền giúp người 1 thanh

Nhìn thấy Phurong Thành Vũ trong tay cái kia đựng đầy dịch thể bình thủy tinh, Lô Thiện đồng tử hơi co lại, quả nhiên, là loại này buồn nôn nhất thủ đoạn! Hơi hơi nhếch lên môi mỏng, khóe miệng treo lên một vòng trào phúng mà băng lãnh độ cong. Hấn nên cảm tạ hôm nay là cái trời mưa xuống, bình này A xít còn che kín nắp bình sao?

Giương mắt nhìn hướng Phurong Thành Vũ ánh mắt đã là một mảnh thấu xương băng lãnh, vậy dạng này thì không trách hấn.

Mưa to điên cuồng rơi xuống, không có xe hơi cùng dù che đây, tàn phá bờ bãi nước mưa nhanh chóng dính ướt Lô Thiện cùng Phurong Thành Vũ quần áo, cuồng phong xen lẫn mưa to ào ào quét vào trên thân hai người lộn tóe lên không ngừng hướng phía dưới thấp nước, nước mưa rất nhanh mờ hồ hai người ánh mắt.

Một trận Thiểm Lôi đập tới, tại một mảnh ban ngày chói mắt trắng bạc bên trong, trong điện quang hóa thạch, thừa dịp Phurong Thành Vũ vừa mới mở ra nắp bình trong nháy mắt đó, như lôi đình dùng cán dù hung hăng đánh vào Phurong Thành Vũ cùi chỏ chỗ.

To lớn lực đạo để A xít bình trực tiếp thoát ly Phurong Thành Vũ trong tay, có điều bởi vì vừa mới rơi vãi động tác đã làm ra, một kích kia tuy nhiên để A xít tung ra lộ tuyến sinh ra sai lầm, nhưng vẫn như cũ hướng Lô Thiện bên này rắc tới.

Lô Thiện ngưng lỏng mày, trong nháy mắt đề xuống cán dù, chống ra màu đen ô lớn.

"Chi ——" một tiếng âm thanh chói tai quanh quẩn tại hẻm nhỏ yên tĩnh, một cổ nồng đậm gay mũi vị đạo chui vào trong mũi, đại lượng nồng A xít tung tóe vẩy vào màu đen cây dù lên cùng nước mưa sau khi va chạm tán mát ra kịch liệt ăn mòn khói đặc.

Theo rằng rắc một tiếng bình thủy tinh rơi xuống đất tiếng vỡ vụn, trong bình còn thừa lại không ít nồng A xít cũng đổ đi ra, cùng mặt đất tích chầy xuống nước mưa hỗn tạp không ngừng phát ra xì xì âm thanh.

Tuy nhiên có cây dù che chắn nhưng vẫn là có một số nhỏ nồng A xít tung tóe hắt tới Lô Thiện góc áo bên trên, nhưng đi qua nước mưa pha loãng thật không có bao lớn thương tổn. Nhân nhậ lấy ra cây dù, nhìn về phía Phurong Thành Vũ ánh mắt lại là càng băng lãnh lạnh, dường như thâm uyên Hàn Đàm sự lạnh lẽo thấu xương, còn kèm theo có chút ngoan lệ cùng cuồng loạn.

Phurong Thành Vũ gấp này cũng là trong nháy mắt ngây người, nhìn thấy Lô Thiện cái kia lạnh lẽo ánh mắt dưới thân thể ý thức có chút rụt rè, không khỏi có chút bối rối lùi về phía sau mấy bước. Nhưng vững vàng quyết tâm Thần Hậu, lại là có chút then quá hoá giận.

Thời gian dài bị chèn ép si nhục cảm giác, nội tâm gãy dựa bất an, vừa mới tại Lô Thiện trước mặt nhất gan, đây hết thấy hết thấy, tại cái này lôi đình bạo ngược đêm mưa, vắng vẻ yên tĩnh vắng vẻ ngõ cổ bên trong phảng phất bị phóng đại đến cực hạn. Đáy mắt hung ác nham hiểm trở nên càng thêm điên cuồng, dường như mất lý trí, một đôi đôi mắt đầy tia máu hung hăng nhìn chăm chăm Lô Thiện, trong mắt bắn ra mãnh liệt hận ý cùng sát ý!

Dựa vào cái gì! Dựa vào cái gì mỗi người đều có thể giẫm tại trên đầu của hấn! Dựa vào cái gì tất cả mọi người có thể dưới ánh mặt trời sống như vậy hạnh phúc khoái lạc, mà hấn chỉ có thể ở u ám trong khe hẹp đáng thương mà hèn mọn tham sống sợ chết! Dựa vào cái gì a!

"Lô Thiện vì cái gì ngươi muốn xuất hiện! Vì cái gì ngươi lặp đi lặp lại nhiều lần xáo trộn kế hoạch của ta, rõ ràng ta liền muốn xoay người! Đều là ngươi! Đều là ngươi!" Phurong Thành Vũ điên cuồng hướng Lô Thiện gào thét, con mắt trợn càng lớn, trông trắng mắt lên huyết sắc bởi vì nước mưa nhuộm dần

nguyên nhân trở nên càng thêm đỏ bừng, tuyệt vọng mà được ăn cả ngã về không nhìn lấy Lô Thiện.

"Lô Thiện ta muốn giết ngươi! Đứng, giết ngươi, hết thấy đều sẽ khôi phục bình thường. . . Những người đó liền không tìm được ta. . ." Đường như điên lâm bầm cái gì, Phương Thành Vũ từ trong ngực rút ra một thanh sắc bén dao găm, ánh mắt âm ngoan hướng Lô Thiện lao đến.

Lô Thiện kinh thường bủi môi, một cái lui bước nghiêng người, mượn đâm tới lực đạo, bắt lấy Phương Thành Vũ cổ tay, đột nhiên một áp chế, trực tiếp đem Phương Thành Vũ cánh tay cho tháo.

Ngoan lệ đối với Phương Thành Vũ bụng cũng là đánh một cùi chỏ, dưới chân cũng không có nhân từ, đối đầu gối xương đùi liền trực tiếp đập xuống dưới.

Nghe Phương Thành Vũ phát ra thống khổ tru lên, Lô Thiện thần sắc trên mặt nhưng không có bất kỳ biến hóa nào, ánh mắt nhàn nhạt mang theo chút trào phúng.

Cúi người, đem Phương Thành Vũ cầm đao cái tay kia xoay chuyển tới, gắt gao chế trụ Phương Thành Vũ cổ tay, nhìn lấy thanh này nhìn quen mắt đao, không khỏi trong mắt trào phúng thần sắc càng sâu. Cây chủy thủ này kiểu dáng chính là hôm nay hắn quay phim ám sát Lý Tùy Phong cái kia thanh đao nhọn.

Hung hăng cầm bốc lên Phương Thành Vũ hàm dưới,

Đem nâng lên, tới đối mặt, không che giấu chút nào trong mắt kinh thường cùng xem thường, châm chọc nói: "Cây đao này hẳn là hôm nay quay phim lúc, chuẩn bị hãm hại ta dùng a, ngươi nếu là thật thanh cái kia thanh đao cụ dao găm đối thành thanh này, ta còn kính ngươi là đầu hán tử. Nếu là ngươi quay phim lúc bị đâm thương tổn, còn có thể mang đến cho ta điểm phiền phức. Thế nhưng là ngươi liền chút điểm ấy thương tổn cũng không dám thụ, còn chơi cái rầm hãm hại a! Kê hèn nhất!"

Phương Thành Vũ bởi vì hàm dưới bị cầm bốc lên, bộ mặt là trực tiếp đối mura to, cuồng phong xen lẫn rơi xuống phía dưới nước mura hung hăng quất vào Phương Thành Vũ trên mặt, bởi vì thân thể quá phận đau đớn tăng thêm nước mura đá kích, Phương Thành Vũ khuôn mặt đều có chút vận vẹo, nước mắt, nước mura, nước mũi xen lẫn cùng một chỗ hướng hai bên trượt xuống. Ánh mắt bên trong hiện lên thống khổ, hoảng sợ còn có vô tạp cùng một chỗ bất đắc dĩ tuyệt vọng, không cam lòng giãy dụa mâu thuẫn cơ hồ muốn đem chính hắn đều bức cho điên mất.

Nhìn về phía Lô Thiện trong mắt cũng nhiều mấy phần ý sợ hãi cùng thống khổ không cam lòng, tuyệt vọng quát âm lên: "Ngươi lại biết cái gì? Đứng! Ta chính là kẻ hèn nhất thì sao, ta chính là sợ hãi, ta chính là người nhất gan quý, sợ trúng! Ta chỉ muốn tham sống sợ chết, thế nhưng là vì cái gì các ngươi cả đám đều không buông tha ta!

Những người đó bao giờ cũng không đang ngó chừng ta, Lâm Gia Di lại một mực phòng bị ta, thật vất vả áp dụng kế hoạch, lại bị ngươi làm hỏng! Vì cái gì các ngươi cả đám đều muốn cùng ta đối nghịch! Ngươi một mực dọa lạc xuống dưới không tốt sao, tối thiểu so còn có thể khỏe mạnh sống sót, mà ta chỉ cần thất bại, ta liền sẽ chết a! Những người đó cảm thấy sẽ không bỏ qua ta! Lô Thiện ngươi liền xin thương xót đi, rời khỏi làng giải trí có được hay không. . ." Nói ra tới hậu phương thành vũ cơ hồ sụp đổ hướng Lô Thiện cầu xin.

Nghe vậy Lô Thiện thần sắc chưa biến, ánh mắt bên trong lại càng băng lãnh, mỏng lạnh, còn ảm ảm hiện lên một đạo phần nộ cùng khát máu. Cười nhạo một tiếng, môi mỏng bên trong phun ra phảng phất vận băng lời nói: "A, ta không biết ngươi có chuyện gì khó xử, nhưng nổi thống khổ của ngươi dựa vào cái gì muốn để người khác tới giúp ngươi công! Ngươi lại thế nào biết người khác bị thương tổn sau còn có thể sống thật tốt!"

Nguyên chủ về sau nào có một điểm Lâm Thành vũ nói tới khỏe mạnh sống sót, đã mất đi sự nghiệp, đã mất đi ái tình, đã mất đi tôn nghiêm, tại vô số chữ rửa âm thanh, thân nhân phỉ nhổ cùng nội tâm sụp đổ bên trong tuyệt vọng tự sát! Đây chính là Phương Thành Vũ nói tới sống rất tốt sao!

"Ngươi phạm vào sai lầm, dựa vào cái gì muốn người khác giúp ngươi gánh chịu!" Lô Thiện không khỏi cũng sinh ra mấy phần lửa giận, hung hăng hất ra nắm Phương Thành Vũ hàm dưới tay, đứng dậy đối Phương Thành Vũ trong lồng ngực cái nào đó huyết vị đập xuống.

Nhìn lấy Phương Thành Vũ cuộn mình dậy thân thể, khỏe môi câu lên nhàn nhạt cười lạnh, "A, ngươi không phải là không muốn rơi xuống cái gọi là 'Những người kia' trong tay à, vậy ta liền thành toàn ngươi, hảo tâm giúp ngươi một cái!"

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Bất Tưởng Thuyết Thoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương : Ba mươi tám. Người điên!

Nói nhếch miệng lên một vòng hung ác nham hiểm khát máu nụ cười, một tay bắt lấy Phương Thành Vũ tay để hắn thanh bởi vì đau đớn không có cảm

chắc rơi xuống đất dao găm một lần nữa nhặt lên, tìm đúng góc độ, một cái tay khác đối sắc bén chui thủ lóe hàn quang liền trực tiếp nắm lấy qua.

Sắc bén lưỡi dao trong nháy mắt cắt đứt lòng bàn tay da thịt, máu tươi từ lòng bàn tay tuôn ra, một mảnh huyết sắc lan tràn ra, từng tia từng sợi máu tươi truyền ra, máu đỏ tươi theo đầu ngón tay hướng phía dưới giọt giọt nhỏ xuống lấy.

Lô Thiện lại là hồn nhiên không thèm để ý chậm rãi buông lỏng tay ra, thần sắc trên mặt không có bất kỳ biến hóa nào, mi mắt cũng không có nhú một cái, dường như cảm giác không thấy lòng bàn tay truyền đến âm nhói. Không có để ý đã dọa sợ Phương Thành Vũ, tìm đúng vị trí, nắm Phương Thành Vũ cầm dao tay đối với mình trên cánh tay vừa tron mấy cái dao.

"Người... Người... Người cái người điên!" Phương Thành Vũ kịp phản ứng, hoàn toàn bị Lô Thiện dọa người cử động dọa sợ. Lô Thiện sao có thể làm được! Lãnh huyết đến loại trình độ này! Xuống tay với chính mình ác như vậy! Hơn nữa còn tinh táo đến loại trình độ này, giống như cảm giác không thấy đau nhức một dạng...

Loại này phảng phất không có nhân tính bằng lãnh để Phương Thành Vũ cảm nhận được một loại phát ra từ nội tâm sợ hãi, một cỗ băng lãnh ý lạnh từ lòng bàn chân chui lên, theo lưng chui lên đỉnh đầu, trong nháy mắt toàn thân toàn thân, tựa hồ cũng tản ra sự lạnh lẽo thấu xương, Phương Thành Vũ vội giãy giụa suy nghĩ muốn tránh thoát Lô Thiện tay chương không, thanh âm đều đang run rẩy.

"Người điên? Ta chỉ là đang giúp người, người không phải sợ bị những người đó bắt được à, vậy ta thì đưa người đi một cái những người đó bắt không được chỗ của người. Cố ý thương tổn tội, xe tập, nông A xít, Khai Phong dao găm, trọng thương ý đồ rõ ràng, đã khiến người bị hại nhiều chỗ cắt thương tổn,... Cầu nguyện chính người trước kia không có phạm án ghi chép đi, không phải vậy mười năm trở lên, cả một đời cũng có khả năng"

Lô Thiện nhếch miệng lên một vòng yêu dã độ cong, nhấp máy bởi vì mất máu quá nhiều có chút phai màu môi mỏng, tàn phá bữa bãi mưa to dưới lộ ra phá lệ lý trí điên cuồng khiến người ta đáng sợ.

"Người... Người thật là một cái người điên, ma quỷ!" Phương Thành Vũ thật vất vả đem hết toàn lực tránh thoát Lô Thiện kiềm chế, gần như sụp đổ thanh cái kia thanh nhuộm máu dao ném ra ngoài, đỉnh một tiếng dao găm rơi xuống đất, phía trên vết máu rất nhanh liền bị choáng nhiễm ra... Phương Thành Vũ nhìn lấy dính đầy Lô Thiện vết máu tay, loại kia dính dính cảm giác cùng ảm áp thông qua xúc giác thần kinh truyền đến não hải, vừa mới tay cầm dao cánh tay không khỏi run rẩy càng thêm lợi hại.

Người điên! Biến thái! Dạng này Lô Thiện quả thực lý trí biến thái khiến người sợ hãi, liền vì cam đoan thanh chính mình đưa đi ngục giam liền xuống ác như vậy tay sao? Nhìn qua Lô Thiện trong mắt không khỏi tản mát ra cực hạn sợ hãi, đáng sợ, dạng này lý trí người điên tựa hồ so với cái kia người còn muốn đáng sợ... Phương Thành Vũ hai tay chống tại nước bùn nước bắn hỗn tạp trên mặt đất, nỗ lực chống đỡ thân thể, hướng (về) sau từng bước từng bước chuyển dời lấy.

Lô Thiện không để ý đến Phương Thành Vũ e ngại, lạnh lùng đi ra phía trước, không để ý Phương Thành Vũ sợ hãi, đối lòng ngực của hắn chỗ cái nào đó huyết vị thì nhất quyền đập xuống, cái huyết vị này vẫn là hắn đời trước học võ thuật lúc nghe sư phụ đề cập tới, đánh xuống có thể khiến người ta đau sống không bằng chết, nhưng cũng liền mấy canh giờ, thời gian trôi qua sau sẽ không ở trên thân thể lưu lại tổn thương gì. Tại mấy lần đối phó những buồn nôn đó trên thân người cũng thí nghiệm qua, xem như rất nhàn nhuễn.

Không có để ý tại ư trong nước cuộn thành một đoàn Phương Thành Vũ, một đạo Thiểm Lôi đập tới, yên tĩnh ngõ cổ phảng phất giống như sáng như ban ngày, Lô Thiện hơi hơi nhắm mắt ngửa đầu, nhận lấy mưa rào tầm tã tấy lể, mặc cho nước mưa đánh vào trên mặt của hắn, thổi loạn tóc của hắn, tấy đi hàn lạnh lòng ảm trầm tâm tình.

Rất lâu không có động thủ, đều có chút lạnh nhạt, mỗi lần xử lý chuyện như vậy trong lòng của hắn đều rất lợi hại phức tạp, hắn thật không rõ, vì cái gì trên đời luôn có người ưa thích đắm chìm trong tham luyến, dục vọng, ghen ghét, xa xỉ muốn, u ám, mục nát bên trong, thanh tổn thương người khác xem như đương nhiên, thậm chí còn có thể cảm giác được biến thái khoái ý...

Lần nữa mở mắt đã rút đi trong mắt lạnh lùng tâm tình, thoải mái bất đắc dĩ vuốt vuốt đầu lông mày, thật là, muốn nhiều như vậy làm gì, chỉ cần sống tốt chính mình liền tốt, hắn lại có thể quản đến cái gì đâu, vậy tóc lên nước mưa, khỏe miệng hơi hơi bút lên nhàn nhạt bất đắc dĩ đường cong.

...

Đi đến góc tường cho 110 đi điện thoại,

Thanh chuyện mới vừa rồi đơn giản tự thuật lượt, liền ngồi chồm hóm ở góc tường chờ đợi.

Gió chẳng ngừng, mưa không ngừng, đêm tối yên tĩnh một mảnh, ngõ cổ bên trong, hai người đều là lặng im không nói. Phương Thành Vũ là đau nói không ra lời, Lô Thiện thì là an tĩnh chờ đợi xe cảnh sát đến, ở trên người xé rách xuống tới mấy khối vải rách đem vết thương thô sơ giản lược băng bó đơn giản xuống.

"Đỉnh linh linh" một trận chuông điện thoại vang lên, Lô Thiện mắt nhìn điện báo biểu hiện, là Từ Hoàn, hơi hơi khiêu mi, tiếp lên điện thoại.

"Lô Thiện hôm nay « quyền mưu » quay chụp hẳn là kết thúc đi, đêm nay có thời gian không? Tôi công ty một chuyến. Có cái trọng yếu đồ, vật cho người xem dưới, là liên quan tới Phương Thành Vũ, người mấy ngày nay cẩn thận phía dưới thành vũ, không nghĩ tới tiểu tử này môn đạo rất sâu, bối cảnh đen như vậy..." Đầu bên kia điện thoại Từ Hoàn mang theo lo lắng thanh âm truyền đến.

Lô Thiện cười khổ, không phải phải chú ý a, vừa mới đều đã động thủ, có điều cũng không cùng Từ Hoàn nói vừa mới chuyện này để Từ Hoàn lo lắng cho hắn, "Ừm, biết, ta ban đêm chạy trở về." Mưa to ào ào ào rơi xuống đất âm thanh vô tap lấy Lô Thiện mất máu quá nhiều có chút thanh âm khàn

khàn từ điện thoại truyền đi qua.

Từ Hoành hơi lảng, "Người bây giờ ở đâu? Thanh âm làm sao như thế là lạ?"

"Bây giờ đang ở bên ngoài, mưa đâu, hôm nay bé mặc, Vương Đạo mời ăn một trận tiệc ăn mừng, vừa mới ăn xong, ta đang về lâm thời tức xá trên đường. Có chút ít sinh bệnh, khả năng có chút giọng mũi." Nghe vậy Lô Thiện bắt đầu nói ra.

Bên kia Từ Hoành nghe xong Lô Thiện bị cảm, lúc này mạo mạo phần hòa khí, "Ta cũng là phục người, liền không có gặp qua như thế không bớt lo nghệ nhân! Khách sạn không được không phải ở cái gì lâm thời tức xá, còn thanh chuyên gia trang điểm cùng trợ lý cho sớm phải trở lại, nói cái gì tự mình một người tại đoàn làm phim là có thể đem chính mình chiếu cổ rất tốt! Đây chính là người nói rất hay! . . ."

Nghe Từ Hoành bên kia lại bắt đầu, Lô Thiện bắt đầu đi lần nữa thanh điện thoại cảm xa, chờ Từ Hoành mắng xong bớt giận mới nhân nhạ mở miệng nói ra: "Ta thói quen ở đoàn làm phim lâm thời tức xá, hai người bọn hắn ở không quen, ta cũng không thể ép buộc người ta đi, cùng làm cho không thoải mái còn không bằng ta một người tại đoàn làm phim."

"Người. . . Ta đúng là không có cách nào nói người!"

. . .

Hai người lại hàn huyên vài câu mới cúp điện thoại, Lô Thiện hơi hơi thở dài, trong mắt trước kia còn chưa hoàn toàn rút đi mông lạnh cũng dần dần biến thành nhân nhạ ấm áp.

Mưa vẫn như cũ tí tách tí tách rơi xuống, cúp điện thoại Lô Thiện ngồi dựa vào ngõ cổ đá xanh trên vách tường, an tĩnh chờ lấy cảnh sát đến.

Ước chừng hơn một giờ đợi sau Lô Thiện liền nghe đến xe cảnh sát mình đích thân, Lô Thiện hơi hơi câu môi, chênh lệch thời gian không nhiều vừa vặn, vừa mới hẳn làm lực đạo không phải rất lớn, không sai biệt lắm hiện tại nên chậm đến đây. Nghiêng đầu, quả nhiên thấy vừa mới tại thấu xương trong đau đón chậm tới, ngồi dựa vào trên vách tường Phương Thành Vũ, ánh mắt bên trong hiện lên một đạo nhân nhạ nụ cười trào phúng.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Bất Tướng Thuyết Thoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương : 39. Không có việc gì, trực tiếp và

Xe cảnh sát chạy đến cửa ngõ dừng lại, mấy cái người mặc chế phục cảnh sát đi đến, ngừng được ngõ hẻm trong mùi máu tươi, nhìn thấy bên trong bừa bộn tràng cảnh ngã không có gì kinh ngạc, dù sao chuyện như vậy bọn họ xử lý nhiều.

Giải quyết việc chung hỏi thăm người nào gọi điện thoại báo cảnh sát, Lô Thiện nghe vậy chống lên thân thể, mắt máu quá nhiều để hắn có chút mê muội, lắc lắc đầu đi tới mấy cái cảnh sát trước mặt, thanh âm khàn khàn nói: "Là ta."

Nhìn thấy Lô Thiện trương này quen thuộc mặt cùng hắn hiện tại vết máu khắp người bộ dáng, mấy cái cảnh sát đều mười phần kinh ngạc.

Tuy nói cái này một mảnh thuộc về Điện Ảnh và Truyền Hình quay chụp khu vực, bọn họ đoán được người trong cuộc có thể là diễn viên hoặc đoàn làm phim công tác nhân viên, nhưng không nghĩ tới sẽ có Lô Thiện dạng này hiện tại chính hòa ngôi sao tồn tại. Đoạn thời gian trước trên Internet không ít Lô Thiện tin tức, mấy cái cảnh sát cũng đối gương mặt này rất quen thuộc, nếu như lần này tập kích việc quan hệ Lô Thiện dạng này nhân vật công chúng, sự kiện này sức ảnh hưởng liền sẽ không nhỏ.

Bởi vì phía ngoài bằng bạc mưa to, chung quanh cũng không có chỗ tránh mưa, vì chiếu cổ Lô Thiện vết thương trên người, mấy cái cảnh sát góp nhạ hiện trường căn cứ chính xác vật sau liền đem Lô Thiện, Phương Thành Vũ hai người dẫn tới trên xe cảnh sát. Cảnh sát kiểm chế Phương Thành Vũ thời điểm hắn cũng không có phản kháng, hoặc là nói hắn đã không còn khí lực phản kháng, nghe lời đi theo Thượng Liễu xe cảnh sát.

Mấy cái cảnh sát cẩn thận hỏi thăm chuyện đã xảy ra, Lô Thiện từng cái tự thuật, Phương Thành Vũ trong lúc đó phức tạp nhìn Lô Thiện mấy mắt, nhưng cũng không có phản bác. Hắn hiện tại là đối Lô Thiện thật sợ hãi, loại này băng lãnh không có nhân tính người điên thật để hắn phát ra từ nội tâm hoảng sợ.

Mà lại. . . Lô Thiện nói có một chút không sai, cái kia chính là vào ngục giam cũng so rơi xuống những nhân thủ đó bên trong muốn tốt hơn nhiều. . . Tại cảnh sát hỏi thăm hắn lúc, hắn cũng không có phủ nhận, thừa nhận chính mình là ma quỷ ám ảnh.

Lô Thiện gặp này khiêu mi, hơi kinh ngạc, nhưng nghĩ tới cái gì, trong mắt lóe lên một đạo vẻ hiểu rõ, khóe miệng lại phủ lên nhân nhạ cười lạnh, ở bên

ngoài tránh thoát những người kia chừng không còn có thể tiêu dao sống cả một đời, nhưng ở trong ngục giam. . . Ha ha, ai biết người sẽ đợi bao lâu đây. Hơi hơi trông mắt, che đầy dưới trong mắt chợt lóe lên ngoan lệ chỉ sắc.

Mấy cái cảnh sát kiểm tra trên thân hai người thương thế, cũng không có tại Phương Thành Vũ trên thân phát hiện vết thương rất lớn, chỉ có mấy khối không đáng chú ý máu ứ đọng. Mà Lô Thiện trên thân lại có mấy đạo dữ tợn vết đao, lại thêm vừa mới bọn họ thu tập được cái kia thanh nhuốm máu dao găm, sự tình đã rất rõ, lần này cũng là một kiện cố ý thương tổn sự kiện.

Bởi vì Lô Thiện trên người có mấy vết thương không coi là nhỏ, cần khâu lại, mà lại cũng cần đi bệnh viện nghiệm cái thương tổn, một vị cảnh sát thì cùng hắn cùng đi bệnh viện. Phương Thành Vũ thì bị mang về sở cảnh sát tiếp tục thẩm vấn, án kiện vẫn còn tiếp tục trong điều tra, dù sao chuyện này cũng không tính toán nhỏ, tâm lý sáng tỏ là một chuyện, nhưng cũng phải thanh chứng cứ cái gì đều thu thập đủ, mới có thể xác lập án kiện.

. . .

Trên ô tô, nhìn ngoài cửa sổ đông nghịt, ăn chơi trác táng, Lô Thiện hơi hơi mấp máy cánh môi, trong mắt ám trầm cùng yêu đã cũng bị cửa sổ thủy tinh bên ngoài khúc xạ tiến đến sắc thái lộng lẫy cho che giấu, thần sắc một mảnh lạnh nhạt.

Bất luận Phương Thành Vũ qua sở cảnh sát có thể hay không nói ra chân tướng sự tình, nhưng chuyện này đã định tính, chứng cứ vô cùng xác thực, Phương Thành Vũ làm sao tránh cũng không trốn mất.

Đầu kia trong hẻm nhỏ không có Cameras, nhưng này điều trên đường chính có. Xe là Phương Thành Vũ, xe tập là thật, Phương Thành Vũ cầm A xít dưới bình xe động tác cũng bị ghi chép lại, trong hẻm nhỏ vỡ vụn A xít bình, nhuốm máu chỉ có Phương Thành Vũ vãn tay dao găm, bị mực nát phai màu màu đen cây dù. . .

Hết thấy hết thấy đều nhất định tốt, Phương Thành Vũ là tránh không xong.

. . .

Đến bệnh viện sau Lô Thiện đi trước nghiệm cái thương tổn, sau đó cùng theo tiến hân tới cảnh sát đi khâu lại vết thương phòng phẫu thuật. Bởi vì cần nhắc đến Lô Thiện là công chúng nhân vật, vì để tránh cho ảnh hưởng, liền không có để hân đi bình thường trình tự, trực tiếp đem hân dẫn tới phòng cấp cứu.

Vì hân khâu lại vết thương chính là một tên lão thầy thuốc cùng hai tên y tá trẻ tuổi, hai nữ sinh chính trực thanh xuân, cũng Truy Tĩnh, rõ ràng nhận biết trong khoảng thời gian này chính hóa Lô Thiện, nhìn thấy hân thân này đáng vẻ chạt vật cùng đầy người vết máu đều dọa đến bịt miệng lại.

"Lô. . . Lô Thiện! Ông trời của ta! Người làm sao lại biến thành cái dạng này!" Bên trong một cái hơi lớn tuổi một điểm y tá kịp phản ứng thấp giọng hô nói,

Bước lên phía trước thanh Lô Thiện đỡ đến trên giường bệnh.

"Thế nào, Tiểu Nam người biết bệnh nhân này? Bạn mới bạn trai?" Đang phối được râu tóc hoa râm lão thầy thuốc quay đầu trêu chọc cười hỏi.

"Không, phạm lão! Hân là gần nhất vô cùng hóa một cái ngôi sao." Cái kia gọi Tiểu Nam y tá xấu hổ giải thích nói.

"Ngôi sao? A, nguyên lai là cái ngôi sao a." Phạm thương nhúu mày, trong mắt ẩn ẩn hiện lên mấy phần không thích chỉ sắc. Không đang nói cái gì, chăm chú phối lên thuốc.

Gặp lão thầy thuốc thái độ, Lô Thiện khề nhúu mày, có điều cũng không nói cái gì, nghiêng đầu đối cái kia gọi Tiểu Nam y tá ôn hòa cười nói: "Không có gì, xảy ra chút ngoài ý muốn."

Hai y tá nghe nói, muốn hỏi chuyện đã xảy ra, Lô Thiện cười nhạt nói là quay phim lúc ra ngoài ý muốn.

Phạm thương phối tốt thuốc gặp hai nữ sinh lưu rúu hỏi thăm không ngừng, nhiều đầu hân đau, không kiên nhẫn phát phát tay, "Tiểu Phương Tiểu Nam các người qua y được thất lấy chút thuốc tê tới, ta chỗ này không có."

"Không thể nào phạm lão, ta hôm nay buổi sáng mới đi lấy được gây mê, ngại tìm tiếp, tại trong ngăn tủ đi."

"Không có, hôm nay phẫu thuật nhiều, người sáng nay lấy thuốc bị lâu ba phòng cấp cứu bên kia trước trưng dụng." Phạm lão đi đến trên ghế ngồi xuống, xoa mi đầu bắt đầu dĩ dĩ nói.

"Không thể nào, ta hiện tại đi lấy lấy thuốc, tối thiểu phải sau hai giờ mới có thể trở về, Lô Thiện vết thương này tại nước mưa bên trong ngâm thời gian dài như vậy, cũng không làm phẫu thuật không được lấy nhiễm. Như vậy đi phạm lão, ta qua còn lại phòng cấp cứu điều tạm dưới." Gọi Tiểu Nam y tá nhìn thấy Lô Thiện vừa mới cởi áo khoác xuống lộ ra cánh tay cùng trên tay bị ngâm trắng bệch, vẫn như cũ ra bên ngoài chỉ lấy máu vết thương, không khỏi lo lắng nói.

Lô Thiện nghe nói ngẩng đầu ngắm nhìn đồng hồ treo trên vách tường, nhúu nhúu mày, thời gian không còn sớm, làm xong phẫu thuật sau vẫn phải qua ghi chép ghi chép, sau đó lại đuổi tới công ty cũng không biết mấy giờ rồi.

Bắt đầu dĩ nhếch miệng, "Không cần, trực tiếp vớ đi, ta thời gian đang gấp." Nếu là không có kịp thời chạy trở về, tuyệt đối sẽ tiếp vào Từ Hoành một

trận đoạt mệnh liên tục Call, vì lỗi tai của hắn không hề bị đến tàn phá, vẫn là nắm chặt chút thời gian đi.

"Cái gì? Trực tiếp vá! Ta không nghe lầm chứ, hội đau chết." Hai cái y tá kém chút hoài nghi mình nghe nhầm rồi, kinh ngạc nhìn về phía Lô Thiện.

"Trực tiếp vá? Người trẻ tuổi người nói đùa sao." Phạm thương cũng là một mặt không vui nhìn về phía Lô Thiện.

Lô Thiện chỉ là nghiêm túc nhìn lấy phạm thương, nhàn nhạt nhẹ gật đầu, cười nói: "Không có việc gì, phạm lão ngài vá đi, điểm ấy đau nhưc ta có thể chịu."

Phạm thương vì kinh, lập đi lập lại hỏi mấy lần, gặp Lô Thiện vẫn như cũ là bộ kia chăm chú bộ đáng, đành phải có chút tức giận lấy ra một tờ in hiệp nghị đập vào trên mặt bàn, "Đây chính là người nói, nhất định phải cạy mạnh, như vậy trong quá trình giải phẫu xảy ra vấn đề gì, bệnh viện chúng ta tổng thể không phụ trách!"

Lô Thiện cười nhạt ký hợp đồng, thanh cười yếu ớt nói: "Tốt, phạm lão ngài hiện tại có thể phẫu thuật sao?"

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Bất Tử* thuyết Thoại Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương : 40. Tập mãi thành thói quen

Gặp Lô Thiện này tám quả quyết thái độ, phạm thương cũng không có khuyên nhiều, người ta thanh hiệp nghị đều ký hắn trả có thể nói cái gì. Người trẻ tuổi ngao khí, cho là mình không sợ trời không sợ đất, nhiều có thể chịu giống như, chốc lát nữa có hối hận. Hắn cũng không thêm để ý, không có đánh gây mê, đau chính là bệnh nhân chính mình, đối với hắn bác sĩ này làm giải phẫu lại không ảnh hưởng gì.

Nắm tay thuật phục thay xong, tìm người phụ tá thầy thuốc tiến đến hỗ trợ, mở đèn pha, liền chuẩn bị bắt đầu phẫu thuật. Nhưng phạm thương cuối cùng vẫn là chần chừ một lúc, nghiêng đầu đối hai cái y tá phân phó nói: "Một hồi đỡ lấy hắn một chút."

Thấy hai người gật đầu đáp ứng, phạm thương cũng liền bắt đầu tay thuật, bất quá vẫn là thời khắc chú ý đến Lô Thiện sắc mặt biểu tình biến hóa, thực sự không được hẳn ở giữa dùng phẫu thuật. Ai bảo hắn là cái thầy thuốc đầu, bệnh nhân không để ý tới trí, hắn vẫn là phải có.

Tại trợ lý thầy thuốc dưới sự hỗ trợ, hai người rất nhanh dọn dẹp vết thương, đến tiếp sau trình tự xử lý xong, đến muốn khâu lại trình tự, phạm thương vẫn là nhìn Lô Thiện liếc một chút, sau cùng xác nhận nói: "Người xác định không đánh gây mê liền có thể vá!"

Lô Thiện khoe môi nhếch lên ôn hòa ý cười, nhàn nhạt gật đầu ra hiệu.

Phạm thương gặp này không do dự, dứt lời, thứ nhất châm thì vững vàng đâm vào máu thịt bên trong, màu đen tuyến xuyên qua đỏ trắng da thịt mang theo từng tia từng tia vết máu, tiếp theo châm cũng quả quyết đâm đi vào, tốc độ rất nhanh, rất lợi hại vững vàng.

Hắc tuyến tại xoay tròn trong da thịt xuyên toa, quần quanh, bay múa, loại này hình ảnh trùng kích cảm giác thấy hai cái tiểu y tá đều run lên, hít vào một ngụm khí lạnh, tuy nhiên phạm lão khâu lại so đây càng nghiêm trọng thương tổn các nàng đều gặp, bình thường bọn họ cũng chỉ hội tán một câu phạm lão kỹ thuật tinh xảo thành thạo, nhưng lần này không giống nhau, không có đánh gây mê, ngấm lại Đô Đầu da tóc nổ.

Không khỏi càng thêm dùng lực đè lại Lô Thiện, sợ hắn nhìn không được cái này toàn tâm đau đớn động đậy, ảnh hưởng tới phẫu thuật. Khẩn trương quan sát lộ thần sắc của hắn biến hóa, lại chỉ thấy ngoại trừ lúc đầu hạ châm cái kia một chút, Lô Thiện nhắm dưới mi đầu, về sau phạm lão liên tục khâu lại, Lô Thiện mất đi huyết sắc có chút tái nhợt trên mặt đều là treo ý cười nhợt nhạt không nhiều lắm biến hóa. Gặp này, hai người liền giạt mình.

Lô Thiện ngược mắt nhìn về phía hai người có chút bất đắc dĩ, khẽ mở môi mồm, thanh âm khàn khàn truyền ra, "Cái kia, kỳ thực có thể không dùng ần như thế gấp, không có chuyện gì." Lô Thiện có chút cười khổ, hai người này khí lực hận không thể đem hắn ép tiến giường bệnh bên trong qua giống như.

Cái kia gọi Tiểu Nam y tá hơi lảng, kinh ngạc nói: "Người không đau sao?"

Lô Thiện hơi lảng, đau? Nguyên lai trình độ như vậy nên sinh ra đau đớn phản ứng sao? Hắn đối loại này đến bệnh viện đến xử lý ngoại thương sự tình đã tập mãi thành thói quen. Trong mắt lóe lên một đạo không khỏi thần sắc, ẩn chứa trong đó quá nhiều tâm tình, nóng rực kiên trì, nhàn nhạt đáng tiếc cùng bất đắc dĩ hỗn tạp.

Nhẹ giọng mở miệng nói: "Đau, nhưng loại này ta còn có thể chịu đựng." Hắn đã thành thói quen, ở kiếp trước vì quay phim nặng bao nhiêu thương tổn không bị qua. Hắn đều không nhớ rõ xử lý loại này bị thương ngoài da cần phải có phản ứng gì.

Ở kiếp trước thụ thương nghiêm trọng nhất một lần quay phim là một bộ động tác bộ phim, vì quay chụp ống kính chân thực cảm giác, qua Thực Cảnh quay chụp một cái độ khó khăn nguy hiểm cực lớn động tác, uy áp không có treo võng vàng, trực tiếp té xuống. Đầu cúi tại thạch đầu, đại xuất huyết, óc đều tràn ra ngoài, trên thân đại diện tích trầy da, thêm ra gãy xương. Tuy nhiên lưu lại hậu di chứng, cuối cùng không trả để hân sống xuống sao? Điểm ấy bị thương ngoài da lại coi là cái gì. . .

Hai người gặp Lô Thiện bộ dáng này, cũng không dễ khuyên nhiều. Nhưng các nàng chỉ cho rằng Lô Thiện là cố nén, chuẩn bị cùng Lô Thiện nói chuyện phiếm chuyện đi sự chú ý của hân, giảm bớt đau đớn của hân, lại bị Lô Thiện lên tiếng ngăn lại.

"Không cần, nói các ngươi khả năng không tin, đắm chìm trong loại này cảm giác đau đớn bên trong với ta mà nói là chuyện tốt, nói chuyện phiếm hội phân tán lực chú ý của ta." Không có quán hai người thần sắc nghi hoặc, Lô Thiện cũng không có nói tiếp.

Xác thực loại này cảm giác đau đớn tại vào tình huống nào đó đối diễn viên tới nói là một chuyện tốt, bởi vì tại loại này trong đau đớn rút ra tâm tình có thể coi như một loại dinh dưỡng để dành, là trồng tư nguyên, lần sau gặp được cùng loại điện ảnh kiểu đoạn, cần biểu hiện ra cảm giác đau đớn lúc, liền có thể trực tiếp tham khảo đưa vào.

Cho dù đối với Lô Thiện tới nói, loại huấn luyện này mang tới hiệu quả đã cực kỳ bé nhỏ,

Nhưng loại này tồn trữ tâm tình huấn luyện đã là Lô Thiện một chủng tập quán.

Hai cái y tá cũng chỉ đành ngậm miệng an tĩnh giúp đỡ phạm lão cùng cái kia trợ lý thầy thuốc đưa lấy thiết bị.

Phạm thương nghe Lô Thiện lời kia, gặp Lô Thiện thật không có gì phản ứng, không khỏi cũng khiêu mi kinh ngạc nhìn Lô Thiện liếc một chút, không nói gì, trong quá trình giải phẫu cần cực lớn đầu nhập, thoáng phân thân về sau, phạm thương lại chăm chú vui đầu vào phẫu thuật bên trong đi. Nhưng trong thần sắc rõ ràng thiếu đi mấy phần về khinh thường.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, trong phòng giải phẫu kim đồng hồ chậm rãi đi lại, tại Lô Thiện trong đắm chìm, phạm thương dần dần cũng khâu lại xong vết thương, lần nữa thanh lý một lần vết thương, băng bó về sau, phẫu thuật cũng làm xong.

Lô Thiện cảm thụ được trên cánh tay quen thuộc băng bó băng gác xúc giác, không khỏi có chút buồn cười, cái này ngày nào trên thân không nhận chút da ngoại thương bao lấy băng gác hân trả có chút không quen. Cười nhạt hướng phạm lão cùng phòng phẫu thuật mấy vị nói tiếng cảm ơn liền chuẩn bị cùng ở thủ thuật bên ngoài chờ cảnh sát cùng nhau rời đi qua ghi chép bút lục.

Sau lưng phạm thương lão thầy thuốc lại để ở Lô Thiện, phạm thương nhìn về phía Lô Thiện thần sắc có chút phức tạp, nguyên lai coi là đứa nhỏ này là cái táo bạo, nói mạnh miệng, nhưng sự thật xác thực như Lô Thiện nói, hân từ đầu tới đuôi liền không có động đậy. Đứa nhỏ này thật đúng là cái có thể chịu, mà lại Lô Thiện nói những lời kia, hân cũng có thể cảm nhận được hân đối diễn kịch nhiệt tình, trong mắt không khỏi cũng nhiều thêm mấy phần về hân thưởng.

Đi ra phía trước nhẹ nhàng vỗ vỗ Lô Thiện bả vai, chân thành nói: "Vì ta vừa mới đối ngươi thành kiến xin lỗi, ngươi đúng là cái không tệ hài tử. Vừa mới ngươi ta cũng nghe đến, rất tốt! Đối với mình nghề nghiệp nên có phần này nghiêm túc cùng kính trọng tâm, dạng này ngươi mới là cái chân chính diễn viên, mới là đáng giá tôn trọng. Chớ học những cái được gọi là mặt ngếch lên trời kiêu căng tự phụ, làm chút thượng vàng hạ cám ngôi sao. Cố lên! Hài tử, ta xem trọng ngươi."

Hai cái y tá cũng là kịp phản ứng, kinh ngạc vạn phần, Lô Thiện. . . Hân thật một điểm gây mê cũng không đánh, kiên trì xong một trận phẫu thuật! Ta trời ơi! Không khỏi đều dùng một loại không phải người ánh mắt nhìn Lô Thiện. Đây là cái gì sự nhẫn nại a, quả thực biến thái! Hai người liếc nhau, đều nhìn thấy trong mắt đối phương chán kinh cùng sùng bái, hai cái Truy Tinh muội tử ăn nhịp với nhau, cùng đi đến Lô Thiện trước mặt, muốn cầu một trương chụp ảnh chung.

Lô Thiện hơi lẳng, lập tức cười khê, chính hân tín ngưỡng hân tự sẽ qua trung trình đi theo. . .

Trịnh trọng hướng phạm thương lão thầy thuốc nhẹ gật đầu hàn huyên vài câu, lại cùng hai vị y tá đập xong chụp ảnh chung mới đi theo cảnh sát rời đi bệnh viện.

Bởi vì chứng cứ vô cùng xác thực, Lô Thiện ở cục cảnh sát chép xong ghi chép về sau, chứng nhân viên cảnh sát cũng không có lưu thêm, trực tiếp để Lô Thiện rời đi.

Lô Thiện chạy về đoàn làm phim làm thời tức xá cảm hành lý lúc đã rất muộn, bởi vì đoàn làm phim bề mặt không ít Diễn viên quần chúng đã dọn đi còn lại đoàn làm phim, nơi này cũng chỉ còn lại mấy người còn chưa kịp tới dọn đi.

Chương : 41. Phương Thành Vũ hắc lịch sử

Xuyên qua nhỏ hẹp yên tĩnh hành lang, trở lại phòng ký túc xá, mở cửa, trong phòng không có một ai, Vệ Thuyền đã rời đi.

Lô Thiện qua phòng tắm tránh vết thương, nhanh chóng hướng về tắm rửa, tẩy đi trên thân bởi vì buổi chiều một đay chuyện mang tới một số cảm giác mệt mỏi. Về đến phòng thu thập lại tài liệu và đồ dùng sinh hoạt, ở trên bàn sách thu thập kịch bản lúc lại phát hiện một trương phong thư, nhìn kí tên là Vệ Thuyền lưu cho hắn.

Tùy ý mở ra mắt nhìn, cũng là chút cảm tạ, cảm tạ chính mình dạy dỗ hắn diễn kịch, hắn sẽ vì giấc mộng của hắn nỗ lực cái gì, Lô Thiện đại khái xem lướt, cũng không để ý. Đem thư phong kẹp tiến một nhân vật Truyện Ký sổ ghi chép bên trong, thì cùng nhau để vào túi du lịch bên trong.

Khỏe môi nhếch lên cười ôn hòa ý, trong mắt thần sắc nhàn nhạt. Hắn chỉ là tiện tay cách làm, giúp đỡ coi như kết một thiện duyên đi, mỗi lần gặp được dạng này đối diễn kịch ôm lấy nhiệt tình hài tử hắn đều sẽ giúp lên một tay, về sau có thể hay không trò xiếc diễn tốt xem chính bọn hắn. Mà lại hiện tại cùng hắn nói những thứ này cảm tạ đều vô dụng, đợi đến thật thật sự làm đến ngày đó lại đến trước mặt hắn nói rằng lời nói này cũng không muộn.

Thu thập xong hành lý, Lô Thiện mua gần nhất lớp một phi cơ chạy về S thành phố.

...

Hoa Ảnh công ty, đã là ban đêm, đại bộ phận công tác nhân viên đã tan ca, chỉ có chút giấu trong lòng ngôi sao Mộng luyện tập sinh lúc này còn kiên trì đang luyện công phòng làm lấy huấn luyện. Lô Thiện ngồi thang máy trên đường đi 7 tầng, gõ Từ Hoành văn phòng cửa phòng, nghĩ đến cái gì, đột nhiên tay hơi ngừng lại, tâm lý có chút ngưng ngấp, thân này thương tổn muốn cho Từ Hoành nhìn thấy, hắn bảo đảm bị chửi chết.

Quả nhiên, Từ Hoành mở cửa một sát na kia, thì chú ý tới Lô Thiện trên cánh tay băng bó băng gạc. Đột nhiên nhăn đầu lông mày, nghiêm nghị hỏi: "Đây là có chuyện gì!"

"Đi vào nói." Lô Thiện nghiêng người đi vào văn phòng, đi đến trên ghế sa lon ngồi xuống, quay đầu nhìn thấy đóng cửa phòng, phần nộ nghiêm khắc nhìn chăm chú hắn Từ Hoành, cười khổ mở miệng nói ra: "Phương Thành Vũ đêm nay động thủ, ngay tại người gọi điện thoại đoạn thời gian kia."

"Cái gì! Vậy người vì cái gì không nói với ta, người nói là người thân này thương tổn là hắn làm cho?" Từ Hoành đồng tử hơi co lại, cũng ngồi xuống Lô Thiện trên ghế sa lon đối diện, nhìn lấy Lô Thiện, ngữ khí âm trầm hỏi, trong mắt lóe lên một đạo vẻ tàn nhẫn.

"Thế thì không, thân thủ của ta người không biết sao, đây là chính ta làm cho. . ." Lô Thiện thanh trong khoảng thời gian này Phương Thành Vũ một số động tác cùng xé chiều hôm nay chuyện phát sinh cho Từ Hoành bản tóm tắt lướt.

"Trọng thương ý đồ rõ ràng, cố ý thương tổn chưa thỏa mãn cũng liền cho ăn bẻ bụng ba năm, nhưng tăng thêm người bị hại vết thương nhẹ cấp hai trở lên, tối thiểu nhất 10 năm trở lên, dùng điểm ấy thương tổn đối hắn ở bên trong ở lâu cái bảy tám năm, đáng giá.

Về phần tại sao không có nói cho người, đây không phải sợ người lo lắng à. Mà lại thì người cái này bạo tính khí nghe được tin tức này còn không phải đuổi tới D thành phố qua, vậy chuyện này khẳng định sẽ làm lớn chuyện, kế hoạch của ta cũng sẽ bị xáo trộn, hết thấy ta đều tính toán kỹ, lần này tuyệt đối sẽ không để cho Phương Thành Vũ tốt hơn." Lô Thiện ngưng ngưng sờ lên cái mũi, đoạt tại Từ Hoành bộc phát ra mắng trước đem lời toàn nói xong.

"Người. . . Chính người ra tay! Lô Thiện người đại gia! Đây không phải là thân thể của người a, người làm sao xuống tay! Người không biết mình là cái ngôi sao sao? Người đây là muốn lưu lại vết sẹo hủy khuôn mặt, biết đại giới lớn bao nhiêu sao! Người làm sao lợi hại như vậy đâu? Chuyện gì đều chính mình khiêng, vậy người muốn ta cái này người đại diện làm bài trí dùng sao! . . ." Từ Hoành đầu tiên là hơi lảng, kịp phản ứng về sau, lập tức thì nổ, hoàn toàn áp chế không nổi nộ khí, trực tiếp chỉ Lô Thiện thì giận dữ mắng lên.

Lô Thiện gặp Từ Hoành cái này bạo tính khí lên cũng không có chen vào nói. Lúc ấy giấu diếm dưới tình trạng của mình, là hắn biết trở về khẳng định không thể thiếu một trận trách mắng. Cũng không có để ý, bắt đắc dĩ cười nhạt qua qua mấy đụn nước bên kia tiếp chén nước nóng, trở lại trên ghế sa lon, một bên uống nước vừa nghe lấy Từ Hoành lời nhai.

Chờ Từ Hoành mắng tốt, hơi tiêu tan điểm khí, Lô Thiện mới cười nhạt đưa chén nước nóng đi qua. Mở miệng nói: "So với làm một cái ngôi sao, ta càng muốn làm một cái diễn viên, đã làm diễn viên, về sau thụ thương tình huống thường có, Từ ca người cũng không cần vì ta quan tâm. Mà lại làm một cái ngôi sao thụ thương, điểm ấy chúng ta cũng có thể sử dụng, hướng hủy dung nhan thượng cáo, tình tiết sẽ còn càng thêm nghiêm trọng.

"

Nghe vậy, lại gặp Lô Thiện bộ này không thêm để ý dáng vẻ, Từ Hoành tức giận không có chỗ phát, ngồi dựa vào trên ghế sa lon, uống một hớp, tức giận nói: "Người. . . Ta thật sự là phục người, trước kia ta còn không có phát hiện tiểu tử người vẫn là cái hung ác."

Từ Hoành ngược mắt bắt đắc dĩ nhìn chằm chằm Lô Thiện liếc một chút, gặp được dạng này lão lạt quả quyết nghệ nhân không biết là vận may của hắn vẫn là bất hạnh, Lô Thiện chính mình cơ hồ đều thanh sự tình giải quyết, hắn cái này người đại diện hoàn toàn không cần vô chi địa. Mà lại tiểu tử này làm việc thật đúng là đầy đủ tuyệt, không tiếc chính mình thụ thương cũng phải đem đắc tội hắn Phương Thành Vũ lôi xuống nước, quay phim ghi chép lại hết

thầy, vết thương nhẹ cấp hai lại thêm thân phận của ngôi sao, còn có cái kia văn kiện, Phương Thành Vũ hơn nửa đời người đều phải tại trong lao ngục vượt qua.

Nghĩ đến cái gì, đứng dậy đi đến bên bàn đọc sách cầm cái Văn Ấn túi, trở lại trên ghế sa lon ngồi xuống, thanh Văn Ấn túi đặt ở trên bàn trà, cúi người cho Lô Thiện đẩy đi qua. "Nhìn xem cái này đi, Phương Thành Vũ trước kia tư liệu, tăng thêm người sự kiện lần này, tiểu tử kia rốt cuộc lật người không nổi." Từ Hoành cười nhạt lắc đầu.

Lô Thiện khiêu mi, đưa tay tiếp nhận Văn Ấn túi, mở ra lật nhìn đứng lên, toàn bộ đại khái lật ra một lần về sau, cũng không khỏi câu môi nhàn nhạt khẽ nở nụ cười. Nguyên lai hắn chỉ là thuận miệng nói, không nghĩ tới Phương Thành Vũ trước kia thật là có qua gây án ghi chép, vậy thì dễ làm rồi. . . Trong mắt đều là hoàn toàn lạnh lẽo quả quyết tàn nhẫn.

Liên hệ nữ liên tiếp nội dung chính tuyến, nữ chính đời trước chuyện phát sinh cùng phần này hồ sơ, hết thầy đều rõ ràng.

. . .

Phương Thành Vũ vứt bỏ Lâm Gia Di ra ngoại quốc về sau, lẫn vào cũng không tốt, hoặc là nói tiền kỳ còn tốt, nhưng ra trường học sau tại trong xã hội dốc sức làm lập nghiệp lại nhiều lần thất ý, một mực đắm chìm trong một loại tâm tình bị đè nén bên trong, mấy lần trọng đại đã kích kém chút để hắn cam chịu.

Loại tình huống này, lại thêm trước kia trong trường học không quen nhìn hắn một ít người tận lực dẫn đạo dụ hoặc, Phương Thành Vũ thành công tiếp xúc Thượng Liễu đánh bạc, vốn định thắng một chút tiền vốn thì thoát thân rồi đi, nhưng mấy lần không ít bạo lợi lại làm cho hắn dần dần trầm mê trong đó, không thể tự kiềm chế.

Tại những cái kia cái gọi là bằng hữu tận lực thiết kế dưới, Phương Thành Vũ tiến vào một cái bẫy, cuối cùng thua mất sở hữu tiền vốn, còn gánh lấy không ít nợ nần. Đối với một cái đã nếm đến đánh bạc ngon ngọt dân cờ bạc tới nói, đánh bạc cũng là nhanh nhất đến tiền phương thức, không có tiền làm sao bây giờ, mượn tiền vốn, mượn vay nặng lãi, sau đó lại qua đánh bạc, thua lại đi mượn, tuần hoàn ác tính dưới, Phương Thành Vũ gánh lấy kếp xù nợ nần.

Một ngày đang mượn vay nặng lãi công ty đến cửa đòi nợ lúc, Phương Thành Vũ mới ý thức tới tình huống nghiêm trọng, muốn chạy trốn, sau bị mượn tiền công ty phát hiện bắt lấy, một trận đánh đập, đồng tiền đi một phen xác định và đánh giá, phán đoán Phương Thành Vũ không có trả nợ năng lực về sau, tiến hành cái gọi là "Người vì không chế" . . .

Mấy năm sau, một cơ hội Phương Thành Vũ mới trốn về nước. Nhưng một mực sống nom nớp lo sợ, sợ những người đó đến bắt về hắn.

Mỗi ngày đều như giẫm trên băng mỏng cơ hồ khiến hắn sụp đổ, sau đó hung ác quyết tâm thiết kế một cái bẫy, thanh sau khi về nước duy nhất đã giúp hắn cũng là duy nhất dùng năng lực giúp hắn trả nợ Lâm Gia Di lỗi xuống nước, muốn chiếm hữu năng tư sản trả nợ.

. . .

Hết thầy hết thầy, sở hữu manh mối liên hệ với nhau, nguyên chủ đời trước chân tướng cùng Phương Thành Vũ ra tay với hắn nguyên nhân đều rõ ràng.

Lô Thiện trong mắt hoàn toàn lạnh lẽo đậm đặc, "Cặn bã!" Dạng này người thật sự là buồn nôn cực độ, bởi vì chính mình mọi việc không thuận, tâm tình của mình kiềm chế khó chịu, liền muốn trả thù bên người những người khác, thanh loại thống khổ này chuyển đi phát tiết đến người vô tội trên thân, dựa vào cái gì! Dựa vào cái gì những người đó muốn thay người tiếp nhận đây hết thầy!

Cùng Từ Hoành liếc nhau, đều là lộ ra một vòng ngoan lệ nụ cười.

Bạn đang đọc truyện *Pháo Hôi Bất Tường Thuyết Thoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.